

தலாய் லாமா

அரசியலும் ஆன்மிகமும்

இந்த நூற்றாண்டின் சர்ச்சைக்குரிய மனிதரான தலாய் லாமாவின் அரசியல் மற்றும் ஆன்மிக வாழ்க்கை.

ஐனனி ரமேஷ்

தலாய் லாமா

அரசியலும் ஆன்மிகமும்

இந்த நூற்றாண்டின் சர்ச்சைக்குரிய மனிதரான
தலாய் லாமாவின் அரசியல் மற்றும் ஆன்மிக வாழ்க்கை.

ஜனனி ரமேஷ்

தலாய் லாமா
அரசியலும் ஆன்மிகமும்

ஜனனி ரமேஷ்

Dalai Lama: Arasiyalum Aanmigamum

by

Janani Ramesh

Copyright © Janani Ramesh

e-ISBN: 978-93-5135-009-5

This digital edition published in 2013 by

Kizhakku Pathippagam

177/103, First Floor, Ambal's Building,
Lloyds Road, Royapettah,
Chennai 600 014, India.

Email: support@nhm.in

First published in print in 2012 by Kizhakku Pathippagam

All rights reserved.

Kizhakku Pathippagam is an imprint of New Horizon Media Private Limited, Chennai, India.

This e-book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, resold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior written consent in any form of binding or cover other than that in which it is published. No part of this publication may be reproduced, stored in or introduced into a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, whether electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of both the copyright owner and the above-mentioned publisher of this book. Any unauthorised distribution of this e-book may be considered a direct infringement of copyright and those responsible may be liable in law accordingly.

All rights relating to this work rest with the copyright holder. Except for reviews and quotations, use or republication of any part of this work is prohibited under the copyright act, without the prior written permission of the publisher of this book.

தலாய் லாமா

அரசியலும் ஆன்மிகமும்

ஜனனி ரமேஷ்

ரமேஷின் முதல் சிறுகதை கோகுலம் இதழில் வெளிவந்தபோது அவர் வயது 14. சட்டம், இலக்கியம், வரலாறு, வர்த்தகம், அரசியல், இதழியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் பட்டம் பெற்றவர். அகில இந்திய வானொலியில் இவரது சிறுகதைகளும் கவிதைகளும் பிரபலங்களுடனான நேர்காணல்களும் ஒலிபரப்பாகி உள்ளன. ஜூனியர் போஸ்ட், விகடன் பேப்பர், நாணயம் விகடன் உள்ளிட்ட பத்திரிகைகளில் எழுதியுள்ளார். விகடன்.டாட்காம் இணையத்தளத்தில் சுமார் பத்தாண்டுகள் தினந்தோறும் வணிகச் செய்திகள் வழங்கியுள்ளார். பல முன்னணி இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். மொழிபெயர்ப்புகளும் செய்திருக்கிறார்.

சமர்ப்பணம்

நினைவில் வாழும் என் அருமைத் தந்தைக்கு...

1. தலாய் லாமா யார்?

‘தலாய் லாமா என்பதற்குப் பலரும் பல்வேறு அர்த்தங்களை வழங்குகிறார்கள். சிலருக்கு நான் புத்தரின் அவதாரம். சிலருக்கு நான் இறைவன், அரசன். 1950களில் சீன அரசு எனக்கான மரியாதையை அளித்து சீன மக்கள் குடியரசின் தேசிய மக்கள் காங்கிரஸ் அமைப்பின் துணைத் தலைவராக்கியது. ஆனால், 1959ல் திபெத்தின் மீதான சீனாவின் அத்துமீறல்களை எதிர்த்து நான் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி இந்தியாவில் தஞ்சம் அடைந்தபோது அதே சீனா என்னைப் புரட்சிக்காரன் என்று அழைத்தது.’

தலாய் லாமா தன்னை இவ்வாறு அறிமுகப்படுத்திக்கொள்கிறார். பிறகு, அவரே தொடர்கிறார். ‘தலாய் என்பது கடல் என்று பொருள்படும் மங்கோலியச் சொல். லாமா என்றால் திபெத்திய மொழியில், குரு. சிலர் இரண்டையும் இணைத்து தலாய் லாமா என்றால் அறிவுக் கடல் என்று அர்த்தம் அளிக்கிறார்கள். ஆனால் இது சரியான அர்த்தம் இல்லை. என்னைப் பொருத்தவரை ‘தலாய் லாமா’ என்பது நான் வகிக்கும் ஒரு அலுவலகப் பதவிக்கான பெயர். நான் ஒரு சாதாரண மனிதன். திபெத்திய குடிமகன். பௌத்தத் துறவியாக வாழ முடிவெடுத்தவன். என்னை ‘வாழும் புத்தர்’ என்றும் கூட அழைக்கிறார்கள். திபெத்திய புத்த மதத்தில் இதுபோன்ற நம்பிக்கைகளுக்கு இடமில்லை. தலாய் லாமாவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் தங்கள் மறுபிறவியை முடிவு செய்து கொள்ளும் உரிமை பெற்றவர்கள். அவ்வளவுதான்!’

திபெத்திய புத்த மதத்தின் குருவாகவும், புத்தரின் அவதாரமாகவும் கருதப்படும் பதினான்காவது தலாய் லாமாவின் இயற்பெயர் டென்சின் கியாட்சோ. பூர்வாசிரமப் பெயர் லாமா தொண்டூப். இவரது தாயார், டேகி செரின். இயற்பெயர், சோனம் சோமோ. திபெத்தின் ஆம்தோ கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள சோங்கா சுர்க்கா என்னும் குக்கிராமத்தில் உள்ள விவசாயக் குடும்பத்தில் 1901ம் ஆண்டு டேகி செரின் பிறந்தார். எந்தக் குழந்தை பிறந்தாலும் அதன் எதிர்காலம் பற்றி ஆருடம் கேட்பது திபெத்தியர்கள் வழக்கம். குழந்தை பிறந்தவுடன் மடத்துக்குச் சென்று காட்டியபோது, எதிர்காலத்தில் மிகப் பெரிய பேரும் புகழும் உள்ள பிள்ளை இந்தப் பெண்ணுக்குப் பிறப்பான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1905ம் ஆண்டு குயாஹூ எனும் இடத்துக்குக் குடிபெயர்ந்தார்கள். திபெத்தியப் பெண்கள் கல்வி கற்க அனுமதி இல்லை என்பதால் சோனம் வீட்டிலேயே வளர்ந்தார். அம்மாவுக்கு உதவியாக வீட்டு வேலைகளைச் செய்வது, சமைப்பது, துணி துவைப்பது, பாத்திரம் கழுவுவது, வயல் வெளியில் வேலை செய்யும் அப்பாவுக்குச் சாப்பாடு எடுத்துச் செல்வது என எல்லா வேலைகளையும் இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு செய்வார். திபெத்தியர்களுக்கு தேநீர் குடிப்பதில் விருப்பம் அதிகம் என்பதால் ஒவ்வொரு பெண்ணும் கண்டிப்பாகச் சுவையான தேநீர் தயாரிக்கக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். சோனமும் தேநீர் மற்றும் ரொட்டி தயாரிக்கக் கற்றுக்கொண்டார்.

சோனமுக்கு பதின்மூன்று வயதானபோது சோக்யாங் செரின் என்பவருடன் திருமணம் நிச்சயமானது. பிள்ளை வீட்டார் உடனே திருமணத்தை முடிக்க விரும்பினார்கள். ஆனால், சோனமின் தந்தையோ பதினாறு வயதான பிறகே திருமணம் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். பதினாறு வயது முடிந்தவுடன் மடத்துக்குச் சென்று திருமண தேதியைக் குறித்துக் கொண்டார்கள். திருமணத்துக்கு முன் பிள்ளை வீட்டார் மணப்பெண் அணிவதற்கான துணிகளைக் கொடுத்தனர். பெண் வீட்டாரோ வீட்டில் இருந்த மணப்பெண்ணின் துணிகளை தீயிலிட்டுக் கொளுத்தி பெண் வீட்டை விட்டுப் போகும் சோகத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

1917ம் ஆண்டு சோனம் மற்றும் சோக்யாங் செரின் திருமணம் இனிதே நடந்தது. புதிய பெயரும் சூட்டப்பட்டது. டேகி செரின். திபெத்திலும் மாமியார் கொடுமை இருந்தது. ஏச்சும் பேச்சும் மட்டுமின்றி அடி உதையும் வாங்கிக்கொண்டே குடும்பத்தை நடத்தினார் டேகி செரின். தினசரி இருபது மணி நேரம் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. குழந்தை பிறந்து, மாமியாரும் தளர்ந்துபோன பின்னரே டேகி செரின் வசம் வீட்டின் முழுப் பொறுப்பும் வந்து சேர்ந்தது.

கொஞ்சம் வசதி வந்தவுடன் வீட்டைப் பெரிதாகக் கட்டிக் கொண்டார்கள். மழை நீர் இறங்கும் சார்புக் கால்வாய், தண்ணீர் கொட்டும் மலைப் பாதை, கொடிமரம் ஆகியவை கொண்ட ஒரு வீட்டைக் கட்டிக்கொண்டனர். பூஜை அறையில் ஓர் அழகிய புத்தர் சிலையையும் நிறுவினார்கள். அறையில் பூஜை செய்யும் போது கொடிமரம் மூலமாக அவர்களுடைய வேண்டுகோள்கள் விண்ணூலகத்தை

அடையும் என்பது நம்பிக்கை.

ஒருமுறை சீனாவில் கடும் பஞ்சம் நிலவியது. அங்கிருந்தவர்கள் பிழைக்கவும் உயிர் வாழவும் இவர்கள் வசிக்கும் ஊருக்கு வந்தனர். பசிக் கொடுமையால் இறந்துபோன குழந்தையைக் கைகளில் சுமந்துகொண்டு இவர்கள் வீட்டு வாசலில் வந்து பிச்சை கேட்டார்கள். அப்போது சோக்யாக் செரின் அவர்களை நோக்கி 'கையில் இருக்கும் குழந்தையை புதைக்கப் போகிறீர்களா, எரிக்கப் போகிறீர்களா அல்லது பறவைகளுக்கு உணவாக்கப் போகிறீர்களா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அந்தத் தம்பதியர் அழுதுகொண்டே 'நீண்ட நாட்களாக உண்ண உணவு இன்றி தவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, இப்போது இறந்துபோன எங்கள் குழந்தையைத்தான் சமைத்து உண்ணப் போகிறோம்' என்று சொன்னதும் டேகியும் சோக்யாக் செரினும் அதிர்ந்துபோனார்கள்.

பெற்ற குழந்தையையே உண்ணும் நிலைக்கு வறுமை அவர்களை வாட்டி வதைத்து இருக்கிறது என்று எண்ணி நெஞ்சம் துடித்துப் போனார்கள். அவர்களை அன்புடன் உள்ளே அழைத்து கைவசம் இருந்த உணவை அவர்களுக்கு வழங்கினார்கள். மிகப் பெரிய வசதி இல்லாவிட்டாலும்கூட ஏழைகளுக்கு உதவவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் இருவருக்கும் இருந்தது. இந்த அன்பும் அரவணைக்கும் குணங்களும் தான் அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளிடம் காணப்பட்டது.

சோக்யாங் செரின் பின்பற்றும் கும்பம் மடாலயத்தின் டாக்ஸ்டர் ரின்போசே ஒரு வகையில் அவருக்கு மாமா முறை. அவர் திடீரென ஒருநாள் மரணமடையவே குடும்பத்தினர் நிலைகுலைந்து போயினர். தனது சகோதரன் மீண்டும் தங்கள் குடும்பத்திலேயே பிறக்கவேண்டும் என்று சோக்யாங் செரினின் தாய் ஆசைப்பட்டார். அப்போதைய பதின்மூன்றாவது தலாய் லாமாவைச் சந்தித்து ஆருடம் கேட்டார்கள்.

டேகி செரின் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தபோது, செவிலியர்கள் யாரும் உடனில்லை. தொப்புள்கொடியைக்கூடத் தானே அறுத்தெறியவேண்டிய நிலை. பிரசவம் முடிந்து சில தினங்களில், வீட்டு வேலைகளையும் கவனிக்கத் தொடங்கிவிட்டார். அந்த அளவுக்கு அசாத்தியமான மன உறுதியும் திடமான மனநிலையும் கொண்டவர்.

இவருக்கு மொத்தம் பதினாறு குழந்தைகள் பிறந்தன. அவற்றில் ஏழு குழந்தைகள் மட்டுமே உயிர் பிழைத்தன. செரின் டோல்மா, துப்டன் ஜிக்மே நோர்பூ, க்யாலோ தொண்டுப், லோப்சங் சம்டன், லாமா தொண்டுப், ஜெட்சன் பெமா மற்றும் டெண்ட்ஜின் சோக்யால். முதல் குழந்தை பெண்ணாக அமைந்ததால், குடும்பத்தில் அனைவரும் சோர்வடைந்தனர்.

விருப்பம் விரைவில் நிறைவேறியது. அடுத்து, ஆண் குழந்தை பிறந்தது. தலாய் லாமா சொன்ன குழந்தை இதுதான் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டார்கள். துப்டன் ஜிகே நோர்பூ என்று அந்தக் குழந்தைக்குப் பெயர் வைத்தார்கள். நேர்த்திக் கடனாக கும்பம் பௌத்த மடத்துக்கு ஆன்மிகப் பணிகளுக்காக அந்தக் குழந்தை அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

இதற்கிடையில், டேகி செரினின் மாமியார் காலமானார். குடும்பத்தில் யாராவது மரணமடைந்தால், அழக்கூடாது என்பது திபெத்திய வழக்கம். அதிகமாக அழுது, ஆர்ப்பாட்டம் செய்தால், அந்த ஆத்மா மீண்டும் அதே குடும்பத்தில் பிறக்காது என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. தன் தாய் தங்கள் வீட்டிலேயே மீண்டும் பிறக்கவேண்டும் என்று சோக்யாங் செரின் விரும்பினார்.

புதைப்பது, எரிப்பது, ஆற்று நீரில் மிதக்கவிடுவது, கழுகுகளுக்கு இரையாக்குவது என நான்கு வழிகளில் இறந்தவரின் உடல் அப்புறப்படுத்தப்படும். இவற்றுள் கழுகு உள்ளிட்ட பறவைகளுக்கு இறந்த உடலை மலை உச்சியில் இருந்து வீசுவதைத்தான் திபெத்தியர்கள் புனிதமாகக் கருதுகிறார்கள். ஆனால் சோக்யாங் செரின் தனது தாயின் உடலைத் தனது வீட்டுத் தோட்டத்திலேயே புதைத்தார்.

திபெத்தை நான்கு முக்கிய பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். வட மேற்கு சங்டாங் பகுதி முழுவதும் சுமார் 800 மைல்கள் பரப்பளவில் பாலவனம் படர்ந்திருந்தது. அங்கு விவசாயம் நடைபெறுவதில்லை. பழங்குடியினர் பரவலாக வசித்து வந்தனர். இதன் தெற்குப் பகுதியில் உள்ள மாகாணங்கள் யூ மற்றும் சாங். இவற்றின் தெற்கு மற்றும் தென்மேற்குப் பகுதிகளில் சங்கிலித் தொடர்போல் இமயமலை உள்ளது. யூ சாங் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள மாகாணம் கம். மிகவும் செழிப்பான, அதிக

மக்கள்தொகை கொண்ட பகுதி. இங்கிருந்து வடக்கே உள்ள ஆம்தோ மாகாணத்தின் ஒரு பகுதி, டக்ஸ்டர் கிராமம். கம் மற்றும் ஆம்தோ பகுதிகளுக்குக் கிழக்கே சீனாவின் எல்லை ஆரம்பமாகிறது.

அவர்கள் வசித்தது மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியில் என்பதால் பணப்புழக்கம் அதிகம் இல்லை. பண்டம் மாற்று வியாபாரம்தான் பிரதானம். தோட்டத்தில் அதிகமாக விளைவதைக் கொடுத்து, தேவையான தேயிலை, சர்க்கரை, பருத்தித் துணி, சமையல் பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றை வாங்கிக்கொள்வார்கள். உணவுப் பொருள்களுக்கு மாற்றாக, சில சமயம், ஆடு மாடும், குதிரையும் வாங்கி வருவார்கள். மலைப் பகுதிகளில் பயணம் செய்வதற்கு குதிரை வசதியாக இருக்கும்.

வீட்டில் ஆடு, மாடு, கோழி, குதிரைகளுடன் கவரி எருமைகளையும் வளர்த்தனர். கவரி எருமை (Yak) கடல் மட்டத்தில் இருந்து 10,000 அடிகளுக்கு மேலும் உயிர் வாழும். பாரம் சுமக்கும், பால் கொடுக்கும் நண்பன். 'உடலுக்குத் தேவைப்படும் சத்துப் பொருள்கள் நிரம்பிய இந்தப் பாலைக் குடித்து வளர்ந்ததால்தான் இந்த வயதிலும் இன்னும் சுறுசுறுப்புடன் என்னால் மலைப் பகுதிகளில் ஏறி இறங்க முடிகிறது' என்று தலாய் லாமா அடிக்கடி நினைவுகூர்வது வழக்கம்.

அப்போது திபெத் சுதந்தரமாக இருந்தது. 1935 ஜூலை 6 அன்று டக்ஸ்டர் என்னும் கிராமத்தில் வைக்கோல் பரப்பப்பட்ட அழுக்கான தரையில் டென்சின் கியாட்சோ பிறந்தார். அவரது இயற்பெயர் லாமோ தொண்டுப். இதன் பொருள் வேண்டியதைக் கொடுக்கும் தேவதை.

2. கடவுளைக் கண்டறிதல்

தலாய் லாமா தேர்வு செய்யப்படுவதில்லை, கண்டுபிடிக்கப்படுகிறார்.

இந்தத் தேடல் தியானத்தில் தொடங்குகிறது. திபெத்தில் உள்ள ஒரு புனித ஏரியின் பெயர் லாமோ லாட்சோ. இந்த ஏரியை பால்டன் லாமோ என்னும் தேவதை பாதுகாப்பதாக நம்பப்படுகிறது. தலாய் லாமாவைக் கண்டெடுக்கும் முன்பு, இந்த ஆற்றங்கரையில் அமர்ந்து ரீஜெண்ட்டுகள் தியானம் செய்வது வழக்கம். தியானம் செய்வரின் கனவில், தேவதை தோன்றுவார். அடுத்த தலாய் லாமாவை அடையாளம் காட்டுவார்.

இன்ன இடத்தில் அவர் வசிக்கிறார் என்று தேவதை கை காட்டுவதில்லை. மாறாக, சில குறிப்புகளைத் தேவதை அளிப்பார். சங்கேத வடிவில் அவை அமைந்திருக்கும். உதாரணத்துக்கு, ஏரிக்கு அருகில் ஒரு பள்ளம் தோன்றி அதற்கு மேலே மேகங்கள் பல வடிவங்களில் தோன்றும். இந்த வடிவங்கள் அனைத்தும் குறிப்புகள். அடுத்த தலாய் லாமா யார் என்பதற்கான விடை இதில் அடங்கியிருக்கும். இந்தக் குறிப்புகளைச் சரியான முறையில் உள்வாங்கிக்கொண்டால், விளக்கங்கள் கிடைக்கத் தொடங்கும்.

ஒவ்வொரு தலாய் லாமாவும் ஒவ்வொருவிதமாக அடையாளம் காட்டப்படுவார். பீடத்தில் இருக்கும் தலாய் லாமா இறந்துவிட்டால், அவரை எரிக்கும் புகை எந்தத் திசையில் செல்கிறது என்பதைக் குறித்து வைத்துக்கொள்வார்கள். குறிப்பிட்ட திசையில் உள்ள பகுதிகளை ஆராய்வார்கள். அங்கே உள்ள குழந்தைகளை உன்னிப்பாகப் பார்வையிடுவார்கள். சோதனைகள் செய்வார்கள். பிறகு, முடிவெடுப்பார்கள்.

முன்னரே பார்த்தபடி, டென்சின் கியாட்சோ பிறந்தபோதே சில அடையாளங்கள் பளிச்சென்று வெளியில் தெரிந்துவிட்டன. தந்தை குணமடைந்தது, மழை பொழிந்தது ஆகிய இரு சம்பவங்கள் போக மூன்றாவதாக ஓர் அதிசயமும் நடந்தது. மறைந்த பதின்மூன்றாம் தலாய் லாமாவின் பூத உடல் தங்க சிம்மாசனத்தில் உட்காரும் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இரவு நேரம் திடீரென்று அவர் தலை தெற்கில் இருந்து கிழக்கே திரும்பியது. சரி செய்தனர். மீண்டும், தலை கிழக்கில் திரும்பியபோது புரிந்துவிட்டது. கிழக்கு திசையை நாம்

கவனிக்கவேண்டும்.

டென்சின் கியாட்சோவின் ஊர் இருந்தது மிகச் சரியாக, கிழக்கில். பதினான்காம் தலாய் லாமாவைத் தேர்வு செய்ய திபெத் தேசிய பாராளுமன்றம் ரீஜெண்ட் ஒருவரை நியமித்து பொறுப்பை அவரிடம் ஒப்படைத்தது. அவர்தான் புதிய தலாய் லாமாவைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். சரி, யார் இந்த ரீஜெண்ட்கள்? இவர்கள் ஆன்மிக பௌத்த லாமாக்கள். அறிவும் ஆற்றலும் கொண்டவர்கள்.

அனைத்துத் திறமைகளும் கொண்ட ரெடிங் ரின்போசே (Reting Rinpoche) இந்தப் பணிக்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டார். சம்பிரதாயப்படி, முதல் குறிப்பைப் பெற இவர் லாமோ லாட்சோ ஏரிக்குச் சென்றார். அங்கே அமர்ந்து தியானத்தைத் தொடங்கினார். அப்போது பலத்த காற்று வீசியது. நீல நிற தண்ணீர் வெள்ளை நிறமாக மாறியது. அந்த வெள்ளைத் தண்ணீரில் கருப்பு நிறத்தில் பெரிய பள்ளம் தோன்றியது. அதன் மேலே கருமேகங்கள் பல வடிவங்களில் விரிந்தன. அவர் கண்களுக்கு மட்டும் தெரியும் வகையில் அ, க, ம என்னும் மூன்று திபெத்திய எழுத்துக்கள் தோன்றி மறைந்தன. கூடவே, பல காட்சிகள் அடுத்தடுத்து கண்முன் விரிந்தன. மூன்று அடுக்குகள் கொண்ட பொற்கூரை வேய்ந்த பௌத்த மடாலயம். ஒரு கிராமப்புற வீடு. மழை நீர் இறங்கும் சார்புக் கால்வாய். மலைப் பாதை. கொடிமரம். வீட்டு வாசலில் ஒரு கருப்பு, வெள்ளை நாய்.

ரெடிங் இந்தக் காட்சிகளைத் தொகுத்துக்கொண்டார். பதின்மூன்றாம் தலாய் லாமா இறந்தபோது அவர் தலை திரும்பிய கிழக்குத் திசையைக் குறித்துக்கொண்டார். அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்துப் பார்த்தார். சில விஷயங்கள் புரிந்தன. 'அ' என்பது ஆம்தோ என்ற பகுதியைக் குறிக்கும். 'க' என்பது மூன்றடுக்கு கொண்ட கும்பம் பௌத்த ஆலயம். 'ம' என்பது கர்மா ரோல்பாய் தோர்ஜே என்னும் இடத்தைக் குறிக்கிறது.

இந்த அடையாளங்களை வைத்துக்கொண்டு தலாய் லாமாவைத் தேட ஆரம்பித்தார்கள். ஆம்தோ பகுதிக்கு மட்டுமே சென்றால் சீனர்களுக்குச் சந்தேகம் வரும் என்பதால் திபெத்தின் மற்ற மூன்று பகுதிகளுக்கும் ஒப்புக்குச் சிலர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். குறிப்புகளைக் கொண்டு சரியான குழந்தையைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குழந்தைதான் தலாய் லாமாவா என்பதைப் பரீட்சித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்கு சில வழிமுறைகள் இருந்தன. பதின்மூன்றாம் தலாய் லாமா வைத்திருந்த சில பொருள்களை ரெடிங் ரின்போசே தன்னுடன் எடுத்துச்சென்றார். அந்தப் பொருள்களைப் போலவே உருவாக்கப்பட்டிருந்த போலிகளையும் உடன் கொண்டு சென்றார். அவர் கொண்டு சென்றவை, தியானத்தின்போது பயன்படுத்தப்படும் மஞ்சள் மற்றும் கருப்பு மணிகள் கொண்ட இரண்டு ஜெப மாலைகள், இரண்டு கைத்தடிகள், இரண்டு உடுக்கைகள்.

நீண்ட பயணத்துக்குப் பிறகு, குழுவினர் ஆம்தோ பகுதியை அடைந்தனர். அங்கே இருந்த பஞ்சன் லாமா (இவரைப் பற்றிப் பின்னால் பார்க்கப்போகிறோம்) இவரை வரவேற்று உபசரித்து, ஆம்தோ பகுதியில் உள்ள மூன்று குழந்தைகள் பெயரைச் சொல்லி அவர்களைப் பரிசோதிக்கலாம் என்று ஆலோசனை கூறினார். அவர்கள் அனைவருமே கும்பம் பௌத்த ஆலயம் அருகே வசித்தவர்கள். அடுத்த தலாய் லாமாவாக இருக்கலாம் என்று கணிக்கப்பட்டவர்கள். ஆம்தோ, கும்பம் ஆகிய பெயர்களைக் கேட்டதும் ரெடிங் ரின்போசே மகிழ்ச்சியில் துள்ளினார். ஏற்கெனவே கிடைத்த குறிப்புகளோடு ஒத்துப்போகும் பெயர்கள் என்பதால் விரைவில் தன் பணி முடிவடையும் என்று அவருக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

ஆம்தோ பகுதியை நிர்வகிக்க சீனர்கள் மா ஃபூஃபெங் என்னும் முஸ்லிம் ஆளுநரை நியமித்திருந்தனர். ரெடிங் ரின்போசே, தங்கம், பட்டு, பழங்கள் ஆகியவற்றை ஒரு வெள்ளித் தட்டில் வைத்து அவரிடம் கொடுத்து வணங்கி மரியாதை செலுத்தினார். தனது தேடல் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி அவர் ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

தேடல் தொடங்கியது. ஆரம்பிக்கும்போதே தடங்கல். பஞ்சன் லாமா குறிப்பிட்ட மூவரில் முதல் பையன் இறந்து போயிருந்தான். அடுத்த சிறுவனோ இவர்களைப் பார்த்ததுமே ஓட்டம் பிடித்தான். எனவே மூன்றாவது சிறுவன் இருக்கும் இடத்தை நோக்கிச் சென்றனர்.

நம்பிக்கையுடன் முன்னேறிய குழு, ரின்போசேவின் குறிப்புகளின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று தேடத் தொடங்கியது. இறுதியில், ஒரு வீட்டைக் கண்டுபிடித்தனர். கிராமப்புற வீடு, மழை நீர் இறங்கும் சார்புக் கால்வாய், மலைப் பாதை, கொடிமரம், வாசலிலே ஒரு நாய். ஒன்றுவிடாமல் அனைத்தும் பொருந்தியிருந்தன.

ரின்போசே தன்னை அடையாளம் தெரியாதவாறு உடைகளை மாற்றிக்கொண்டு மாறுவேடத்தில் அந்தச் சிறுவன் வீட்டுக்குள் நுழைந்தார். கடுமையான பனிப் பொழிவால் இரவு தங்கவேண்டும் என்று அந்த வீட்டில் அனுமதி கோரினார். அனுமதி கிடைத்தது. அன்பான உபசரிப்புக் கிடைத்தது. சுவையான தேநீர், யாக் இறைச்சி, ரொட்டி ஆகியவை அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டன.

அனைவரும் தேநீர் குடித்துக்கொண்டிருந்தபோது, டென்சின் கியாட்சோ திடீரென்று ஓடி வந்தான். ரின்போசே கையில் இருந்த ஜெபமாலை மணிகளை சில நிமிடம் உற்றுப் பார்த்தான். பிறகு, பரபரப்புடன் சொன்னான். 'இது என்னுடையது. இதை ஏன் நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள். எனக்குக் கொடுங்கள்.'

ரின்போசே தன் திகைப்பை மறைத்தபடி, சொன்னார்.

'இது பழையது. வேண்டுமானால், வேறு தருகிறோம்.'

டென்சின் கியாட்சோ ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

'புதுசு வேண்டாம். இதுதான் வேண்டும்.'

இதுதான் தருணம் என்று ரின்போசேவுக்குத் தெரிந்துபோனது. இனி தாமதிக்கக்கூடாது. பரிசோதனைகளை ஆரம்பித்துவிட வேண்டியதுதான்.

பையில் இருந்த பொருள்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து மேஜையில் வைத்தார். இரண்டு ஜெபமாலைகள். இரண்டு கைத்தடிகள். இரண்டு உடுக்கைகள். சிறுவனை அருகில் அழைத்தார்.

'இந்தா, எல்லாமே உனக்காகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். உனக்கு வேண்டியதை நீயே எடுத்துக் கொள்!'

டென்சின் கியாட்சோ அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அசல் கருப்பு மற்றும் மஞ்சள் ஜெப மாலைகளை எடுத்துக்கொண்டான். கைத்தடியையும் உடுக்கையையும் எடுத்துக்கொண்டான். தன்னுடன் சேர்த்து அணைத்துக்கொண்டான்.

'இவை என்னுடையவை, எனக்குத்தான் சொந்தம்.'

ரின்போசே ஆராய்ந்தார். போலியான கைத்தடியை, போலியான ஜெப மாலைகளை, போலியான உடுக்கையை டென்சின் கியாட்சோ தொடவில்லை. பதின்மூன்றாம் தலாய் லாமா பயன்படுத்திய பொருள்களை மிகத் துல்லியமாகத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தான். போலியான பொருள்கள் மேஜை மீதே கிடந்தன. சிறிது நேரத்தில், டென்சின் மேஜையை நெருங்கினான்.

‘இவை எனக்கு வேண்டாம்!’

போலியான பொருள்களை மேஜையில் இருந்து கீழே தள்ளிவிட்டான்.

ரின்போசேவுக்கு நம்பிக்கை பிறந்தது. இவன்தான். இல்லை, இல்லை, இவர்தான்.

அப்போது, டென்சின் கியாட்சோ, ‘சேரா லாமா, சேரா லாமா’ என்று தன்னை மறந்து உச்சரிக்க ஆரம்பித்தான்.

இது உள்ளூர் மடத்தில் இருந்து வந்து குழுவில் இணைந்துகொண்டவரின் பெயர். ரின்போசே இப்போது நிம்மதிப் பெருமூச்சுவிட்டார். இன்னும் ஒரே ஒரு சோதனைதான் பாக்கி. சிறுவனின் உடலில் உள்ள அங்கத் தழும்புகளையும் மச்சங்களையும் உறுதி செய்துவிட்டால் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

பரிசோதனை செய்தார். எதிர்பார்த்தபடி, கியாட்சோவுக்கு இரு பெரிய காதுகள், தோள்பட்டையில் இரண்டு சிறிய வீக்கங்கள் இருந்தன. புருவங்கள் இறுதியில் வளைந்திருந்தன, கால்களில் புலிக்கு இருப்பது போன்ற வரிகள் காணப்பட்டன. உள்ளங்கைகளில் சங்கு போன்ற வரிகள் இருந்தன.

ரெடிங் ரின்போசே முகத்தில் மகிழ்ச்சி தெரிந்தது.

‘வந்த காரியம் நிறைவேறிவிட்டது. இந்தச் சிறுவன் எல்லாப் பரிசோதனைகளிலும் வென்றுவிட்டான். இவன்தான் அடுத்த தலாய் லாமா என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை.’

ஆனால், ரின்போசேவால் அந்த ஆனந்தத்தை முழுவதுமாகக் கொண்டாட முடியவில்லை. பயம் தடுத்தாட்கொண்டது. ஆம்தோ

பகுதியை மா ஃபூ ஃபெங் என்னும் முஸ்லிம் ஆளுநர் நிர்வகித்து வந்தார். பெளத்தத்தை வெறுப்பவர். தன் பகுதியில் அடுத்த தலாய் லாமா கண்டுபிடிக்கப்பட்டதை அவர் எப்படி எடுத்துக்கொள்வார்? சிறுவனை அவர் கடத்திச் செல்லலாம். அல்லது சீன அரசிடம் ஒப்படைத்து, பணம் பெறலாம். கொல்லக்கூடத் துணியலாம்.

3. லாசாவுக்கு நெடும் பயணம்

கண்டெடுக்கப்பட்ட புதிய லாமாவை ஆம்தோ பகுதியில் இருந்து பத்திரமாக அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமானால் முதலில் அங்கு அதிகாரத்தில் உள்ள மாஃபூ ஃபெங்கை ஏமாற்ற வேண்டும். எனவே, ரெடிங் ரின்போசே ஓர் உபாயம் செய்தார். தனியாக டென்சின் கியாட்சோவை மட்டும் அழைத்துச் செல்லாமல் ஏராளமான சிறுவர்களை ஒன்றாக அழைத்துச் சென்றார். மா ஃபூ ஃபெங் முன்பு அவர்களை நிறுத்தினார். 'ஐயா, அடுத்த தலாய் லாமா உங்கள் பகுதியில் இருக்கிறாரா என்பதைக் கண்டறியப்போகிறோம். உங்கள் கண்முன்பரிசோதனைகள் நடத்திப் பார்க்கிறோம்.'

செய்தார். திட்டமிட்டபடி ஒருவரும் தேர்வாகவில்லை. மாஃபூஃபெங்கிடம் இதையே கூறினார். 'ஆம்தோ பகுதியில் அடுத்த தலாய் லாமா இருக்க வாய்ப்பில்லை, நாங்கள் கிளம்புகிறோம்.' ஆனால், அவர் நினைத்தது நடக்கவில்லை. 'நீங்கள் என்ன பரிசோதிப்பது? நானே சோதனை செய்கிறேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டே, வந்திருந்த குழந்தைகள் அனைவரையும் மாஃபூஃபெங் தன்னருகே அழைத்தான்.

ரின்போசே நடுங்கினார். மாஃபூஃபெங் வைக்கும் சோதனையில் டென்சின் கியாட்சோ வெற்றி பெற்றால், நிலைமை மோசமாகிவிடும். சிறுவனின் உயிருக்கு யாரும் உத்தரவாதம் அளிக்கமுடியாது. ஒரு தேசத்தின் எதிர்காலமே கேள்விக்குள்ளாகிவிடும். அவ்வாறு நடைபெறாமல் இருக்க இறைவன்தான் காப்பாற்றவேண்டும். மனத்துக்குள் வேண்டிக்கொண்டார். மாஃபூஃபெங் சிறுவர்களைத் தன்னருகே அழைத்தார். ஒரு பெட்டியை அவர்கள் முன் நகர்த்தினார். உள்ளே மிட்டாய்கள். ஆர்வத்துடன் ஓடிவந்த சிறுவர்கள் சிலர் மொத்தமாக அள்ளிக்கொண்டனர். இன்னும் சிலர் கூச்சத்துடன் ஒதுங்கிக்கொண்டனர். டென்சின் கியாட்சோ மெல்ல நகர்ந்து வந்து, ஒரே ஒரு மிட்டாயை எடுத்துக்கொண்டு அமைதியாக அமர்ந்துகொண்டான். அவனது பேச்சு, நடவடிக்கை அனைத்தும் மற்ற சிறுவர்களிடம் இருந்து வேறுபட்டிருந்தது. ஒருவேளை இவன்தான் அடுத்த தலாய் லாமாவோ? மாஃபூஃபெங் சந்தேகப்பட ஆரம்பித்தான்.

ரின்போசே அவசரமாகக் குறுக்கிட்டார். 'ஐயா, இந்தச் சிறுவனை எங்களுடன் லாசாவுக்கு அனுப்பிவைக்க முடியுமா?' மாஃபூஃபெங்கின்

சந்தேகம் இப்போது ஊர்ஜிதமாகிவிட்டது. நிச்சயம் இவன் சாதாரணச் சிறுவனல்ல என்பதால்தான் ரின்போசே இவனை உடன் அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறார். எனில், அடுத்த தலாய் லாமா இவனாகத்தான் இருக்கவேண்டும். விடக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட அற்புதமான வாய்ப்பு அரிதாகத்தான் கிடைக்கும்.

மாஃபூஃபெங் புன்னகை செய்தார்.

‘இந்தச் சிறுவனை அனுப்ப வேண்டுமானால் 1 லட்சம் சீன டாலர்கள் தர வேண்டும்.’

ரின்போசேவுக்குப் புரிந்துவிட்டது. இவன் கண்டுபிடித்துவிட்டான். ஆனால், இவனோடு ஒத்துப்போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

‘நீங்கள் சொல்வது போலவே செய்கிறோம்.’

உடனே, லாசாவைத் தொடர்பு கொண்டார். கேட்ட பணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

மாஃபூஃபெங் யோசித்தான். இதென்ன, கேட்டவுடன் கிடைக்கிறதே. எனில், எதற்காகக் குறைவாகக் கேட்கவேண்டும்?

‘இந்தப் பணம் போதாது. கூடுதலாகத் தேவைப்படுகிறது.’

‘எவ்வளவு?’

‘ராணுவச் செலவுகளுக்கு 1 லட்சம் சீன டாலர். என்னுடைய பாதுகாவலர்கள் சீனாவிடம் உண்மையைச் சொல்லாமல் இருக்க 1 லட்சம். கும்பம் பௌத்த மடத்துக்கு 1 லட்சம். இந்தச் சிறுவன் லாசாவுக்குச் செல்ல பாதுகாப்புச் செலவுகளுக்கு 20,000. பிறகு சில்லரைச் செலவுகளுக்கு 10,000. மொத்தமாக, 3,30,000 சீன டாலர்.’

ரின்போசே திகைத்து நின்றார்.

‘இதற்குச் சம்மதம் என்றால் மேற்கொண்டு பேசலாம். இல்லாவிட்டால், சிறுவனை மறந்துவிடவேண்டியதுதான்.’

பணத்தைப் புரட்ட பதினெட்டு மாதங்கள் ஆயின. மாஃபூஃபெங்குக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை உள்ளூர் முகமதியர்கள் மூலம் கொடுக்க

ஏற்பாடு ஆனது. அப்போது இந்திய ரூபாயின் மதிப்பு சீனப் பணத்தைவிட அதிகமாக இருந்ததால், இந்திய ரூபாயில் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உள்ளூர் முகமதிய வர்த்தகர்கள் கோரினார்கள். இந்தக் கோரிக்கையும் நிறைவேற்றப்பட்டது. தலாய் லாமாவை லாசா அழைத்துச் செல்ல எதையும் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருந்தார் ரின்போசே.

இறுதியில், அனுமதி கிடைத்தது. பயணம் ஆரம்பமானது. டென்சின் கியாட்சோவின் பெற்றோர், சகோதர சகோதரிகள், உறவினர்கள், நண்பர்கள், பாதுகாப்பு வீரர்கள் என ஐம்பது நபர்கள் அடங்கிய குழு 1939 ஜூலை 21 அன்று லாசா புறப்படத் தயாரானது.

மூட்டை முடிச்சுகளைச் சுமக்க 350 கழுதைகளும் குதிரைகளும் தயாராயின. டென்சின் சகோதரி செரின் டோல்மா கருவுற்று இருந்ததால் அவர் பயணத்தில் இணைத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. டென்சின், குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட அலங்கரிக்கப்பட்ட வண்டியில் பயணம் செய்தார். பெற்றோர் மற்றும் சகோதரர்கள் லோப்சங் சம்டன், க்யாலோ தொண்டுப் ஆகியோருக்குத் தனி வண்டிகள். டென்சின் வழியெங்கும் சகோதரர்களுடன் சண்டை போட்டுக்கொண்டே சென்றான். நான்கு வயது சிறுவன் அல்லவா?

அதற்குள் வாய் வழிச் செய்திகள் பரவிவிட்டன. புதிய தலாய் லாமா கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டார். அவர் லாசா நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார். மலை வாழ் மக்கள், உள்ளூர் மக்கள் என கூட்டம் கூட்டமாக அவரைக் காணவும், ஆசீர்வாதம் பெறவும் திரண்டனர். கம், துல்கு, சைடம் என ஒவ்வொரு இடத்திலும் சாரி சாரியாகத் திரண்டு தரிசனம் செய்தனர். நல்ல வேளையாக சீன எல்லையைத் தாண்டும் வரை எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. சீன எல்லையைத் தாண்டியதும் திபெத் தேசிய அரசுக்கு பதினான்காவது தலாய் லாமாவின் வருகை பற்றிய செய்தி அனுப்பப்பட்டது.

திபெத் அரசு சிறப்பான வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. லாசாவில் இருந்து மூத்த அதிகாரிகள் அவரை வரவேற்கக் குழுமினர். ரீஜெண்ட், காபினெட் அமைச்சரவை, தேசியப் பாராளுமன்றம் ஆகியவை டென்சின் கியாட்சோவைப் பதினான்காவது தலாய் லாமாவாக அங்கீகரித்தன. கையெழுத்திட்ட அதிகாரப்பூர்வமான ஆவணத்தை நேரில் கொண்டு வந்து கொடுத்தனர்.

புதிய தலாய் லாமாவின் தாய்க்கு 'க்யாயும்' (புனிதத் தாய்) என்றும் தந்தைக்கு 'க்யாயுப்' (புனிதத் தந்தை) என்றும் பட்டங்கள் கொடுத்தனர். புத்தாடைகளையும் பரிசளித்தனர். தந்தை புத்தாடைகள் அணிந்துகொண்டு பவனி வந்தார். ஆனால், தாய் புதிய பட்டு ஆடைகளை மறுத்துவிட்டார். திபெத்தியப் பெண்கள் உடுத்தும் எளிய ஆடைகளே போதும் என்று சொல்லிவிட்டார்.

டென்சின் கியாட்சோவைப் பொருத்தவரை இது பயணம் மாத்திரமல்ல, அவர் வாழ்க்கையை முற்றிலுமாக மாற்றியமைக்கப்போகும் ஒரு திருப்புமுனை. இனி சிறுவனாக அவர் பார்க்கப்பட மாட்டார். கருதப்பட மாட்டார். எனவே, அவரால் இனி ஒரு சிறுவனாக இருக்க முடியாது. நிறைய மாறவேண்டும். இனி குடும்பத்தினருக்கும் அவருக்கும் தொடர்புகள் இருக்காது. நினைத்த நேரத்தில் அவரது பெற்றோர்கள் வந்து பார்க்க முடியாது. ஒரு புதிய உலகம் அவருக்காகக் காத்திருந்தது. அவரை உள்ளிழுத்துக்கொள்ளத் தயாராகயிருந்தது.

டென்சின்னுக்கு மஞ்சள் ஆடைகளும் கம்பளித் தொப்பியும் அணிவிக்கப்பட்டது. தங்கப் பல்லக்கில் அவர் அமர வைக்கப்பட்டார். புத்த பிட்சுக்கள் கைகளில் பதாகைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு முன்னே சென்றனர். இன்னொருவர் மயில் இறகுகளால் ஆன பெரிய குடையை அவரது பல்லக்குக்கு மேலே பிடித்துக்கொண்டு நடந்தார். தாரை, தம்பட்டம், முரசொலிகள் காதைப் பிளந்தன. ஊதுபத்தியின் மணமும் புகையும் மேகங்களையே மறைக்கும் அளவுக்கு விண்ணில் மிதந்தன. ஒவ்வோர் ஊரிலும் உள்ள பௌத்த மடாலயத்து லாமாக்கள் தங்கள் தலைமை லாமாவாகப் பதவியேற்க உள்ள புதிய தலாய் லாமாவைப் பார்க்க ஆர்வத்துடன் கூடியிருந்தனர்.

1939 அக்டோபர் 6ம் தேதி லாசாவில் இருந்து இரண்டு மைல் தொலைவில் இருந்த ரிக்யா என்னும் இடத்தில் ஊர்வலமும் பல்லக்கும் நின்றன. அங்கே தலாய் லாமாவாக பீடத்தில் அமர இருப்பவர்களுக்காக பிரத்யேகமாக தயாரிக்கப்பட்டுள்ள மஞ்சள் நிற 'மிகப் பெரிய மயில்' என்று அழைக்கப்படும் கண்ணைக் கவரும் அழகிய சிம்மாசனம் காத்திருந்தது. அதில் அவர் அமர வைக்கப்பட்டார். இந்த சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டுதான் தலாய் லாமாவாக பீடம் ஏறப்போகும் குழந்தைகள் ஊர்வலத்தைப் பார்வையிடுவார்கள். விருந்தினர்களை வரவேற்பார்கள். எனவே, அந்த சிம்மாசனத்தில் டென்சின் அமர

வைக்கப்பட்டார்.

வலது கையில் ஒரு பூச்செண்டுடன், வருவோர்க்கு ஆசி வழங்கினார் டென்சின். அண்டை நாடுகளான பூடான், நேபாளம் ஆகியவற்றில் இருந்தும் பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தனர்.

பின்னர் தங்கப் பல்லக்கில் ஏறி லாசாவை நோக்கிப் பயணம் செய்தார். அந்தப் பல்லக்கை 16 நோபிள்கள் சிவப்பு தொப்பி, பச்சை ஆடைகளுடன் தூக்கி வந்தனர். பிரதமர் ரெடிங் ரின்போசே, அமைச்சர்கள், தலாய் லாமாவின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் புடை சூழ வாத்திய முழக்கங்களுடன் லாசா நகருக்குள் அக்டோபர் 8ம் தேதி ஊர்வலம் நுழைந்தது. தலாய் லாமாவை எல்லோரும் அண்ணாந்துதான் பார்க்க வேண்டும் என்பதால் மாடியில் இருந்த ஜன்னல்கள் அனைத்தும் மூடப்பட்டன. அங்கே இருந்த அனைவரும் கீழே வந்து குவிந்தனர். வழியெங்கும் கூடியிருந்த ஆயிரக் கணக்கானோர் 'இறைவா எங்கள் மன்னரைக் காப்பாற்று.' 'வாழ்க தலாய் லாமா' என்று கோஷங்களை எழுப்பினர். நோர்புலிங்கா அரண்மனையை நோக்கி ஊர்வலம் சென்றது.

தலாய் லாமா வசிக்க அதிகாரப்பூர்வமான இரு அரண்மனைகள் உள்ளன. ஒன்று, நோர்புலிங்காவில் வசந்த காலத்தில் தங்குவதற்காக கீசு (Kyichu) ஆற்றங்கரை ஓரத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள அரண்மனை. மற்றொன்று, பொடோலாவில் மழைக்காலத்தில் தங்குவதற்கான அரண்மனை. அரண்மனையில் அறிஞர்களும் ஆன்மிகவாதிகளும் நிறைந்திருந்தனர். நோர்புலிங்கா அரண்மனையைக் கட்டியவர் ஏழாம் தலாய் லாமாவான கேல்சங் கியாட்சோ (1708-1757). அருகே தனது அலுவலகத்துக்காக 1755ல் கேல்சங் அரண்மனை என்ற பெயரில் மற்றொரு மாளிகையைக் கட்டினார். நோர்புலிங்கா அரண்மனையை மேலும் விரிவுபடுத்திய பெருமை எட்டாம் தலாய் லாமாவான ஜாம்பெல் கியாட்சோவையேச் சேரும். மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் சோலையாக அரண்மனையை மாற்றினார்.

நோர்புலிங்கா அரண்மனை இரண்டு சுவர்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. உட்புற மஞ்சள் சுவர்களுக்கு உள்ளே தலாய் லாமாவும் அவரது பணியாளர்களும் மட்டுமே செல்லமுடியும். வெளிப்புற மற்றும் உட்புறச் சுவர்களுக்கு இடையே தலாய் லாமாவின் அரசு அதிகாரிகள் தங்கி இருப்பார்கள். திபெத்திய பாரம்பரிய உடை, தொப்பி,

காலணி அணிந்தவர்கள் மட்டுமே நோர்புலிங்கா அரண்மனைக்குள் நுழைய முடியும். மேற்கத்திய உடை அணிந்தவர்கள் உள்ளே நுழைய முடியாது.

தலாய் லாமாவின் கோடைகால அரண்மனை இருக்கும் நோர்புலிங்காவுக்கு 1939 அக்டோபர் 8ம் தேதி லாமா தொண்டுப் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். உள்ளே நுழைந்த அவருக்குப் பாரம்பரிய முறையில் வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டு, தனி அறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் சகல மரியாதைகளுடன் இன்னொரு அறையில் தங்க வைக்கப்பட்டனர். அனைவருக்கும் தேநீர் வழங்கப்பட்டது. மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், செயலர்கள், தண்ணீர் சுமப்பவர்கள், சலவைக்காரர்கள், சமையல்காரர்கள், குதிரைகளைப் பராமரிப்பவர்கள், செவிலியர்கள்... என இவர்களின் அலுவல் மற்றும் வீட்டு வேலை ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். தலாய் லாமாவுக்கு பௌத்த மதப் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கவும், சமையல் செய்யவும், ஆடை/அணிகலன்களுக்காகவும் பிரத்யேகமாக மூன்று பௌத்த குருமார்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

அரண்மனைத் தோட்டம் ஏராளமான பூக்களுடன் பூத்துக் குலுங்கின. வாதுமை, ஆப்பிள், மாதுளம், கொய்யா, அன்னாசி, பலா என பழங்களும் பழுத்துத் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. விளையாட நேரம் கிடைத்தால் போதும் லாமா தொண்டுப்பைத் தோட்டத்தில்தான் பார்க்கலாம். அருகே இருந்த ஏரியில் மீன் பிடிப்பதும் அவருக்கு விருப்பமான பொழுதுபோக்கு. மீன்கள் அவருக்குச் செல்லப் பிராணிகள் என்பதால் பிடித்த மீன்களை எல்லாம் திரும்பவும் ஏரியிலேயே விட்டுவிடுவார்.

அதிகாரப்பூர்வமாக 'தலாய் லாமா' என்னும் பதவியை ஏற்று பீடத்தில் அமர்ந்த பிறகே அவர் தலாய் லாமாக்களின் அரண்மனையான பொடாலாவுக்குச் செல்ல முடியும்.

பொடாலா அரண்மனை

திபெத்தில் உள்ள மிகப் பெரிய அரண்மனை இதுதான். 'சிவப்பு மலை' என்றழைக்கப்படும் மலை உச்சியில் ஏழாம் நூற்றாண்டில் மன்னன் சாங்க்ட்சென் கேம்போ இதைக் கட்டினான் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், ஐந்தாம் தலாய் லாமாவான லோப்சங் கியாட்சோதான் தனது

கனவு இல்லமாக இந்த அரண்மனையைக் கட்ட ஆரம்பித்தார். 1682ம் ஆண்டு அரண்மனை இன்னும் முழுமை அடையாத நிலையில் அவர் மரணமடைந்தார். ஆனால், அவரது மரணம் வெளி உலகுக்குத் தெரிந்தால் கட்டுமானப் பணிகள் பாதிக்கப்படும் என்பதால் அவர் இறந்துபோனதை வெளியே சொல்லாமல் மூடி மறைத்துவிட்டார்கள். அரண்மனை கட்டி முடிக்கப்பட்ட சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே அவர் மறைந்த செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது.

1,30,000 சதுர மீட்டர் அளவில் கட்டப்பட்டுள்ள இந்த அரண்மனையில் மறைந்த எட்டு தலாய் லாமாக்களின் சமாதிகள், தர்பார் மண்டபம், புத்தர் கோயில், கோபுரம், விருந்தினர் மண்டபம், வரவேற்பு மண்டபம் ஆகியவை உள்ளன. உள்ளே வெள்ளை மாளிகை மற்றும் சிவப்பு மாளிகை என இரண்டு மாளிகைகள் உண்டு. வெள்ளை மாளிகையில் பௌத்த மடம், அலுவலகம், அச்சுக் கூடம், தலாய் லாமா தங்கும் இடம், பொடாலா மற்றும் ஜோகாங் கட்டுமானப் பணிகளைக் காட்டும் ஓவியங்கள், பிரம்மாண்ட திரைச் சீலைகள் ஆகியவை உள்ளன. சிவப்பு மாளிகையில் ஐந்தாம் தலாய் லாமாவின் வாழ்க்கைக் குறிப்பைக் காட்டும் ஓவியங்கள், மூன்று பௌத்த ஆலயங்கள், மடங்கள், ஐந்து, பத்து மற்றும் பன்னிரண்டாம் தலாய் லாமாக்களின் சமாதிகள் ஆகியவை இருக்கின்றன. இந்தச் சமாதிகளின் மேற்புற கோபுரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு டன் தங்கத்தினால் ஆனவை. 2 லட்சம் முத்துக்கள் மற்றும் நவரத்தினக் கற்களால் தீட்டப்பட்ட 'மண்டலா' எனப்படும் ஓவியமும் உண்டு.

பொடோலா அரண்மனையில் 1000 அறைகள் உள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அறையிலும் பழங்காலப் பொருட்கள் நிறைந்திருந்தன. ஒரு சில அறைகளில் வெள்ளியும், தங்கமும், விலை உயர்ந்த கற்களும் இருந்தன. வேறு சில அறைகளில் அந்தக் காலத்தில் பயன்படுத்திய வாள், கத்தி, கவசம், ஈட்டி ஆகியவற்றுடன் துப்பாக்கிகளும் தோட்டாக்களும் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. பழைய தலாய் லாமாக்களின் தனிப்பட்ட பொருள்கள், புத்தகங்கள் ஆகியவை சில அறைகளில் காணப்பட்டன.

நான்கு மாத காலம் நோர்புலிங்கா மாளிகையில் தங்கிய பின்னர், 1940 பிப்ரவரி 22 ஆம் நாள் லாமா தொண்டுப் அதிகாரப்பூர்வ தலாய் லாமாவாக முடிசூட்டப்பட பொடாலா அரண்மனைக்கு ஊர்வலமாக

அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். மங்கல மணியோசை ஒலிக்க, வாத்தியங்கள் முழங்க, முரசுகள் ஒலிக்க திபெத்திய பௌத்த மத பாரம்பரியத்தில் வடிவமைக்கப்பட்ட தங்க சிம்மாசனத்தில் லாமா தொண்டுப் உட்கார வைக்கப்பட்டார். தங்கம், வைரம், மாணிக்கம் உள்ளிட்ட நவரத்தினங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தை இரு பக்கங்களிலும் எட்டு சிங்கங்களின் உருவங்கள் தாங்கிக்கொண்டிருந்தன. தலாய் லாமாவைவிட உயரமாக யாரும் உட்காரக்கூடாது என்பதற்காக இந்த சிம்மாசனம் ஏழு அடி உயரத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்தது.

முடிசூட்டு விழாவின் தொடக்கமாக ரீஜெண்ட் அவரை வணங்கி மெண்டெல் டென்சூம் என்னும் சம்பிரதாய வணக்கங்களுக்குப் பிறகு புத்த பகவானின் தங்கச் சிலை, புத்த பகவானைப் பற்றிய நூலுடன் அன்றாடம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சம்பிரதாயக் கடமைகள் அடங்கிய குறிப்புகள், பௌத்தர்களின் புனிதப் புத்தகம் உள்ளிட்ட மூன்று முக்கியப் பொருள்களை அவருக்கு வழங்கினார்கள். மூலிகைகள் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட சுவையான பானத்தைத் தங்கக் கோப்பையில் அருந்தக் கொடுத்தார்கள். விழாவைக் காண வந்த அனைவருக்கும் தேநீரும் இனிப்புக் கலந்த சாதமும், பழங்களும், திபெத்திய கேக்கும் வழங்கப்பட்டன. திபெத்திய அரசின் சார்பாக தங்கச் சக்கரம், வெள்ளைச் சங்கு ஆகியவை வழங்கப்பட்டன. இறுதியாக, அவரிடம் தலாய் லாமாவின் அதிகாரப்பூர்வ அரசு சின்னம் பொறித்த இலச்சினை வழங்கப்பட்டது. தலாய் லாமா வெளியிடும் அறிக்கைகளில் திபெத் அரசு சின்னம் பொறித்த இலச்சினை முத்திரை இடப்பட்ட பின்பே அது அதிகாரப்பூர்வ ஆவணமாகக் கருதப்படும். சுமார் ஐந்து மணிநேரம் இந்த சம்பிரதாய நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன.

ஒரு ரம்மியமான குளிர்காலத் தொடக்கத்தில் இந்தப் பட்டமேற்பு வைபவங்கள் சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்றன. அவரது பூர்வாசிரமப் பெயரான லாமா தொண்டுப் பெயருக்குப் பதில் 'ஜம்ஃபெல் குவாங் லோப்சாங் யேஷே டென்சின் கியாட்சோ' என்னும் புதிய பெயர் சூட்டப்பட்டது. இதற்கு 'பேச்சாற்றல், உண்மை, நேர்மை, அடக்கம், பரிவு கொண்ட புனிதமான, ஒளிமயமான படித்த பண்பாளர்' என்று பொருள். சுருக்கமாக, டென்சின் கியாட்சோ. பின்னர் அருகில் உள்ள ஜோகாங் கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அங்கு அவரை உட்கார வைத்து, தலைமுடியை வெட்ட ஆரம்பித்தனர். அழகாக ஆசை

ஆசையாக நீளமாக வளர்ந்த முடி கண் முன்னே வெட்டப்படுவதை அவரால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. இன்னும் குழந்தைதானே! ஆனால், தலாய் லாமாவான பிறகு மேற்கொள்ளப்படும் முதல் சடங்கு தலைமுடியை முற்றிலுமாக மழிக்கவேண்டும் என்பதே. இதை மடத்தில் உள்ள மூத்த துறவிகள் எடுத்துச் சொல்லிச் சமாதானப்படுத்தினார்கள். தலைமுடியை மழித்த பிறகு தலாய் லாமாவுக்கான பிரத்தியேக ஆடைகள் அணிவிக்கப்பட்டன. தலைமுடி இல்லாமல் புதிய ஆடையில் தன்னைத் தானே கண்ணாடியில் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்து ரசிக்க ஆரம்பித்தார் டென்சின் கியாட்சோ என்னும் 14 ஆவது புதிய தலாய் லாமா.

தலாய் லாமாவாக முடிசூடப்பட்ட பிறகு பொது மக்கள் தரிசனத்துக்காக அவர் ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். முன்னும் பின்னும் வீரர்களும் பணியாளர்களும் நூற்றுக்கணக்கில் சுற்றி நின்றார்கள். வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பட்டு ஆடைகள் அணிந்துகொண்டு புடைசூழ நின்றார்கள். நிகப்பா (Ngagpa) என்னும் பிரிவின் தலைவன் வாழ்க்கை என்பதே ஒரு சக்கரம் என்பதை உணர்த்தும் விதமாக சக்கரம் ஒன்றைச் சுமந்து வந்தான். ததாரா என்று அழைக்கப்படும் வீரர்கள் வண்ண வண்ண பாரம்பரிய ஆடைகளை உடுத்திக்கொண்டு கைகளில் கொடிகளை ஏந்திக்கொண்டு குதிரையில் பவனி வந்தார்கள். பணியாளர்கள் கூண்டுகளில் சிட்டுக் குருவிகளைச் சுமந்து வர, நம்கியால் என்னும் பிரிவினர் அவரது தனிப்பட்ட பொருட்களையும் புனிதப் புத்தகங்களையும் மஞ்சள் பட்டுத் துணியில் சுற்றி பத்திரமாக எடுத்து வந்தார்கள். வேறு சில பணியாளர்கள் மங்கல கானம் இசைக்க, 'சேட்ரங்' என்னும் பிரிவைச் சேர்ந்த துறவிகள் (இவர்கள் அரசு அதிகாரிகள்) பின் தொடர்ந்தனர்.

இவர்களுக்கு நடுவே மஞ்சள் பட்டு அங்கி அணிந்த இருபது வீரர்கள் சுமக்க தலாய் லாமா மஞ்சள் பல்லக்கில் ஆடி அசைந்து வந்தார். பச்சை ஆடை மற்றும் சிவப்புத் தொப்பியுடன் ராணுவ வீரர்கள் இவரை அரண்போல் சுற்றி பாதுகாப்பாக நின்றார்கள். ஏனைய ராணுவ வீரர்கள்போல் இவர்கள் தலைமுடி வெட்டப்படாமல், தோள்பட்டைகளைத் தாண்டி முதுகில் தவழும். தலாய் லாமாவின் சொந்தக் குதிரை லாயத்தில் இருந்து ஆஜானுபாகுவான குதிரைகள் அழகாக அணிவகுத்து வந்தன. அதில் ஒரு குதிரை வீரன் தலாய் லாமாவின் அரசு முத்திரையை ஒரு பெட்டியில் பூட்டி பத்திரமாக எடுத்து

வருவான். 'கஸ்பாக்' என்று அழைக்கப்படும் தலாய் லாமாவின் அந்தரங்க ஆலோசனைக் குழுவைச் சேர்ந்த நான்கு வீரர்கள் 'கசன் தெபான்' எனப்படும் தலைமைப் பாதுகாவலன் தலைமையில் வலம் வந்தனர். இவர்களை வழிநடத்தி 'மக்சி' என்று அழைக்கப்படும் திபெத்தின் சின்னஞ் சிறிய ராணுவத்தின் தளபதி நீல நிற கால்சட்டை, மஞ்சள் ஆடையுடன் வீறுநடை போட்டு வந்தார். 'சிங் கா' எனப்படும் காவல் துறை அதிகாரிகள் குதிரைகளில் அமர்ந்துகொண்டு கையில் சாட்டையுடன் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு இருந்தனர்.

தலாய் லாமாவின் பல்லக்குக்குப் பின்னே பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த ஆசிரியர்கள், அவர்கள் பின்னே அவரது பெற்றோர், உடன் பிறந்தவர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் வந்தனர். இவர்களுக்குப் பின்னே உயர் பதவியில் இருக்கும் அரசு அதிகாரிகள் பின் தொடர்ந்தனர். இந்தப் பிரம்மாண்ட அணிவகுப்பை வேடிக்கை பார்க்கவும், அவரைத் தரிசிக்கவும் திபெத்தின் மொத்த மக்களும் அங்கே குழுமி இருந்தனர். அனைவரும் கீழே விழுந்து வணங்கி ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தனர். தங்களுக்குப் புதிய தலாய் லாமா கிடைத்துவிட்டார் என்ற சந்தோஷத்தில் திபெத் குதூகலித்தது.

தலாய் லாமாவாக பீடத்தில் அமர்ந்தாலும் அவர் சிறுவனாக இருந்த காரணத்தினால் அதிகாரம் முழுமையாக ஒப்படைக்கப்படவில்லை. அவரை தலாய் லாமாவாகக் கண்டெடுத்த ரெடிங் ரின்போசேவின் கட்டுப்பாட்டில்தான் முழு நிர்வாகமும் இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

4. ஆன்மிக குரு

புதிய தலாய் லாமாவுக்கு ஆன்மிக வகுப்புகள் எடுப்பதற்கு லிங் ரின்போசே என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆசிரியர் என்ற சொல்லுக்கு ஏற்ப ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் கடுமையாகவே நடந்துகொண்டார். ஆனால், போகப் போக இருவருக்கும் இடையே நல்ல புரிதல் ஏற்பட்டது. 1983ல் அவர் இறக்கும் வரை ஆசிரியராக மட்டுமின்றி ஆலோசனைகள் வழங்கும் நல்ல தோழனாகவும் விளங்கினார். மதச் சடங்குகளுக்கு சோபன் கெம்போ, சமையல் பணிகளுக்கு சோல்போன் கெம்போ மற்றும் ஆடைகளுக்கு சிம்பொன் கெம்போ என மூன்று பௌத்த பிட்சுகள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

சிறிது நாள் கள் மடத்தில் தங்கி இருந்த பெற்றோர்களும் சகோதர சகோதரிகளும் வேறு இடத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். காரணம், பௌத்த மட விதிகளின்படி உறவினர்களும் சுற்றத்தாரும் தலாய் லாமாவுடன் இருக்க அனுமதி இல்லை. அம்மாவுடனேயே இருந்து பழகியதால் குழந்தைத்தனம் இன்னும் மாறாமல் இருந்த லாமாவுக்கு பெற்றோரின் பிரிவைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் சங்கடப்பட்டாலும் பின்னர் மனத்தைத் தேற்றிக்கொண்டார். மாதத்துக்கு ஒரு முறை மட்டும் அம்மாவைப் பார்க்க அனுமதி உண்டு. மற்றபடி முழு நேரமும் திபெத்திய பௌத்த மதப் பணிகளில் ஈடுபடவேண்டும் என்று மூத்த துறவிகள் உறுதியாகக் கட்டளை இட்டார்கள்.

சிறுவனாக இருந்த காரணத்தினால் புதிய சூழலுக்குப் பழகிக் கொள்ள அவருக்குக் கொஞ்ச காலமானது. மாடிப் படிகளின் மீது ஏறி விளையாடுவதும், அங்குள்ள கத்தி, வாள், துப்பாக்கி ஆகியவற்றைத் தொட்டுப் பார்ப்பதும், இசைக் கருவிகளை இசைப்பதிலும் ஆர்வமுடன் இருந்தார். ஆனாலும் ரெடிங் ரின்போசே, ததக் ரின்போசே, மற்றும் கெவாட்சங் ரின்போசே ஆகிய மூன்று குருமார்கள் மிகுந்த கண்டிப்புடன் இருந்தார்கள். சூரிய உதயத்துக்கு முன்பே எழுந்துவிடவேண்டும். காலைக் கடன்களை முடித்த பிறகு ஒரு மணி நேர தியானம். பிறகு ஏழு மணிக்கு தேநீருடன் சிற்றுண்டி. பிறகு படிக்கும் நேரம். ஏற்கெனவே சொன்னபடி திபெத்திய மொழிக்கு உசென் (Uchen) மற்றும் உமி (Ume) என இரண்டு வரி வடிவங்கள் உண்டு. ஒன்றை அரசுப் பணிக்கும்

மற்றொன்றைத் தனிப்பட்ட கடிதப் போக்குவரத்துக்கும் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். எழுதவும் படிக்கவும் தலாய் லாமா கற்றுக்கொண்டார். இரண்டிலும் பௌத்த மதம் தொடர்பான ஆன்மிக வகுப்புகள் நடைபெறும். சொல்லும் ஸ்லோகங்களை அவர் மனப்பாடம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

சரியாகப் பத்து மணிக்கு அரசு அதிகாரிகள் வருவார்கள். மெய்க்காப்பாளர்கள் முன்னும் பின்னும் அணிவகுத்து வர வரவேற்பு அறைக்கு தலாய் லாமா அழைத்துச் செல்லப்படுவார். அங்கே இவருக்காக உயர் அரசு அதிகாரிகள் காத்திருக்க ஆலோசனைக் கூட்டம் நடைபெறும். தலாய் லாமா சிறுவனாக இருந்தாலும் திபெத்திய ஆன்மிகத் தலைவராக இருந்ததால், அரசு அதிகாரிகள் அன்றாட அலுவல் விஷயங்களை அவருடன் விவாதித்த பிறகே முடிவு எடுப்பார்கள்.

சரியாகப் பன்னிரண்டு மணிக்கு விளையாடுவதற்கு அவருக்கு ஒரு மணி நேரம் தினசரி ஒதுக்கப்படும். 24 மணி நேரத்தில் தனக்குப் பிடித்தது, விளையாடும் இந்த ஒரு மணி நேரம்தான் என்று அடிக்கடி சொல்லி மகிழ்வார் டென்சின் கியாட்சோ. பல நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கொடுத்த விதவிதமான விளையாட்டு பொம்மைகள் அவர் அறையில் நிரம்பி இருக்கும். அமெரிக்க அதிபர் ஃப்ராங்க்ளின் ரூஸ்வெல்ட் தங்க கடிகாரம் ஒன்றையும், பாடும் பறவை பொம்மை ஒன்றையும் பரிசாக அளித்திருந்தார். பிரிட்டன், இந்தியா, சீனா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளில் இருந்தும் பரிசுகள் குவிந்திருந்தன.

மதியம் ஒரு மணிக்கு உணவு. திபெத்திய பௌத்தம் இறைச்சி உண்பதற்குத் தடை விதிக்கவில்லை. இறைச்சிக்காக மிருகங்களைக் கொல்லக்கூடாது என்றும் இறந்த விலங்குகளை உண்பதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை என்றுமே அது போதித்துள்ளது. எனவே புதிய தலாய் லாமாவுக்கு அன்றாட உணவுகளுடன் புலாலும் பரிமாறப்பட்டது.

சாப்பிட்ட பிறகு இரண்டு மணிக்கு மீண்டும் வகுப்புகள் ஆரம்பமாகும். காலையில் ஆன்மிகப் பாடங்கள் என்பதால், மதியம் அரசியல் உள்ளிட்ட பொதுவான விஷயங்கள் பற்றிய பாடங்கள் கற்றுத் தரப்பட்டன. திபெத்திய கலை, இலக்கியம், சமஸ்கிருதம், மருத்துவம், இசை, நாட்டியம், சோதிடம், பௌத்த தத்துவம் ஆகியவை பாடத் திட்டங்களில் அடங்கும். பௌத்தத் தத்துவத்தில் பிரக்யபரமித்ரா (ஞானம்), மத்யமிகா

(தத்துவம்), வினையா (கட்டுப்பாடு), அபிதர்மா (தத்துவ ஆகமம்), பிரமாணா (அறிவு நெறியியல்) ஆகியவை முக்கியமாகக் கற்றுத் தரப்பட்டன. மாலை நான்கு மணி அளவில் தேநீர் வழங்கப்படும். பின்னர் அன்று நடத்தப்பட்ட பாடங்கள் குறித்து தர்க்கவாதம் நடைபெறும். ஒவ்வொரு தலாய் லாமாவும் இதில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கவேண்டும். தான் எற்றுக் கொண்டுள்ள திபெத்திய பௌத்த மதத்தின் பெருமையை எடுத்துக் கூறி வாதங்களில் வெற்றிபெற வேண்டியது கடமையாகக் கருதப்படுகிறது. கேள்வி கேட்பவர் வலது கையைத் தலைக்கு மேலே தூக்கி இறக்கி தனது இடது உள்ளங்கையில் ஓங்கி அறைய வேண்டும். இடது காலை பலமாகத் தரையில் மிதிக்கவேண்டும். பதிலளிப்பவரும் இதேபோல் செய்துவிட்டு கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். பார்ப்பவர்கள் இருவருக்கும் வாய்ச் சண்டையா அல்லது கைச் சண்டையா என்ற சந்தேகம் வரும் வகையில் தர்க்க வாதம் ஆக்ரோஷமாக இருக்கும்.

இரவு எட்டு மணி சுமாருக்கு பௌத்த மதம் தொடர்பான வழிபாடுகள் நடக்கும். இதற்குப் பிறகே உணவு மற்றும் தூக்கம். தினமும் தூங்குவதற்கு முன்பு தொலைநோக்கி வழியாக விண்ணில் இருக்கும் நட்சத்திரங்களைப் பார்த்து ரசிப்பது தலாய் லாமாவுக்குப் பிடித்த விஷயங்களுள் ஒன்று.

அதேபோல் கடிகாரங்களைப் பழுது பார்ப்பதும் பிடிக்கும். ரஷ்ய ஜார் மன்னர் அளித்த கடிகாரம் ஒன்று பழுதடைந்த நிலையில் நீண்ட காலம் ஓடாமல் இருந்தது. அதை தூசி தட்டி எடுத்து எப்படியோ ஓடவைத்து விட்டார். பின்னர், மற்றொரு அறையில் பதின்மூன்றாவது தலாய் லாமா வைத்திருந்த திரைப்பட புரொஜெக்டர் கருவி ஒன்றையும் தேடி எடுத்தார். அதைத் திரையிட்டுப் பார்த்ததில் இங்கிலாந்தின் ஐந்தாம் ஜார்ஜ் முடிசூட்டிக் கொண்ட ஆவணப்படம் அது என்று தெரிந்தது. நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் பல்வேறு அறைகளில் உள்ள பொருட்களைத் தேடி எடுத்துப் பார்த்து ரசித்தார்.

இப்படியாகப் புதிய தலாய் லாமாவாக டென்சின் கியாட்சோவின் அன்றாட வாழ்க்கை காலை தொடங்கி இரவு வரை கடுமையான கட்டுப்பாடுகளுடன் நடைபெற்றது. ஆரம்பத்தில் சிறுவனாக இருந்தபோது கடினமாக இருந்தாலும் பின்னர் நாளடைவில் பழக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்தக் கட்டுப்பாடுகள்தான் பிற்காலத்தில்

தனக்கு உடலுறுதியையும் மன உறுதியையும் அளித்தன என்று பெருமிதத்துடன் குறிப்பிடுகிறார் தலாய் லாமா.

தலாய் லாமாவாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் துறவு வாழ்க்கைதான் வாழ்ந்தார்கள் என்றாலும் மன்னருக்கு இணையான அனைத்து வசதிகளுடன் இருந்தார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். திபெத்தின் பெரும்பாலான மக்கள் அடிப்படை வசதிகள்கூட இன்றி தவித்துக்கொண்டிருந்தபோது தலாய் லாமாக்கள் 'மதகுரு' என்ற உயரிய அந்தஸ்தில் ராஜபோக வாழ்வு வாழ்ந்தனர் என்பதை தற்போதைய தலாய் லாமாவே வருத்தத்துடன் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

5. பஞ்சன் லாமா

தலாய் லாமாவுக்கு அடுத்தபடியாக மிக உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவர் பஞ்சன் லாமா. இந்த பஞ்சன் லாமாவை நியமிப்பவர் தலாய் லாமா. பதினாறாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி, திபெத்தை சீனா தன்னுடன் இணைத்துக்கொண்டது வரை திபெத்தை ஆண்டு வந்தது பஞ்சன் லாமா பரம்பரைதான். அமிதாபா புத்தரின் மறுபிறவியாக முதல் பஞ்சன் லாமாவான கேத்ரூப் கேலக் பெல்சாங் கருதப்படுகிறார். இவரது வழியில் வரும் அனைத்து பஞ்சன் லாமாக்களுக்கும் இந்தப் பெருமை தொடர்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பஞ்சன் லாமா என்பதை 'பண்டித' என்றும் 'சென்போ' என்றும் இரு சொற்களாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். 'பண்டித' என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு 'கலைகளில் கற்றுத் தேர்ந்தவன்' என்று பொருள். 'சென்போ' என்னும் திபெத்திய சொல்லுக்கு 'பெரிய' என்று பொருள். எனவே பஞ்சன் லாமா என்றால் 'கலைகளில் கற்றுத் தேர்ந்த பெரியவன்' என்று பொருளாகும்.

முதல் பஞ்சன் லாமாவில் இருந்து தற்போதைய 11 ஆவது பஞ்சன் லாமா வரை அவர்கள் குறித்த விவரங்களைப் பார்ப்போம். இந்தப் பரம்பரை அறுபடாமல் எழுநூறு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வருகிறது:-

பஞ்சன் லாமா

1. கெத்ரூப் ஜே (Khedrup Je) 1385 - 1438
2. சோனம் சோக்லாங் (Sonam Choklang) 1438 - 1505
3. என்சாபா லோக்சங் டோண்ட்ரூப் (Ensapa Lobsang Dondrup) 1505 - 1568
4. லோப்சாங் சோகி கியால்ஸ்டென் (Lobsang Chokyi Gyalsten) 1570 - 1662
5. லோப்சாங் யெஷீ (Lobsang Yeshe) 1663 - 1737
6. லோக்சாங் பல்டேன் யெஷீ (Lobsang Palden Yeshe) 1738 - 1780

7. கெடுன் சோய்கி நியிமா (Gedun Choekyi Nyima) 1782 - 1853
8. தென்பாய் வாங்சுக் (Tenpai Wangchuk) 1855 - 1882
9. துப்டேன் சோக்யி நியிமா (Thubten Chokyi Nyima) 1883 - 1937
10. சோகி கியால்ட்சென் (Chokyi Gyaltsen) 1938 - 1989
11. சோகி நியிமா (Choekyi Nyima) 1989 (சீன அரசு நியமனம்)
12. கியான்சென் நொர்பு (Gyancaïn Norbu) (1995) (தற்போதைய 14ம் தலாய்லாமா நியமனம்)

பஞ்சன் லாமாவும் தலாய் லாமாவும்

தலாய் லாமா, பஞ்சன் லாமா இருவரின் பதவியும் அதிகாரமும் சிக்கல் நிறைந்தவை. திபெத்தியர்களைப் பொருத்தவரை இவர்கள் இருவருமே அரசியல், ஆன்மிகம் இரண்டிலும் கௌரவமான உயர் பதவி வகிப்பவர்கள். தராசின் இரு தட்டுகளைப் போன்று மதிக்கப்படுபவர்கள். ஆட்சியையும் அதிகாரத்தையும் இரட்டைக் குழல்களாக இணைத்தும், இணைந்தும் செயல்பட்டார்கள். ஆனால், வெளியே ஒற்றுமையாகச் செயல்படுவது போன்று தோன்றினாலும் உள்ளுக்குள் இருவருக்கும் இடையே அதிகாரப் போட்டி நடைபெற்று வந்துள்ளது என்பதே உண்மை. அடுத்த தலைமுறை தலாய் லாமா அல்லது பஞ்சன் லாமா தேர்வு செய்யப்படும்போது அரசல் புரசலாக இருவருக்கிடையே மோதல் வெளிப்படும். இதற்கு முக்கியக் காரணம் அடுத்த தலாய் லாமா, தனக்குக் கட்டுப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் என்று பஞ்சன் லாமாவும், அடுத்த பஞ்சன் லாமா தனக்குக் கட்டுப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் என்று தலாய் லாமாவும் பரஸ்பரம் விரும்பியதே.

தலாய் லாமாக்களைத் தேர்வு செய்ய தங்கப் பேழை முறையே பின்பற்றப்பட்டது. தங்கப் பேழை முறை என்றால் என்னவென்று முதலில் பார்ப்போம். 1792ம் ஆண்டு சீனாவை ஆண்ட கின்லாங் மன்னன்தான் தலாய் லாமாவைத் தேர்வு செய்யும் இந்தத் தங்கப் பேழை முறையை அறிமுகப்படுத்தி அது குறித்த அரசாணை ஒன்றையும் வெளியிட்டான். இந்த அரசாணைப்படி, ஏழாவது பஞ்சன் லாமா பால்டென் தென்பெய் நியிமா முதன் முறையாக தங்கப் பேழையைப் பயன்படுத்தி பத்தாவது தலாய் லாமா சுல்டரின் கியாட்சோவைத் தேர்வு

செய்தார். 11 மற்றும் 12ம் தலாய் லாமாக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போதும் இந்த தங்கப் பேழை முறையே பின்பற்றப்பட்டது.

திபெத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகள் எல்லோருமே தலாய் லாமா அல்லது பஞ்சன் லாமாவின் அவதாரம் என்று நம்பப்படுகிறது. எனவே, குழந்தைகளே அடுத்த தலாய் லாமாவைத் தேர்வு செய்கின்றனர். போட்டியில் கலந்துகொள்ளும் குழந்தைகளின் பெயர்கள் உலோகத் தகடுகளில் மஞ்ச, ஹான் மற்றும் திபெத்திய மொழிகளில் எழுதப்பட்டு, தங்கப் பேழையில் போடப்படும். லாசாவில் உள்ள ஜோக்ஹாங் பௌத்த கோயிலில் உள்ள புத்தர் சிலைக்கு முன்பு தங்கப் பேழை வைக்கப்பட்டு வழக்கமான பூஜைகள் நடத்தப்படும். புத்தர் சிலைக்கு முன் அவர் சாட்சியாக தங்கப் பேழையில் இருந்து ஒரே ஒரு தகடு எடுக்கப்பட்டு அதில் காணப்படும் பெயருள்ள குழந்தையே அடுத்த தலாய் லாமாவாக அறிவிக்கப்படும். கின்லாங் மன்னன் இரண்டு தங்கப் பேழைகளைப் பயன்படுத்தினான் என்று கூறப்படுகிறது. ஜோக்ஹாங் கோயிலில் உள்ள தங்கப் பேழையை தலாய் லாமா மற்றும் பஞ்சன் லாவைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், பீஜிங் நகரில் உள்ள யோங்கீ கோயிலில் உள்ள தங்கப் பேழை மூலம் மங்கோலிய குடுகுடு பரம்பரையினரைத் தேர்வு செய்யவும் கின்லாங் மன்னன் பயன்படுத்தினான்.

ஒரு பஞ்சன் லாமா அடுத்த தலாய் லாமாவைத் தேர்ந்தெடுப்பதும், அந்த தலாய் லாமா அடுத்த பஞ்சன் லாமாவைத் தேர்வு செய்வதும் சங்கிலித் தொடர் போல் பல நூறு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் பாரம்பரிய விஷயம். வெளியில் இருந்து பல்வேறு பிரச்சனைகள் வரும்போது தலாய் லாமாவும் பஞ்சன் லாமாவும் நகமும் சதையுமாக இணைந்தே செயல்படுவார்கள். ஒரு வகையில் இவர்களின் ஒற்றுமையும் இணைந்த செயல்பாடுமே கூட சீன அரசுக்கு அவ்வப்போது எரிச்சலை வரவழைத்தது என்றால் அது மிகையில்லை. எனவே, இவர்களைப் பிரித்தாலும் சூழ்ச்சியை சீனா தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்தது.

தப்பிப்போய் ஒரு தலைமுறையைச் சேர்ந்த தலாய் லாமாவும் பஞ்சன் லாமாவும் ஒற்றுமையாக இருந்தால் அடுத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒற்றுமையின்றி இருந்தார்கள். ஒன்பதாம் பஞ்சன் லாமாவாக இருந்த துப்டேன் சோக்யி நியிமாவுக்கும் உடனிருந்த அப்போதைய பதின்மூன்றாம் தலாய் லாமாவுக்கும் வரி விதிப்பு

தொடர்பாகக் கருத்து வேற்றுமை நிலவியது. இதனால் கோபித்துக்கொண்டு ஒன்பதாம் பஞ்சன் லாமா மங்கோலியாவில் தஞ்சம் புகுந்தார். ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம் என்பதுபோல் முடிந்த வரை சீன அரசு இருவருக்கும் இடையே சிண்டு முடிந்து வேடிக்கை பார்த்தது. இருவருக்கும் இடையே கலகத்தை மூட்டி அதில் குளிர் காயலாம் என்று சீனாவும் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டியது. ஆனால், ஒவ்வொரு முறையும் தோல்வியையே தழுவினது. இறுதியாக பத்தாவது பஞ்சன் லாமாவான சோகி கியால்ட்சென் (1938 - 1989) சீனாவின் வஞ்சக வலையில் வீழ்ந்தார். இம்முறை சீனா நினைத்ததைச் சாதித்துக்கொண்டது.

1959ல் திபெத்தின் மீது சீனா படையெடுத்து தன்னுடன் இணைத்துக்கொண்டது. மக்கள் போராட்டம் நசுக்கப்பட்டது. திபெத் சுதந்தர நாடா அல்லது சீனாவின் ஓர் அங்கமா என்ற நீண்ட நாள் பிரச்சனைக்கு முடிவு கட்டும் வகையில் திபெத்தை முழுமையாக ஆக்கிரமித்து, தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தது. வேறு வழியின்றி, தற்போதைய 14வது தலாய் லாமாவான டென்சின் கியாட்சோ சீன அரசுக்குப் பயந்து, 1959ல் திபெத்தில் இருந்து வெளியேறி இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்தார். இந்தியாவுக்குத் தப்பி வந்த தலாய் லாமாவுக்கு அப்போதைய இந்தியப் பிரதமர் ஜவாஹர்லால் நேரு அடைக்கலம் அளித்தார். இமயமலை அடிவாரத்தில் உள்ள தரம்சாலா என்ற இடத்தில் எல்லை தாண்டிய திபெத்திய அரசு ஒன்றை நிறுவினார்.

திபெத் வரலாற்றில் இதுவரை இல்லாத புதிய திருப்பம் இப்போது ஏற்பட்டது. திபெத் பௌத்தத்தின் இரு கண்களாக தலாய் லாமாக்களும் பஞ்சன் லாமாக்களும் கருதப்படுவது தெரிந்ததே. ஆனால், 1959ல் திபெத்தில் 10ஆவது பஞ்சன் லாமாவாக இருந்த சோகி கியால்ட்சென் வழக்கத்துக்கு மாறாக சீன அரசுக்குத் தனது முழு ஆதரவை பகிரங்கமாக அறிவித்தார். திபெத் மீதான சீனாவின் ஆக்கிரமிப்பையும், திபெத்தியர் மீதான அடக்குமுறையையும் மனதார வரவேற்றார். அத்துடன் நில்லாமல் திபெத்தியர் அனைவரும் சீனாவுக்கு முழுமையான ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும் என்றும் வேண்டுகோள் விடுத்தார். தலாய் லாமாவையும் பஞ்சன் லாமாவையும் பிரிக்க சீன உளவுத்துறை மேற்கொண்ட நீண்ட கால முயற்சி இறுதியாக எதிர்பார்த்த பயனைத் தந்தது. சீனா ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய் அல்ல மூன்று மாங்காய்களை வீழ்த்தியது. ஆம். திபெத்தை தன்னுடன்

இணைத்துக்கொண்டது. 14ஆவது தலாய் லாமாவைத் திபெத்தில் இருந்து விரட்டி அடித்தது. பத்தாவது பஞ்சன் லாமாவைத் தனது வலையில் விழ வைத்து தங்களுக்குச் சாதகமாக அறிக்கைவிட வைத்தது. இதன் மூலம் பஞ்சன் லாமாவின் சம்மதத்துடன்தான் திபெத் மீது ஆக்கிரமிப்பு நடத்தினோம் என உள்ளூர் மக்களையும் உலக நாடுகளையும் சீனா நம்ப வைக்கத் திட்டமிட்டது. அதில் வெற்றியும் பெற்றது. அதற்குப் பிரதிபலனாக திபெத் - சீன அரசியல் குழுவின் துணைத் தலைவராக பஞ்சன் லாமாவை நியமித்தது. சீனாவுக்கு ஆதரவாகப் பேசுவார் என்ற நம்பிக்கையில் திபெத் குறித்த சீனாவின் கொள்கைகளை அறிவிக்கும் முக்கிய பொறுப்பையும் தந்தது.

ஆனால், சீனாவின் வஞ்சகச் சூழ்ச்சியை பத்தாவது பஞ்சன் லாமா அப்போது உணரவில்லை. காரியம் ஆகும் வரை பஞ்சன் லாமாவைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு திபெத்தில் தன்னை நிலைப்படுத்திக்கொண்ட சீனா, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பஞ்சன் லாமாவுக்குக் கொடுத்து வந்த முக்கியத்துவத்தைக் குறைக்கத் தொடங்கியது. மட்டம் தட்ட ஆரம்பித்தது. இதைச் சற்றும் எதிர்பார்க்காத பஞ்சன் லாமா, சீனாவுக்கு எதிராக முரண்டு பிடிக்க ஆரம்பித்தார். 1962ம் ஆண்டு மே மாதம், திபெத் மீதான சீனக் கொள்கைகளில் மாறுதல்வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி அப்போதைய சீன அதிபர் மா சே துங்கிடம் மகஜர் ஒன்றை அளித்தார். அதில், திபெத்தில் சீனா நடத்திய கொள்ளைகள், மனித உரிமை அத்துமீறல்கள், கொலைகள் என்று பலவற்றைப் பட்டியலிட்டிருந்தார். சீனாவைக் கண்டித்து எழுதப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைப் படித்த மாவோ அதிர்ந்தார். அந்த மகஜரை 'விஷம் தோய்ந்த அம்பு' என்று வர்ணித்தார். 'சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமைக்கு எதிராக இதுவரை யாரும் இதுபோன்ற மகஜரைக் கொடுத்ததில்லை' என்று கோபத்தில் வெடித்தார்.

இனிமேலும் இவரை வெளியில் விட்டால் இத்தனை ஆண்டுகளாகத் திட்டமிட்டு திபெத்தை இணைத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் வீணாகிப் போய்விடும் என்று கருதிய சீன அரசு 1964ம் ஆண்டு பஞ்சன் லாமாவை கின்சென் என்னும் இடத்தில் தனிமைச் சிறையில் தள்ளியது. பின்னர் உலக நாடுகளின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க 1977ல் அவரைச் சிறையில் இருந்து விடுவித்தாலும், 1982 வரை வீட்டுக் காவலில் வைத்தது. 1989 ஜனவரி 20ம் தேதி தனது 51 வது வயதில் மர்மமான முறையில் திடீரென மரணமடைந்தார். இவருடைய மரணத்துடன்

திபெத்தில் இருந்து எழுந்த ஒரே ஒரு எதிர்ப்புக் குரலும் அடங்கியது.

ஒவ்வொருமுறை புதிய பஞ்சன் லாமா தேர்வு செய்யப்படும் போதும், பதவியில் இருக்கும் பஞ்சன் லாமாவுக்கும் தலாய் லாமாவுக்கும் பொதுவான ஒருவரைத் தேர்வு செய்வதில் பிரச்சனை ஏற்படுவதுண்டு. பத்தாவது பஞ்சன் லாமா இறந்த நிலையில் புதிய பஞ்சன் லாமாவைத் தேர்வு செய்வதில் இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்த தலாய் லாமா தீவிர தேடுதல் வேட்டையில் இறங்கினார். சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் களத்தில் குதித்து சிக்கலை இன்னும் அதிகப்படுத்தியது. பஞ்சன் லாமா தன்னால் நியமிக்கப்பட்டவராக இருந்தால் அவர் மூலமாக தலாய் லாமாவையும் திபெத்தையும் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முடிவில் சீனா காய்களை நகர்த்தியது. திபெத் தனியாக இருந்த காலகட்டங்களைத் தவிர்த்து, சீனாவின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த காலங்களில் பஞ்சன் லாமா தேர்வில் சீன அரசனே இறுதி முடிவு எடுத்தான்.

ஆறு ஆண்டு காலத் தேடலுக்குப் பின் தற்போதைய 14 ஆவது தலாய் லாமாவான டென்சின் கியாட்சோ 1995 மே 14ம் தேதி கெதும் சோகி நியிமா (Gedhun Choekyi Nyima) என்பவரை நியமித்து அவர்தான் திபெத்திய புத்த மதத்தின் அதிகாரப்பூர்வமான 11ஆவது பஞ்சன் லாமா என்று அறிவித்தார். ஆனால், சீன அரசோ தலாய் லாமா தேர்வு செய்த பஞ்சன் லாமாவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாறாக, தங்கள் அலுவலகத்தில் வேலை பார்க்கும் பாதுகாப்பு அதிகாரி ஒருவரின் மகனான கியான்சென் நொர்பு (Gyancain Norbu) என்பவரைப் பஞ்சன் லாமாவாகத் தேர்வு செய்திருக்கிறோம் என்று போட்டிக்கு அறிவித்தது. இதற்கும் அரசியல் ரீதியான காரணம் சொல்லப்படுகிறது. தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒருவரை பஞ்சன் லாமாவாகத் தேர்வு செய்தால் அவர் மூலம் அடுத்த தலாய் லாமாவை தங்கள் வசதிக்குத் தேர்வு செய்யலாம் என்று சீன அரசு கணக்குப் போட்டது.

சீனாவின் எண்ணத்தைப் புரிந்துகொண்ட தற்போதைய தலாய் லாமா சீன அரசு தேர்வு செய்த பஞ்சன் லாமாவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சீனா நியமித்த பஞ்சன் லாமா அரசியல் ரீதியானவர் என்றும் மதரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர் அல்ல என்றும் உலக நாடுகளுக்கு அறிவித்தார். மேலும், தான் தேர்வு செய்த கெதும் சோகி நியிமா பஞ்சன் லாமாவின் உயிருக்கு சீன அரசால் ஆபத்து ஏற்படும் என்று அஞ்சியதால்

பாதுகாப்பான இடத்தில் அவரை ஒளித்து வைத்துள்ளார் என்று ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர். ஆனால், வேறு சிலரோ சீன அரசுதான் இந்தப் பஞ்சன் லாமாவை எங்கோ ஒளித்து வைத்திருக்கிறது என்று கூறுகின்றனர். யாருடைய பாதுகாப்பில் பஞ்சன் லாமா இருக்கிறார் என்பதை தலாய் லாமாவும் சீன அரசும் வெளியே சொல்லாமல் பரஸ்பரம் ஒருவர் மீது ஒருவர் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

தலாய் லாமாவின் ஆரம்ப கால வாழ்வைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே நாம் கால வெள்ளத்தில் ஓடோடிவிட்டோம். பஞ்சன் லாமாவைப் பற்றி பின்னர் பார்க்கப்போகிறோம் என்பதால் இத்துடன் முடித்துக்கொண்டு தலாய் லாமாவைத் தொடர்வோம்.

6. தந்தையின் மரணம்

நாள் முழுவதும் படிப்பு, தியானம், சிறிது நேரம் விளையாட்டு என தலாய் லாமாவின் வாழ்க்கை அமைதியாகவே கழிந்தது. வயது ஏற, ஏற விளையாட்டுகளைக் குறைத்துக்கொண்டு ஆன்மிகத்தில் கூடுதல் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினார். திபெத்திய மதம் மிகுந்த கட்டுக்கோப்பானது, கண்டிப்பானது என்பதால் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று படிக்கவோ, உலக விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவோ வாய்ப்பு இல்லாமல் போனது. தங்கக் கூண்டுக்குள் அடைபட்டிருக்கும் கிளிபோல் அவரது வாழ்க்கை பொடாலா மற்றும் நோர்புலிங்கா அரண்மனைகளுக்குள்ளேயே முடங்கிப் போனது. இந்தியாவில் இருந்த பிரிட்டிஷ் அரசு அவருக்கு மிரர், இல்லஸ்ட்ரேடெட் லண்டன் நியூஸ் ஆகிய பத்திரிகைகளை அனுப்பி வைத்தது. அதோடு, முதலாம் உலகப் போர் பற்றிய புத்தங்களையும் படித்து தனது ஆங்கில அறிவை வளர்த்துக்கொண்டார்.

1939 செப்டெம்பர் மாதம் பிரிட்டனுக்கும் ஜெர்மனிக்கும் இடையே இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியது. ஆரம்பித்த ஒரு சில மணி நேரங்களிலேயே இமயமலைப் பகுதியில் உலவிக் கொண்டிருந்த ஆஸ்திரிய மலையேறும் நிபுணர்களான ஹென்ரிச் ஹாரர் மற்றும் பீட்டர் ஆகியோரைப் பிரிட்டிஷ் ராணுவம் கைது செய்து மும்பையில் சிறையில் அடைத்தது. திபெத் எல்லைக்குள் சென்றுவிட்டால் கைது நடவடிக்கைகளில் இருந்து தப்பிக்கலாம் என்று முடிவெடுத்து, 1944, ஏப்ரல் 24ம் தேதி சிறையில் இருந்து தப்பித்து, இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னர் 1946 ஜனவரி 15ம் தேதி அவர்கள் லாசா வந்து சேர்ந்தனர். திபெத்தியர்கள் இவர்களை வரவேற்று உபசரித்தார்கள். தலாய் லாமாவிடம் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். விரைவில் இருவருமே தலாய் லாமாவுக்கு நெருக்கமானார்கள். திபெத்திலேயே அடைந்துகிடந்த தலாய் லாமா வெளி உலகம் பற்றிய விஷயங்களை, குறிப்பாக ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்க நாடுகள் பற்றியச் செய்திகளை இவர்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொண்டார்.

இவர்கள் இருவரும் விரைவில் நெருங்கிய நண்பர்கள் ஆனார்கள். திபெத்திய பாரம்பரிய வழக்கப்படி தலாய் லாமாவுக்குச் சமமாக யாருமே உட்காரக் கூடாது. நேருக்கு நேர் அவர் கண்களைப் பார்க்கக் கூடாது.

ஆனால், தலாய் லாமா பல வழக்கங்களை உடைத்தார். ஹென்ரிச் ஹாரர் லாமாவுக்கு அருகிலே உட்கார்ந்துகொண்டதுடன் நேருக்கு நேர் அவர் கண்களைப் பார்த்துப் பேசும் அளவுக்கு உரிமை பெற்றார். திரைப்படங்கள் என்றால் தலாய் லாமாவுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். புரொஜெக்டர் ஸ்கரீன் வசதியுடன் தனக்கு ஒரு திரை அரங்கைக் கட்டித் தருமாறு ஹென்ரிச்சை கேட்டுக்கொண்டார் தலாய் லாமா. அதன்படியே பிரம்மாண்ட நோர்புலிங்கா அரண்மனையில் படங்களைத் திரையிடும் அரங்கு ஒன்றையும் அவர் கட்டித் தந்தார்.

பதின்மூன்றாம் தலாய் லாமா காலத்தில் வாங்கப்பட்டிருந்த இரண்டு ஆஸ்டின் கார்கள், ஒரு டாட்ஜ் கார் மற்றும் வில்லிஸ் ஜீப் ஆகியவைமீது இவருக்குக் கொள்ளை ஆசை. ஆனால், அந்த கார்கள் நீண்ட காலமாகப் பராமரிக்கப்படாமல் இருந்ததால் ஓடும் நிலையில் இல்லை. எனவே, இந்தியாவில் இருந்து பிரத்தியேகமாக ஒருவரை நியமித்து எப்படியோ அதைப் பழுது பார்த்துச் சரி செய்துவிட்டார். ஆனால், ஒவ்வொரு முறை வெளியே செல்லும்போதும் பாரம்பரிய முறையில் பல்லக்கிலோ அல்லது சாரட் வண்டியிலோதான் தலாய் லாமா செல்லவேண்டும் என்பது கட்டாயம். ஒரு தடவைகூட அவரால் கார்களில் பயணம் செய்ய முடியவில்லை. எப்படியாவது, ஒரு முறையாவது காரை ஓட்டிப் பார்க்கவேண்டும் என்ற வெறி மட்டும் இருந்தது.

ஒருநாள் ஓட்டுனர் வராதபோது தைரியமாக காரை எடுத்து ஓட்ட ஆரம்பித்தார். பத்தடி தூரம் சாலையில் வழக்கிக்கொண்டு ஓடியது கார். வேகத்தைக் குறைத்து, காரை நிறுத்த எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் அது நிற்கவில்லை. வேறு வழியின்றி சாலை ஓரத்தில் இருந்த மரத்தில் காரை மோதி எப்படியோ நிறுத்திவிட்டார். மோதிய வேகத்தில் கார் கண்ணாடி உடைந்து போனது. திட்டப் போகிறார்களே என்று பயந்து உடனே சர்க்கரையைத் தண்ணீரில் கரைத்து, கோந்து போல் கார் கண்ணாடிகளை ஓட்டி விட்டார். பின்னர் வண்டியை எப்படியோ தள்ளிக்கொண்டு வந்து, அரண்மனைக்குள் யாருக்கும் தெரியாமல் நிறுத்திவிட்டார். அடுத்த நாள் காலை ஓட்டுனர் காரைப் பார்த்ததும் என்ன நடந்திருக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டார். அருகே தலாய் லாமா அப்பாவிடாக முகத்தை வைத்துக்கொண்டு 'யாரிடமும் சொல்லாதே' என்று கெஞ்சுவதுபோல் நின்றுகொண்டிருந்ததையும் பார்த்தார். ஓட்டுனர் கார் கண்ணாடி உடைந்து போனதற்கு வேறு காரணங்களைச் சொல்லிச் சமாளித்தார் என்பது வேறு விஷயம்.

இதற்கிடையே 1945ம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுக்கு வந்தது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து உள்ளிட்ட படைகள் ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் ஆகியவற்றின் படைகளை முறியடித்து வெற்றி வாகை சூடின. ஆனால், இரண்டாம் உலகப் போரில் வெற்றி பெற்ற சந்தோஷத்தைக் கொண்டாட முடியாத அளவுக்கு இந்தியாவில் விடுதலைப் போராட்டம் தீவிரமடைந்தது. இறுதியாக, 1947, ஆகஸ்ட் 15ம் தேதி இந்தியா பிரிட்டிஷ் அரசிடம் இருந்து விடுதலை பெற்று சுதந்தர நாடானது. இந்தியா மகிழ்ந்துகொண்டிருந்த அதே வேளையில் திபெத் மீது சீனாவின் டிராகன் கரங்கள் நீண்டு கொண்டிருந்தன.

தனிப்பட்ட முறையில் இதே ஆண்டு தலாய் லாமாவின் வாழ்க்கையில் ஒரு சோகம் நிகழ்ந்தது. நாற்பத்தி ஏழே வயதான அவருடைய அன்புத் தந்தை சோக்யாங் செரின் மரணமடைந்தார். கடும் வயிற்று வலியால் துடித்துக் கொண்டிருந்தவர், அடுத்த நாள் காலை மூக்கில் ரத்தம் வழிய இறந்துகிடந்தார். தலாய் லாமாவின் குரு ரெடிங் ரின்போசேவுடன் நெருக்கமாக இருந்ததால் ஏற்பட்ட பொறாமை மற்றும் அரசியல் சதியால்தான் இவர் கொல்லப்பட்டார் என்ற வதந்தியும் பரவியது. அவரது உடல் அமரவைக்கப்பட்ட நிலையில் மூன்று நாட்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தது. உடலைச் சுற்றி புத்த பிட்சுக்கள் அமர்ந்து கொண்டு ஸ்லோகங்களையும் பிரார்த்தனைகளையும் நடத்தினர். கியாலோ தொண்டுப் தைவானில் இருந்ததால் அவரால் மட்டும் இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொள்ளமுடியவில்லை. அவரது விருப்பப்படி பூத உடல் எரியூட்டப்பட்டது. திபெத்திய வழக்கப்படி நாற்பத்தி ஒன்பது நாள் துக்கம் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பிறகு சாம்பல் சொந்த ஊருக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

பட்ட காலிலேயே படும் என்பதுபோல் அடுத்த சில நாட்களிலேயே தலாய் லாமாவின் முதன்மை குருவான ரெடிங் ரின்போசேவும் திடீரென மரணமடைந்தார். வழக்கமாக ஒரு தலாய் லாமா மறைந்த பிறகு அடுத்த தலாய் லாமா தேர்வாகும் வரை நிர்வாகம் ரீஜெண்ட்களின் வசம்தான் இருக்கும். பெரும்பாலான ரீஜெண்ட்கள் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு திபெத் அரசின் முக்கிய பதவிகளுக்கு தங்களுக்கு வேண்டியவர்களையும் உறவினர்களையும் அமர்த்திக்கொள்வார்கள். குறிப்பாக 'கஷாக்' எனப்படும் பதவிகளுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உள்ளவர்களைத்தான் ரீஜெண்ட்கள் நியமிப்பார்கள்.

அந்த வகையில் 1933ம் ஆண்டு பதின்மூன்றாம் தலாய் லாமா மறைந்தபோது அப்போது ரீஜெண்டாக பதவியில் இருந்த ரெடிங் ரின்போசே மீதும் ஏகப்பட்ட ஊழல் புகார்களும் நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளும் எழுந்தன. பிரச்சனை பூதாகாரமாக எழவே அவர்களாக நீக்குவதைவிட நாமாக ஒதுங்கிக்கொண்டு நமக்கு நம்பிக்கையான ஒருவரைப் பதவியில் அமர்த்துவோம். பின்னர் நேரம் வரும்போது நாமே மீண்டும் ரீஜெண்டாகலாம் என்ற கணக்குப் போட்டார் ரெடிங் ரின்போசே. அதன்படி 1941ம் ஆண்டு பதவியில் இருந்து விலகி தனக்கு வேண்டியவரான டக்தாக் ரின்போசேவைப் பதவியில் அமர்த்தினார்.

பொறுப்புக்கு வந்த புதிய ரீஜெண்ட் டக்தாக் ரின்போசே விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதில் சற்றுக் கடுமையாக இருந்தார். தலாய் லாமா ஆரம்பத்தில் அவரைப் பார்த்துப் பயந்தார். ஆனால், காலப் போக்கில் அவரது கட்டுப்பாடுகள் தனது எதிர்கால நன்மைக்குத்தான் என்பதை உணர்ந்துகொண்டார்.

இதற்கிடையே பதவி விலகிய ரெடிங் ரின்போசேவுக்கு மீண்டும் ரீஜெண்டாக வேண்டும் என்ற ஆசை தோன்றியது. ஆனால், டக்தாக் ரின்போசே தனது அதிகாரத்தையும் பதவியையும் வலுவாக நிலை நிறுத்திக்கொண்டதால் மீண்டும் ரெடிங் ரின்போசே பதவிக்கு வருவதை விரும்பவில்லை. அதிகாரத்தை ருசித்துவிட்ட அவருக்கு மீண்டும் பொறுப்பை ரெடிங் ரின்போசேவிடம் கொடுக்க விருப்பமில்லை. எனவே, இருவருக்கும் இடையே அடிக்கடி அதிகார மோதல் ஏற்பட்டது.

தன்னால் நியமிக்கப்பட்டவரே தனக்கு துரோகம் இழைப்பதா என்று ஆத்திரத்தில் ரெடிங் ரின்போசே டக்தாக் ரின்போசேவைக் கொல்ல தபாலில் வெடிகுண்டை வைத்து அனுப்பினார். ஆனால், அது டக்தாக் ரின்போசே கைகளைச் சென்று அடைவதற்கு முன்பாகவே வெடித்துச் சிதறியது. டக்தாக் ரின்போசே தப்பித்தார். ஆனால், ரெடிங் ரின்போசேவை இனி உயிருடன் விட்டுவைத்தால் நிச்சயம் தனக்குத்தான் ஆபத்து என்பதை உணர்ந்து, உடனே அவரைக் கைது செய்து, பொடாலா அரண்மனையில் சிறை வைத்து விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டார். சீன அரசின் உதவியுடன் தன்னைக் கவிழ்க்க சதி செய்கிறார் என்ற தகவலும் உளவுத் துறை மூலம் அவருக்குக் கிடைத்தது.

ரெடிங் ரின்போசே கைதான செய்தி வெளியே பரவியதும் அவரது ஆதரவாளர்கள் மிகப் பெரிய கலவரத்தில் ஈடுபட்டனர். லாசா நகரமே போர்க்களமானது. கலவரத்தை அடக்க டக்தக் தனது ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி துப்பாக்கி சூட்டுக்கு உத்தரவிட்டார். குண்டடிபட்டுப் பலர் செத்து வீழ்ந்தனர். சீனா இந்த வாய்ப்பை நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டது. அமைதியாக இருந்த லாசாவில் அடிக்கடி கலவரங்கள் நடைபெறுவதும், துப்பாக்கிச் சூடு நடப்பதும் சர்வ சாதாரண நிகழ்ச்சிகளாகிவிட்டன என்று குறைபட்டுக்கொண்டது. அதே சமயம், சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த ரெடிங் ரின்போசே அடுத்த சில நாள்களில் மர்மமான முறையில் மரணமடைந்தார்.

இரு ரீஜெண்ட் மற்றும் குருமார்களுக்கு இடையே நடைபெறும் அதிகாரப் போட்டிகளின் காரணத்தை தலாய் லாமாவால் உணர முடியவில்லை. ரெடிங் ரின்போசே ஏன் தனது ரீஜெண்ட் பதவியை விட்டு விலகினார்? டக்தக் ரின்போசே ஏன் ரீஜெண்ட் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார்? பதவி விலகிய ரெடிங் ரின்போசே ஏன் மீண்டும் பதவிக்கு வரத் துடித்தார்? ஏன் கலவரத்தைத் தூண்டினார்? சிறையில் அடைக்கப்பட்ட அவர் மர்மமான முறையில் எப்படி இறந்தார்? என் தந்தையும் இப்படித்தானே மர்மமான முறையில் இறந்தார்? தலாய் லாமா குழம்பிப்போனார். காரணம், அப்போது அவருக்கு வயது வெறும் பதின்மூன்றுதான்.

7. சீன ஆக்கிரமிப்பு ஆரம்பம்

1950களின் தொடக்கத்தில், ஒரு விடியற்காலை நேரம். தலாய் லாமா தனது நோர்புலிங்கா அரண்மனையில் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது திடீரென யாரோ அவரது கட்டிலைக் குலுக்குவது போன்ற உணர்வு. சுவரில் மாட்டி வைத்திருந்த சில படங்கள் கீழே விழுந்து நொறுங்கின. விழுந்தடித்து வெளியில் ஓடி வந்தார். அவரைப் போலவே பலரும் திகைப்புடன் வெளியில் நிற்குகொண்டிருந்தனர். அவர் அறிவியலை ஏற்றுக்கொள்பவர்தான் என்றாலும், திபெத்துக்கு ஏதோ ஓர் ஆபத்து வர இருப்பதன் அறிகுறியே இந்த அதிர்வு என்ற பொதுவான நம்பிக்கையை தலாய் லாமாவால் மறுக்க முடியவில்லை.

திபெத்திய ராணுவத்தின் ஒத்திகையும் நில நடுக்கமும் ஒரே நேரத்தில் நிகழ்ந்துள்ளதைத் துறவிகள் புரிந்துகொண்டனர். ஆனால், இரண்டுக்குமான காரணிகள் தெரியாமல் குழம்பினர். அப்போது அவசரம் அவசரமாக ஒரு தூதுவன் கையில் ஏதோ ஒரு முக்கிய தகவலுடன் ஓடி வந்துகொண்டிருந்தான். வழக்கமாக எந்த அரசு ஆணையாக இருந்தாலும் வாரக் கடைசியில்தான் வெளியாகும். தூதுவன் வந்த வேகத்தைப் பார்த்தால் அன்றே அரசு ஆணையை வெளியிட்டாக வேண்டிய அவசரம் தெரிந்தது. ஏதோ நடக்கக் கூடாத விஷயம் நடந்துள்ளது என்பது மட்டும் உறுதியானது.

தூதுவன் கொண்டுவந்த செய்தி இதுதான். சாம்டோ பகுதியில் உள்ள கம் நகர ஆளுநர் எல்லைக் காவலில் இருந்த திபெத்திய வீரர்களை சீன ராணுவத்தினர் கொன்றுவிட்டனர். இந்தப் படுகொலை, சீனா மெல்ல மெல்ல தனது ஆதிக்கத்தைத் திபெத்திய எல்லைக்குள் மீண்டும் நுழைப்பதற்கான ஆரம்ப நிகழ்வு என்றே தலாய் லாமா கருதினார். அன்று ஏற்பட்ட நிலநடுக்கம் ஏதோ ஒரு கெட்ட நிகழ்வுக்கான அறிகுறி என்று எல்லோரும் சொன்னது இன்று உண்மையாகிப் போனதை நினைத்து தலாய் லாமா வருந்தினார். திபெத் மீதான சீனாவின் ஐம்பது ஆண்டுகால ஆதிக்கத்துக்கு அன்றுதான் விதை விதைக்கப்பட்டது.

இரண்டு மாதங்கள் கழித்து அக்டோபர் முதல் வாரத்தில் சீனா சுமார் 80,000 படை வீரர்களை திபெத் தலைநகர் லாசா எல்லையில் குவிக்கத் தொடங்கியது. சீனாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த நாளைக்

கொண்டாடும் வகையில் மீண்டும் திபெத்தைக் கைப்பற்றும் முதற்கட்ட நடவடிக்கை இது என சீன வானொலியில் அதிகாரப்பூர்வமான அறிவிப்பு வெளியானது.

உலகின் மிகப் பெரிய ராணுவத்தைக் கொண்டுள்ள நாடுகளுள் சீனாவும் ஒன்று. சீனாவின் யானை பலத்துடன் ஒப்பிடுகையில் திபெத் சாதாரண பூனைதான். சீனாவின் மக்கள் தொகை திபெத்தைவிட நூறு மடங்கு அதிகம். முப்படை, அதி நவீன ஆயுதங்கள் என உலகின் வல்லரசுகளில் ஒன்றாக சீனா விளங்குகிறது. எனவே, திபெத்தை வெற்றிகொள்வது என்பது சீனாவுக்கு மிக மிக எளிதான விஷயம்.

கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் குறையாது என்பதுபோல் அளவில் சிறுத்திருந்தாலும் கொள்கையிலும் தேசப்பற்றிலும் யாருக்கும் சளைத்தவர்கள் இல்லை திபெத்தியர்கள். திபெத்துக்கு இருக்கும் இரண்டு சாதக அம்சங்களில் ஒன்று, அது மலைப்பாங்கான பிரதேசம் என்பது. மற்றொன்று, மிக உயரமான இடத்தில் அமைந்திருப்பது. உள்ளூர் மக்களைத் தவிர மற்றவர்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத குளிர். இந்த இரண்டு அனுகூலமான அம்சங்களை வைத்துக்கொண்டு திபெத் முடிந்த வரை கடுமையாகப் போராடியது.

திபெத் மீதான சீனாவின் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகள் உலக நாடுகளின் கவனத்துக்குச் சென்றன. சீனாவின் அத்துமீறல்களை இந்திய அரசும் பிரிட்டிஷ் அரசும் கடுமையாகக் கண்டித்தன. 1950, நவம்பர் 7ம் தேதி ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்புக்கு திபெத் தந்திகள் அனுப்பி சீனாவைக் கட்டுப்படுத்துமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தது. ஆனால், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு இந்த விஷயத்தில் தலையிட மறுக்கும் வகையில் எந்த பதிலையும் அனுப்பவில்லை.

திபெத்தில் அசாதாரண நிலை நிலவியது. அனைவரும் பரபரப்புடன் அடுத்து என்ன நிகழுமோ என்ற அச்சத்தில் இருந்தனர். இவை அனைத்தும் நிகழும்போது தலாய் லாமா டென்சின் கியாட்சோவின் வயது பதினைந்து என்பதையும் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். திபெத்தியர்கள் இவர் விஷயத்தில் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்தனர். சிறுவனாக இருந்தாலும் மதத் தலைவர் என்ற முறையில் அவரது ஆணைக்குக் கட்டுப்பட ஒரு சாரார் உடன்பட்டார்கள். மதத் தலைவர் என்ற பொறுப்புடன், திபெத்தை வழிநடத்தும் அரசியல் தலைவராகவும் அவர் பதவி ஏற்கவேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தனர். மற்றொரு

பிரிவினரோ, சிறுவன் என்பதால் சுயமாக எதையும் செய்யாமல் மூத்தவர்களுடன் கலந்து பேசி முடிவெடுக்குமாறு சொன்னார்கள். நீண்டவாத விவாதங்களுக்குப் பிறகு முதல் பிரிவினர் கோரிக்கையின்படி, தலாய் லாமா டென்சின் கியாட்சோ மதத் தலைவர் பொறுப்புடன் அரசியல் தலைவர் பதவியையும் ஏற்று திபெத்தை வழி நடத்தவேண்டும் என்று முடிவானது.

தலாய் லாமா அதிகாரத்தை ஏற்கும் தருணம் வந்துவிட்டதா என்று ஆஸ்தான சோதிடர்களிடம் திபெத்திய வழக்கப்படி கேட்கப்பட்டது. நீண்ட ஆலோசனைகள் மற்றும் கணக்குகளுக்குப் பிறகு தலைமை ஆஸ்தான சோதிடர் தலாய் லாமாவின் மடியில் வெள்ளைத் துணி ஒன்றைப் போர்த்தி 'துலா' என்று சொன்னார். இதற்கான பொருள் 'நல்ல நேரம் நெருங்கி விட்டது' என்பதாகும். அதன்படி 1950 நவம்பர் 17ம் தேதி அதிகாரத்தை தலாய் லாமா ஏற்கும் நாளாகக் குறிக்கப்பட்டது. 'சின்னஞ்சிறு குருவியின் தலையில் பனங்காய்' என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப இன்னும் பாலகனாகவே திகழ்ந்த டென்சின் கியாட்சோ திபெத்திய பௌத்த மதத் தலைவர் பொறுப்புடன், அதிகாரம்மிக்க அரசியல் தலைவராகவும் பதவி ஏற்க ஏற்பாடானது.

சந்தோஷமான இந்தச் சூழலில் திடீரென இவரது மூத்த அண்ணன் டாக்ஸ்டே ரின்போசே ஏதோ அவசரச் செய்தியுடன் வந்தார். அவர் அங்குள்ள கும்பம் பௌத்த மடாலயத்தின் லாமா பொறுப்பையும் வகித்து வந்தார். அவர் சொன்ன செய்திகள் அதிர்ச்சியூட்டுவதாக இருந்தன. சீன எல்லைக்கு அருகே அவருடைய சொந்த ஊரான ஆம்தோ இருந்ததால், மிக எளிதாக சீனா ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அங்கிருந்த பௌத்த மடத்தையும் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்துவிட்டது என்றார். மேலும், சீன அதிகாரிகளின் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாமல், இறப்பதே மேல் என்ற முடிவுக்குப் பலர் வந்து விட்டதாகவும் கூறினார். உடன்பிறந்த அண்ணன் என்றும் பாராமல் தலாய் லாமாவைக் கொன்றால் போதுமென்கிற அளவுக்குப் பணம் தருவதாக அவரிடம் ஆசை காட்டியிருக்கிறார்கள். மிரட்டியும் இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கொலை செய்யாத பட்சத்தில், வேறு யாரையாவது ரகசியமாக அனுப்பி கொல்லப் போவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அனைத்தையும் மௌனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த தலாய் லாமா, செய்வது தெரியாமல் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளானார். அடுத்து என்ன நடக்கும்

என்று தெரியாவிட்டாலும், நிச்சயம் இங்கே தங்கி இருந்தால் தனக்கும் தன்னுடைய சகோதரன் உயிருக்கும் ஆபத்து என்பதை மட்டும் உணர்ந்தார். முதலில் சகோதரனை வேறு ஊருக்குப் பாதுகாப்பாக அனுப்பிவிடுவோம். பதவி ஏற்பு நிகழ்ச்சிக்கு இன்னும் சில நாட்களே இருப்பதால் அதை முடித்துக்கொண்டு அடுத்து செய்ய வேண்டியவை குறித்து விவாதிக்கலாம் என்று முடிவெடுத்தார்.

தலைவர்கள் பிறந்த நாளின்போது சிறையில் இருக்கும் கைதிகளை விடுவிப்பது வழக்கமான ஒன்று என்பதால் டென்சின் கியாட்சோவும் தனது பதவியேற்பு வைபவத்தை முன்னிட்டு சிறைக் கைதிகளுக்கு பொது மன்னிப்பு வழங்கி விடுதலை அளித்தார்.

1950, நவம்பர் 17 காலை கோலாகலத்துடனும் ஆரவாரத்துடனும் விடிந்தது. இருள் இன்னமும் அகலாத பொழுதில் டென்சின் கியாட்சோ புனித நீராடினார். கழுத்தில் பச்சை நிறத்தில் நீளமான பட்டைத் துணியுடன் 'மாஸ்டர் ஆஃப் ரோப்ஸ்' என்னும் பிரத்தியேக ஆடைகள் அவருக்கு அணிவிக்கப்பட்டன. திபெத்தியர்கள் பச்சை நிறத்தைப் புனிதமாகவும் ராசியாகவும் கருதுகின்றனர்.

லாசா நகரமே விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. அரசு உயர் அதிகாரிகள், வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் என அரங்கம் நிரம்பி வழிந்தது. மிகுந்த கரகோஷத்துக்கு இடையே டென்சின் கியாட்சோ அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டார். மலர்கள் தூவி மூத்த துறவிகள் அவரை வாழ்த்தினர். உலகளவில் திபெத் தொடர்பான பிரச்சனைகளை எடுத்துச் செல்லவேண்டும், தீர்வு காணவேண்டும் என்பதை உணர்த்தும் வகையில் 'தங்கச் சக்கரம்' ஒன்று அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. மதகுருவாகவும் அரசியல் தலைவராகவும் பதவியேற்பது சாமானியமான காரியமல்ல. ஐந்தாம் தலாய் லாமாவுக்குப் பிறகு தற்போதைய பதினான்காம் தலாய் லாமாவான டென்சின் கியாட்சோவுக்கு மட்டுமே இந்தப் பெருமை சேர்ந்துள்ளது.

ஆறு மில்லியன் திபெத்திய மக்களின் மத குருவாகவும் அரசியல் தலைவராகவும் முடிசூட்டப்பட்ட டென்சின் கியாட்சோ என்னும் தலாய் லாமாவுக்கு அப்போது வயது பதினைந்து. பால் வடியும் முகத்துடன் இன்னும் வாலிபப் பருவம் கூட அடையாத அந்தப் பாலகனின் கைகளில் ஒட்டு மொத்த திபெத்தின் எதிர்காலம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஏறும்பு எப்படி தன் உடல் எடையைவிட அதிக எடைகொண்ட பொருளைச்

சுமந்து செல்லுமோ அதேபோல் டென்சின் கியாட்சோவும் தன் வயதுக்கு மீறிய பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டு திறமையுடன் செயல்பட்டார். தனக்கு ஆலோசனை வழங்க இரண்டு பிரதமர்களை நியமித்தார் டென்சின் கியாட்சோ. திபெத்திய அரசியல் சட்டப்படி ஒரு பிரதமர் பௌத்த மதத் துறவியாகவும் மற்றொருவர் துறவி அல்லாதவராகவும் இருப்பார். அந்த வகையில் லோப்சாங் சாஷி என்னும் பௌத்தத் துறவியும் லுகங்வா என்னும் துறவி அல்லாதவரும் இரு பிரதமர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். திபெத்தைப் பொருத்தவரை மதமும் அரசியலும் வேறு வேறு அல்ல. இரண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தவை. திபெத் அரசியலில் மதத்தின் ஆதிக்கம் எவ்வாறு ஆழமாக வேரூன்றி உள்ளது என்பதற்கு இதுவே சான்று.

8. இடமாற்றம்

சிபெத்தின் தென் பகுதிக்குச் செல்லவேண்டும் என்னும் முடிவு மிக மிக ரகசியமாக எடுக்கப்பட்டது. தலைநகர் லாசா அரண்மனையில் இருந்து முக்கிய ஆவணங்கள், தங்கம், வெள்ளி, வைர ஆபரணங்கள் ஆகியவை ரகசியமாக வெளியேற்றப்பட்டன. சுகபோகங்களை விட்டுச் செல்கிறோம் என்னும் வருத்தமில்லை தலாய் லாமாவுக்கு. மாறாக, சொந்த நாட்டிலேயே ரகசிய இடத்தில் இருக்கவேண்டியிருக்கிறதே என்றுதான் அவர் மனம் வாடியது. மக்களை விட்டுப் பிரிகிறோமே என்னும் ஆதங்கமும் இருந்தது. ஆனால், அரசு அதிகாரிகளும் மதத் துறவிகளும் தலாய் லாமாவின் உயிரைப் பாதுகாக்க லாசாவை விட்டு வெளியேறுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருந்ததால், தலாய் லாமாவுக்கு வேறு வழி இருக்கவில்லை.

ஒரு நள்ளிரவில் 200 உயர் அதிகாரிகளும் மெய்க்காப்பாளர்களும் புடைசூழ மாறுவேடத்தில் தலாய் லாமா லாசாவைவிட்டு வெளியேறினார். இவரது ஆலோசகர்களுள் லுகாங்வா, லோப்சங் இருவரும் லாசாவிலேயே தங்கிவிட, லிங் ரின்போசெ, டிரிஜங் ரின்போசெ இருவரும் தலாய் லாமாவுடன் பயணம் செய்தனர். சுமார் 150 மைல் தொலைவில் உள்ள டிரோமோ (ஈனூரணிட்ணி) என்னும் இடம் இந்தியாவின் சிக்கிம் மாநிலத்துக்கு அருகே உள்ளதால் மிகவும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று கருதினார்கள். பாத யாத்திரையாக புத்த பிட்சுகள் எங்கோ செல்கின்றனர் என்று வழியெங்கும் மக்கள் நினைத்தார்களே தவிர அந்தக் குழுவில் தலாய் லாமாவும் மாறுவேடத்தில் பயணம் செய்கிறார் என்ற சந்தேகமே எழவில்லை. இதனால் சீன உள்வுப் பிரிவுக்குக்கூட தலாய் லாமா லாசாவைவிட்டு வெளியேறிய விவரம் கடைசி வரை தெரியாமல் போனது. இப்படியாகப் பதினைந்து நாட்கள் பயணத்துக்குப் பிறகு 1951 ஜனவரி மாதம் தலாய் லாமா டிரோமோ வந்து சேர்ந்தார்.

கடல் மட்டத்தில் இருந்து 9000 அடி உயரத்தில் ஒரு பக்கம் பள்ளத்தாக்கு, மறுபக்கம் உயர்ந்த மலைகள், சலசலத்துக் கொண்டு ஓடும் ஆறு என இயற்கை எழில் கொஞ்சும் ரம்மியமான சூழலில் டிரோமோ அமைந்திருந்தது. லாசாவைப் போல் வேலையாட்கள், அரசு

அதிகாரிகள், ஆலோசகர்கள் என பரபரப்பான சூழல் இங்கே இல்லை. டிரோமோவில் ஒருவித அசாதாரண அமைதி நிலவியது. 'சுதந்தரமாக இருந்த சூழல் மறைந்து, கூட்டுக்குள் அடைபட்டுக் கிடக்கும் பறவை போன்று வாழ்வதாக உணர்கிறேன்' என்று தன் நிலையை வெளிப்படுத்தினார் தலாய் லாமா.

டிரோமோ வந்த ஒரு சில நாள்களிலேயே தலாய் லாமா மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஒரு விஷயம் தோல்வியில் முடிந்தது. திபெத்திய நிலை குறித்து உலக நாடுகளுக்கு விளக்க அவர் அனுப்பிய தூதுக் குழுவுக்கு எதிர்பார்த்த ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. நம்பிக்கை தளர்ந்து சோகத்துடன் அவர்கள் திரும்பி வந்தனர். திபெத்தின் சுதந்தர நாடு கோரிக்கையை உலக நாடுகள், குறிப்பாக அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சீனாவின் அத்துமீறல் தொடர்ந்தால் இந்தியா, நேபாளம், இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகள் ஆதரவு அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களுடனான நல்லுறவைத் தொடர்ந்து தக்க வைத்துக் கொள்வதில் தலாய் லாமா ஆர்வம் காட்டினார்.

இந்தியா மீது வருத்தம்

ஏனைய நாடுகளைவிட இந்தியாவைத்தான் தலாய் லாமா மலைபோல் நம்பி இருந்தார். காரணம், இந்த இரு நாடுகளுக்கு இடையேயான கலாசார உறவு. 'புனிதமான கயிலை மற்றும் மானசரோவருக்கு புனித யாத்திரை செல்லவேண்டும் என்பதுதான் ஒவ்வொரு இந்துவின் கனவாக இருக்கும். அவை இரண்டும் இருப்பது திபெத்தில்தான். மேலும், திபெத்தியர்களின் மதமான பௌத்தம் தோன்றியது இந்தியாவில்தான். அதனால் இந்தியா எங்களுக்குப் புண்ணிய பூமி. இந்தியர்களுக்கும் திபெத்தியர்களுக்கும் இரு நாடுகளும் பரஸ்பரம் புனிதமானவை. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக திபெத்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே தொப்புள்கொடி உறவு உண்டு. இந்தியா துணை நிற்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆதரிக்காததுதான் வருத்தமான விஷயம்.'

தலாய் லாமா தோல்வியில் ஓடிந்து போனார். அதே சமயம் இந்தியா ஏன் தன் கோரிக்கையை ஏற்கவில்லை என்பதற்கான காரணங்களையும் அவர் அலசினார். 'சமீபத்தில்தான் சுதந்தரம் கிடைத்திருக்கிறது. அண்டை நாடுகளுடனான நல்லுறவை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது

அவசியம். ஐந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட சமஸ்தானங்களை ஒன்றிணைக்கவேண்டும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும். இப்படிப் பல்வேறு பணிகளில் கவனம் செலுத்தவேண்டியிருப்பதால் திபெத்துக்காக நேரம் ஒதுக்க இந்தியாவுக்கு முடியவில்லை போலும்' என்று சொல்லிக்கொண்டார் தலாய் லாமா.

பிரிட்டிஷ் வர்த்தக மையம் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாகவே திபெத்தில் செயல்பட்டு வந்துள்ளது. 1914ம் ஆண்டு இங்கிலாந்து அரசு, தான் ஏற்பாடு செய்திருந்த சிம்லா பேச்சு வார்த்தைக்கு சீனாவையும் திபெத்தையும் தனித்தனியாகவே அழைத்திருந்தது. 'திபெத் சுதந்தரமான தனிநாடு' என்ற நோக்கிலேயே பிரிட்டிஷ் அரசின் கர்னல் யங் ஹஸ்பெண்ட், திபெத்துடன் சில வர்த்தக ஒப்பந்தங்களிலும் கையெழுத்திட்டிருந்தார். மேலும், 1948ம் ஆண்டு அமெரிக்க அரசு திபெத்தின் வர்த்தகக் குழுவை வரவேற்று, அமெரிக்க துணை அதிபர் தலைமையில் விருந்தும் அளித்து கௌரவித்தது. ஆனால், இவை அனைத்தையும் தற்போது அமெரிக்க மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசுகள் மறந்துவிட்டு, தங்கள் நிலையை மாற்றிக்கொண்டு, 'சீனாவின் ஒரு பகுதிதான் திபெத்' என்று கூறியது தலாய் லாமாவை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

இதற்கிடையில், சாம்தோ பகுதியின் ஆளுநர் நக்போ நக்வாங் ஜிக்மே மற்றொரு அதிர்ச்சித் தகவலை ரகசியமாக லாசாவுக்கு அனுப்ப, அங்கிருந்த ஆலோசகர்கள் மூலம் அந்தச் செய்தி தலாய் லாமாவை வந்தடைந்தது. அதில் சீனா மிகப் பெரிய தாக்குதல் ஒன்றை நடத்தத் திட்டமிட்டு இருப்பதாகவும், உடனடியாக ஏதாவது சமாதான ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளாவிடில் ஆயிரக்கணக்கான உயிரிழப்புகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது என்றும் எச்சரித்திருந்தார்.

பதினேழு அம்சத் திட்டம்

தலாய் லாமா உடனடியாக அவசர ஆலோசனைக் குழுவைக் கூட்டினார். என்ன செய்யவேண்டும் என்பது பற்றிய விவாதங்கள் நடைபெற்றன. தலாய் லாமா உருக்கமாகப் பேசினார். தன் உயிர் பிரிந்தாலும் பரவாயில்லை திபெத்தியர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்றார். உணர்ச்சிபூர்வமாக அல்லாமல் அறிவுபூர்வமாக யோசித்தபோது ஒரே ஒரு வழிதான் புலப்பட்டது. ஏராளமான உயிரிழப்புகளைத்

தடுக்கவேண்டுமானால் சீனாவுடன் உடன்படிக்கை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அனைவரும் ஒருமித்த கருத்துடன் இந்த முடிவை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

ஆனால், லாசாவுக்கு வருமாறு சீனாவை அழைத்தால் காலத்தைக் கடத்தி தாமதிப்பார்கள் என்பதால், சீனத் தலைநகர் பீகிங்குக்கே நேரடியாகச் சென்று, அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்குவதுதான் புத்திசாலித்தனம் என்று முடிவு செய்தனர். சீனாவுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த சாம்தோ பகுதி ஆளுநர் நக்போ தலைமையில் டிரோமோ மற்றும் லாசாவில் உள்ள தனது ஆலோசகர்களை அனுப்ப தலாய் லாமா ஒப்புதல் அளித்தார். அதன்படியே அனைவரும் பதினேழு அம்சத் திட்டத்துடன் பீகிங் சென்றனர்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் முக்கியமான செய்திகளை உடனுக்குடன் தெரிந்துகொள்ள உதவிய ஒரே கருவி வானொலிதான். தலாய் லாமாவிடம் இருந்த 'புஷ்' வானொலிப் பெட்டிதான் உலகளாவிய செய்திகளை அவருக்கு ஒலிபரப்பிக்கொண்டிருந்தது. இவர் அனுப்பிய தூதுக் குழுவின் பேச்சுவார்த்தை வெற்றியா தோல்வியா என்று தெரியாத நிலையில் ஒவ்வொரு நாளும் வானொலிப் பெட்டியின் அருகே அமர்ந்து ஏதேனும் முக்கியத் தகவல் சீனாவில் இருந்து ஒலிபரப்பாகிறதா என்று தவறாமல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

ஒருநாள் காலை திடீரென திபெத்தின் பதினேழு அம்ச திட்டத்துக்கு சீன அரசு ஒப்புதல் வழங்கிக் கையெழுத்திட்ட செய்தி சீன வானொலியில் ஒலிபரப்பானது. திபெத்தை சுதந்தர நாடு என்று அறிவிக்காவிட்டாலும் திபெத்தில் உள்ளூர் அரசு அமைத்துச் சுதந்தரமாகச் செயல்பட அனுமதி அளித்துள்ளது என்ற செய்தி மட்டும் ஒலிபரப்பானது. இவ்வளவு சீக்கிரம் சீன அரசு திபெத்துடன் சமரசம் செய்துகொள்ளும் என்று தலாய் லாமா எதிர்பார்க்கவே இல்லை. வானொலியில் ஒலிபரப்பான செய்தி உண்மையா என்று பல முறை கேட்டு உறுதி செய்துகொண்டார். இருப்பினும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ள அம்சங்கள் குறித்து முழுமையாகத் தெரிந்து கொண்ட பின்னரே சீன அரசின் உண்மையான நோக்கம் தெரியும் என்று தனது தூதுக் குழுவினர் வரும் வரை அமைதி காத்தார்.

குழுவினரும் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் முகத்தில் ஒருவித கலவரம்

தென்பட்டது. தலாய் லாமா சந்தேகப்பட்டது உண்மைதான். சீன அரசு முழுமையாகப் பதினேழு அம்சத் திட்டத்தை ஏற்கவில்லை. மாறாகப் புதிதாக சில நிபந்தனைகளை அதிலே சேர்ந்திருந்தது. 'திபெத்திய மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து திபெத்தைப் பிரிக்க நினைக்கும் ஆதிக்க சக்திகளை அங்கிருந்து வெளியேற்றவேண்டும். திபெத்தில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்கள் அனைத்தும் சீன அரசுக்குச் சொந்தமானவை. திபெத்தில் விளையும் வேளாண் பொருள்கள் அனைத்திலும் சீனாவுக்கு உரிமை உண்டு. சீன அரசை எதிர்த்து திபெத்தியர்கள் ஆர்பாட்டம் செய்யக்கூடாது, எதிர்த்துப் பேசவும்கூடாது. வெளிநாடுகளுடன் நேரடியாக வர்த்தக மற்றும் அரசியல்ரீதியான தொடர்புகள் வைத்துக்கொள்ள இனி தடை விதிக்கப்படும். சீனாவே தாய் நாடு என்று திபெத்தியர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். திபெத்தில் உள்ள ராணுவம் சீனப் படையுடன் இணையவேண்டும். மொத்தத்தில் சீனாவின் ஆளுமைக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு பகுதிதான் திபெத் என்பதை திபெத்தியர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.'

நடந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் குழுவினர் ஒன்றுவிடாமல் சொல்லி முடித்தனர். தலாய் லாமா ஆவேசத்துடன் பதிலளித்தார். 'சீனாவின் ஒரு பகுதி திபெத் என்பது பொய். சீனாவுக்கு பழமையான கலாசாரம் இருப்பது போன்று தொன்று தொட்டே திபெத்துக்கும் பிரத்தியேகமாக, பழமையான ஒரு கலாசாரம் உண்டு. சீன மக்களும் எங்கள் மக்களும் வேறு வேறு இனம். இரு நாடுகளுக்கும் கலை, இலக்கிய, கலாசார, சமூக, அரசியல்ரீதியாக எந்தத் தொடர்போ ஒட்டுறவோ இல்லை. அனைத்துமே முற்றிலுமாக மாறுபட்டவை. இரு நாடுகளுக்கும் தனித்தனியான மொழிகள், எழுத்துகள். திபெத் பௌத்த மத நம்பிக்கை உள்ள நாடு. சீனாவோ மத நம்பிக்கை இல்லாத கம்யூனிச நாடு. இன்னும் சொல்லப் போனால் பல நூறு ஆண்டுகளாக திபெத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ள்தான் சீனா இருந்து வந்துள்ளது. திபெத்தின் ஆளுமை ஒரு காலத்தில் சீனா முழுமைக்கும் பரவி இருந்தது வரலாற்றில் பதிவான செய்தி. உண்மை இவ்வாறு இருக்க சீனாவின் ஒரு பகுதிதான் திபெத் என்று தொடர்ந்து சீனா சொல்லி வருவது கண்டிக்கத்தக்கது.'

இவ்வளவு சிக்கல்கள் இருக்கும் நிலையில் பேச்சுவார்த்தைக்கு மட்டுமே அனுப்பப்பட்ட குழுவினர் தன்னைக் கலந்தாலோசிக்காமல் கையெழுத்திட்டது தலாய் லாமாவை மேலும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. கொடுத்து அனுப்பிய திட்டத்தில் சீனா எப்போது புதிய அம்சங்கள்

சேர்த்ததோ அப்போதே பேச்சுவார்த்தையை முறித்துக்கொண்டு குழுவினர் திரும்பி இருக்கவேண்டும். நக்போவுக்குக் கையெழுத்துப் போட எந்த உரிமையும் இல்லாத நிலையில் அவராகக் கையெழுத்திட்டாரா அல்லது நிர்பந்தப்படுத்தப்பட்டாரா என்று தெரியாமல் தலாய் லாமா குழம்பினார். திபெத் அரசு முத்திரைகள் அனைத்தும் தன்னிடம் இருக்கையில் நக்போவுக்கு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட எங்கிருந்து அரசு முத்திரைகள் கிடைத்தன என்ற சந்தேகமும் அவருக்கு எழுந்தது.

ஆனால், சீன அரசோ சீனாவின் நிபந்தனைகளுக்குத் திபெத் ஒப்புதல் அளித்துவிட்டது என்று மீண்டும் மீண்டும் வானொலியில் ஒலிபரப்பிக்கொண்டே இருந்தது. ஒரு பொய்யை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் ஒரு கட்டத்தில் கேட்பவர்களுக்கு அது உண்மையாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் வந்துவிடும் அல்லவா? சீனாவின் நோக்கமும் அதுதான். உலக நாடுகளை நம்பவைக்கவேண்டும் என்பதுதான் சீனாவின் நோக்கம். சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ அதன் தலைவர் மா சே துங்தான் இந்த ஒப்பந்தத்தின் வெற்றிக்குக் காரணம் என பாராட்டிக்கொண்டிருந்தது.

எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் சீனா திபெத்தைத் தாக்கலாம் என்ற அச்சம் இருந்ததால் தலாய் லாமாவை இந்தியாவுக்குச் செல்லுமாறு ஆலோசகர்கள் அறிவுறுத்தினர். எல்லை தாண்டிய அரசை இந்தியாவில் அமைத்துக்கொண்டு, அங்கிருந்தவாறே இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் ஆதரவுடன் திபெத்தின் சுதந்தரத்துக்குப் போராடலாம் என்றும் ஆலோசனை கூறப்பட்டது. இதற்கு இடையே கொல்கத்தாவில் இருந்து தலாய் லாமாவின் சகோதரர் டக்ஸ்டர் ரின்போசே செய்தி அனுப்பி இருந்தார். அதில் அமெரிக்கா செல்ல அவருக்கு விசா கிடைத்துள்ளதாகவும் தலாய் லாமாவும் உடன் வரும் பட்சத்தில் நேரடியாக அங்குள்ளோரிடம் திபெத்தில் உள்ள பிரச்னை குறித்துப் பேச இது நல்ல வாய்ப்பாக அமையும் என்றும் எழுதி இருந்தார். மேலும், திபெத்தின் இன்றைய நிலை குறித்து நேரடியாக தலாய் லாமா மூலமாகவே தெரிந்துகொள்ள அமெரிக்கர்கள் ஆர்வத்துடன் இருப்பதாகவும் கடித்ததில் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது.

ஏற்கெனவே தான் அனுப்பிய தூதுக் குழுவிடம் அமெரிக்காவும் இங்கிலாந்தும் ஆதரவாகப் பேசவில்லை என்பதால் இனிமேலும்

அவர்களை நம்பமுடியுமா என்று யோசித்தார் தலாய் லாமா. ஆனால், அமெரிக்காவும் அதன் நேச நாடான இங்கிலாந்தும் அடிப்படையிலேயே கம்யூனிசத்துக்கு எதிரான நாடுகள் என்பதால் திபெத்தின் பிரச்சனைகளை மீண்டும் ஒருமுறை வலுவாக எடுத்துச் சொன்னால் நிச்சயம் உதவுவார்கள் என்று அவரது ஆலோசகர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். அமெரிக்கா, ஏற்கெனவே கம்யூனிச ஆதரவு நாடான வட கொரியாவை எதிர்த்துப் போரிட்டுக்கொண்டிருந்ததால் மீண்டும் மற்றொரு கம்யூனிஸ்ட் நாடான சீனாவுடன் சண்டை போடுமா என்றும் தலாய் லாமா யோசித்தார். இந்தியாவில் அடைக்கலம் பெறுவது பற்றியும் யோசித்தார். எல்லை தாண்டிய அரசை அமைத்து இந்தியாவிலேயே தங்கிவிட்டால் திபெத்தியர்கள் கதி என்னாவது?

இதற்கு இடையே சீனத் தலைநகர் பீகிங்கில் இருந்து தலாய் லாமாவுக்கு ஓர் அவசரத் தந்தி வந்தது. அதில் சீன தூதுக் குழு ஒன்று டிரோமோவுக்கு வந்து தலாய் லாமாவைச் சந்திக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. பதினேழு அம்சத் திட்டம் என்ற பெயரில் திபெத்தியர்களைக் கொத்தடிமையாக்கும் முயற்சிக்கு என்றுமே அடிபணியப் போவதில்லை என்ற முடிவில் தலாய் லாமா உறுதியாக இருந்ததால், சீனக் குழுவினரைச் சந்திப்பதா வேண்டாமா என்று ஆலோசகர்களிடம் யோசனை கேட்டார். இந்தியாவில் அடைக்கலம் புகவேண்டும் என்னும் விருப்பத்துடன் இருந்த ஆலோசகர்கள், சீன தூதுக் குழுவைப் புறக்கணிக்கவேண்டும் என்றே கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

இந்தியாவில் அடைக்கலம் புகுந்து அமெரிக்கர்களின் ஆதரவுடன் சீனாவை எதிர்ப்பதா அல்லது சீனாவுடன் மீண்டும் பேச்சு வார்த்தைகளைத் தொடங்கி சமாதானமாகப் போவதா என்று முடிவெடுக்க முடியாமல் குழம்பினார் தலாய் லாமா. அமெரிக்கா என்னதான் உதவிக்கு வந்தாலும், இங்கிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள நாடு அது. எவ்வளவு காலத்துக்கு அவர்களிடம் இருந்து உதவி கிடைக்கும் என்பதும் தெரியாது. அமெரிக்காவுக்கு இணையாக ராணுவ பலம் இல்லாத நாடாக சீனா விளங்கினாலும் மக்கள் தொகையில் அமெரிக்காவைவிடப் பத்து மடங்கு அதிகம். ஆண்டுக் கணக்கில் தொடர்ந்து சீனாவால் போராடமுடியும். அமெரிக்காவால் தொடர்ந்து சீனாவை எதிர்க்கமுடியுமா? சலித்துப்போய் விலகிக்கொண்டுவிட்டால்? அல்லது, ஆரம்பத்திலேயே மறுத்துவிட்டால்? சீனா ஒரு ஜனநாயக நாடு,

எங்களால் தலையிட முடியாது என்று கைவிரித்துவிட்டால்?

பேச்சுவார்த்தையில் இறங்கலாம் என்று முடிவெடுத்தார் தலாய் லாமா. முடிந்தவரை சமாதானமாகப் போவதே சிறந்தது, இல்லையா?

சீன தூதுக்குழு வருகை

சீன தூதுக் குழு 1951 ஜூலை 16ம் தேதி டிரோமோ வந்தடைந்தது. அவர்களை தலாய் லாமா அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தார். குழுவுக்குத் தலைமை வகித்த தளபதி சியாங் சின் யூ பதினேழு அம்சம் குறித்து கருத்துகளைக் கேட்டார். எதிரியாக இருந்த போதிலும் லாசாவுக்கு இருவருமே ஒன்றாகத் திரும்பிச் செல்லலாம் என்று மனிதாபிமானத்துடன் அவர் சொன்னபோது தலாய் லாமா மகிழ்ச்சி அடைந்தார். ஆனாலும் இப்போதைக்கு எந்த முடிவும் எடுக்க முடியாது என்றும், நிலைமை சீரடைந்தவுடன் நிச்சயம் லாசாவுக்குத் திரும்புவது குறித்து யோசிக்கலாம் என்றும் பதிலளித்தார். திபெத்தின் தனி நாடு குறித்து தூதுக்குழு எந்த உத்தரவாதத்தையும் அளிக்காமல் சீன அரசுடன் கலந்து பேசிய பிறகு மீண்டும் வருவதாகச் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பிச் சென்றது.

எல்லை கடந்த ஓர் அரசை நிறுவிப் போராடுவதைவிட லாசாவுக்குத் திரும்பி சீனர்களுடன் சமாதானமாகப் போவதே சிறந்தது என்ற முடிவுக்கு வந்தார் தலாய் லாமா. லாசாவில் இருந்து டிரோமோவுக்கு மாறுவேடத்தில் தலைமறைவாக வந்த தலாய் லாமா இப்போது பரிவாரங்களுடன் ஊர்வலமாக லாசா திரும்பத் திட்டமிட்டு அதற்கான தேதியையும் அறிவித்தார். வழியெங்கும் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக மகிழ்ச்சியுடன் வழியனுப்பி வைத்தார்கள். சென்ற இடமெல்லாம் மக்கள் அமோக வரவேற்பு அளித்தனர். கண்ணில்பட்ட பௌத்த மடங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டார்.

குயாண்ட்சே வழியாகப் பயணம் செய்து, சாம்டிங் மடாலயத்தை அடைந்தார். மிக முக்கிய போதிஸத்வராகத் திகழ்ந்த டோர்ஜீ ஃபாக்மோவின் சொந்த ஊர் என்பதால் தலாய் லாமா அங்கு செல்ல விருப்பப்பட்டார். அதைவிட இன்னொரு முக்கிய விஷயமும் உண்டு. திபெத் பௌத்த மடங்களிலேயே பெண் துறவி ஒருவரால் நிர்வகிக்கப்படும் ஒரே மடம் இதுதான். ராம்டிராக் ஏரியும் அதன் மற்றொரு கரையில் நங்கார்ட்ஸே நகரமும் இடத்துக்கு மேலும் எழில்

சேர்த்துக்கொண்டிருந்தன. இந்த மடத்தின் காவல் தெய்வம் 'வஜ்ர வராஹி' என்னும் பெண் தெய்வமாகும். இந்த மடத்தில் பெண்களே தலைமைப் பொறுப்பை வகித்து வந்துள்ளனர். ஒன்பது மாத இடைவெளிக்குப் பிறகு 1951 ஆகஸ்ட் 18ம் தேதி தலாய் லாமா மீண்டும் தனது லாசா அரண்மனையை வந்தடைந்தபோது அவரை வரவேற்க அரண்மனை வாயிலில் பிரம்மாண்ட மக்கள் கூட்டம் காத்திருந்தது. திபெத்தில் உள்ள மக்கள் அனைவருமே அங்கு திரண்டிருந்தது போன்று மக்கள் கூட்டம் அலை மோதியது. அவர் திரும்பி வந்ததில் அனைவர் முகத்திலும் மகிழ்ச்சியும் நிம்மதியும் தெரிந்தது. அவர் இல்லாத நிலையில் தங்கள் எதிர்காலம் என்னவாகுமோ என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த திபெத்தியர்களுக்கு அவரது வருகை வயிற்றில் பாலை வார்த்தது போலிருந்தது.

சில நாட்கள் கழித்து தளபதி சியாங் சின் லூ தலைமையிலான தூதுக்குழு லாசா வருவதாகச் செய்தி வந்தது. டிரோமோவில் பேச முடியாமல் விட்டுப் போன சில விஷயங்களை இங்கு பேச முடிவு செய்யப்பட்டது. திபெத்திய அரசு முறைப்படி, இரு பிரதமர்களும் அவருக்கு வரவேற்பு அளித்தனர். இது அவருக்கு ஆத்திரமூட்டியது. 'நாம் அனைவரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஓர் அந்நியனைப் போல் என்னை ஏன் வரவேற்கிறீர்கள்?' என்று கோபப்பட்டார். தலாய் லாமாவைச் சந்தித்தபோது இதை அவரிடமே முறையிட்டார். தளபதி சியாங் சின் கைகளை உயர்த்தி உயர்த்திப் பேசியபோது ஒரு முக்கியப் பொருள் தலாய் லாமாவின் கண்களில் பட்டது. ஆம். அவர் கையில் கட்டியிருந்தது வெளிநாட்டு ரோலெக்ஸ் கைக்கடிகாரம். என்னதான் சீனா கம்யூனிசம் பேசிக் கொண்டிருந்தாலும் பயன்படுத்துவதென்னவோ வெளிநாட்டுப் பொருள்களைத்தான் என்று மனதுக்குள் நினைத்துச் சிரித்துக் கொண்டார்.

தளபதி சியாங் சின் மற்றும் இரு பிரதமர்களான லுகாங்வா, லோப்சங் தஷீ ஆகியோருக்கும் இடையே பேச்சு வார்த்தை தொடங்கியது. டிரோமோவில் மிகவும் அமைதியாகக் காணப்பட்ட சியாங் சின் லூவின் அணுகுமுறையில் இப்போது மாற்றம் தெரிந்தது. அடிக்கடி பொறுமை இழந்து மேஜையை ஓங்கித் தட்டியபடிப் பேசினார். பதினேழு அம்சத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சீனாவுடன் திபெத்தை இணைப்பதுதான் நல்லது, வேறு வழியில்லை என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறிக் கொண்டே இருந்தார். சியாங் சின்னுக்கும் தலாய் லாமாவின் இரு பிரதமர்களுக்கும்

இடையே வாக்குவாதம் கடுமையானது.

தளபதி சியாங் சின் விஷத்தைக் கக்கினார். 'முக்கியமான மூன்று அம்சங்களை நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டே ஆகவேண்டும். எல்லைப் பாதுகாப்புப் பணியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் எங்கள் ராணுவத்தினரின் உணவுக்காக நீங்கள் 2000 டன் பார்லியும் கோதுமையும் கொடுக்கவேண்டும். இரண்டாவது, திபெத் கொடியை இறக்கிவிட்டு, எங்கள் சீனச் செங்கொடியை திபெத்தில் பறக்கவிடவேண்டும். இறுதியாக, திபெத் ராணுவத்தை சீன ராணுவத்துடன் இணைத்துவிட்டு சீன வல்லரசுக்குக் கட்டுப்பட்ட மண்டலமாக இருக்க ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும்.'

'உங்களைப் பாதுகாப்புப் பணிக்காக நாங்கள் அழைக்கவே இல்லை. நீங்களாகவே வந்துள்ளீர்கள். உங்களுக்குத் தேவையான உணவை அளிக்க வேண்டியது சீன அரசின் கடமை. திபெத் முழுவதுமே உணவுப் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடும்போது உங்கள் ராணுவத்துக்கென பிரத்யேகமாக 2000 டன் பார்லியையும் கோதுமையையும் ஒதுக்குவது என்பது முடியாத செயல். அவ்வாறு செய்தால் எங்கள் மக்கள் உணவின்றி செத்து மடிய வேண்டியதுதான்!' காட்டமாகப் பொரிந்தார் லுகாங்வா.

'அப்படியானால் திபெத் கொடியை இறக்கிவிட்டு எங்கள் செங்கொடியைப் பறக்கவிடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.' மீண்டும் கொக்கரித்தார் சியாங் சின்.

குத்தலாகவும் எச்சரிக்கை விடுக்கும் பாணியிலும் சீறினார் லோப்ஷங் தஷீ. 'திபெத் ராணுவத்தை சீனாவுடன் இணைப்பதோ அல்லது எங்கள் திபெத் கொடியை இறக்கிவிட்டு சீனச் செங்கொடியைப் பறக்கவிடுவதோ கனவிலும் நடக்க முடியாத விஷயங்கள். பதினேழு அம்சத் திட்டத்தின் பல முக்கிய ஷரத்துகளை நீங்கள் தொடர்ந்து மீறிக்கொண்டே வருகிறீர்கள். வரலாற்றைச் சற்றுத் திரும்பிப் பார்த்தால் திபெத் என்றைக்குமே சீனாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததில்லை என்பது புரியும். ஆனால், பலமுறை சீனாவை தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் திபெத் வைத்துள்ளது. நாங்கள் சுதந்தரமாகவே இருக்க விரும்புகிறோம். எங்கள் கொடி இறக்கப்பட்டால் நடு வீதியில் சீனக் கொடிகள் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்படும். மண்டையில் ஓங்கி அடித்து மூளை சிதறும் அளவுக்குக் காயப்படுத்திய பிறகு நாம் இருவரும் நண்பர்களாக இருப்போம் என்று

சொன்னால் எப்படி?’

பேசிப் பயனில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்த சியாங் சின், முகம் சிவக்க வெளியேறினார். அவர் கண்களில் கோபம் கொப்பளித்தது. ஒரு கட்டத்தில் வாக்குவாதம் முற்றி, கையை உயர்த்தி அடிக்கும் அளவுக்குச் சென்றார் சியான் சின். பேச்சுவார்த்தை தோல்வியில் முடிந்தது என சீன அரசுக்குத் தகவலையும் அனுப்பினார்.

தலாய் லாமா கூட்டத்தில் நேரடியாகப் பங்கேற்கவில்லை. அவர் சார்பாக பிரதமர்களே கலந்துகொண்டனர். நடந்த நிகழ்வுகளைப் பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டார். திபெத்திய மக்கள் தலைவராக மட்டுமின்றி புத்த மதத்தின் தலைவராகவும் இருந்ததால் பொறுமை காத்தார் தலாய் லாமா. அடுத்தடுத்து சில சந்திப்புகள் நிகழ்ந்த பிறகே சியாங் சின் உண்மையான முகம் தெரிந்தது. பசுத்தோல் போர்த்திய புலி என்பார்களே அதுபோல் அவரது பேச்சிலும் செயலிலும் பாம்பின் நச்சு இருந்தது. அடாவடித்தனமும் அதிகார ஆணவமும் அவரது குணத்தை வெளிப்படுத்தின.

சீன ராணுவம் முற்றுகை

லாசா வந்து இரண்டு மாதங்களே ஆகியிருக்கும். 1951ம் ஆண்டு, அக்டோபர் மாதம், 26ம் தேதி காலை வழக்கமாக விடிவது போல் லாசாவில் விடியவில்லை. எது நடக்கக்கூடாது என்று தலாய் லாமா நினைத்தாரோ அது நடந்தேவிட்டது. சண்டை வேண்டாம் சமாதானமாகப் போகலாம் என்று எண்ணிக் கட்டிய கோட்டை இடிந்து தரைமட்டம் ஆனது. ஆம். லாசா மக்கள் அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்த, விடிந்தும் விடியாத அன்றைய காலைப் பொழுதில் சீன ராணுவத்தின் 3000 அதிரடிப் படையினர் லாசாவை முற்றுகை இட்டு ஏற்கெனவே தங்கள் வசம் இருந்த பகுதிகளை வலுப்படுத்திக்கொண்டனர்.

சீனர்களின் ஆதிக்கம் மெல்ல மெல்ல திபெத்தியப் பகுதிகளில் ஊடுருவத் தொடங்கியது. திபெத்தியர்கள் மீது திணித்த பதினேழு அம்சத் திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றையும் படிப்படியாக அமல்படுத்தவும் ஆரம்பித்தனர். திபெத்தில் விளைந்த வேளாண் பொருள்களை நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்யவிடாமல் சீனர்கள் மூலமே செய்யவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார்கள். திபெத்தியர்கள் மக்கள் தொகையும் சீனப் படையினரின் எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கவே

அதுவரை காணப்படாத உணவுப் பற்றாக்குறை தலைதூக்கியது. ஒரே இரவில் உணவுப் பொருள்கள் விலை இரு மடங்காக உயரவே திபெத்தியர்கள் கொதித்துப் போனார்கள். இதற்குக் காரணம் சீனப் படையினரின் ஊடுருவல்தான் என்பது பெரியவர் முதல் குழந்தை வரை அனைவருக்கும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் பட்டவர்த்தனமாகத் தெரிந்தது.

சீனர்களைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் அவர்கள் மீது செருப்பையும் கல்லையும் வீசி எறிந்து ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்தினர் திபெத்தியர்கள். தெருக்களில் கூட்டமாகக் கூடி சீனர்களை வசை பாடினர். திட்டித் தீர்த்தனர். சீனர்களைக் கண்டித்து திபெத் முழுவதும் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டன. துண்டறிக்கைகள் வீடு வீடாக விநியோகிக்கப்பட்டன. திபெத்தியர்களால் அவமானப்படுத்தப்படுகிறோம் என்ற விவரம் லாசாவில் முகாமிட்டிருந்த தளபதி சியாங்குக்குத் தெரியவந்தது. உடனே அவர் தலாய் லாமாவைச் சந்தித்தார். சீனர்கள் மீதான தாக்குதல்களை நிறுத்தத் தவறினால் சீனப் படைகள் பதிலடி கொடுக்கும் என்று மிரட்டினார். மேலும், தலாய் லாமாவின் இரு பிரதமர்களான லுகாங்வா மற்றும் லோப்சங் தஷீ இருவரும் மக்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று நேரடியாகக் குற்றம் சாட்டியதுடன் அவர்கள் உடனடியாகப் பதவி விலகவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார்.

சீனர்களைச் சமாதானப்படுத்த திபெத்தியர்கள் பொறுமை காக்கவேண்டும் என்று அரசு வேண்டுகோள் விடுத்தும் கூட பிரச்னை ஓயவில்லை. திபெத்தின் சீரழிவுக்கு சீனர்களே காரணம் என்பதில் மக்கள் உறுதியாக இருந்ததால் அவர்கள் மீதான தாக்குதல் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. சீன அதிகாரிகள் இதையே சாக்காக வைத்துக்கொண்டு திபெத்திய நிர்வாகத்தின் மீது மேலும் பல கோரிக்கைகளைத் திணிக்க ஆரம்பித்தனர். திபெத்தில் முகாமிட்டுள்ள சீனர்களின் உணவு, உடை, இருப்பிடம் உள்ளிட்ட அனைத்துச் செலவுகளையும் திபெத் ஏற்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். சீனர்கள் வருகையால் ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்டிருந்த திபெத்தியர்களுக்கு இந்தக் கோரிக்கை மேலும் எரிச்சலை ஊட்டியது. இறுதியில் வேறு வழியின்றி சீனர்களைச் சமாதானப்படுத்த தலாய் லாமா தனது இரு பிரதமர்களையும் பதவி விலகச் சொன்னார்.

‘சீனாவின் அச்சுறுத்தல்களுக்கு என்றுமே அடிபணிய மாட்டோம்.

உங்களுக்காகவும், திபெத்தின் எதிர்காலத்துக்காகவும் எங்கள் பதவிகளை மட்டுமின்றி எங்கள் உயிரைக்கூடத் தரத் தயாராக இருக்கிறோம்!' கண்ணீர் மல்க இருவரும் தங்கள் ராஜினாமா கடிதங்களைக் கொடுத்தனர்.

சீனர்களைத் திருப்திப்படுத்தவும் திபெத்தியர்களின் உயிர்களைக் காப்பாற்றவும் இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை தலாய் லாமா அவர்களுக்குப் புரியவைத்தார். இருவரின் விலகலால் தலாய் லாமாவுக்கு வேறு ஒரு பொறுப்பும் சேர்ந்துகொண்டது. அதுவரை தலாய் லாமாவின் பிரதிநிதிகளாக இவ்விருவரும்தான் பேச்சு வார்த்தைகளில் கலந்துகொண்டனர். தற்போது அவர்கள் இல்லாத நிலையில் தலாய் லாமாவே சீன அதிகாரிகளுடனான பேச்சுவார்த்தைகளில் நேரடியாகக் கலந்து கொள்ள வேண்டிய சூழல் உருவானது.

மறு சீரமைப்புத் திட்டங்கள்

அரசியல் பணிகளில் உற்ற துணையாக இருந்த இரு பிரதமர்களின் விலகல், தலாய் லாமாவைத் தனிமைப்படுத்தியது. ஆலோசனை சொல்லும் நேர்மையான பிரதமர்களை திபெத்தின் எதிர்காலத்துக்காகவும் சீனாவின் மிரட்டலுக்காகவும் காவு கொடுக்க நேர்ந்தது குறித்து வருந்தினார். இருப்பினும், இனி அனைத்தையும் தானேதான் கவனிக்கவேண்டும் என்ற உள்ள உறுதியுடன் அடுத்து மேற்கொள்ளவேண்டிய பணிகளில் கவனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கினார்.

முதல் பணியாகப் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ள நிபுணர்களைக்கொண்ட மறுசீரமைப்புக் குழுவை நிறுவினார். முறையான நீதிமன்றம் ஒன்றை அமைத்தார். திபெத்தியர்களுக்கு தொழில்நுட்பம் மற்றும் உயர்கல்விப் பாடங்களை வகுக்கவும், போக்குவரத்துக்கு சாலை வசதிகளை அதிகப்படுத்தவும் உத்தரவிட்டார். இந்தச் சீரமைப்புப் பணிகள் முழுமையாக நிறைவுபெற நீண்ட நாள்களாகும் என்றாலும் திபெத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு இவை அவசியம் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்.

விசாரணையில் இருக்கும் கைதிகள் இறந்துவிட்டால் அது குறித்துத் தீவிரமாக விசாரித்து உண்மை நிலையைக் கண்டறிய வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். இதற்கு முன்னோட்டமாக தனது குரு ரெடிங்

ரின்போசேவின் மர்மமான மரணத்தை விசாரிக்க ஆணை பிறப்பித்தார். பணக்காரர்களுக்கு ஒரு நீதி, ஏழைகளுக்கு ஒரு நீதி என்ற நிலையை மாற்றி, குற்றம் செய்தது யாராக இருந்தாலும் சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம், தண்டனையும் சமம் என்னும் வகையில் சட்டத் திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். ஊழல் செய்பவர்கள் இனி பணம் கொடுத்து சட்டத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக வளைக்க முடியாது என்று எச்சரிக்கை விடுத்தார். தண்டனை என்பது செய்த குற்றத்தை உணர்ந்துகொண்டு திருந்துவதற்கான வாய்ப்பே அன்றி யாரையும் பழிவாங்கும் நோக்கம் இல்லை என்பதையும் தெளிவுபடுத்தினார்.

விவசாயம் மற்றும் கைத்தொழில் முக்கியம் என்றாலும் வெளி உலகம் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள ஏட்டுக் கல்வியும், நவீன தொழில்நுட்பமும் அவசியம் என்பதைக் கருத்தில்கொண்டு பாடத் திட்டங்களை மாற்றி அமைக்கக் கோரினார். இதன் மூலம் ஒவ்வொரு திபெத்தியரும் சொந்த கைத்தொழிலுடன் நவீன தொழில்நுட்பங்களையும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்றார்.

ஆடு, மாடுகள் மட்டுமே செல்லும் மலைப் பாதைகளுக்கு பதிலாக திபெத்தில் வாகனங்கள் ஓட வசதியாக சாலைகள் அமைக்க உத்தரவிட்டார். சீரான சாலைகள் அமைக்கப்பட்டால் திபெத்தில் மோட்டார் வாகனங்களின் எண்ணிக்கை பெருகி, போக்குவரத்து எளிதாகும் என்று கணித்தார்.

ஒருவர் வாங்கும் கடன் அவரது வாரிசுகளுக்கும் தொடரும் கொடுமையை ஒழித்துக் கட்டினார். பரம்பரை பரம்பரையாகக் கடன் தொடர்வதுடன், நிலங்களையும் இழந்ததால் வாரிசுகள் சொந்த நிலத்திலேயே கொத்தடிமைகளாகப் பணியாற்றும் கொடுமைகளுக்குத் தடை விதித்தார். குறைந்த வட்டியில் அரசே ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார். இயற்கைச் சீற்றங்களால் கடனைச் செலுத்த முடியாமல் வறுமையில் வாடும் குடியானவர்களின் கடன் பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்தார். பெரும் பண்ணையார்களின் நிலங்களைக் கையகப்படுத்தி, விவசாயிகளுக்கே அவற்றை மீண்டும் விநியோகித்து, அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கினார். இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங்களால் விவசாயிகள் மகிழ்ச்சியடைந்தாலும், நிலத்தை இழந்த நிலச்சுவான்தாரர்கள் தலாய் லாமாவின்மீது கோபமாகவே இருந்தனர்.

சமூகப் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காகப் பல சீர்திருத்தத் திட்டங்களை தலாய் லாமா அறிவித்த போதிலும் திபெத்திய பெளத்த ஆன்மிகத்தை அவர் விட்டுவிடவில்லை. திபெத்தியர்கள் ஆன்மிகத்திலும் முழு ஈடுபாடு கொள்ளவேண்டும் என்பதில் கண்டிப்பாக இருந்தார். லிங் ரின்போசே துணையுடன் 'கால சக்கர' வழிபாட்டை ஆரம்பித்து வைத்தார். பத்து நாட்கள் நடைபெறும் இந்த விழாவில் முதல் மூன்று நாட்கள் பல வண்ண மணல்களால் வட்டமான குறியீடு வடிவமைக்கப்படும். சக்கரத்தின் பகுதிகளாக 722 காவல் தெய்வங்கள் இடம்பெறுவார்கள். மேலும், திபெத்திய நாட்காட்டியில் உள்ள விலங்குகள், தாவரங்கள், பறவைகள், மையப் புள்ளியாக காலதேவன் மனிதர்கள் ஆகிய படங்களும் இடம் பெறும். ஸ்லோகங்கள், வழிபாடுகள், பிரார்த்தனைகள் என்று பத்து நாட்களும் கோலாகலமாக இருக்கும். இந்த தாந்த்ரீக வழிபாட்டின் முக்கிய நோக்கம் காலதேவனை விழிக்க வைத்து, திபெத்தின் வளமான எதிர்காலத்துக்கு ஆசீர்வாதம் வாங்கவேண்டும் என்பதே.

9. புரிந்துகொள்ள முடியாத மாவோ

1953ம் ஆண்டு, சீன மக்கள் குடியரசின் முதல் தேசிய மக்கள் காங்கிரஸ் பேச்சுவார்த்தை நடத்த தலாய் லாமாவை 1954ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் சீனாவுக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுத்தது. சீன அதிபர் மா சே துங்கை நேரடியாகச் சந்தித்து திபெத்திய பிரச்னைகளைப் பேச இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்பியதால் தலாய் லாமாவும் இந்த அழைப்பைக் கொள்கை அளவில் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டார். இருப்பினும், தனது நண்பர்கள் மற்றும் ஆலோசகர்களுடன் சீனப் பயணம் குறித்து விவாதித்த பின்பே இறுதி முடிவு எடுக்கப் போவதாக அறிவித்தார். நேரடியாகச் சந்தித்துப் பேசினால் பிரச்னைகளைத் தீர்க்கலாம் என்று சிலர் கூறினார்கள். க்யாலோ தொண்டுப் உள்பட இன்னும் சிலரோ தலாய் லாமாவை சீனத் தலைநகர் பீகிங்குக்கு வரவழைக்க எண்ணியது தந்திரமாக அவரைக் கைது செய்து சிறையில் அடைக்கத்தான் என்றார்கள். தலாய் லாமா சீனா செல்லக்கூடாது என்றும் அவர்கள் தடுத்தார்கள்.

ஆனால், தலாய் லாமா அஞ்சவில்லை. தன் உயிரைக் கொடுத்தாவது திபெத்தியர்களுக்கு சுதந்தரம் வாங்கிக் கொடுப்பேன் என்று கூறி சீனாவுக்குச் செல்லச் சம்மதம் தெரிவித்தார். லாசாவுக்கும் சீனத் தலைநகர் பீகிங்குக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் சுமார் 2000 மைல்கள். ஓர் இனிய காலைப் பொழுதில் தலாய் லாமா தனது குடும்பத்தினர், அரசு அதிகாரிகள், ஆலோசகர்கள் உள்பட 500 நபர்களுடன் நீண்ட நெடிய பயணத்தைத் தொடங்கினார். கியூசு ஆற்றைக் கடந்த பிறகுதான் சாலைப் பயணம். ஆற்றங்கரையின் இருபுறம் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் குழுமியிருந்து கண்ணீர் மல்க வழியனுப்பி வைத்தனர். அனைவரின் உள்ளங்களிலும் திபெத்தின் எதிர்காலத்தைவிட தலாய் லாமா உயிருடன் திரும்பி வரவேண்டும் என்ற எண்ணமே மேலோங்கி இருந்தது.

ஒரு வழியாக ஆற்றைக் கடந்து நிலப் பகுதியை அடைந்தனர். பழைய டாட்ஜ் காரில் பயணத்தைத் தொடங்கினர். மலைப் பாங்கான பகுதி என்பதால் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் சென்றனர். கோடைக் கால சூரிய வெப்பத்தில் மலைகளின் மீதிருந்த பனி உருகிச் சாலைகளில் வழிந்தோடியது. மேடு பள்ளங்களை மூடியபடி தண்ணீர் ஓடியது.

நிலச்சரிவு காரணமாகப் பாதைகளை அடைத்துக்கொண்டு பாறைகள் இருந்ததாலும், வழக்குப் பாறைகள் நிறைந்து காணப்பட்டதாலும் விபத்துகளைத் தவிர்க்க மிகுந்த கவனத்துடன் வாகனங்கள் ஊர்ந்து சென்றன. வாகனங்கள் செல்ல முடியாத சில இடங்களில் அனைவரும் நடந்தே சென்றனர். இருப்பினும் பாதுகாப்புக்கு வந்த சீன வீரர்கள் பலர் கால் வழக்கி மலை உச்சியில் இருந்து கீழே விழுந்து இறந்தனர். வழியெங்கும் சீனப் படையினரின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் கடுமையாக இருந்தன. தீவிர பரிசோதனைக்குப் பிறகே அனுமதி கிடைத்தது.

இரு வாரப் பயணத்துக்குப் பிறகு டெமோ என்னும் சிறிய கிராமத்தை அடைந்தனர். பின்னர் அங்கிருந்து பொயோல் பகுதிக்குச் சென்றனர். சாலை வசதிகள் இங்கே நன்றாக இருந்ததால் வாகனங்கள் செல்ல ஏதுவாக இருந்தது. ஒரு வழியாக கம் பகுதியின் தலைநகர் சம்டோவை அடைந்தார்கள். இந்த இடம் சீனர்களின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததால், நகரம் முழுவதுமே சீனர்களின் செங்கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது. சீனர்களின் பண்பாட்டை விளக்கும் வகையில், சீனத் தாய் நாட்டைக் காப்பாற்ற ஒவ்வொருவரும் கடுமையாக உழைக்கவேண்டும் என்று பொருள்படும் வகையில் பாடல்கள் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தன. செங்கீ பகுதியை நெருங்கும்போது தலாய் லாமாவுக்கு உடல் நிலை சற்று பாதிப்படையத் தொடங்கியது. எனவே, பயணத்தை நிறுத்திவிட்டு ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டார். காய்ச்சல் தொடங்கி, தீவிரமடைந்து சில நாட்கள் அவரைப் படுக்கையில் தள்ளியது.

அவர் முழுவதுமாக குணம் அடைந்ததும் ஷிங்காங் நகருக்கு மீண்டும் பயணம் தொடங்கியது. அதுவரை வாகனத்தில் பயணம் செய்தவர்கள் ஷிங்காங் நகரைச் சென்றடைந்ததும் அங்கிருந்து அடுத்த ஊரான க்சியான் நகருக்கு விமானத்தில் பறந்தனர். க்சியான் நகரில் இருந்து சீனத் தலைநகர் பீகிங்குக்கு தொடர் வண்டியில் சென்றனர். இவ்வாறாக தலாய் லாமா நடந்தும், குதிரையிலும், கப்பலிலும், காரிலும், ரயிலிலும், விமானத்திலும் சுமார் 2000 மைல்கள் பயணம் செய்து கடைசியாக சீனத் தலைநகர் பீகிங் வந்து சேர்ந்தார்.

பீகிங்கில் பிரம்மாண்ட வரவேற்பு

ரயில் நிலையத்தில் தலாய் லாமாவுக்கு பிரம்மாண்ட வரவேற்புக்

காத்திருந்தது. பிரதமர் சூ என் லாய், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் துணைத் தலைவர் சூ டே மற்றும் உயர் அதிகாரிகள் தலாய் லாமாவை அரசு மரியாதையுடன் அழைத்துச் சென்றனர். இருபுறமும் குழுமி இருந்த மக்கள் 'மா சே துங் வாழ்க, வாழ்க!' என்று கோஷமிட்டார்கள். மா சே துங் பொன்மொழிகள் அடங்கிய புத்தகம் ஒவ்வொருவரின் கைகளிலும் காணப்பட்டது. உளமாற அவர்கள் வாழ்த்தவில்லை, ஏதோ ஒரு கட்டாயத்தின் பேரிலேயே கோஷமிடுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் கண்களைப் பார்த்தே தெரிந்துகொண்டார். பயணக் களைப்புக் காரணமாக இரு நாள்கள் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டனர். மூன்றாம் நாள் தலாய் லாமாவின் குழுவினர் அனைவருக்கும் தலைநகர் பீகிங்கில் விருந்துக்கு ஏற்பாடாகி இருந்தது.

மொழிபெயர்ப்பாளராக வாங்க்யால் என்னும் திபெத்தியர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் திபெத்தியராக இருந்தாலும் சீனக் கம்யூனிச சித்தாந்தத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் பற்றும் கொண்டவர். தலாய் லாமாவுக்கு அவரை முன்பே தெரியும் என்பதாலும் சீன மற்றும் திபெத்திய மொழிகளில் வல்லவராக இருந்ததாலும் அவரையே சீன அரசு மொழிபெயர்ப்பாளராக நியமித்தது. வாங்க்யால் பல விஷயங்களை தலாய் லாமாவுடன் தைரியமாகப் பகிர்ந்துகொண்டார். 'குறி கேட்பது, சோதிடத்தை நம்புவது, தீவிர மதப்பற்றுடன் இருப்பது ஆகியவையே திபெத்தின் முன்னேற்றத்துக்குத் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன. இந்த வட்டத்தைவிட்டு வெளியே வந்தால்தான் வெளிநாடுகள் போல் தொழில்நுட்பரீதியாக முன்னேற முடியும். காலத்துக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக்கொள்ளும் பக்குவமே சீனாவின் அபார வளர்ச்சிக்குக் காரணம். இளைஞரான நீங்கள்தான் திபெத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தீவிரமாக முனைய வேண்டும். பழைய சம்பிரதாயங்களை ஒதுக்கிவிட்டு புதிய பாதையில் அடியெடுத்து வைக்கவேண்டும்.' வாங்க்யாலின் பேச்சில் உள்ள நியாயத்தை தலாய் லாமா புரிந்துகொண்டார். சீனாவைப் போல் திபெத்தையும் எல்லாத் துறைகளிலும் நவீனப்படுத்தவேண்டும் என்று உறுதி பூண்டார்.

சீனத் தலைவர் மா சே துங்கை விருந்தின்போது சந்திக்க ஏற்பாடாகி இருந்தது. ஆனால், அதற்கு முன்பாக யார் யார் எங்கே உட்காரவேண்டும், எப்படி நடக்கவேண்டும் என்ற ஒத்திகை நீண்ட நேரம் நடைபெற்றது. பிரம்மாண்ட அரங்கில் அரசு அதிகாரிகள், முக்கியஸ்தர்கள் ஆகியோர் முன்னிலையில் தலாய் லாமா மற்றும் மா சே

துங் ஆகியோருக்கு இடையே முதல் சந்திப்பு நடைபெற்றது. புகைப்படக்காரர்கள் புடை சூழ இருவரும் சந்தித்து சம்பிரதாயமாகக் கைகுலுக்கிக்கொண்டனர். அன்றைய தினம் பரஸ்பர அறிமுகங்களுடன் முடிந்தது. பேச்சு வார்த்தை ஏதும் நடைபெறவில்லை.

மா சே துங்குடன் சந்திப்பு

பேச்சுவார்த்தையின்போது மா சே துங் சொன்ன சில வார்த்தைகளை தலாய் லாமாவால் நம்பமுடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு அவர் பேச்சில் ஒருவித நெருக்கம் தென்பட்டது. குறிப்பாக சீனாவே தயாரித்து திபெத்தியர்கள்மீது திணித்த பதினேழு அம்சத் திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்றுவது கடினம் என்றும் படிப்படியாக நிலைமையைப் பொருத்து அமல்படுத்துவோம் என்றும் சொல்லி தலாய் லாமாவை ஆச்சரியப்படவைத்தார் மாவோ. குறிப்பாக, திபெத்தை நிர்வகிக்க 'ராணுவ நிர்வாக ஆணையம்' ஒன்று அமைக்கப்படும் என்று பதினேழு அம்சத் திட்டத்தில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. ஆனால், அதன் சாத்தியக் கூறுகள் குறித்து மாசேதுங் பேசுகையில் 'இப்போதைக்கு ஆயத்த நிலை குழு மட்டுமே அமைக்கப்படும்' என்று சொன்னபோது தலாய் லாமாவால் நம்ப முடியவில்லை.

'நீங்கள் பீகிங் வந்தது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. உங்களுக்கு உதவுவதற்காகவே நாங்கள் சீனாவில் இருக்கிறோம். ஒரு காலத்தில் சீனாவின் பெரும் பகுதி திபெத்தியர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததை நான் அறிவேன். உங்களுக்கென்று ஒரு வரலாறு உண்டு. கலாசாரம் உண்டு. மொழி உண்டு. ஆனால், தற்போது உங்கள் நிலை திருப்திகரமாக இல்லை என்பதாலேயே உங்களுக்கு உதவ முன் வந்துள்ளோம். அடுத்த இருபது ஆண்டுகளில் சீனாவுக்கு உதவிடும் வகையில் திபெத் வளர்ச்சியைப் பெறும். எங்கள் ஆதரவு உங்களுக்கு எப்போதும் உண்டு' மா சே துங் கூறிய இந்த வார்த்தைகள் செவிகளில் தேன் வந்து பாய்ந்தது போல் இருந்தன என்று தலாய் லாமா தனது சுய சரிதையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

மா சே துங் தனது விஷ வார்த்தைகள் வெளியே தெரியாமல் இருக்கத் தேனைத் தடவித் தந்தது யாருக்கும் புரியவில்லை. அரசியல் அனுபவம் இல்லாத இளைஞராக இருந்ததால் தலாய் லாமாவால் மாவோவின் உண்மையான நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

தலாய் லாமா பீகிங் வந்து கிட்டத்தட்ட பத்து வாரங்கள் ஓடி விட்டன. விருந்து, கருத்தரங்கம், அரசியல் கூட்டம், ஆன்மிகம் என ஒவ்வொரு நாளும் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இவர் சென்ற நேரம் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. தலாய் லாமாவுக்குச் சிறப்புச் செய்யும் வகையில் அவர் சீன மக்கள் குடியரசு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வழிகாட்டுதல் குழுவின் துணைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொலிட் பீரோவில், தீர்மானங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்பு வழிகாட்டுதல் குழுவில் அவை விவாதிக்கப்படும். அதிகாரம் இல்லாத பதவியாக இருந்தாலும், கௌரவமான பதவி என்பதால் தலாய் லாமா மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டார்.

மா சே துங் பேச்சில் அதிகார தொனி காணப்படும். ஒவ்வொரு தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்படும் முன்பு குழுமி இருக்கும் கட்சி உறுப்பினர்களிடம் கருத்துக் கேட்கப்படும். ஆனால், இதில் கருத்துச் சுதந்தரம் இருக்காது. ஜனநாயகரீதியாக தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன என்று உலகை நம்ப வைக்கவே இந்த நாடகம் நடத்தப்படுகிறது. அறிமுகமாகும் தீர்மானங்கள் அனைத்தும் ஏற்கெனவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களால் முடிவு செய்யப்பட்டவை. அவற்றை எதிர்த்து யாரும் குரல் கொடுக்கவோ கருத்துக் கூறவோ முடியாது. கருத்துச் சேகரிப்பு என்பது வெறும் சடங்காகவே இருந்தது. ஒருவரும் எழுந்திருந்து தங்கள் உண்மையான கருத்துகளைப் பதிவு செய்வதில்லை என்பதை தலாய் லாமா தான் கலந்துகொண்ட கம்யூனிஸ்ட் கூட்டங்களின் மூலம் தெரிந்துகொண்டார். சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பது ஓர் இரும்புக் கோட்டை என்பதையும் விரைவில் தெரிந்துகொண்டார். அந்தக் கோட்டைக்குள் நுழைந்தால் எளிதில் வெளியே வரமுடியாது என்பதையும்.

சூ என் லாயைச் சந்தித்தார்

மா சே துங்கைச் சந்திக்கும்போது அவருடன் இருந்த பிரதமர் சூ என் லாயையும் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. புன்னகை தவழ்ந்த முகத்துடன் மிகவும் அமைதியாகக் காணப்பட்டார். ஆழ்கடல் அமைதியாக இருக்கும். ஆனால், அதே சமயம் அபாயகரமானதும் கூட என்பார்களே, அதுபோல் சூ என் லாயின் அமைதி அவர் அபாயகரமானவர், நம்பமுடியாதவர் என்பதையே உணர்த்தின.

காலப்போக்கில் அவரைப் பற்றிய தலாய் லாமாவின் கணிப்பு நிஜமானது.

சீன மக்கள் குடியரசு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததை ஒட்டி அக்டோபர் மாதம் முழுவதும் கொண்டாட்டங்கள் நிகழ்ந்தன. அப்போது பர்மாவின் பிரதமர் யூனாவைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு தலாய் லாமாவுக்குக் கிடைத்தது. இருவரும் அரசியல் பேசவில்லை. பௌத்த மதம் பற்றிக் கலந்துரையாடினார்கள். விழா நிறைவு நாளின்போது ரஷ்ய அதிபர் குருசேஷ்வ் மற்றும் இந்தியப் பிரதமர் பண்டிட் ஜவாஹர்லால் நேரு ஆகியோர் சிறப்பு விருந்தினர்களாகக் கலந்துகொண்டனர். இருவரும் தலாய் லாமாவுக்கு அரசு முறைப்படி அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டனர்.

நேருவுடன் நெகிழ்ச்சியான சந்திப்பு

ரஷ்ய அதிபர் குருசேஷ்வ் மற்றும் பர்மா பிரதமர் யூனா ஆகியோருடனான சந்திப்பு சம்பிரதாயமாகவே இருந்தது. ஆனால், இந்தியப் பிரதமர் ஜவாஹர்லால் நேருவைச் சந்தித்த போது, மனத்தளவில் மிகப் பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டதாகவும் மீண்டும் தனிப்பட்ட முறையில் அவரைச் சந்தித்துப் பேசவேண்டும் என்ற ஆவல் எழுந்ததாகவும் கூறுகிறார் தலாய் லாமா. பிறகு, இந்திய தூதருடன் பேச அவகாசம் கிடைத்தது. ஆனால், இருவரையும் பேசவிடாமல் சீன அதிகாரிகள் தாங்களும் உடனிருக்கவேண்டும் என்று நிர்பந்தித்தனர். அதாவது, ஆங்கிலத்தில் இந்திய தூதர் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் சீனத்தில் முதலிலும் பின்னர் திபெத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்படவேண்டும் என்று முடிவானது.

மொத்தத்தில் வெளிநாட்டு அதிபர்கள், பிரதமர்கள் மற்றும் தூதுவர்களுடன் தலாய் லாமா தனியாகப் பேசுவதை சீன அதிகாரிகள் ரசிக்கவில்லை. திபெத் மீதான சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆக்கிரமிப்புக்கு உலக நாடுகள் கண்டனம் தெரிவித்திருந்த நிலையில், தலாய் லாமா அவர்களுடன் பேசுவது சிக்கலை உருவாக்கும் என்று நினைத்தார்கள். எனவே, தலாய் லாமா வெளிநாட்டு முக்கியஸ்தர்களுடன் பேசும்போது சீன அதிகாரிகள் தாங்களும் சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் உரையாடலை உன்னிப்பாகப் பதிவு செய்துகொண்டார்கள். பலரின் அறிமுகங்கள் கிடைத்தாலும் சீன

அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு பேசுவது தலாய் லாமாவுக்கு உடன்பாடாக இல்லை. இருப்பினும் சீன நாட்டில் சீனர்களை விலகிப் போகக் கட்டளை போட முடியாது என்பதால் தலாய் லாமா ஒப்புக்குப் புன்னகைத்துக்கொண்டு அமைதியுடன் இருந்துவிட்டார்.

சீனாவின் தொழில் வளர்ச்சி

சீனாவில் தலாய் லாமா சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது விமான நிலையம், ரயில் நிலையம், சாலைப் போக்குவரத்து ஆகியவை அவரை பிரமிக்க வைத்தன. அந்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி அவரை அதிகம் கவர்ந்தது. சீனா, மின் உற்பத்தித் துறையில் அபரிமிதமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருந்தது. குறிப்பாக மஞ்சூரியாவில் உள்ள அனல் மற்றும் புனல் மின் நிலையங்கள் பிரம்மாண்டமாக இருந்தன. அதே போன்ற மின் நிலையங்களை திபெத்திலும் நிறுவவேண்டும் என்று திட்டமிட்டார்.

பீகிங்கைத் தொடர்ந்து நான்கிங், ஷாங்காய், டியாஞ்சிங், பட்டுத் துணிகளுக்குப் புகழ்பெற்ற ஹாங்சோவ், வுக்கி, யேன்னா, டாலியான், யாம்பேல், சியாங் ஆகிய நகரங்களுக்குச் சென்றார். ஒவ்வொரு நகரும் ஒவ்வொரு தொழிலில் சிறப்புப் பெற்றவையாக இருந்தன. சீனர்கள் தங்கள் கலாசாரப் பெருமையை நிலைநாட்டும் அதே சமயம், சம்பிரதாய மூடப் பழக்கங்களைப் புறந்தள்ளி நவீன தொழில்நுட்பத்துக்கு மாறி இருந்ததைக் கண்கூடாகக் கண்டார்.

மங்கோலியப் பாசம்

சீன அதிகாரிகள் எவ்வளவோ முயற்சிகள் செய்தும் அவற்றை மீறிப் பலர் தலாய் லாமாவுடன் பேசியும் கை குலுக்கியும் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். குறிப்பாக, மங்கோலியத் தூதுக் குழுவினர் பழைய பாரம்பரிய நட்பின் காரணமாக ஆர்வத்துடன் சந்தித்து உரையாடினர். 1279 முதல் 1368 வரை சீனாவின் பெரும் பகுதி, மங்கோலிய மன்னன் குப்ளாய் கானின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. பிற்காலத்தில் இவன் பௌத்த மதத்தில் சேர்ந்து திபெத்தியத் துறவியைத் தன் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டான் என்பது வரலாறு. மேலும் 'தலாய் லாமா' என்ற பெயரைச் சூட்டியதே மங்கோலியர்கள்தான் என்பதால் அவர்கள்மீது என்றுமே திபெத்தியர்களுக்குத் தனிப் பாசம் உண்டு. அதன் அடிப்படையில் தலாய் லாமாவும் சீன எல்லையைத் தாண்டி மங்கோலியாவிலும் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். ஆனால்,

வழக்கம்போல் சென்ற இடமெல்லாம் சீன அதிகாரிகளும் பின் தொடர்ந்ததால், அங்கிருந்த அரசு அதிகாரிகளிடமோ, பொது மக்களிடமோ அவரால் தனியாக எதுவும் பேச முடியவில்லை.

1955, ஜனவரி மாதம். தலாய் லாமா மங்கோலியச் சுற்றுப்பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு பீகிங் திரும்பினார். லோசர் (Losar) எனப்படும் திபெத்தியப் புத்தாண்டு தினத்தை சீன அதிபர் மற்றும் பிரதமருடன் கொண்டாடவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி தலாய் லாமா, சீன அதிபர் மா சே துங், பிரதமர் சூ-என்-லாய், சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மூத்த உறுப்பினர்கள் சூ தே மற்றும் லூ ஷாவோ சி ஆகியோரை நேரடியாகச் சந்தித்து திபெத்திய புத்தாண்டு விழாக் கொண்டாட்டங்களில் கலந்துகொள்ளுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அனைவரும் விழாவில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர்.

சீனாவில் முகாமிட்டு வெகு நாள்கள் ஆகிவிட்டன என்பதால் திபெத்துக்குத் திரும்ப தலாய் லாமா ஏற்பாடுகள் செய்தார். சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வழிகாட்டுதல் குழுவின் துணைத் தலைவர் என்ற முறையில் அவருக்கு அழைப்பு வந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட பின்னர் திபெத் திரும்பலாம் என்று முடிவானது. கூட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது திடீரென மாவோவிடம் இருந்து ஓர் அவசர அழைப்பு வந்தது. எனவே, கூட்டத்தைப் பாதியிலேயே முடித்துக்கொண்டு சீன அதிபரைச் சந்திக்க விரைந்தார்.

மாவோ தன் அலுவலகத்தில் அமைதியாகக் காத்திருந்தார். தலாய் லாமா வருவதைக் கண்டதும் தானே எழுந்து வந்து, வரவேற்று, அருகே அமர்த்திக்கொண்டு பேச ஆரம்பித்தார்.

‘உங்களுக்குச் சில அறிவுரைகள் கூற விரும்புகிறேன். எல்லா விஷயங்களையும் நுணுக்கமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்கிற ஆர்வம் உங்களுக்கு இருக்கிறது. குறிப்பாக அறிவியல், தொழில் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றில் உங்களுக்குள்ள ஈடுபாடு என்னை வியக்கவைக்கிறது. அதே சமயம் ஆன்மிகம், மதம் ஆகியவற்றில் கொஞ்சம் கவனமும் நிதானமும் தேவை. மதம் விஷத்தைப் போன்றது. மதத் தலைவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் சந்நியாசி வாழ்க்கை வாழ்வது சரியல்ல. மக்கள் தொகை வளர்ச்சிக்கு மதம் எதிரானது. திபெத் போன்ற நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் மிக மிக அவசியம் என்பதால் மதம் மிகப் பெரிய தடையாக இருக்கிறது

என்பதை நீங்கள் உணரவேண்டும்.’

தலாய் லாமா பதிலளிக்கவில்லை. ஆனால், அவருக்குள் பல குழப்பங்கள் முளைத்தன. தன்னை அழைத்து ஏன் இவ்வாறு பேச வேண்டும்? திபெத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் எனக்கு ஆர்வமும் ஈடுபாடும் உண்டு என்பது உண்மையே. அதற்காக நான் ஆன்மிகத்தையும் பௌத்த மதத்தையும் விட்டு விலகவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. ஒருவேளை ஆன்மிகத்தை விடப் பொருளாதாரம், வணிகம், தொழில் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் தருகிறேன் என்று நினைத்து விட்டாரா? ஒவ்வொரு நாளும் குறைந்தது நான்கு மணி நேரம் நான் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பது அவருக்குத் தெரியாதா? சீனாவைப் போன்று திபெத்தும் தொழில் வளம் மிக்க நாடாக வேண்டும் என்று நினைத்தது உண்மைதான். ஆனால், முதலில் நான் ஓர் ஆன்மிகவாதி. அதே சமயம் அறிவியல், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றிலும் ஆர்வம் உடையவன். அதற்காக திபெத்திய பௌத்த மதத் தலைவராக விளங்கும் என்னிடமே திபெத் வளர்ச்சிக்கு மதம்தான் தடை என்று அவர் எப்படிக்கூறலாம்?

அடுத்த நாள் அதிகாலை திட்டமிட்டபடி பீகிங்கில் இருந்து லாசாவுக்குத் திரும்ப ஆயத்தமானார் தலாய் லாமா. அரசு மரியாதையுடன் அவர் வழியனுப்பி வைக்கப்பட்டார். வரும் போது படு மோசமாக குண்டும் குழியுமாக இருந்த குவிங்ஹாய் நெடுஞ்சாலை இப்போது நன்றாகச் செப்பனிடப்பட்டு இருந்ததால் வாகனப் போக்குவரத்து தங்கு தடையில்லாமல் சீராகச் சென்றது. லாசாவுக்குத் திரும்பி வரும் செய்தி கேட்டு வழியெங்கும் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் குழுமி வாழ்த்துத் தெரிவித்தனர். ஆனால், மக்கள் தலாய் லாமாவை நெருங்கி விடாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொண்டார்கள் சீன அதிகாரிகள்.

ஒரு கட்டத்தில் தலாய் லாமா எரிச்சலடைந்து காரணம் கேட்டதற்கு, மக்கள் கொடுக்கும் உணவுப் பொருள்களில் விரோதிகள் விஷத்தைக் கலந்திருக்கக்கூடும், எனவே, அவர்களைத் தடுக்கிறோம் என்று சப்பைக்கட்டுக் கட்டினார்கள். சீன அதிகாரிகள் நிஜமாகவே தன்னுடைய நலத்தின்மீது அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு இவ்வாறு செய்கிறார்களா அல்லது மக்களுக்கும் தனக்கும் மிகப் பெரிய இடைவெளியை ஏற்படுத்தி, தன்னைத் தனிமைப்படுத்தப் பார்க்கிறார்களா என்று தெரியாமல் குழம்பினார் தலாய் லாமா.

தான் சீனாவில் இருந்த காலகட்டத்தில் சீன ராணுவத்தினர் திபெத்திய பெளத்த மடங்களில் புகுந்து அங்கே சேகரிக்கப்பட்டிருந்த தங்கம், வெள்ளி, வைரம், நகைகள் அனைத்தையும் எடுத்துச் சென்றுவிட்டனர் என்ற அதிர்ச்சித் தகவலையும் அறிந்துகொண்டார். ஏழைகளும் பணக்காரர்களாக வேண்டும் என்பதுதான் உண்மையான கம்யூனிசமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், அடுத்த நாட்டின் செல்வத்தைக் கொள்ளை அடித்து, தங்கள் அரசு கஜானாவில் சேர்ப்பதுதான் சீனாவின் கம்யூனிசமா?

ஆனால், திபெத்தில் இருந்த சீன அதிகாரிகளின் போக்கு வித்தியாசமாக இருந்தது. 'திபெத்தியர்கள் உங்களைக் கடவுளாகவே கருதுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் திபெத்தியர்களுக்கு மட்டுமின்றி இங்குள்ள சீனர்களுக்கும் நீங்கள் வணக்கத்துக்கு உரியவர்தான். ஆனால், சீனாவில் யாருக்கும் மாவோவின்மீது அன்பும் இல்லை அவருக்காக உயிரைவிடவும் தயாரில்லை. அவர் ஓர் அரசியல் கட்சியின் தலைவர். நாட்டின் அதிபர் என்ற வகையில் அவர் மீது மரியாதை உண்டு. அவ்வளவுதான்' என்று அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு தலாய் லாமா நெகிழ்ந்து போனார். தனிப்பட்ட முறையில் திபெத்தியர்கள் மீது சீனர்களுக்கு எந்த விரோதமும் இல்லை. இது சீன அரசியல்வாதிகளின் திட்டமிட்ட செயல்' என்பது அவருக்குத் தெளிவாகத் தெரிய வந்தது.

இறுதியாக மாவோவைச் சந்தித்த பின்னர் எழுந்த எண்ணங்களை தலாய் லாமா தன்னுடைய சுய சரிதையில் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்.

'சீனாவில் இருந்தபோது சற்றேறக்குறைய பன்னிரண்டு முறை மாவோவைச் சந்தித்தேன். ஒரு சில முறை தனியாகவும் சந்தித்தேன். விருந்தாக இருந்தாலும் சரி, அரசு அதிகாரிகளுடனான பேச்சுவார்த்தையாக இருந்தாலும் சரி. அவர் அருகிலேயே என்னை அமர்த்திக்கொண்டார். இருவரும் ஒன்றாகவே உணவு உட்கொண்டோம். சில நேரம் அவரே தன் கையால் எனக்கு உணவு பரிமாறினார். ஆனால், அவருக்குக் காச நோய் என்று பரவலாக ஒரு புரளி இருந்ததால் அவர் கையால் பரிமாறிய உணவை உட்கொள்ள என்னவோ போல் இருந்தது. காச நோய் தொற்று நோய் என்பதால் எங்கே அவர் மூலம் எனக்கும் காச நோய் வந்துவிடுமோ என்று பயந்துகொண்டே இருந்தேன். அவரது தோல் பளபளப்பாகக் காணப்பட்டது. ஏதோ ஒருவகைக் களிம்பைக் கைகளில் தடவிக்

கொண்டதால்தான் அந்த மினுமினுப்பு ஏற்பட்டதாக நான் நினைக்கிறேன்.

‘பேசும்போது கொஞ்சம் மூச்சுவிட சிரமப்பட்டார். எனவே, ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நிதானமாக அளந்தே பேசினார். நீண்ட வாக்கியங்களாக இல்லாமல் சின்னச் சின்ன வாக்கியங்களாகப் பேசினார். தலையை அசைப்பதில்கூட இயல்பாக இல்லாமல் மெதுவாக அசைத்தார். அவர் அணிந்து கொண்டிருந்த ஆடைகளில் நேர்த்தி இல்லை. முழுக்கைச் சட்டையில் ஆங்காங்கே நூலிழைகள் பிரிந்து காணப்பட்டன. அவர் அணிந்திருந்த மேல் அங்கி கசங்கி இருந்தது. ஆடைகளைவிட அவரது காலணிகள் பளபளப்பாகக் காணப்பட்டன. ஆனால், அவரது பார்வையிலும் நடையிலும் அதிகார தோரணை தென்பட்டது. எதைச் சொன்னாலும் தீர்மானமாகவும், சொன்னதை நிறைவேற்றும் திறனுடனும் சொன்னார்.’

10. சீனாவின் குணம்

1955ம் ஆண்டு, ஜூன் 29ம் தேதி தலாய் லாமா மீண்டும் லாசா வந்து சேர்ந்தார். நீண்ட காலம் லாசாவில் இல்லாததால் மக்கள் சாரை சாரையாக வந்து அவரை தரிசித்துக்கொண்டே இருந்தனர். அவர் நலமாகத் திரும்பியதில் ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் சந்தோஷம் தெரிந்தது.

திபெத்திலும் சீனாவிலும் நிலைமை இவ்வாறு இருக்க, உலக நாடுகளின் அணுகுமுறையில் மாற்றம் காணப்பட்டது. குறிப்பாக, திபெத்தின் அண்டை நாடாகவும் ஆன்மிக குருவாகவும் திகழ்ந்த இந்தியாவின் போக்கில் வித்தியாசம் தெரிந்தது. 1954ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் இந்தியாவும் சீனாவும் 'பஞ்சசீலக் கொள்கை' என்னும் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டன. இதன் அடிப்படையில் இரு நாடுகளும் பரஸ்பரம் அடுத்தவர் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளில் தலையிடாது என்று முடிவானது. இதன்படி சீனாவின் ஒரு பகுதிதான் திபெத் என்பதை இந்தியா ஏற்றுக்கொண்டதாகவே ஆகிறது. அதுவரை திபெத்தின் எதிர்காலத்துக்கு இந்தியாவை நம்பிக்கொண்டிருந்த தலாய் லாமாவுக்கு இந்தியா - சீனாவின் பஞ்ச சீல ஒப்பந்தம் மிகப் பெரிய அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. 'இந்தோ சீனா பாய் பாய்' என்று நேருவும் சீனாவுடன் இணைந்து சகோதர நட்புடன் இருக்கவே விரும்பினார்.

இதற்கிடையில், கம் மற்றும் அம்தோ பகுதிகளை நிர்வகித்து வந்த சீன அதிகாரிகளின் அட்டகாசம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவதாகச் செய்திகள் வந்தன. வீடு, நிலம் மற்றும் கால்நடைகள் மீதான வரிகள் திடீரென்று உயர்த்தப்பட்டன. அதுவரை வரி விலக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த பௌத்த மடங்கள்மீதும் புதிதாக வரிகள் விதிக்கப்பட்டன. மிகப் பெரிய தோட்டங்களும் நிலங்களும் திபெத்தியர்களிடம் இருந்து வலுக்கட்டாயமாகப் பிடுங்கப்பட்டு, உள்ளூர் சீனர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. சீனர்களைக் கண்டித்த திபெத்தியர்கள் தாக்கப்பட்டனர். இன்னும் சிலர் கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்டனர். திபெத்திய மதத்துக்கு எதிரான பிரசாரம் முடுக்கிவிடப்பட்டது. பௌத்தத் துறவிகள் துன்புறுத்தப்பட்டனர். ஆனால், சீனர்களின் இந்தக் கொடுமைகளில் இருந்து லாசா மட்டும் தப்பித்துக்கொண்டது. தலைநகரில் கைவரிசையைக் காட்டினால்

வெளியுலகுக்குச் சுலபமாகத் தெரிந்துவிடும் அல்லவா? மேலும், ஏதேனும் புகார்கள் வந்தாலும், லாசாவைச் சுட்டிக்காட்டி, அமைதியாகத்தானே திபெத் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடமுடியும் அல்லவா?

லாசாவைத் தவிர ஏனைய பகுதிகளில் திபெத்தியர்கள்மீதான வன்முறை நிகழ்ந்ததால் பாதிக்கப்பட்ட அனைவரும் லாசாவில் தஞ்சம் புகத் தொடங்கினர். இதன் காரணமாக முன் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு லாசாவில் மக்கள் நெருக்கடி ஏற்பட்டது. லாசாவில் ஊடுருவிய திபெத்தியர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர். ஆனால், சீனர்கள் நேரடியாகக் களம் இறங்காமல் திபெத்தியர்களை வைத்தே திபெத்தியர்களைத் தண்டித்து, தங்கள் நோக்கத்தைப் புத்திசாலித்தனமாக நிறைவேற்றிக்கொண்டனர். திபெத்தின் தன்னாட்சி மண்டலத்துக்கான ஆயத்த நிலைக் குழுவின் தொடக்க விழா பற்றிய அறிவிப்பு 1955 இறுதியில் வெளியானது. பதினேழு அம்சத் திட்டத்தில் மாவோ புதிதாகச் சேர்த்திருந்த விஷயம் அது.

1956 தொடக்கத்தில் வழக்கமாக நடைபெறும் திபெத்திய 'லோசார்' வருடப் பிறப்பு திருவிழாவின்போது 'எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் வைரம் மேற்கில் ஒளிவிடும்' என்று நெசுங் மடத்தின் தலைமை பௌத்தத் துறவி ஆருடம் கூறினார். இந்த ஆருடம் தலாய் லாமா விரைவில் இந்தியா செல்ல வேண்டியிருக்கும் என்பதை உணர்த்தியது. தொடர்ந்து 'மோலம்' என்னும் பண்டிகையும் கொண்டாடப்பட்டது. இந்தத் திருவிழாவின்போது அம்தோ மற்றும் கம்பா பகுதியைச் சேர்ந்த பொது மக்கள், முக்கிய பிரமுகர்கள் மற்றும் வர்த்தகர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நிதி திரட்டத் தொடங்கினர். 'தலாய் லாமா நீடுழி வாழவேண்டும்' என்று திபெத்தின் காவல் தெய்வத்தை அவர்கள் வேண்டிக்கொள்வார்கள். இது தொன்றுதொட்டு நடைபெறும் ஒரு வழக்கம்.

கோலாகலமாக நடந்தேறிய விழாவின் நிறைவு நாளன்று அம்தோ மற்றும் கம் பகுதி மக்கள், வைரங்கள் பதிக்கப்பட்ட தங்க சிம்மாசனம் ஒன்றை தலாய் லாமாவுக்குப் பரிசளித்தனர். அத்தோடு, 'சுஷீ கேங்டிரக்' என்ற பெயரில் சீனர்களுக்கு எதிரான கெரில்லா இயக்கம் ஒன்றையும் தொடங்கினர். இந்த விஷயம், தலாய் லாமாவுக்கே பின்னர்தான் தெரியவந்தது.

திபெத் மண்டலத்தின் சுயாட்சி குறித்த ஆயத்த நிலைக் குழுவின்

தலைவர் (Preparatory Committee for the Autonomous Region of Tibet) என்ற முறையில் அதன் கூட்டத்தை தலாய் லாமா 1956, ஏப்ரல் மாதம் லாசாவில் கூட்டினார். அந்தக் கூட்டத்துக்கு சீன மக்கள் குடியரசின் துணைப் பிரதமரும் வெளி விவகார அமைச்சருமான மார்ஷல் சென் யீ தனது மனைவி மற்றும் ஏராளமான உயர் அதிகாரிகள் அடங்கிய குழுவுடன் அதிபர் மாவோ சார்பாக வந்திருந்தார். தலாய் லாமா ஏற்கெனவே தனது சீனப் பயணத்தின்போது இவரைச் சந்தித்துப் பேசியுள்ளார். நல்ல மனிதர் என்றாலும்கூட மக்கள் கூட்டத்தைக் கவரும் பேச்சாற்றல் இல்லாதவர். ஒருமுறை இவர் ஏழு மணி நேரம் தொடர்ந்து பேசியதில், கலந்துகொண்டவர்களில் பாதிப்பேர் தூங்கிவிட்டனர். இதை அவரே நகைச்சுவையுடன் நினைவுகூர்ந்தார். சீன அரசின் மிகப் பெரிய பொறுப்பில் இருப்பவர் என்பதால் அவருக்கு பிரம்மாண்டமான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது.

சென் யீ கூட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசினார். திபெத்தியர்கள் நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் சுயாட்சி உள்ளிட்ட மறுசீரமைப்புத் திட்டங்கள் படிப்படியாக அமல்படுத்தப்படும் என்று உறுதி அளித்தார். அமைப்பின் தலைவர் என்ற முறையில் தலாய் லாமா உரையாற்றினார். சீன அரசு, திபெத்துக்கு சுயாட்சி உரிமையை விரைவில் வழங்கவேண்டும் என்றார். திபெத்தியர்களுக்கு மத வழிபாடு தொடர்பான முழு சுதந்தரம் வழங்கப்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். நிதி, கல்வி, விவசாயம், தொலைத் தொடர்பு, மருத்துவம், பொறியியல், ஆன்மிகம், பாதுகாப்பு ஆகிய துறைகளை நிறுவுவதுடன் அவற்றின் தலைமைப் பொறுப்புகளில் உண்மையான திபெத்தியர்கள் அமர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை வைத்தார்.

சென் யீ கூட்டத்தை நிறைவு செய்துவைத்தார். சம்டோவின் நிர்வாகம் மட்டும் லாசாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் என்றும், கம் மற்றும் ஆம்தோ பகுதிகளின் நிர்வாகம் சீனாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் என்றும் அவர் அறிவித்தார். தலாய் லாமாவின் சகோதர சகோதரிகளான லோப்சங் சம்டன், கியாலோ தொண்டுப், துப்டன் ஜிக்மே நொர்பூ மற்றும் செரின் டோல்மா ஆகியோருக்குப் பெயரளவில் பதவிகள் கொடுக்கப்பட்டன. சுமார் 51 உட்குழுக்களை நிர்வாகப் பணிகளுக்காக நிறுவுவதாகவும் அறிவித்தார். ஆனால், தலாய் லாமாவின் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக, குழுவில் நியமிக்கப்பட்ட திபெத்தியர்களில் பெரும்பாலானோர் சீன ஆதரவாளர்களாகவே இருந்தனர்.

சீனா, தனது குணத்தை என்றுமே மாற்றிக்கொள்ளாது என்பது மீண்டும் ஒருமுறை நிரூபணமானது. கூட்டம் நடந்து முடிந்த அடுத்த சில நாட்களிலேயே சீனா தனது சுயநுபத்தைக் காட்டத் தொடங்கியது. 'சுயாட்சி வேண்டாம், சீனாவுடன் திபெத் இணையவேண்டும்' என்று தலாய் லாமாவிடம் கோரிக்கை வைக்கவேண்டும் என்று கம் பகுதியில் உள்ள உள்ளூர்த் தலைவர்களை சீன அதிகாரிகள் நிர்பந்தப்படுத்தத் தொடங்கினர். அம்தோ பகுதி உள்ளூர்த் தலைவர்களும் இவ்வாறே கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். ஒரு கட்டத்தில், உள்ளூர் மக்கள் அனைவரையும் சுமார் 5000 சீன ராணுவ வீரர்கள் துப்பாக்கி முனையில் சிறைப்படுத்தி ஜோம்தா ஜோங் கோட்டைக்குள் அடைத்து வைத்து துன்புறுத்த ஆரம்பித்தனர். திபெத்தைச் சீனாவுடன் இணைக்கவேண்டும் என்றும் சீனாவின் தலைமையை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் சிறந்தது என்றும் ஒப்புதல் கடிதம் கொடுக்கும்படி அவர்கள் பலவந்தப்படுத்தப்பட்டார்கள். சுமார் இரண்டு வார சிறைவாசத்துக்குப் பின்னர் அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர். ஒப்புதல் கொடுக்க மறுத்த ஒரு சிலரின் தலை துண்டிக்கப்பட்ட விஷயம் சீனப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமானது பின்னரே தெரிய வந்தது. சீனர்கள் கொலை செய்யக்கூட அஞ்சாத கொடூர மனம் படைத்தவர்கள் என்பது இதன் மூலம் மீண்டும் நிரூபணமானது.

சீனத் துணைப் பிரதமர் தலைமையில் தொடங்கப்பட்ட அமைப்பும் அவர் அளித்த உறுதிமொழிகளும் வெறும் கண்துடைப்பு என்பதை தலாய் லாமா விரைவில் புரிந்துகொண்டார். அவர் குடியிருந்த இடத்தில் மட்டுமின்றி திபெத்தின் முக்கிய இடங்கள் அனைத்திலும் சீன ராணுவத்தினரின் ஆக்கிரமிப்பு அதிகம் இருந்ததால் எந்த ஒரு விஷயத்தையும் ரகசியமாகப் பேசவோ, முடிவெடுக்கவோ முடியவில்லை. தங்கக் கூண்டில் அடைக்கப்பட்ட கிளியைப் போன்று எல்லா வசதிகளுடனும், ஆனால் ஒரு சிறிய துரும்பைக் கூட சுயமாகக் கிள்ளிப் போடும் அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்தார் தலாய் லாமா. தன்னுடைய நிலையைக் காட்டிலும், திபெத்தின் எதிர்காலம் என்னவாகுமோ என்ற கவலை அவரை அதிகம் தாக்கியது.

இதற்கு இடையே கம் மற்றும் அம்தோ பகுதி மக்கள் இணைந்து ஆரம்பித்த 'சுஷீ கேங்டிரக்' என்னும் கெரில்லா இயக்கம் மக்களுக்கு விரோதமாகச் செயல்படும் சீன அரசுக்கு எதிராகப் பல்வேறு போராட்டங்களைத் தொடர்ச்சியாக நடத்தியது. 1956ம் வருடம், மே,

ஜூன் மாதங்களில் சீன ராணுவத்தினர்மீது அதிரடித் தாக்குதல் நடத்தி, அவர்கள் முகாம்களையும் வாகனங்களையும் பாலங்களையும் குண்டு வைத்துத் தகர்த்தனர்.

சீன ராணுவம் நிச்சயம் பழிவாங்கும் என்று தலாய் லாமாவும் எதிர்பார்த்தார் என்றாலும், அப்பாவி மக்களின்மீதும் பௌத்த ஆலயங்கள்மீதும் குண்டு வீசி, கொன்று குவிப்பார்கள் என்று சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. கோபத்தின் உச்சிக்கே சென்ற சீன ராணுவத்தினர் கூடுதலாக 40,000 ராணுவ வீரர்களைக் களம் இறக்கியதுடன் அங்கிருந்த மக்கள் குடியிருப்புகளின்மீது விமானத்தில் இருந்து குண்டு வீசினர். போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டவர்களின் குடும்பப் பெண்களை மானபங்கப்படுத்தினர். சிறு குழந்தைகள் என்றும் பாராமல் கொடுமைப்படுத்தினர். பௌத்த ஆலயங்களில் உள்ள 800 குருமார்களைக் கொன்று குவித்தனர். திபெத்திய ஆண் துறவிகளுக்கும் பெண் துறவிகளுக்கும் கட்டாயத் திருமணம் செய்துவைத்து பாலியல்ரீதியான கொடுமைகளை அரங்கேற்றினர். நிலைமை மோசமடைவதைக் கண்டு கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழுதார் தலாய் லாமா, அவரால் வேறு எதுவுமே செய்ய முடியவில்லை என்பதால்.

இனியும் பொறுமை காக்கமுடியாது என்று முடிவெடுத்த தலாய் லாமா, திபெத் பகுதியின் ராணுவத் தளபதி சியாங்-சின்னைச் சந்தித்தார். சீன ராணுவத்தினரின் அத்துமீறல்களையும் கொடுமைகளையும் பட்டியலிட்டு, உடனடியாக அவர்களைத் தண்டிக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். ஆனால், அவர் அனைத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு மௌனம் காத்தார். பாறாங்கல்லில்கூட நார் உரிக்கலாம், இவரிடம் இருந்து கருணையை எதிர்பார்க்க முடியாது என்ற முடிவுடன் தலாய் லாமா சீன அதிபர் மாவோவுக்கு நேரடியாகக் கடிதம் எழுதினார்.

பதிலில்லை. ஒரு முறைக்கு மூன்று முறை எழுதியும் சீன அதிபரிடம் இருந்து எந்தப் பதிலும் வரவில்லை. அலுவலகம் மூலமாகவும், தனிப்பட்ட முறையிலும் கடிதம் அனுப்பியும் பதில் வராமல் போகவே தலாய் லாமாவுக்குச் சந்தேகம் வரத் தொடங்கியது. 'ராணுவத்தினர் அத்துமீறி நடந்துகொண்டால் உடனே எனக்குக் கடிதம் எழுதுங்கள். அவர்களைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்கிறேன்' என்று அவர் கூறிய அனைத்தும் தன்னை ஏமாற்றவே என்பதை உணர்ந்துகொண்டார். மாவோ தன்னிடம் பேசியது, சீனத் துணைப் பிரதமர் திபெத் சுயாட்சி

குறித்து அளித்த உறுதிமொழிகள் அனைத்தும் வெறும் நாடகம்தான் என்ற தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்தார். 'பார்வைக்கு வானவில் அழகாக இருந்தாலும் அதனால் எந்தப் பயனும் இல்லை. அழகான அத்திப் பழத்தை உரித்துப் பார்த்தால் உள்ளே அத்தனையும் சொத்தை' என்பதுபோல்தான் அதிபர் மாவோவின் பேச்சும் உள்ளது என்று வருந்தினார்.

இதற்கிடையே, நண்பர் வாங்க்யாலை சீன அரசு கைது செய்து சிறையில் அடைத்துள்ள செய்தி வந்தது. சீன அரசுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியபோது உடன் இருந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் அவர். எந்தக் காரணத்துக்காக அவர் சிறையில் தள்ளப்பட்டார் என்ற விவரம் தெரியாத நிலையில், தனது நெருங்கிய நண்பர் என்பதற்காகவே அவர் தண்டிக்கப்பட்டு இருக்கலாம் என்று தலாய் லாமா யூகித்துக்கொண்டார்.

1956ம் ஆண்டு மத்தியில் சிக்கிம் இளவரசர் மகராஜ் குமார், தலாய் லாமாவைச் சந்திக்க லாசாவுக்கு வருகை புரிந்தார். அவர், இந்தியாவில் உள்ள மகா போதி அமைப்பின் தலைவர். பகவான் கௌதம புத்தரின் 2500வது பிறந்த நாள் விழாக் கொண்டாட்டங்களில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொள்ளுமாறு தலாய் லாமாவை அழைப்பதற்காக நேரடியாக வந்திருந்தார்.

தலாய் லாமா மகிழ்ச்சியின் எல்லைக்கே சென்றார். திபெத்தியர்களைப் பொருத்தவரை இந்தியா, 'ஆர்ய பூமி' எனப்படும் புண்ணிய பூமி. இந்திய மண்ணில் தடம் பதிப்பது ஒவ்வொரு திபெத்தியருக்கும் சொர்க்கத்தில் தடம் பதிப்பதைப் போன்றதாகும். எனவே, தலாய் லாமா மகராஜ் குமாரின் அழைப்பை சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டார். தனிப்பட்ட முறையிலும் அவருக்கு இந்தியா செல்லவேண்டும் என்ற ஆசை நீண்ட நாள்களாகவே இருந்ததால், இந்த வாய்ப்பை நழுவவிடக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்.

மகாத்மா காந்திமீது மிகப் பெரிய அளவில் மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டவர் தலாய் லாமா. அவரது அறவழிப் போராட்டம் உலகுக்கே முன் உதாரணம். வேறு எந்த நாடும் அகிம்சை முறையில் சுதந்தரம் பெற்றதாக வரலாறு இல்லை. அத்தகைய மகான் வாழ்ந்து மறைந்த புண்ணிய நாடு இந்தியா. மேலும், திபெத்தியர்களின் கடவுளான கௌதம புத்தர் பிறந்த மண் என்பதாலும் இந்தியாவுக்குப் பயணம் மேற்கொள்ள ஆர்வமாக இருந்தார். இந்தியாவுக்குச் சென்று பிரதமர்

ஐவாஹர்லால் நேரு உள்ளிட்ட தலைவர்களைச் சந்தித்து திபெத் பிரச்னை குறித்துப் பேசவேண்டும் என்ற திட்டமும் அவரிடம் இருந்தது. ஆனால், சீன அரசு தன்னை இந்தியாவுக்குச் செல்ல அனுமதிக்குமா என்ற ஐயமும் அவருக்கு இருந்தது. இருப்பினும் முயற்சி செய்வதில் தவறில்லை என்ற முடிவுடன் இந்தியாவுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கும் விண்ணப்பக் கடிதத்துடன் தளபதி சியாங்-குவொ-ஹாவைச் சந்தித்தார். ஆனால், பல்வேறு காரணிகளைச் சொல்லி அவரது கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது. இந்தியாவுக்குச் செல்வது கௌதம புத்தரின் 2500வது பிறந்த நாள் விழாக்களில் கலந்துகொள்ள என்றும், அதில் அரசியல் எதுவும் இருக்காது என்றும் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொன்ன பிறகு அவர் கொஞ்சம் அசைந்து கொடுத்தார். கோரிக்கைக் கடிதத்தை சீன அரசுக்கு அனுப்பி வைப்பதாகச் சொன்னார்.

இந்தியப் பிரதமர் பண்டித நேருவும் தலாய் லாமா இந்தியா வர அனுமதிக்குமாறு, அக்டோபர் 1ம் தேதி சீன அதிபர் மாவோவுக்கு தந்தி அனுப்பியிருந்தார்.

நாள்கள் பல கடந்தன. சீன அரசிடம் இருந்து பதிலில்லை. இந்தியாவுக்குச் செல்ல சீன அரசு அனுமதி அளிக்காது என்பது எதிர்பார்த்த விஷயம்தான். எனவே, கவலை கொள்வதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை என்று தலாய் லாமா தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டு, தனது ஏனைய பணிகளில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினார். இரண்டு வாரங்கள் கழிந்திருக்கும். திடீரென தளபதி சியாங்-குவொ-ஹாவிடம் இருந்து அழைப்பு வந்தது.

‘உங்களுக்கு ஒரு நல்ல செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தியாவுக்குச் செல்ல சீன அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. ஆனால், முழுக்க முழுக்க ஆன்மிகம் மட்டுமே அங்கு பேச வேண்டும். சிறிதளவு அரசியல் பேசினாலும் ஏற்படும் சங்கடங்களுக்கு நீங்கள்தான் பொறுப்பு ஏற்க நேரிடும். மேலும், இந்தியாவில் எங்களுக்கு ஏராளமான உளவாளிகள் இருக்கின்றனர். எழுதிக் கொடுத்து ஒப்புதல் வாங்கியபிறகே பேசவேண்டும். உங்கள் ஒவ்வொரு அசைவும், பேச்சும், ஒவ்வொரு வார்த்தையும் எங்களுக்கு உடனுக்குடன் தெரிவிக்கப்படும். சொன்னதை மீறி நீங்கள் சீன அரசின் விருப்பத்துக்கு மாறாகப் பேசினாலோ, நடந்துகொண்டாலோ அதன் பாதிப்பு திபெத்தில் எதிரொலிக்கும்.’ போதுமான அளவுக்கு எச்சரித்த பிறகே தலாய்

லாமாவிடம் அனுமதிக்க கடிதத்தைக் கொடுத்தார் சீனத் தளபதி.

இந்தியாவுக்குச் செல்ல அனுமதி கிடைத்தது குறித்து மட்டிலா மகிழ்ச்சி அடைந்தார் தலாய் லாமா. ஆனாலும் அதை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல் உள்ளுக்குள் சந்தோஷக் கடலில் நீந்தி ஆனந்தப்பட்டார். புனிதப் பயணத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்க ஆரம்பித்தார்.

1956, நவம்பர் மாத இறுதியில் முக்கிய நபர்கள் சிலருடன் தலாய் லாமா தனது கனவு நாடான இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டார். பத்தாவது பஞ்சன் லாமாவான சோகி கியால்ட்சென்னையும் உடன் அழைத்துச் சென்றார். சில இடங்களில் வாகனம், சில இடங்களில் குதிரை என திபெத் எல்லையில் இருந்த சம்பிதாங் பகுதியைச் சென்றடைந்தனர். இதனை அடுத்து வந்த நாது கணவாய் மூலம் இந்தியப் பகுதிக்குள் நுழைந்தனர். அங்கே பல முக்கியப் பிரமுகர்கள் தலாய் லாமாவை வரவேற்கத் திரண்டிருந்தனர்.

திபெத்துக்கான இந்தியாவின் முன்னாள் தூதரக அதிகாரியும் தற்போதைய சிக்கிம் அரசியல் ஆலோசகருமான அபா பந்த், அழைப்பு விடுத்த சிக்கிம் இளவரசர் மகராஜ் குமார் போன்ற பிரமுகர்கள்கூட நேரடியாகவே வந்திருந்தனர்.

இந்திய மற்றும் திபெத்திய தேசிய கீதங்கள் முழங்க சம்பிரதாய வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. வரவேற்புகள் ஒருபுறம் நடந்து கொண்டிருக்க, திடீரென உள்ளே புகுந்த ஒரு சீன இளைஞன் 'சீனா வாழ்க, மா சே துங் வாழ்க' என்று கத்திக்கொண்டே தலாய் லாமாவின் காரில் இருந்த திபெத்தியக் கொடியைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டு சீனக் கொடியைச் சொருகினான். அருகில் இருந்த பாதுகாவலர்கள் அவனை அப்புறப்படுத்தினர். 'இந்தியாவிலும் எங்களுக்கு உளவாளிகள் உள்ளனர்' என்று சியாங்-சுவொ-ஹா சொன்னது அவர் நினைவுக்கு வந்தது. நீண்ட நேரப் பயணக் களைப்புக் காரணமாக அன்றைய இரவுப் பொழுதை சோங்கோ ஏரிக்கரையில் அமைந்த அழகான பங்களாவில் தலாய் லாமா குழுவினர் கழித்தனர்.

அடுத்த நாள் காலை சிக்கிம் தலைநகர் கேங்டாக் நோக்கி அனைவரும் பயணம் செய்தனர். குதிரையிலும் பின்னர் ஜீப்பிலும், அதனைத் தொடர்ந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்திலும் தலாய் லாமா ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். வழிநெடுக இந்தியர்களும்

திபெத்தியர்களும் 'தலாய் லாமா வாழ்க, தலாய் லாமா வாழ்க' என்னும் வாழ்த்தொலியுடன் மலர்களைத் தூவி வரவேற்றனர். கேங்டாக்கை அடைந்ததும், முதல் வேலையாக மரியாதை நிமித்தம் சிக்கிம் மன்னர் சர் தாஷி நம்கியாலைச் சந்தித்தார். இருவரும் பரஸ்பரம் வணக்கங்களைப் பரிமாறிக்கொண்டனர். இரவு விருந்துக்குப் பின்னர், அன்றைய பொழுதை கேங்டாக்கில் உள்ள சிக்கிம் மன்னர் அரண்மனையில் கழித்தார் தலாய் லாமா.

அடுத்த நாள் காலை கேங்டாக் அரண்மனையைவிட்டுக் கிளம்பி விமான நிலையம் அடைந்தனர். அலகாபாத் நகரில் மதிய உணவை முடித்துக்கொண்டு, புதுடெல்லி பாலம் விமான நிலையம் நோக்கி விமானம் பறந்தது. ஆகாயத்தில் இருந்து புண்ணிய பூமியான இந்தியாவைக் கண் குளிரப் பார்த்து ரசித்தார் தலாய் லாமா. சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையேதான் எத்தனையெத்தனை வேறுபாடுகள்! மனிதர்களின் உருவத்திலும் குணத்திலும்தான் எத்தனையெத்தனை வித்தியாசங்கள்! நினைக்க நினைக்க தலாய் லாமாவின் மனம் இந்தியாவில் பிறக்காமல் போய்விட்டோமே என்று ஏங்கியது.

இந்திய தலைநகர் டெல்லியில் விமானம் தரை இறங்கியது. விமான நிலையத்தில் அவருக்கு பிரம்மாண்ட வரவேற்பு வழங்கப்பட்டது. இந்திய துணைக் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் எஸ் ராதாகிருஷ்ணன், பிரதமர் ஜவாஹர்லால் நேரு என உயர் பொறுப்பில் இருந்த அனைவருமே அங்கு குழுமி இருந்தனர். சீனாவிலும் இதே போன்ற ஒரு வரவேற்பு அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆனால், அங்கிருந்த அனைவர் முகத்திலும் ஒருவிதமான இறுக்கம் காணப்பட்டது.

விமான நிலைய வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகள் முடிந்த பின்னர் சகல மரியாதைகளுடன் தலாய் லாமா இந்திய குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் ராஜேந்திரப் பிரசாத்தின் அதிகாரப்பூர்வ இல்லமான ராஷ்டிரபதி பவனுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அறிமுகப்படுத்தி வைக்கப்பட்டார். இருவரும் வணக்கங்களைப் பரிமாறிக்கொண்டு சிறிது நேரம் கலந்துரையாடினார்கள்.

அடுத்த நாள் காலை, முதல் நிகழ்ச்சியாக யமுனை ஆற்றங்கரையில் உள்ள மகாத்மா காந்தியின் சமாதியான ராஜ்காட்டுக்கு விஜயம் செய்தார். அமைதியான சூழலில் மகாத்மாவின் சமாதி அமைந்திருந்தது. சிறிது நேரம் தன்னை மறந்து, தலாய் லாமா தியானத்தில் ஆழ்ந்தார்.

உண்மை, அகிம்சை, சத்தியாகிரகம் ஆகியவற்றை உலகுக்கு உணர்த்திய மகாத்மா காந்தியடிகளைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்காமல் போய்விட்டதே என்று உள்ளம் உருகினார். அவர் கண்கள் பனித்தன. கத்தியின்றி, ரத்தமின்றி, அஹிம்சை முறையினாலும் ஒரு நாட்டுக்கு விடுதலை வாங்கித் தர முடியும் என்று நிரூபித்த அண்ணல் காந்தி அடிகளின் வழியில் திபெத்துக்கு விடுதலை வாங்கித் தரவேண்டும் என்று தலாய் லாமா முடிவெடுத்தார்.

அடுத்த சில நாட்களில் புத்த ஜெயந்தி விழா நிகழ்ச்சிகள் தொடங்க இருந்தன. பௌத்த மதம் தொடர்பான பல்வேறு கூட்டங்களில் அவர் பங்கேற்று உரையாற்றினார். ஆசையே பல்வேறு இன்னல்களுக்குக் காரணி என்றும், ஆசையைத் துறந்தால் பிரச்னைகளில் இருந்து விடுபடலாம் என்றும் புத்தரின் போதனைகளைப் பேசினார். புத்த பகவானின் வழியைப் பின்பற்றினால் தனி நபர்களுக்கு இடையே மட்டுமின்றி நாடுகளுக்கு இடையேயும் நல்லிணக்கமும் அமைதியும் மலரும் என்றார். அவர் கலந்துகொண்ட ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் மக்கள் கூட்டம் அலைமோதியது.

மக்களை அச்சுறுதியும் கட்டாயப்படுத்தியும் எதையும் சாதிக்கலாம் என்பது சீனர்களின் எண்ணம். ஆனால், எதையும் அன்பால் சாதிக்க முடியும் என்பது இந்தியர்களின் குணம். சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் உள்ள இந்த மிகப் பெரிய அடிப்படை வித்தியாசத்தைப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் தலாய் லாமா உணர்ந்துகொண்டார்.

திபெத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. 'சிறைத் துன்பத்தில் இருந்து விடுபட ஒரு கைதி முடிவெடுத்து, தப்பித்து வெளியே வந்துவிட்டால், பின்னர் மீண்டும் பழைய இடத்துக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கவேகூடாது. அவ்வாறு நினைத்தால் அவனது கதி அதோகதிதான்.' இந்திய திருநாட்டில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்ட பிறகு தலாய் லாமாவின் மனத்திலும் அந்தக் கைதியின் நிலைதான் நிழலாடியது. 'திபெத்திய பௌத்த மதத் தலைவராக இருந்தாலும், நான் சீனாவின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட கைதியாக, தங்கக் கூண்டில் அடைபட்ட கிளியைப் போலத்தான் வாழ்கிறேன். எனக்கென தனிப்பட்ட சுதந்தரம் எதுவும் இல்லை. என்னைச் சுற்றிலும் சீன அதிகாரிகளும் உளவாளிகளும் உள்ளனர். லாசாவில் எனது அரண்மனையில் சின்னத் துரும்பு அசைந்தாலும் உடனே சீனத்

தலைவர்களுக்குச் செய்தி சென்றுவிடும். எனவே, இந்தியாவுக்கு வந்த நான் இனி மீண்டும் சீனக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள திபெத்துக்குச் செல்லக் கூடாது. இந்தியாவில் தனக்கு அரசியல் அடைக்கலம் தருவது குறித்து இந்திய பிரதமர் நேருவிடம் பேச வேண்டும்' என்று தனக்குத் தானே முடிவெடுத்தார் தலாய் லாமா.

தொடர்ந்து பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்ட தலாய் லாமாவுக்கு பிரதமர் நேருவைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புப் பலமுறை கிடைத்தது. கிடைத்த ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் தவறவிடாமல் நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு திபெத் குறித்தும், சீன அத்துமீறல் குறித்தும் விரிவாக விளக்கினார். நெடிய உருவம், சிவந்த நிறம், தீர்க்கமான கண்கள் என பார்ப்பவரைக் கவர்ந்திழுக்கும் அழகனாக நேரு திகழ்ந்தார். அவர் அணிந்திருந்த காந்தி தொப்பி, அவர் அழகை இன்னும் மெருகூட்டியது. தலாய் லாமாவின் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டார் நேரு.

சரளமான ஆங்கிலத்தில் தெளிவாக நேரு பதிலளித்தார். 'நீண்ட காலப் போராட்டத்துக்குப் பிறகு, இந்தியா இப்போதுதான் சுதந்தரம் அடைந்துள்ளது. இந்நிலையில் இந்தியா அண்டை நாடுகளுடன் சுமுகமாகவே இருக்க விரும்புகிறது. உங்களுக்கு அடைக்கலம் அளித்தால், அது சீனர்களின் உள்நாட்டு விஷயத்தில் தலையிடுவதாகிவிடும். இருவரும் கையெழுத்திட்ட பதினேழு அம்சத் திட்டங்களை முழுமையாக நிறைவேற்ற சீன அரசை நிர்பந்திக்கவேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு. அதில் உள்ள அம்சங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டாலே உங்கள் கோரிக்கை நிறைவேறிவிடும் அல்லவா?'

தலாய் லாமா மீண்டும் தன்னுடைய கோரிக்கையை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்தார். 'சீனர்களின் பதினேழு அம்சத் திட்டம் என்பது உலக நாடுகளை ஏமாற்ற அவர்கள் உருவாக்கிய மோசடித் திட்டம். அவற்றில் ஒன்றைக்கூட அவர்கள் நிறைவேற்ற மாட்டார்கள். எத்தனையோ முறை முயன்றும் போராடித் தோற்றுவிட்டேன். எனவேதான் இந்தியாவில் அடைக்கலம் வேண்டும் என்று உங்களை நாடி வந்திருக்கிறேன்.'

தலாய் லாமாவின் உறுதியான பேச்சில் பிரதமர் நேருவின் மனம் இளகியது. அடைக்கலம் தருவது என்னும் அதிரடியான முடிவை எடுக்காவிட்டாலும் குறைந்தபட்சம் தலாய் லாமாவின் சார்பில் சீன

அரசிடம் பேசுவதாக வாக்களித்தார். மேலும், அடுத்த சில நாள்களில் சீனப் பிரதமர் சூ என் லாய் ஐரோப்பா செல்லும் வழியில் டில்லி வர இருப்பதாகவும் அப்போது இருவரும் மீண்டும் சந்தித்துப் பேச ஏற்பாடு செய்வதாகவும் உறுதியளித்தார்.

சீனர்களைப் போலின்றி நேரு சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றினார். சூ என் லாயை வரவேற்க புது டெல்லி விமான நிலையம் சென்றபோது தலாய் லாமாவையும் அழைத்துச் சென்றார். வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகள் முடிந்த பின்னர் அன்று மாலையே சூ என் லாய் மற்றும் தலாய் லாமா இருவரும் சந்திக்க ஏற்பாடு ஆனது. ஏற்கெனவே பார்த்துப் பழகிய ஒருவரை மீண்டும் சந்திக்கும் உணர்வுடன் சூ என் லாயைச் சந்தித்தார். நீறு பூத்த நெருப்பாக அவரது புன்னகைக்குப் பின்னர் கொடூரம் தெரிந்தது. உள்ளத்தில் விஷத்தையும் உதட்டில் இனிப்பையும் கலந்து பேசினார்.

அவரது நடிப்பை நம்பி ஏற்கெனவே ஏமாந்திருந்ததால் மீண்டும் ஒரு முறை ஏமாறத் தயாராக இல்லை தலாய் லாமா. நேரடியாகவே விஷயத்துக்கு வந்தார். சீனாவின் அத்துமீறலும் அடக்குமுறையும் திபெத்தில் தொடர்வது குறித்த தனது அச்சத்தையும் வருத்தத்தையும் மீண்டும் பதிவு செய்தார். இந்திய ஆட்சி முறைக்கும், சீன ஆட்சி முறைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை ஒப்பிட்டுக் காட்டி இந்தியாவில் ஜனநாயகம் சிறப்பாகத் தழைத்தோங்குகிறது என்றும் இங்குள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் பேச்சுத் சுதந்தரமும், கருத்துச் சுதந்தரமும் உள்ளன என்றும் கூறினார். அரசாங்கத்தின் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்ட ஒரு சாதாரண குடிமகனுக்குக்கூட இங்கே உரிமை உண்டு. அதை இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அனுமதிக்கிறது என தனது ஆதங்கத்தைக் கொட்டித் தீர்த்தார்.

சூ என் லாய் வழக்கம் போல அனைத்தையும் பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டார். 'நீங்கள் சீனா வந்தபோது முதல் பாராளுமன்றக் கூட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அதில் திபெத் குறித்த சில வரைவுகளை மட்டுமே நாங்கள் அறிமுகப்படுத்தினோம். தற்போது நடைபெற்ற இரண்டாம் கூட்டத்தில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. திபெத்தின் எதிர்காலம் குறித்த பல நல்ல முடிவுகளை எடுத்துள்ளோம்' என்றார். தலாய் லாமா அவரது பேச்சை நம்பவில்லை.

'பகவான் புத்தரின் 2,500ம் பிறந்தநாள் விழாக் கொண்டாட்டங்களில்

கலந்துகொள்ள இந்தியா வந்த நீங்கள் இங்கேயே தங்க முடிவு செய்துள்ளதாக எங்கள் உளவுத் துறை மூலம் செய்திகள் வந்துள்ளன. உண்மையா? அப்படி முடிவு எடுக்கும் பட்சத்தில் மிகப் பெரிய தவறைச் செய்கிறீர்கள்.' சூ என் லாய் முகத்தைக் கடுமையாக வைத்துக்கொண்டு கேட்டார்.

'என் தாய் நாட்டுக்கும் என் மக்களுக்கும் என் சேவை கண்டிப்பாகத் தேவை. நான் செய்யவேண்டிய கடமைகள் இன்னும் இருக்கின்றன' நேரடியாக பதில் சொல்லாமல் தலாய் லாமா பேச்சைச் சுருக்கமாக முடித்துக்கொண்டார்.

தலாய் லாமாவின் இரு சகோதரர்களான டக்ஸ்டர் ரின்போசே மற்றும் க்யாலோ தொண்டுப் ஆகியோரும் சூ என் லாயைச் சந்தித்தனர். அவர்களும் திபெத் எதிர்காலம் குறித்துப் பேசினர். ஆனாலும் எந்தப் பயனும் இல்லை. இதற்கிடையே இந்திய பத்திரிகைகள் தலாய் லாமா மற்றும் சூ என் லாய் ஆகியோருக்கு இடையே நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகள் குறித்துச் செய்திகள் வெளியிட்டன. குறிப்பாக சூ என் லாய் என்றால் 'நன்கு மென்ற பொய்' என்று பொருள்படும் 'ச்யூ அண்ட் லை' (Chew and Lie) என்ற தலையங்கத்துடன் செய்திகள் வெளியிட்டன. இந்தச் செய்திகள் சூ என் லாயை இன்னும் கடுப்பேற்றி இருக்கவேண்டும். ஆனால், தலாய் லாமா இந்தச் செய்திகளுக்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் தராமல், இனி அதிகம் அரசியல் பேச்சுகூடாது என்ற முடிவுடன் இந்தியா முழுவதும் உள்ள பௌத்த ஆன்மிகத் தலங்களைச் சுற்றிப் பார்க்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

சாஞ்சி, அஜந்தா, புத்த கயா, சாரநாத் என தலாய் லாமாவின் ஆன்மிகப் பயணம் தொடர்ந்தது. பகவான் புத்தர் அவதரித்த புண்ணிய பூமியில் நடக்கிறோம், இதைவிட வாழ்க்கையில் வேறு என்ன பாக்கியம் வேண்டும்? பீகாரில் உள்ள சிதிலமடைந்த நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்துக்கு விஜயம் செய்தபோது அவர் மனம் கொஞ்சம் சஞ்சலப்பட்டது. உலகின் மிகப் பழமையான பல்கலைக்கழகம் ஒன்று, அதுவும் பௌத்த பல்கலைக்கழகம் பாழடைந்து கிடந்தது அவர் நெஞ்சை உலுக்கியது. எத்தனை எத்தனை பௌத்த மகான்களும் துறவிகளும் அறிஞர்களும் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைத்தபோது அவர் மனம் விம்மியது. அங்கிருந்த ஒவ்வொரு கல்லும் ஒரு சரித்திரத்தை

உள்ளடக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்று அவர் உள் மனம் சொன்னது.

லாசா திரும்ப வற்புறுத்தல்

பயணத்தின் இறுதிக் கட்டமாகத் தலாய் லாமா புத்த கயாவை அடைந்தார். கௌதம புத்தர் மோட்சம் அடைந்த புனித இடம் என்பதால், அந்த மகானை மனதில் நினைத்துக்கொண்டே தியானத்தில் ஆழ்ந்தார். மன நிம்மதி வேண்டியும் திபெத் விரைவில் சுதந்தரம் பெறவேண்டும் என்றும் எண்ணிக் கொண்டே அமர்ந்தார். ஆனால், அவரது தியானம் நீண்ட நேரம் நீடிக்கவில்லை. பாதுகாப்பாக வந்த சீன அதிகாரிகள் திடீரென அருகே வந்து, சீனப் பிரதமர் சீனா திரும்பும் வழியில் புது டெல்லியில் இறங்கி, தலாய் லாமாவைச் சந்திக்க விரும்புவதாகச் செய்தி அனுப்பிய விவரத்தைத் தெரிவித்தனர்.

தளபதி சியாங் சின் லூவிடம் இருந்து தலாய் லாமா தனது பயணத்தை உடனடியாக முடித்துக்கொண்டு லாசா திரும்ப வேண்டும் என்ற தந்தியும் வந்தது. தலாய் லாமாவுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. இந்தியாவில் தங்கி இருப்பது சீன அரசுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இருப்பினும், தான் தொடர்ந்து இந்தியாவில் தங்கினால் அது இரு நாடுகளுக்கு இடையே நிலவி வரும் பரஸ்பர உறவுக்குப் பாதகமாக முடியும் என்பதால் உடனே சீனாவுக்குத் திரும்ப ஆயத்தமானார்.

புது டெல்லி திரும்பிய அவரை வரவேற்க சீனத் தூதர் காத்திருந்தார். தலாய் லாமாவின் தலைமைப் பாதுகாவலர் மற்றும் லார்ட் சேம்பர்லின் ஆகியோர் பாதுகாப்புக் கருதி சீனத் தூதர் பயணித்த வண்டியிலேயே பிரதமர் சூ என் லாயைச் சந்திக்குமாறு வற்புறுத்த, அவருடனே கிளம்பினார். சூ என் லாய் வழக்கமான போலித்தனமான புன்னகையுடன் வரவேற்றார்.

'திபெத்தில் தற்போதைய உள்நாட்டு நிலைமை சரியாக இல்லை. சட்டம் ஒழுங்கு நாளுக்கு நாள் மோசமாகிக்கொண்டே வருகிறது. நிலைமை கட்டுக்குள் அடங்காவிட்டால் அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்துவிடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.' சீனப் பிரதமர் சூ என் லாய் பேசிய பேச்சில் மேம்போக்காக மென்மை இருந்தாலும், கசப்புத் தெரியாதிருக்க மருந்தின் மீது பூசப்படும் வெற்று இனிப்பாகவே அது பட்டது.

‘திபெத் மீதான சீனாவின் அணுகுமுறையில் எனக்கு உடன்பாடில்லை. சீனர்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்து வருகின்றனர். திபெத்தியர்களைக் கொடுமைப்படுத்தியும் அச்சுறுத்தியும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திபெத் முழுவதையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரும் தீவிர முயற்சியின் ஒரு பகுதிதான் இது. சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் நடத்தப்படும் நாடகம்.’ தலாய் லாமா மீண்டும் பிரதமர் சூ என் லாயைச் சந்திக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பை நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.

‘நீங்கள் சீன அதிபரைச் சந்தித்த பிறகு எத்தனையோ மாற்றங்கள் நடந்துள்ளன. அடுத்த ஆறு ஆண்டுகளுக்கு எந்தச் சீர்திருத்தப் பணிகளும் திபெத்தில் நடக்காது. உங்களுக்கு விருப்பமில்லை என்றால் அடுத்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குக்கூட அவற்றை ஒத்தி வைக்க சீன அரசு தயாராக உள்ளது. திபெத்துக்கு உதவுவதுதான் எங்களின் முக்கிய மற்றும் முதல் கடமை.’

‘சரி. வேறு விஷயத்துக்கு வருவோம். நாளந்தாவுக்கு சீன அரசு சார்பில் நிதி உதவி அளிக்க உள்ளோம். மேலும், நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்துக்கு சீனர்கள் போற்றி வணங்கும் ஆன்மிக குருவான டாங்சென் நினைவாக ஒரு புராதனப் பொருளை வழங்க உள்ளேன். அந்த நிகழ்ச்சியில் நீங்களும் கலந்துகொண்டு சிறப்பிக்கவேண்டும்.’ இந்திய பிரதமர் நேருவும் இந்த விழாவில் கலந்துகொள்ள இருக்கிறார் என்பது ஏற்கெனவே தெரிந்திருந்ததால் சூ என் லாயின் அழைப்பை தலாய் லாமா உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

இரு நாட்டு பிரதமர்களும் கலந்துகொள்ளும் விழாவில், சீன ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் திபெத் சுதந்தரம் பற்றி சூ என் லாயுடன் பண்டித நேரு பேசி பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பார் என்று தலாய் லாமா நம்பினார். ஆனால், அவரது நம்பிக்கை பொய்த்துப் போனது.

நாளந்தாவில் நடைபெற்ற விழாவில் இரு பிரதமர்களும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். இந்திய பிரதமர் கையில், திபெத் - சீன பதினேழு அம்சத் திட்டத்தின் நகல் இருப்பதைக் கண்டு தலாய் லாமா அதிர்ச்சி அடைந்தார். எது நடக்கக் கூடாது என்று தலாய் லாமா எதிர்பார்த்தாரோ அது நடந்தேவிட்டது.

நேரு அமைதியான குரலில் பேசினார்.

'திபெத்தின் எதிர்கால நன்மையைக் கருதி, சீன அரசுடன் இணக்கமாகச் செயல்படவேண்டும். இந்தியா, எந்த வகையிலும் திபெத்துக்கு உதவ முடியாது. மேலும், இந்தியாவில் வேறு எந்த நிகழ்ச்சியிலும் கலந்துகொள்ளாமல் உடனடியாக சீனப் பிரதமர் சூ என் லாயுடன் லாசா திரும்ப வேண்டும். இந்தியா, ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ள சுதந்தர நாடு. அதே சமயம், அண்டை நாடுகளின் உள்விவகாரங்களில் தலையிடக் கூடாது என்பதிலும் உறுதியாக உள்ள நாடு. நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.'

பண்டித நேரு தெள்ளத் தெளிவாக இந்தியாவின் நிலையை எடுத்துச் சொன்ன பிறகு தலாய் லாமா வேறு எதுவும் பேசாமல் அவர் சொன்ன சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டார். இருப்பினும், தான் மலை போல் நம்பிய இந்தியா தன்னையும் திபெத்தையும் கைவிட்டுவிட்டதே என்ற ஆதங்கம் மட்டும் அவர் மனதில் நிழலாடியது.

1957, பிப்ரவரியில் லாசாவை நோக்கித் தன் பயணத்தை ஆரம்பித்தார் தலாய் லாமா. ரயில் மூலம் கொல்கத்தாவை அடைந்தார். இந்தியாவுக்கு 1956 நவம்பர் மாதம் வந்தது முதல் மூன்று மாதங்களில் நடைபெற்ற ஒவ்வொரு சம்பவமும் சரித்திர நிகழ்வுகள் போல அவர் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்தன. திபெத்துக்குச் சுதந்தரம் வாங்கித் தரவேண்டும் என்ற அவா ஒரு புறம் இருந்தாலும், இந்தியாவைவிட்டுச் செல்கிறோமே என்ற கவலை மறுபுறம் அவரை வாட்டியது.

கொல்கத்தாவில் இறங்கி, அங்கிருந்து வடக்கு எல்லையில் இருக்கும் பக்டோக்ரா என்னும் இடத்தை விமானத்தில் அடைந்தார். உடன் வந்த அம்மாவை நினைத்துக்கொண்டார். அவர்களுக்கு அரசியல் எதுவும் தெரியாது. பகவான் புத்தர் பிறந்த இந்தியாவுக்குத் தன் மகன் தன்னைப் புனித யாத்திரை அழைத்துச் சென்று இப்போது மீண்டும் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்புகிறான் என்பது மட்டுமே அவருக்குத் தெரியும்.

இமயமலை அடிவாரத்தில் உள்ள கலிம்போங் பகுதியில், பூடான் அரசுக்குச் சொந்தமான பங்களாவில் தங்கினார்கள். அங்கே அவரது முன்னாள் பிரதமர் லுகாங்வாவைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தலாய் லாமா இந்தியாவிலேயே தங்கவேண்டும், மீண்டும் லாசாவுக்குத் திரும்பக்கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தவர்களில் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். திபெத் விடுதலை பெற வேண்டுமானால் தலாய் லாமா இந்தியாவில் எல்லை தாண்டிய அரசை நிறுவி,

அங்கிருந்துகொண்டே போராட வேண்டும் என்றும் லாசாவில் அவர் உயிருக்குப் பாதுகாப்பில்லை என்றும் தெரிவித்தார். அவருடைய இரு சகோதரர்களும் இதே கருத்தை வழிமொழிந்தனர். லாசா திரும்ப முடிவெடுத்து பாதி தூரம் வந்த பிறகு, இவர்கள் சொன்ன கருத்துகள் தலாய் லாமாவைக் குழப்பின. லாசா திரும்புவதா அல்லது இந்தியாவிலேயே தங்குவதா என்று அவர் மனம் அலைபாய்ந்தது.

தனது இரு சகோதரர்களான டக்ஸர் ரிபோசே, க்யாலோ தொண்டுப் மற்றும் பல்வேறு முக்கியப் பிரமுகர்களுடன் தலாய் லாமா நீண்ட ஆலோசனை நடத்தினார். இரு சகோதரர்களும் கடைசிவரை தலாய் லாமா, லாசா திரும்ப ஒப்புக்கொண்டதை ஏற்கவேயில்லை. இருப்பினும், திபெத்தின் விடுதலை மற்றும் திபெத்தியர்களின் நீண்டகால நன்மையைக் கருதி, சீன அரசுடன் திபெத் குறித்துக் கடைசி முறையாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்த தலாய் முடிவு செய்தார். அதன்படி 1957ம் ஆண்டு, மார்ச் மாதம் லாசாவை நோக்கித் தன் பயணத்தை ஆரம்பித்தார்.

11. திபெத்தில் பதற்றம்

றுந்திய எல்லையைத் தாண்டி டிரோமோ, க்யாண்ட்சே, ஷிங்கட்சே ஆகிய பகுதிகளின் வழியே லாசா நோக்கி நகர ஆரம்பித்தார் தலாய் லாமா. அவரை வரவேற்க வழியெங்கும் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் திரண்டிருந்தனர். அவ்வப்போது பயணத்தை நிறுத்தி, தனது இந்தியப் பயணம் குறித்தும், இரு நாட்டுப் பிரதமர்களிடம் திபெத் விடுதலை குறித்துக் கலந்துரையாடியது குறித்தும் விளக்கினார். யார் தவறு செய்தாலும் அதைத் தட்டிக் கேட்கும் தைரியம்வேண்டும் என்றும், குறிப்பாக சுய கட்டுப்பாடு மிகவும் அவசியம் என்றும் வலியுறுத்தினார். பதினேழு அம்சத் திட்டத்தை ஒவ்வொரு திபெத்தியரும் மனதார ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் அதை நிறைவேற்ற முழு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும் என்றும் வேண்டுகோள் விடுத்தார். திபெத்தில் சீரமைப்புப் பணிகள் தற்போது தொடங்கப்பட மாட்டாது என்று சீனப் பிரதமர் மாவோ உறுதி அளித்திருப்பதையும் கூடியிருந்த மக்களுக்கு நினைவுபடுத்தினார். அதே சமயம், திபெத்தியர்களுக்கு உதவத்தான் சீனர்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்றும், அதை மறந்து உள்ளூர் மக்களைத் துன்புறுத்தவோ, கொடுமைப்படுத்தவோ, சீன அரசின் கொள்கைகளை வலியுறுத்தவோ அவர்களுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை என்றும் எச்சரித்தார்.

வழியில், சீனத் தளபதியும் அரசியல் ஆணையருமான டான் குவான் சென் என்பவர் தலாய் லாமாவைச் சந்தித்தார். திபெத் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களிடம் ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிட்டுச் சரணடையச் சொல்லுமாறு அவர் கேட்டுக்கொண்டார். இரு நாடுகளுக்கு இடையிலான சமூக உறவுக்கு இது மிகவும் அவசியம் என்றும் கூறினார். காந்திய வழியில் அறப்போராட்டம் மூலமே விடுதலை பெறவேண்டும் என்று தலாய் லாமாவும் விரும்பியதால், தனது பிரதிநிதியை திபெத்திய போராட்ட வீரர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்த அனுப்பினார். ஆனால், அவர்கள் ஆயுதப் போராட்டமே திபெத் விடுதலைக்குத் தீர்வு என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர். தனது வேண்டுகோளைக் கூட மதிக்கவில்லையே என்று தலாய் லாமா அதிர்ச்சி அடைந்தார்.

சீனாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து மட்டுமின்றி தனது கட்டுப்பாட்டில்

இருந்தும் திபெத் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலகிப் போய்க்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்து கவலைப்பட்டார். இருப்பினும், பின்னாளில் திபெத்திய விடுதலை வீரர்கள் தீரத்துடன் போரிட்டு, பல சீனர்களைக் கொன்று குவித்த கதைகளும் வேறு சிலர் மூலம் அவருக்குத் தெரிய வந்தபோது வெளியே உணர்ச்சியைக் காட்டிக்கொள்ளாவிட்டாலும் மனத்துக்குள் திபெத்தியர்களின் வீரத்தை நினைத்து மகிழ்ந்தார். அமெரிக்க உளவுப் பிரிவான சிஐஏ, திபெத்திய விடுதலை வீரர்களுக்கு ஓரளவு ஆயுத உதவி செய்துவந்ததையும் அவர் அறிந்துகொண்டார். தனது சகோதரர் க்யாலோ தொண்டுப், அமெரிக்க உளவு அமைப்பான சிஐஏ உடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்ததைத் தன் சகோதரி ஜெட்சன் பேமா மூலம் தெரிந்துகொண்டார் தலாய் லாமா. ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் அதிர்ச்சியாக இருந்தாலும், வல்லரசான அமெரிக்காவின் உளவு அமைப்புடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்குத் திறன் பெற்றிருந்த சகோதரனை நினைத்து வியந்தார். இளம் திபெத்தியரை தேர்வு செய்து, ராணுவப் பயிற்சிக்காக அமெரிக்க அரிசோனா மாகாணத்துக்கு அவர் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். 1954ம் ஆண்டு, இந்தியாவில் உள்ள டார்ஜிலிங் பகுதியில் 'திபெத்திய சமூக நலக் குழு' ஒன்றைத் தொடங்கி, அதில் ரகசியமாக திபெத் விடுதலை வீரர்களைத் தேர்வு செய்து கொண்டிருந்தார். ஆரம்பத்தில் தைவானில் இருந்து ஆயுதங்களை ரகசியமாகக் கடத்தி வந்தார். பின்னர் துப்டீன் ஜிக்மே நொர்பூ மூலம் அமெரிக்க சிஐஏ அமைப்பின் நட்புக் கிடைத்தது.

ஆரம்பத்தில் திபெத்துக்கு உதவ ஆர்வம் காட்டினாலும், சீனா அறிவித்த பதினேழு அம்சத் திட்டத்தில் திபெத் கையெழுத்திட்டவுடன் சிஐஏ விலகிக்கொண்டது. திபெத் முழு மனத்துடன் சீனாவின் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதாக சிஐஏ நினைத்துவிட்டது. பின்னர், உண்மை அறிந்ததும், மீண்டும் திபெத்தியர்களுக்கு உதவ ஆரம்பித்தது. திபெத்துக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்பதைவிட கம்யூனிச சித்தாந்தம் உலகில் பரவக்கூடாது என்பதில்தான் அமெரிக்கா உறுதியாக இருந்தது. கம்யூனிச நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு போராட்டக் குழுவை உருவாக்கி, சம்பந்தப்பட்ட அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டும் என்ற திட்டமும் அமெரிக்க அதிபர் ஐஸனோவருக்கு இருந்தது. ஆனால், ஏனோ சில காரணங்களால் அதை நிறைவு செய்ய முடியவில்லை.

கம் மற்றும் ஆம்தோ பகுதிகளில் வாழும் திபெத்தியர்களுக்கு ஆயுதப்

பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. அமெரிக்காவில் தயாரித்த ஆயுதங்களை நேரடியாகக் கொடுத்தால், எளிதில் மாட்டிக் கொள்வோம் என்று இரண்டாம் உலகப் போரில் பயன்படுத்திய பழைய ஆயுதங்களையும் துப்பாக்கிகளையுமே கொடுத்தது. இதன் பயனாக கம் மற்றும் ஆம்தோ பகுதிகளில் ஆயுதப் போராட்டம் வலுப்பெறத் தொடங்கியது. கோம்போ தஷி என்பவரின் தலைமையில் திபெத்தியர்கள் அணிதிரண்டு தீவிரவாதச் செயல்களில் ஈடுபட்டனர்.

திபெத்தியர்களுக்கு ஆயுதம் கிடைப்பது தெரிந்ததும், சீனா சுமார் 1,50,000 துருப்புகளை அனுப்பி அந்தப் பகுதியையே ரணகளம் ஆக்கியது. ஈவு இரக்கமின்றி திபெத்தியர்கள் அதிகம் வாழும் பகுதிகளில் விமானங்களில் இருந்து கொத்துக் கொத்தாகக் குண்டுகள் வீசி அப்பாவி மக்களைக் கொன்று குவித்தது. இப்படியாக சிஐஏ உதவி எந்த முழுமையான பயனையும் அளிக்காமல் அரைகுறையாக முடிவுக்கு வந்தது. கம் மற்றும் ஆம்தோ பகுதிகள் நிர்மூலமானதுதான் மிச்சம்.

வாழ வழியில்லாமல் சீனர்களுக்கு அஞ்சி, அந்தப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் லாசாவில், நகருக்கு வெளியே வெட்ட வெளியில் தஞ்சம் புகவே, நிலைமை மோசமடைந்தது. சீனர்கள் அவர்களுக்கு இழைத்து வரும் கொடுமைகளைக் கேட்க தலாய் லாமாவுக்கு நெஞ்சம் பதறியது. கற்பனைக்கு எட்டாத வகையில் இப்படி எல்லாக்கூட சித்திரவதை செய்ய முடியுமா என்று அவர் மனம் விம்மியது. யார் சொல்லியும் நம்பாத அவர் இப்போது துடிதுடித்துப் போனார்.

அதே நேரம் பன்னாட்டு நீதிபதிகள் ஆணையம் திபெத்தில் நடக்கும் மனித உரிமைகள் மீறல் குறித்த அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தது. திபெத்தியர்களைச் சிலுவையில் அறைதல், உயிருடன் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு பாகமாக அறுத்தல், வயிற்றை அறுத்து சிறுகுடல், பெருகுடலை வெளியே எடுத்தல், உடலில் உள்ள நரம்புகளை வெட்டி எறிதல், தலையைத் துண்டித்தல், உயிருடன் கொளுத்துதல், உயிருடன் புதைத்தல், அடித்தே கொல்லுதல், வேகமாக ஓடும் குதிரையுடன் கட்டி இழுத்துச் செல்லுதல், கைகளையும் கால்களையும் பாறாங்கல்லுடன் சேர்த்துக் கட்டி ஆற்றில் வீசி எறிதல், நாக்குகளைத் துண்டித்தல் போன்ற மிருகத்தனமான செயல்களைச் சீனப் படையினர் செய்துள்ளனர் என்று அந்த அறிக்கை வெட்ட வெளிச்சமாக்கியது. துடித்துப்போனார் தலாய்

லாமா.

தலாய் லாமா இந்தியாவில் இருந்தபோது பண்டித நேரு திபெத்துக்கு வரவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். 1959ம் ஆண்டு இறுதியில், நேருவின் வருகைக்கு சீனாவும் ஒப்புதல் அளித்திருந்தது. பண்டித நேரு திபெத்தில் நிகழும் சீனர்களின் அத்துமீறல்களை நேரடியாகப் பார்த்தால் ஒருவேளை மனம் மாறி சீனர்களை நிர்பந்தப்படுத்துவார் என்று தலாய் லாமா எண்ணி அவர் வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தார்.

உலக நாடுகளை நம்ப வைக்க சீன அரசு அவ்வப்போது ஆயத்தக் குழுவைக் கூட்டி, சம்பிரதாயத்துக்கு அர்த்தமற்ற திருத்தங்களையும் தீர்மானங்களையும் நிறைவேற்றியது. ஒன்றைக்கூட அவர்கள் அமல்படுத்தப் போவதில்லை என்பது தெரிந்திருந்தும் தலாய் லாமாவால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அதே சமயம், அதிகாரம் இல்லாத அந்தக் குழுவின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தும் அவரால் ராஜினாமா செய்ய முடியவில்லை. திபெத் பகுதிகளில் கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை லட்சம் சீன ராணுவத்தினர் முகாமிட்டிருந்த நிலையில் அவ்வாறு செய்தால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகி மிகப் பெரிய அளவில் ரத்தக் களரி ஏற்படும் என்பதையும் அவர் உணர்ந்தே இருந்தார்.

ஒரு பொம்மையைப் போல அனைத்தையும் பார்த்துத் தவிப்பதைத் தவிர அவரால் வேறு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. திபெத்தின் எதிர்காலத்தை நினைக்கும்போது சூன்யமே தெரிந்தது. மத நம்பிக்கை, நாகரிகம், பண்பாடு, கலாசாரம் எதுவும் இல்லாத, பேச்சு உரிமை, எழுத்து உரிமை பறிக்கப்பட்ட சீனாவின் ஒரு பகுதியாக திபெத் மாறிவிடுமோ என்ற பயம் அவரைத் தொற்றிக்கொண்டது. நிலை இல்லாத இந்த உலகில் நிலைத்து நிற்பது நிலையாமை மட்டுமே. எல்லாமே மாயை என்னும் பகவான் புத்தரின் வாக்கின்படி, என்றாவது ஒரு நாள் நல்லபடியாக விடியும் என்ற நம்பிக்கையில் நாட்களை நகர்த்தினார். இதற்கிடையில் லாசா மிகப் பெரிய மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டிருந்தது. சீன கம்யூனிஸ்ட் அதிகாரிகள் மற்றும் ராணுவ வீரர்கள் தங்குவதற்காகப் புதிய கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு இருந்தன. புராதனமான லாசா நகரம் தனது பண்டைய பௌத்த நாகரிகத்தை மெல்ல மெல்ல இழந்து கொண்டிருந்தது. பூத்துக் குலுங்கவேண்டிய அமைதி, அஹிம்சை என்னும் மலர்க்கொடிகள் வாடி வதங்க, நகரெங்கும்

விஷக்கொடிகளாக, செங்கொடிகள் புற்றீசல் போல்
பறந்துகொண்டிருந்தன.

இதற்கு இடையே நோர்புலிங்கா பகுதியில் புதிய மாளிகை
கட்டப்பட்டது. பாரம்பரிய இல்லம் தவிர்த்து, புதிதாகப் பீடத்துக்கு வரும்
ஒவ்வொரு தலாய் லாமாவும் தனது விருப்பத்துக்கு ஏற்ப புதிய வீடு
ஒன்றைக் கட்டிக்கொள்ள திபெத்திய பெளத்தம் அனுமதித்திருந்தது.
அந்த வகையில் பதினாலாவது தலாய் லாமா சில நவீன வசதிகளுடன்
புதிய இல்லத்தை மெருகூட்டினார். புதிய படுக்கை, மெத்தை விரிப்பு,
வெளிநாட்டு விருந்தினர்களுடன் கலந்துரையாட விசாலமான
வரவேற்பு அறை, சுடுதண்ணீர் வசதி கொண்ட குளியல் அறை, இந்திய
அரசு பரிசாகத் தந்த ஒரு வானொலிப் பெட்டி, இவை
எல்லாவற்றையும்விட அனைத்து அறைகளிலும் மின்சார வசதி... என
அவருக்கான புதிய பங்களா தயாரானது.

1958ம் ஆண்டு, இறுதியில் திபெத்திய விடுதலை வீரர்கள் அமைப்பான
சுஷி கேங்டிரக், சேத்சங் என்னும் இடத்தில் முகாமிட்டிருந்த சீன
ராணுவத்தினரைத் தாக்கி, வீரர்களையும் ஆயுதங்களையும் அழித்தது.
இது சீன ராணுவத் தளபதி தான் குவான் சென்னை கோப்படுத்தி
இருக்கவேண்டும். வழக்கமாக இவர் தலாய் லாமாவை மாதத்துக்கு ஒரு
முறைதான் சந்திக்க வருவார். ஆனால், சீன ராணுவத்தின்மீது திபெத்திய
விடுதலை அமைப்பினரின் தாக்குதல் அதிகரிக்கவே, வாரம் ஒரு முறை
வர ஆரம்பித்தார். ஒவ்வொரு முறை வரும் போதும் அவர் அதிகார
தொனியில் கொக்கரித்தார். திபெத்திய ராணுவத்தை அனுப்பி விடுதலை
வீரர்களை அடக்குமாறு நிர்ப்பந்தித்தார். ஆனால், திபெத்திய
ராணுவத்தினருக்கும் சீனாவின்மீது வெறுப்பு இருந்ததால், திபெத்திய
ராணுவமும் விடுதலைப் போரில் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொள்ளும்
அபாயம் இருப்பதாக தலாய் லாமா கூறவே தன்னுடைய உத்தரவை
தளபதி திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார்.

இறுதியாக, தலாய் லாமாவின் சகோதரர்களான டக்ஸ்டர் ரின்போசே
மற்றும் க்யாலோ தொண்டுப் ஆகிய இருவரும் திபெத்திய விடுதலை
வீரர்களை ஊக்குவிக்கின்றனர் என்பதால் அவர்கள் இருவரையும் நாடு
கடத்துவதுடன் திபெத்திய குடியரிமைகளையும் ரத்து செய்யவேண்டும்
என்றார். சீனத் தளபதியின் எந்த உத்தரவையும் ஏற்காத தலாய் லாமா,
இதை மட்டும் ஒப்புக்கொண்டார். காரணம், அவர் சொன்ன ஏதேனும்

ஒன்றைச் செய்தால்தான் அவருக்குத் திருப்தியாக இருக்கும் என்பதால். மேலும், சகோதரர்கள் இருவருமே இந்தியாவில் பத்திரமாக இருப்பதால், அவர்களை நாடு கடத்துவது என்பது வெறும் ஏட்டளவு உத்தரவாக மட்டுமே இருக்கும், மிகப் பெரிய பாதிப்பு இருக்காது என்பதால் உடனடியாக ஒப்புக்கொண்டார்.

இவை எல்லாவற்றையும்விட இன்னொரு செய்தி பேரிடியாக வந்தது. யாருடைய வருகைக்காக தலாய் லாமா காத்துக் கொண்டிருந்தாரோ, யாரால் திபெத்திய விடுதலைக்கு ஒரு வழி பிறக்கும் என்று எண்ணினாரோ, அவரது வருகையைச் சீன அரசு திடீரென ரத்து செய்தது. திபெத்தில் உள்நாட்டுப் பிரச்னை நிலவி வருவதால், பாதுகாப்பு அளிப்பது கடினம் என்று காரணம் கூறி நேருவுக்கான வருகை அனுமதி ரத்து செய்யப்பட்டது. நேரு வந்தால் நிலைமை மாறும் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்த தலாய் லாமா உடைந்துபோனார்.

அரசியலில் இருந்து ஆன்மிகத்துக்குத் தன் பார்வையைத் திருப்பவேண்டிய கட்டாயம் தலாய் லாமாவுக்கு எழுந்தது. தலாய் லாமாவாகப் பொறுப்புக்கு வரும் ஒவ்வொருவரும் பௌத்த மதம் தொடர்பான ஆன்மிக விஷயங்களில் முழுமையான ஞானம் பெற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கவேண்டும். பௌத்தத் துறவிகளும், ஆசிரியர்களும், பண்டிதர்களும் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு புதிய தலாய் லாமா சரியான விடை அளித்து, தேர்வில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும். இந்தத் தேர்வு பட்டத்துக்கு வரும் ஒவ்வொரு தலாய் லாமாவுக்கும் கட்டாயம் என்பதால், பதினாலாவது தலாய் லாமாவாக பீடத்துக்கு வந்த டென்சின் கியாட்சோவும் பௌத்த துறவிகளும் பண்டிதர்களும் அடங்கிய குழுவின் முன்னே ஆஜராக டிரேபங் பௌத்த மடத்துக்குப் புறப்பட்டார்.

ஜோகாங் ஆலயத்தில் நடக்கும் மோன்லாம் திருவிழாவும் தனது தேர்வுகளும் ஒரே நேரத்தில் நடப்பதால், இரண்டையும் ஒருங்கே சந்திக்க தலாய் லாமா முடிவு செய்தார். புத்தாண்டு தொடக்கத்தில் வரும் மோன்லாம் பண்டிகையைக் கொண்டாட நோர்புலிங்கா இல்லத்தில் இருந்து ஜோகாங் இல்லத்துக்குச் சென்றார் தலாய் லாமா. கிளம்புவதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னதாக சீனத் தளபதி சியாங் சின் லூ புத்தாண்டுச் செய்தியுடன் அவரைச் சந்திக்க வந்தார். திபெத்தியப் புத்தாண்டு காரணமாக மக்களை மகிழ்விக்க சீன நடனக் குழு லாசாவுக்கு வந்துள்ளதாகவும் அதைக் கண்டு ரசிக்கவேண்டும் என்றும்

அவருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். மின் விளக்கு வசதிகள் ரரணுவத் தலைமை இடத்தில் இருப்பதால், நடன நிகழ்ச்சியை அங்கே வைத்துள்ளோம் என்றும் கூறினார்கள். அவரும் மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொண்டார்.

பகுதி முழுவதும் மக்கள் வெள்ளம். நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் சண்டை சச்சரவு இல்லாமல் திபெத்தியர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி, மோன்லாம் புத்தாண்டை வரவேற்று மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். பல்வகையான வாத்திய முழக்கங்களுடன் அந்த இடமே ரம்மியமாகக் காட்சி அளித்தது.

பெளத்த மதத்தில், குறிப்பாக மத்யமிகா, ப்ரஜ்னபரமித்ரா ஆகியவை தொடர்பான கேள்வி பதில்கள், வாத பிரதிவாதங்கள், நினைவாற்றல் சோதனைகள், ஒப்புவித்தல் எனப் பல ஆயிரக்கணக்கான புத்த பிட்சுகள் முன்னிலையில் பல நாள்கள் பன்முகத் தேர்வுகள் நடந்தன. முதலில் எழுத்துத் தேர்வு. அதனைத் தொடர்ந்து ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் முன்பு காலையிலும் மாலையிலும் வாதப் போர் நடைபெற்றது. ஏற்கெனவே முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்களுடனும் சமகாலத்தில் படிக்கும் மாணவர்களுடனும் தர்க்கவாதத்தில் ஈடுபட்டு, தங்கள் கொள்கைகளை வலியுறுத்தி வெற்றி பெற வேண்டும். தலாய் லாமா தனது ஆழ்ந்த நுண்ணறிவால் எழுத்து, தர்க்கவாதம் அனைத்திலும் வெற்றி பெற்றுக் கூடியிருந்த மக்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றார்.

தலாய் லாமா, லாசா திரும்பிய சில நாள்கள் கழித்து, அவர் தேர்வில் வெற்றி பெற்றதாகத் தகவல் வந்தது. திபெத்திய மொழியில் கெஷே (Gesbe) எனப்படும் முனைவர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. 'கெஷே' என்றால் 'பெளத்தப் படிப்புகளில் முனைவர்.' ஒவ்வொரு தலாய் லாமாவும் பெறவேண்டிய பட்டம் இது. பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு இடையே தலாய் லாமாவை மகிழ வைத்த ஒரு விஷயம் இது.

மார்ச் 5ம் தேதி, ஜோகாங்கில் இருந்து மீண்டும் நோர்புலிங்காவுக்குத் தலாய் லாமா கிளம்பினார். இதற்கு முன்னர் பல முறை இந்த இரு இடங்களுக்கு இடையே பயணம் செய்திருந்தாலும், இப்போது 'கெஷே' என்னும் முனைவர் பட்டத்துடன் அவர் நோர்புலிங்காவுக்குத் திரும்பியபோது பிரம்மாண்ட அளவில் ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். இது ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இடைவெளியோ, தொய்வோ இன்றி தொடர்ந்து நடந்து வரும் பெளத்த மதச் சடங்காகும்.

மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பல்லக்கில் தலாய் லாமா அமர்ந்து வர, அவரைச் சுற்றிலும் பாதுகாப்பு வீரர்கள் பாரம்பரிய உடையுடன் அணிவகுத்து வந்தனர். பட்டு, பீதாம்பர உடைகளில் கேஷக் மற்றும் உயர் அதிகாரிகள் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் குதிரைகளில் வந்தனர். ஜோகாங் மற்றும் நோர்புலிங்கா பகுதிகளுக்கு இடையேயான நான்கு மைல் தூரம் முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சாலையின் இருபக்கமும் குழுமி இருந்தனர். வழக்கமாக எல்லா முக்கிய நிகழ்ச்சிகளுக்கும் வரும் சீனக் குழுவினர் இதில் மட்டும் கலந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால், சீன ராணுவ வீரர்கள் அந்தப் பகுதி முழுவதும் ஆயுதங்களுடன் நின்றுகொண்டு ஊர்வலத்தை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இதற்கிடையில், தலாய் லாமா ஏற்கெனவே வருவதாக ஒப்புக்கொண்டிருந்த நடனக் காட்சி குறித்து நினைவூட்ட சீன ராணுவ அதிகாரிகள் வந்திருந்தனர். வேறு வழியின்றி, மார்ச் 10ம் தேதி வருவதாக ஒப்புக்கொண்டார். ஒவ்வொரு முறை தலாய் லாமா வெளியே வரும்போதும், போகும்போதும் ஊர்வலமாகத்தான் அழைத்துச் செல்லப்படுவார். ஆயுதம் தாங்கிய திபெத்திய வீரர்கள் முன்னும் பின்னும் காவலுக்கு இருப்பார்கள். ஆனால், சீன அதிகாரிகள் இந்த முறை சில கட்டுப்பாடுகளை விதித்தனர். காவலுக்கு அதிகபட்சம் இரண்டு வீரர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர். அவர்களும் ஆயுதம் தரித்திருக்கக்கூடாது.

தலாய் லாமா நடனத்துக்கு வருவது ரகசியமாக இருக்கவேண்டும் என்பது சீனாவின் நோக்கம். ஆனால், செய்தி எப்படியோ திபெத்தியர்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது.

மார்ச் 10ம் தேதி காலை வழக்கமான பூஜைகளை முடித்துவிட்டு நோர்புலிங்கா மாளிகைக்குள் இருக்கும் தோட்டத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தார். சீன அரசின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டாகி விட்டது. இனி எப்படிச் செல்வது என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது வெளியே திடீரென மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக அங்கும் இங்கும் கூக்குரலுடன் செல்லும் சத்தம் கேட்க, உதவியாளரை அனுப்பி விசாரிக்கச் சொன்னார். எந்த விஷயத்தை ரகசியமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் வைக்க வேண்டும் என்று சீன அரசு விரும்பியதோ, அந்த விஷயம் லாசா பகுதியில் வாழும் மக்கள் அனைவருக்கும் காட்டுத்

தீ போல் பரவிவிட்டது. அனைவரும் வீட்டு வாசலில் குழுமி இருந்தனர். நிமிடத்துக்கு நிமிடம் கூட்டம் அதிகமாகி அடுத்த ஓரிரு மணி நேரத்தில் சுமார் முப்பதாயிரம் பேர் அங்கே கூடிவிட்டனர். 'உங்களைக் கடத்திக்கொண்டு போகப் போவதாகச் செய்தி கிடைத்தது. எனவே, உங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவே நாங்கள் இங்கு கூடி இருக்கிறோம். நீங்கள் தனியாக அங்கு செல்லக்கூடாது!' ஒருமித்த குரலில் அனைவரும் இதையே கூறினார்கள். இத்தனை ஆயிரம் பேர் தனக்காகத் தங்கள் உயிரைக்கூட மாய்த்துக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பது தலாய் லாமாவை யோசிக்க வைத்தது. தனது அதிகாரப்பூர்வ செய்தித் தொடர்பாளரான லார்ட் சேம்பர்லின் மூலம் சீன அரசிடம் நிலைமையை எடுத்துக் கூறி, நடன நிகழ்ச்சியைக் காண வர இயலாது என்று தெரிவிக்கச் சொன்னார்.

அடுத்த நாள், மூன்று மூத்த அதிகாரிகளை அனுப்பி சீனத் தளபதி டான் குவான் சென்னிடம் நிலைமையை விளக்கச் சொன்னார் தலாய் லாமா. ஆனால், அவர் எதையும் காதில் வாங்கிக் கொள்வதாக இல்லை. எடுத்த எடுப்பிலேயே கத்த ஆரம்பித்தார். திபெத்தியர்களை துரோகிகள் என்றும் தீவிரவாதிகள் என்றும் சாடினார். 'சீன அரசுக்கு எதிராகக் கலகம் விளைவிப்போர் அதற்கான விலையைக் கொடுக்கவேண்டி இருக்கும். எங்கள் பொறுமைக்கும் ஓர் எல்லை உண்டு. விரைவில் சீன அரசு தீவிரவாதிகளை இரும்புக் கரம் கொண்டு நசுக்கும்' என்றும் எச்சரித்தார். தலாய் லாமா அனுப்பிய அதிகாரிகள் சீனத் தளபதியின் எச்சரிக்கைகளை அப்படியே ஒரு வரிவிடாமல் அவரிடம் தெரிவித்தனர்.

அன்று மாலை ஆறு மணி அளவில் தலாய் லாமாவின் எழுபது அலுவலக அதிகாரிகள், மெய்க் காப்பாளர்கள் மற்றும் முக்கியப் பிரமுகர்கள் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்துத் தங்களுக்குள் ஆலோசனை நடத்தினர். பதினேழு அம்சத் திட்டத்தை திபெத் ஏற்காது என்றும் சீன ஆதிக்கத்தின் கீழ் அடிமையாக இல்லாமல் திபெத் சுதந்தர நாடாக விளங்கும் என்றும் அடுத்த நாள் காலை கூட்டாக அறிக்கை விடுத்தனர். இந்தச் செய்தி தலாய் லாமாவுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபோது அவசர கோலத்தில் அள்ளித் தெளித்தது போல் பிரச்சனையை இன்னும் பெரிதாக்கி விட்டனரே என்று கடிந்துகொண்டார். நீறு பூத்த நெருப்பாக இருந்த விவகாரம் வெடிகுண்டாக வெடித்துவிட்டால், திபெத் மக்களுக்கு என்ன நேருமோ என்று கவலைப்பட்டார். ஆனால் விஷயம் சீன அதிகாரிகளுக்குச் சென்றுவிட்டது.

நான்கு நாள்கள் கழிந்துவிட்டன. மார்ச் 15ம் தேதி காலை, தளபதி டான் குவான் சென்னிடம் இருந்து தந்தி வந்தது. அதில் திபெத்தியர்கள் கூட்டத்தில் சில தீவிரவாத சக்திகள் புகுந்துள்ளனர் என்றும் உயிரைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள உடனடியாக தலாய் லாமா, சீன ராணுவ முகாமுக்கு வந்து தங்கவேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருந்தது. ஆனால், வெளியே காத்திருந்த மக்கள் சீன அரசின் நாடகத்தை நம்ப மறுத்ததுடன், வீட்டைச் சுற்றிப் பாதுகாப்பு வளையம் அமைத்துக்கொண்டு கலைந்து செல்ல மறுத்துவிட்டனர்.

12. தப்பித்தால் தப்பில்லை!

சிபெத்தில் நிகழும் ஒவ்வோர் அசைவையும் அங்கே இருந்த பன்னாட்டு தூதரகங்கள் தங்கள் நாடுகளுக்குத் தந்திகளாக அனுப்பிக்கொண்டிருந்தன. திபெத்திய பௌத்த மற்றும் ஆன்மிகத் தலைவரான தலாய் லாமா தனது நோர்புலிங்கா அரண்மனையில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறார் என்றும் வெளியே ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அவரைப் பாதுகாக்க வளையம் அமைத்து இரவு பகல் பாராமலும், உணவு தண்ணீர் இல்லாமலும் சுற்றி நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் செய்தி அனுப்பினார்கள். அமெரிக்கா, பிரிட்டன், நேபாளம், இந்தியா உள்ளிட்ட பெரும்பாலான நாடுகள் தலாய் லாமாவின் பாதுகாப்புக் குறித்து அச்சம் தெரிவித்தன. நேரு, அடுத்து எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்துத் தனது அமைச்சர்களுடன் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருந்தார்.

நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்த தலாய் லாமா என்ன செய்வது என்று குழம்பினார். சிக்கலான நேரங்களில் அவருக்கு நல்ல வழியைச் சொல்வது நேக்சங் ஆரகிள்தான். எனவே, அதனிடம் ஆரூடம் கேட்பது என்று முடிவானது. ஆனால், தலாய் லாமா லாசாவைவிட்டு வெளியேற அனுமதி கிடைக்கவில்லை. உள்ளேயும் இருக்க முடியாமல் வெளியே போகவும் வழியில்லாமல் என்ன செய்வது என்று மீண்டும் யோசிக்க ஆரம்பித்தார்.

மார்ச் 16ம் தேதி காலை, சீனத் தளபதி டான் குவான் சென் மூன்றாவது மற்றும் இறுதித் தந்தியை அனுப்பி இருந்தார். சீன அரசின் உத்தரவைமீறிக் கூட்டம் கூடுவது, கோஷம் போடுவது, போராட்டம் நடத்துவது ஆகியவை சட்ட விரோதம் என்றும் நிலைமையைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்க சீன அரசு தயங்காது என்றும் அதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. தலாய் லாமாவின் நம்பிக்கைக்குரிய நிகாபோவும் சீன அரசு எடுக்கப் போகும் அதிரடி நடவடிக்கைகளை உறுதி செய்தார்.

கடைசியில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார் தலாய் லாமா.

‘ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நிராயுதபாணியாகத் தங்கள் உயிரைக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல் எனக்காக இங்கே குழுமி இருக்கின்றனர். சீனர்கள்

நினைத்தால், ஒரே நிமிடத்தில் இவர்கள் அத்தனை பேரையும் குருவிகளைச் சுடுவதுபோல் சுட்டுச் சுடுகாடாக்கிவிட முடியும். எனவே, இந்த மக்களை முதலில் காப்பாற்றவேண்டும். அதன் பின்னர் நாம் தப்பிக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி காலதாமதம் செய்வதுதான். நேரத்தை முடிந்தவரை நீட்டித்துக்கொண்டிருப்போம். அதற்குள் நல்ல உபாயம் ஏதாவது தோன்றினால் மக்களையும் கலைந்து போகச் சொல்லிவிட்டு, நாமும் தப்பிப்போம்.’

மார்ச் 17 அன்று மீண்டும் ஒரு முறை முயற்சி செய்யலாமே என்று நேச்சங் ஆரகிளிதம் ஆருடம் பார்த்தார் தலாய் லாமா. ‘அவசரம். இன்றிரவே தப்பித்துச் செல். லாசாவைவிட்டு வெளியேறு!’ என்று லோப்சங் ஜிக்மேமீது ஏறியிருந்த ஆரகிள் மூலம் அருள்வாக்குக் கிடைத்தது. நிம்மதிப் பெருமூச்சுவிட்டார் தலாய் லாமா.

‘கிளம்புங்கள்! கிளம்புங்கள்! இன்று இரவே கிளம்புங்கள். நிலைமை கைநழுவிப் போய்விட்டது’ என்று அலறிக்கொண்டே திடீரென நிகாபோ நக்வாக் நிஜாமே உள்ளே நுழைந்தார். கையில் காகிதம் மற்றும் பேனாவை எடுத்து தலாய் லாமா நோர்புலிங்காவில் இருந்து இந்திய எல்லைக்குத் தப்பிக்கும் வழியை வரைந்து கொடுத்தார். லாசாவில் இருந்து லுண்ட்சே, சோங், ஜோரா, மாங்காங் வழியாக அவர் செல்ல வேண்டிய இதே வழியைத்தான் நேச்சங் ஆரகிளும் லோப்சங் ஜிக்மே மூலம் அவருக்குச் சொல்லியிருந்தது. தலாய் லாமா ஆச்சரியப்பட்டார். இருவரும் ஒரே பாதையைச் சொன்னதால் எந்தச் சந்தேகமும் இன்றி செல்ல தலாய் லாமா முடிவெடுத்தார். பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே அவருடைய மாளிகையான ஜுவெல் பார்க் வடக்கு வாசலில் சக்தி வாய்ந்த குண்டுகள் விழுந்து வெடித்துச் சிதறின. மீண்டும் அலறல் சத்தம் கேட்க, தலாய் லாமா சத்தம் வந்த திசை நோக்கித் திரும்பிப் பார்த்தார். அவரது மெய்க்காப்பாளர்களில் ஒருவனான லோப்சங் ஜிக்மே குண்டடிப்பட்டு ரத்த வெள்ளத்தில் உள்ளே ஓடி வந்து கீழே விழுந்து இறந்தான்.

தலாய் லாமா உடனடியாக முடிவெடுத்தார். இனி தாமதித்துப் பயனில்லை. இன்னும் கொஞ்ச நேரம் இங்கே தங்கி இருந்தால் சீனர்கள், மக்கள் கூட்டத்தை விரட்டியடித்துக் கலைக்கும் சாக்கில் தன்னையும் கொன்றுவிடுவார்கள். எனவே, தப்பித்தே ஆகவேண்டும். தான் தப்பிக்கும் அதே நேரம், கூடி இருக்கும் மக்களையும் கலைந்துபோகச்

சொல்லவேண்டும். நான் உள்ளே இல்லை என்று தெரிந்தால், அவர்கள் தாங்களாகவே கலைந்து சென்றுவிடுவார்கள். என்ன செய்யலாம்? இரவோடு இரவாக வாசலில் கூடியிருக்கும் மக்கள் கூட்டத்துடன் மாறு வேடத்தில் புகுந்து தப்பித்துவிட்டால், அடுத்த நாள் காலை உள்ளே நான் இல்லை என்று தெரிந்தவுடன் கூட்டம் தானாகக் கலைந்துவிடும். நாமும் தப்பிக்கலாம், மக்களையும் சீனர்களிடம் இருந்து காப்பாற்றலாம்.

மிக நம்பிக்கையான ஆலோசகர்கள், பாதுகாப்பு வீரர்கள், நெருங்கிய குடும்ப உறுப்பினர்கள் என ஆறு நபர்கள் தலாய் லாமாவுடன் வர ஏற்பாடானது. ஆனால், அனைவரும் ஒரே சமயத்தில் வெளியேறாமல், வெவ்வேறு தருணங்களில் வெளியேறி பின்னர் ஒன்றாகச் சேரும் வகையில் திட்டமிடப்பட்டது. அதன்படி முதலில் அவர் அம்மா டென்சின் கோக்யால், சேரிங் டோமா இருவரும் மாறுவேடத்தில் பௌத்த மடப் பெண் துறவிகள் போல் மாளிகையைவிட்டு அகன்றனர். சீன உளவாளிகள் எல்லா இடங்களிலும் இருப்பார்கள் என்று தெரிந்ததால் இந்த ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் மிக மிக ரகசியமாக வைக்கப்பட்டன.

பாதுகாப்பு வீரர் ஒருவரை அழைத்து, கடிதம் ஒன்றை ஒப்படைத்தார் தலாய் லாமா. தான் மாளிகையை விட்டுச் செல்வதற்கான காரணங்களை விளக்கியதுடன் அப்பாவி மக்களைக் கொல்லவேண்டாம் என்று கோரிக்கையும் விடுத்திருந்தார் தலாய் லாமா. மறுநாள் அது சீன அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவாகியிருந்தது. தனது தனிப்பட்ட காவல் தெய்வமான மஹாகாலாவைக் கடைசி முறையாகத் தரிசித்துக்கொண்டார். திபெத்தியர்கள் வெளியூர் செல்லும்போது, நல்லபடியாகச் சென்று திரும்பவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வதுடன் தங்கள் காவல் தெய்வத்துக்கு வெண்பட்டுத் துணியால் ஆன போர்வையைப் போர்த்தி வணங்குவார்கள். தலாய் லாமாவும் அவ்வாறே வெண்பட்டு அங்கவஸ்திரத்தை மஹாகாலாவுக்குப் போர்த்தி, வணங்கினார். சிறிது நேரம் அமர்ந்து, நம்பிக்கையையும் தைரியத்தையும் மன உறுதியையும் தரும் பௌத்த சூத்திரங்களை உள்ளம் உருக வேண்டிக்கொண்டார். 'மஹாகாலரைப் பார்ப்பது இதுவே கடைசி தடவையா? மீண்டும் சுதந்தர திபெத் நாட்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் பாக்கியம் நமக்குக் கிடைக்குமா? அப்போது மீண்டும் மஹாகாலரை தரிசிப்போமா?' கண்களில் நீர் வழிய, தன் காவல் தெய்வத்திடம் மனம் உருகினார் தலாய்

லாமா.

மேல் மாடியில் இருந்து கீழே இறங்கி ஒவ்வொரு அறையாகக் கடந்து வந்தார். தான் வாழ்ந்த இடத்தைவிட்டுச் செல்கிறோமே என்ற கவலை அவர் மனத்தை வாட்டியது. மாளிகையின் அனைத்து விளக்குகளும் அணைக்கப்பட்டன. கால் தடுக்கிக் கீழே விழாமல் இருக்க ஆங்காங்கே மங்கிய ஒளியில் சிறு சிறு தீபங்கள் மட்டும் எரிந்துகொண்டிருந்தன. சரியாக இரவு பத்து மணிக்கு தலாய் லாமா தனது வழக்கமான பௌத்த குருமார்களின் ஆடையைக் களைந்துவிட்டு, நீளமான கால்சட்டையையும், வலது தோளில் துப்பாக்கியைத் தொங்கவிட்டு அது தெரியாத வகையில் அதன் மீது கருப்புச் சட்டையையும் அணிந்துகொண்டார். மூக்குக் கண்ணாடியைக் கழற்றிப் பையில் வைத்துக்கொண்டு சத்தம் வராமல் பூனைபோல் வெளி வாசலுக்கு வந்தார். குசன் திபோன் துணையுடன் வெளிச் சுற்றுச்சுவருக்கு வர அங்கிருந்த சிக்யப் கென்போ அவரை மதில் சுவர்களுக்கு வெளியே அழைத்துச் சென்றார். வாசலில் குழுமியிருந்த மக்களிடம் இருவரும் பாதுகாப்புப் பணிக்காக ரோந்து செல்வதால் வழிவிடச் சொன்னார். தலாய் லாமா மாறுவேடத்தில் இருந்ததால் யாருக்கும் அவரை அடையாளம் தெரியவில்லை.

தவறியும் சீன வீரர்களிடம் மாட்டிக்கொள்ளக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார் தலாய் லாமா. யாருக்கும் சந்தேகம் வராமல் திபெத் எல்லையைத் தாண்டி இந்தியாவுக்குச் சென்றுவிட வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இருந்தார்.

கியூகு ஆற்றின் கிளை நதியின் கரையை அடைவதுதான் முதல் முட்டுக்கட்டை. ஆங்காங்கே இருக்கும் பாறைகளின்மீது கவனமாகக் கால்களை வைத்து மெதுவாக நடக்கவேண்டும். மூக்குக் கண்ணாடி இல்லாமல் கொஞ்சம் சிரமப்பட்டார். சில இடங்களில் கால் இடறி விழ இருந்தவரை உடன் வந்தவர்கள் தாங்கிக்கொண்டனர். ஒருவழியாக ஆற்றங்கரையை அடைந்தார்கள். அங்கிருந்து மறு கரைக்குக் கொண்டுவிடத் தயாராகப் படகும் ஆள்களும் நின்றுகொண்டிருந்தனர். கொஞ்சம் சத்தம் வந்தாலும் சீனர்களின் துப்பாக்கித் தோட்டாக்கள் சீறிப் பாயும் என்பதால் துடுப்பைத் தண்ணீரில் போடும்போது சத்தம் கேட்காமல் மெதுவாகப் படகைச் செலுத்தி, ஒரு வழியாக மறுகரையில் கொண்டு சேர்த்தார்கள். அங்கே வேறு வழியில் தப்பித்து வந்த தலாய்

லாமாவின் அம்மாவும் சகோதரரும் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். அடுத்த சில நிமிடங்களில் அவரது ஆசிரியர்களும் துறவிகளும் வந்து சேர்ந்தனர். வானம் மேகமூட்டத்துடன் இருந்ததால் அக்கம் பக்கம் நடப்பவர்கள்கூட அந்தக் கும்மிருட்டில் தெரியவில்லை.

அனைவரும் மலைப் பகுதியில் உள்ள சீ லா (Che La) என்னும் கணவாயை நோக்கிப் பயணித்தனர். இந்தக் கணவாய்தான் லாசா பள்ளத்தாக்கையும் சாங்போ பள்ளத்தாக்கையும் பிரிக்கிறது. விடியற்காலை மூன்று மணி அளவில் அருகே இருந்த ஒரு பண்ணை வீட்டை அடைந்தனர். களைப்பாக இருந்ததால் சிறிது நேரம் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு இரவை அங்கேயே கழித்தனர். அடுத்த நாள் காலை எட்டு மணி அளவில் சீ லா கணவாய் நோக்கி மீண்டும் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர். சிறிது தூரம் நடந்தும் சிறிது தூரம் கழுதைகள் மற்றும் குதிரைகள் மீது பயணித்தும் 16,000 அடி உயரத்தில் உள்ள சீ லா கணவாயை அடைந்தனர்.

சீ லா கணவாயில் இருந்து லாசா பகுதி முழுவதையும் பார்க்கலாம். அதற்குப் பிறகு லாசா கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பார்வையில் இருந்து மறையத் தொடங்கும். எனவே, கடைசி முறையாக அனைவரும் லாசாவைப் பார்த்தனர். மீண்டும் லாசாவை எப்போது பார்ப்போம் என்ற ஏக்கம் ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் தெரிந்தது. லாசா பார்வையில் இருந்து மறையும் வரை தலாய் லாமா கலங்கிய கண்களுடன் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே நடந்தார்.

மனிதர்கள் எவரும் வசிக்காத மலைப் பகுதியை அடைந்தார்கள். நினைத்தவுடன் அவ்வளவு எளிதில் யாரும் வர முடியாத உயரத்தில் இருந்தது அந்தப் பகுதி. பனிப் பொழிவு என்பதால் நடக்கக்கூட முடியாத அளவுக்கு வழக்குப் பாறைகளாக இருந்தன. கரணம் தப்பினால் மரணம் என்னும் வகையில் அனைவரும் உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு நடந்தனர். ஒவ்வொரு இடத்திலும் குழுவினருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க திபெத்திய விடுதலைப் படையினர் ஏற்பாடு செய்திருந்ததால் பாதுகாப்பு வீரர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு இடத்தைக் கடக்கும் போதும் அதிகரித்துக்கொண்டே சென்று சுமார் முந்நூற்றி ஐம்பதை நெருங்கியது. தப்பிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை நூறை எட்டியது. அனைவர் கைகளிலும் துப்பாக்கிகளும் வெடி மருந்துகளும் இருந்தன. அமெரிக்க சிஐஏ உளவுப் பிரிவினரிடம் பயிற்சி பெற்ற வீரர்களும்

உடன் வந்தனர்.

அடுத்த சில நாள்களில் சபோ லா (Sabo La) என்றழைக்கப்படும் மற்றொரு கணவாயை அடைந்தனர். இங்கே பனிப் பொழிவு உச்சத்தில் இருந்தது. கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை மலைப் பகுதி முழுவதும் வெள்ளை வெளேர் என்று பனிப் போர்வை போர்த்தியது போலக் காட்சி அளித்தது. தலாய் லாமா இளைஞர் என்பதால் கடுங்குளிரைச் சமாளித்துக்கொண்டு நடந்தார். ஆனால், அவரது அம்மா உள்ளிட்ட சில முதியவர்களால் குளிரைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. கம்பளி ஆடைகளைத் தாண்டிக் குளிர் அவர்களை வாட்டியது. கைகள் நடுங்க, பற்கள் தந்தி அடிக்கத் தொடங்கின. எப்படியோ சமாளித்துக்கொண்டு அனைவரும் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர்.

கியாண்ட்சே மற்றும் கோங்போ பகுதிகளில் சீன ராணுவ முகாம் இருப்பதாகத் தகவல் வந்தது. இவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்பட்டுப் பயணம் செய்து, இந்திய எல்லையை நெருங்கும்போது சீனர்களிடம் மாட்டிக்கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும் என்று அனைவரும் அச்சம் அடைந்தனர். ஆயிரக்கணக்கான சீன ராணுவ வீரர்களிடம் இருந்தும், ஓயாமல் பறந்து கொண்டிருக்கும் ராணுவ விமானங்களிடம் இருந்தும் தப்பி மீள்வது சாமானிய விஷயமாக இல்லை. ஒருவழியாக சீனர்கள் கண்களில் படாமல் குழுவினர் நழுவி லுண்ட்சே ஜாங் என்னும் இடத்தை அடைந்தனர். இந்திய எல்லையை ஒட்டி அமைந்த அழகிய இடம் அது. மனித சக்தியையும் மீறி ஒரு தெய்வ சக்தியே இவர்களை வழிநடத்திச் சென்றுள்ளது என்றால் மிகையில்லை.

தலாய் லாமா, லாசா அரண்மனையைவிட்டு வெளியேறிய விஷயம் இரண்டு மூன்று நாள்கள் கழித்தே சீன அரசுக்குத் தெரிய வந்தது. ஆத்திரம் தலைக்கேற சீன ராணுவம் நோர்புலிங்கா பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களின்மீதும் அவர் வசித்த அரண்மனை வாயிலில் கூடியிருந்தவர்கள்மீதும் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்திக் கொண்டு குவித்த செய்திகள் அவருக்குத் தெரிய வந்தன. தனது மாளிகை வாசலில் கூடிய மக்கள் அப்போதே கலைந்து சென்றிருந்தால் இந்த உயிர்பலிகள் ஏற்பட்டிருக்காதே என்று வருந்தினார். தன் உயிரைக் காப்பாற்ற வந்த மக்களைத் தன்னால் காப்பாற்ற முடியவில்லையே என்று வேதனைப்பட்டார். தான் வணங்கும் மஹாகாலா தெய்வம் மக்களுக்குத் துணை நிற்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்.

இந்தியா தொலை தூரத்தில் இருந்தது. பல கணவாய்களைக் கடக்கவேண்டும். நேர் கோட்டில் அறுபது மைல்கள் மட்டுமே என்றாலும்கூட மலைப் பாங்கான பகுதி என்பதால் தூரம் இரட்டிப்பாகும். பல வாரங்கள் கழித்துத்தான் அந்தப் புண்ணிய பூமியில் தடம் பதிக்க முடியும். மேலும், அவர்கள் சவாரி செய்த குதிரைகளும் கழுதைகளும் போதிய உணவு இன்றி சோர்ந்து போயிருந்ததால் மெதுவாகத்தான் நடந்தன. எனவே, தலாய் லாமா தன் குழுவில் வந்தவர்களில் பலசாலியான சில நபர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர்கள் விரைவாக இந்திய எல்லையை அடைந்து மற்றவர்கள் வருவதற்கான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். தான் அடைக்கலம் தேடி வரும் செய்தியை அங்குள்ள நம்பிக்கையான இந்திய அதிகாரிகளிடம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி அவர்களை அனுப்பி வைத்தார்.

மிகுந்த சிரமத்துடன் லுண்ட்சே ஜாங் பகுதியையும் பல கணவாய்களையும் கடந்து, இறுதியாக கார்போ கணவாயை அடைந்தனர். திபெத் இந்திய எல்லையை ஒட்டி இருந்த கடைசி கணவாய் இதுதான். இந்தக் கணவாயைத் தாண்டி இந்திய எல்லைக்குள் சென்றுவிட்டால் பின்னர் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்க பகவான் புத்த தேவன் அருளாசி வழங்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்து கொண்டே தலாய் லாமா பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். கணவாயின் கடைசி பகுதியை அடைந்தபோது திடீரெனப் பேரிரைச்சலுடன் வானத்தில் ஒரு விமானம் வட்டமிட்டுப் பறந்து சென்றது. பால் பொங்கி வரும் நேரம் தாழி உடைந்துபோன கதையாக கடைசி நேரத்தில் எங்கே அந்த விமானத்தில் பறந்த ராணுவத்தினரிடம் மாட்டிக் கொள்வோமோ என்று தலாய் லாமா பயந்தார். நல்லவேளை அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை. தலைக்கு மேலே பறந்த விமானம் அப்படியே பறந்து கண்களின் பார்வையில் இருந்து மறைந்தே போனது. இந்தியா, தலாய் லாமாவின் வரவுக்கு அனுமதி அளித்தது. முறைப்படி அவரை வரவேற்கவும் தயாரானது. தன் வாழ்நாளின் மகிழ்ச்சியான தருணங்களில் அதுவும் ஒன்று என்று நினைவுகூர்ந்தார் தலாய் லாமா.

திபெத் எல்லையில் இருந்த கடைசி கிராமமான மேங்மேங்கில் தலாய் லாமா அன்றைய இரவைக் கழித்தார். அதுவரை பனிப்பொழிவாக இருந்த நிலை மாறி, திடீரென மழை பெய்யத் தொடங்கியது. தூறலாகத் தொடங்கிய மழை அடைமழையாக மாறி இரவு முழுவதும் கொட்டித்

தீர்த்தது. வேறு வழியின்றி பயணத்தை ஒத்தி வைத்துவிட்டு கூடாரம் அமைத்து அனைவரும் அந்த கிராமத்திலேயே தங்கினர். கடுமையான குளிருடன் மழையும் சேர்ந்துகொண்டதால் தலாய் லாமாவுக்கு காய்ச்சல் கண்டது. அத்துடன் வயிற்றுப் போக்கும் ஏற்படவே தலாய் லாமா மிகவும் சோர்ந்து போனார். அடிக்கடி பேதி ஆனதால் எழுந்து நிற்கக்கூட முடியாமல் தளர்ந்து போனார். காய்ச்சலும் வயிற்றுப் போக்கும் அடுத்த நாளும் தொடரவே வேறு வழியின்றி பயணத்தை ஒரு நாள் தள்ளிப் போட்டார். இந்திய எல்லைக்கு அருகே இருந்ததால் கைவசம் இருந்த வானொலிப் பெட்டியில் இந்தியாவில் இருந்து செய்திகள் ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தன. தலாய் லாமா இந்தியாவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்றும், வழியில் குதிரையில் இருந்து விழுந்துவிட்டதால் பலத்த காயத்துடன் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றும் ஒரு செய்தி ஒலிபரப்பானது.

இந்தியாவுக்குப் போகப் போகிறோம் என்ற உள்ளூணர்வே தலாய் லாமாவுக்குத் தெம்பைத் தந்தது. உடல்நலம் கொஞ்சம் தேறவே அடுத்த நாள் காலை புத்துணர்ச்சியுடன் கிளம்பத் தயாரானார் தலாய் லாமா. தனக்குப் பாதுகாப்பாக லாசாவில் இருந்து கூடவே வந்த வீரர்கள் அனைவரையும் அருகே அழைத்தார். வெயில், மழை, பனி என்று எதுவும் பாராமல், பசி, தூக்கம் ஆகியவற்றைத் துறந்து, தனக்காகவே உடன் வந்தவர்களுக்குக் கண்ணீர் மல்க பிரியாவிடை கொடுத்தனுப்பினார்.

திபெத் எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டி இந்திய எல்லையில் கால் வைக்கும் முன்பு கடைசி முறையாகத் தனது தாய்நாடான திபெத்தைக் கனத்த இதயத்துடன் பார்த்தார். மீண்டும் திரும்பி வருவோமா? பிறந்த இந்த மண்ணில் மறுபடியும் கால் வைப்போமா? எனது நாட்டில் சுதந்தரக் காற்று வீசுமா? என் மக்கள் அடிமை விலங்குகள் நொறுங்க நிம்மதியாக வாழ்வார்களா? தலாய் லாமா ஏக்கத்துடன் கீழே விழுந்து வணங்கி தாய் மண்ணை முத்தமிட்டார்.

13. அரவணைத்த இந்தியா

1959, மார்ச் 31 அன்று சீன ஆதிக்கத்தில் இருந்து விடுபட்டு, இந்திய மண்ணில் அடியெடுத்து வைத்தார் தலாய் லாமா. லாசாவில் இருந்து கிளம்பிய மூன்று வாரங்களுக்குப் பிறகு ட்வாங்க் என்ற இடத்தில் இந்திய எல்லையைத் தொட்டவுடன் அவரை வரவேற்க அதிகாரிகள் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். திரண்டு வந்தவர்களில் ஒருவர் மட்டும் பரிச்சயமாகப்படவே தலாய் லாமா அவர் முகத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தார். முன்பு இந்தியாவுக்கு வந்தபோது அந்த அதிகாரிதான் இவருக்குப் பாதுகாப்பு அளித்திருந்தார். இருவரும் சிறிது நேரம் பழைய சம்பவங்களில் மூழ்கினர். இங்கிருந்து இன்னும் ஒரு வாரப் பயணம் மேற்கொண்டால் போம்டிலா என்னும் கிராமம் வரும். அங்கேதான் குழுவினர் தங்கவேண்டும் என்று இந்திய அரசு உத்தரவிட்டிருந்தது. உண்மையிலேயே உள்ளம் நெகிழ்ந்தார் தலாய் லாமா. பழக்கப்பட்ட தொடர்பு அதிகாரி மேனனும் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளரும் தலாய் லாமாவை மரியாதை நிமித்தம் சந்தித்து, நேரு அனுப்பிய தந்தியைக் கொடுத்தனர். அதில் கீழ்க்கண்ட வாசகங்கள் காணப்பட்டன:-

‘நானும் என்னுடைய நண்பர்களும் உங்களை இரு கரம் நீட்டி வரவேற்கிறோம். நீங்கள் அனைவரும் பத்திரமாக இந்தியா வந்து சேர்ந்ததற்கு எங்கள் அன்பு வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். உங்களுக்கும், குடும்பத்தாருக்கும், உற்றார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் குழுவில் உள்ள அனைவருக்கும் தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் செய்து தரவும், இந்தியாவில் நீங்கள் அனைவரும் விரும்பும் வரை தங்கவும் இந்திய அரசு அனுமதிக்கத் தயாராக உள்ளது. உங்கள்மீது இந்திய அரசும் மக்களும் மிகப் பெரிய மரியாதை வைத்துள்ளனர். உங்கள் பாரம்பரிய பெருமைக்குத் தொடர்ந்து நாங்கள் மதிப்பளிப்போம். உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக!’

அன்புடன்

ஜவாஹர்லால் நேரு

தக்க தருணத்தில் கைகொடுத்த இந்தியாவின் செயலை எண்ணி மகிழ்ந்தார் தலாய் லாமா. பிரதமரிடம் தனது நன்றிகளைத் தெரிவிக்குமாறு செய்தி கொண்டுவந்தவர்களிடம் கூறினார்.

உடல்நிலையில் முன்னேற்றம் ஏற்படாததால் போம்டிலாவிலேயே பத்து நாட்கள் கழித்தார். உள்ளூர் மாவட்ட ஆணையரின் குடும்பத்தினர் அவரை நன்கு கவனித்துக் கொண்டனர்.

1959 ஏப்ரல் 18ம் தேதி காலை, ஃபுட் ஹில்ஸ் என்ற மலையடிவாரப் பகுதிக்கு ஜீப்பில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அங்கிருந்த ராணுவ முகாமில் மேனன் அவரை வரவேற்று இந்திய அரசு அவருக்குச் செய்திருந்த ஏற்பாடுகளை விவரித்தார். ராணுவ மரியாதை அளிக்கப்பட்டது. காலை உணவை அவருடனேயே முடித்துக்கொண்டார்.

முசோரியில் தலாய் லாமாவுக்குப் பிரத்தியேக அரண்மனை ஒன்றை ஒதுக்க முடிவாகியிருந்தது. எனவே, அன்று மதியமே ஃபுட் ஹில்ஸ் பகுதியில் இருந்து, முப்பது மைல் தொலைவில் இருந்த தேஜ்பூர் ரயில் நிலையத்துக்குச் சிவப்பு நிற வாகனத்தில் பயணம் மேற்கொண்டார். தேஜ்பூரை அடைந்தவுடன் அங்கே இருந்த பயணிகள் பங்களாவுக்கு உடனடியாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அங்கே தனது சகோதரர் க்யலா தொண்டுப்பைச் சந்தித்து நலம் விசாரித்தார். உலகம் முழுவதிலும் இருந்து முக்கியஸ்தர்கள் வாழ்த்துகள் அனுப்பி இருந்தனர். சிறிது நேர ஓய்வுக்குப் பின்னர் மதியம் ஒரு மணிக்குப் புறப்பட இருந்த ரயிலைப் பிடிக்க தேஜ்பூர் ரயில் நிலையம் சென்றார்.

முசோரிக்கு அவரை அழைத்துச் செல்ல பிரத்தியேக ரயில் அங்கே காத்துக்கொண்டிருந்தது. ரயில் மட்டுமா? சர்வதேச பத்திரிக்கையாளர்களும் புகைப்படக்காரர்களும் கூட அவருக்காகக் காத்திருந்தனர். தலாய் லாமாவைப் புகைப்படம் எடுக்கவும் 'இந்த நூற்றாண்டின் கதை' என்ற தலைப்பில் இவரது நெடும் பயணத்தைத் தொடராக எழுதவும் அவர்கள் ஆர்வமாக இருந்தனர். செய்தியாளர்கள் ஏதேனும் சொல்லவேண்டும் என்று கோரியதால் திபெத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் அவசியம் குறித்தும், சீன அரசின் அடக்குமுறை மற்றும் அத்துமீறல் குறித்தும் விவரித்தார்.

'சீன அரசு தயாரித்த பதினேழு அம்சத் திட்டத்தில் நிர்பந்தம் காரணமாகவே கையெழுத்திட்டோம். அதிலுள்ள ஷரத்துகளில் ஒன்றில்கூட எங்களுக்கு ஒப்புதல் இல்லை. சீன ராணுவத்தின் தாக்குதல் காரணமாக, அவர்கள் தயாரித்த ரகசிய ஆவணக் குறிப்பிலேயே 95,000 என்று காணப்பட்டுள்ளது. அரசின் புள்ளிவிவரமே 95,000 என்றால்

உண்மையில் கொல்லப்பட்டவர்கள் எண்ணிக்கை 3 லட்சத்தைத் தாண்டும்' என பகிரங்கமாகக் குற்றம் சுமத்தினார். பின்னர் அனைவரிடம் இருந்தும் விடைபெற்றுப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

முசோரியை நோக்கி தலாய் லாமா பயணம் செய்துகொண்டிருக்கும் செய்தி காட்டுத் தீ போல் சுற்று வட்டாரத்தில் இருந்த அனைவருக்கும் பரவியது. வழியெங்கும் ரயில் பாதையின் இரு பக்கங்களிலும், ஒவ்வொரு ரயில் நிலையத்திலும் மக்கள் கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது. 'தலாய் லாமா கீ ஜே! தலாய் லாமா ஜிந்தாபாத்' என்ற முழக்கங்கள் விண்ணைப் பிளந்தன. சிலிகுரி, பனாரஸ் மற்றும் லக்னோ ரயில் நிலையங்களில் கூடியிருந்த கூட்டம் தண்டவாளத்தில் நின்றுகொண்டு ரயிலை மறிக்கவே, வேறு வழியில்லாமல் கீழே இறங்கி அவர்களிடையே உரையாற்றினார். அதன் பின்னரே கூட்டம் கலைந்தது. தன் மீது இத்தனை பாசமா என்று மனம் உருகிப்போனார் தலாய் லாமா.

டேராடூன் ரயில் நிலையத்தில் காத்துக்கொண்டிருந்த பிரம்மாண்ட கூட்டத்தை விலக்கிக்கொண்டு வெளியேறுவதற்குள் போதும் போதும் என்றாகிவிட்டது. அங்கிருந்து ஒரு மணி நேர வாகனப் பயணத்தில் முசோரியை அடைந்தார். பிரபல தொழிலதிபர் பிர்லாவின் மாளிகையில் அவர் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. எத்தனை நாட்கள் வேண்டுமானாலும் அங்கே தங்கிக்கொள்ளலாம் என்றும் எதிர்கால நடவடிக்கைகளை அங்கிருந்துகொண்டே அவர் மேற்கொள்ளலாம் என்றும் இந்திய அரசு அவருக்கு அனுமதி வழங்கி இருந்தது.

இதற்குள் புதிய சீனச் செய்தி ஏஜென்சி, தலாய் லாமாவின் தேஜ்பூர் ரயில் நிலையப் பேச்சுக் குறித்து அறிக்கை வெளியிட்டது. அதில் தலாய் லாமா மூன்றாம் நபர்களால் கடத்தப்பட்டு, அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பதால், மற்றவர்கள் எழுதிக் கொடுத்ததைக் கட்டாயத்தின் காரணமாகப் பேசினார் என்றும் அவை அவரது சொந்தக் கருத்துகள் இல்லை என்றும் காணப்பட்டது. திபெத்தில் உள்ள தேசப்பற்றுள்ள உண்மையான திபெத்திய பௌத்த மத குருமார்களும் மக்களும் தொடர்ந்து சீன அரசுக்கு ஆதரவாக இருப்பதால், அவர்களின் முழு ஒத்துழைப்புடன் திபெத்தில் உள்ள தீவிரவாத சக்திகளின் போராட்டம் நசுக்கப்படும் என்றும் அந்த அறிக்கை குறிப்பிட்டது. தன் மீதிருந்த கோபத்தை திபெத்தியர்கள்மீதான அடக்குமுறை மூலம் சீனா

நிறைவேற்றிக்கொள்கிறது என்பதையே இந்தச் செய்தி உறுதிப்படுத்துவதாக தலாய் லாமா புரிந்துகொண்டார்.

‘யாரோ எழுதிக் கொடுத்த செய்தி’ என்று சீனா வெளியிட்ட அறிக்கை காரணமாக இந்திய அரசு சங்கடப்பட்டது. எனவே, இதற்கு பதிலளிக்கவேண்டிய பொறுப்பு பண்டித நேருவுக்கு ஏற்பட்டது. ‘மனிதாபிமான அடிப்படையில்தான் தலாய் லாமாவுக்கு உதவிகள் அளிக்கப்பட்டன. இதில் அரசியல் கலப்பு எதுவும் இல்லை. திபெத் சுதந்தரத்தைப் பெற இந்திய மண்ணை எந்தவிதத்திலும் பயன்படுத்த அவருக்கு அனுமதி இல்லை. இங்கே அவர் ஆன்மிகப் பணிகளில் மட்டுமே ஈடுபடலாம். அரசியலைவிட்டு அவர் விலகியே இருக்கவேண்டும். குறிப்பாக பத்திரிக்கையாளர் சந்திப்புகளைத் தவிர்க்கவேண்டும்’ என்று சீன அரசுக்கு பதிலாகவும், தலாய் லாமாவுக்கு வேண்டுகோளாகவும் அறிக்கை விடுத்தார். தலாய் லாமாவையும் பதில் அறிக்கை கொடுக்கக் கோரினார்.

சீன அரசின் பொய் அறிக்கைக்குப் பதிலடி கொடுக்காவிட்டால் இந்திய அரசுக்கும் திபெத்தியர்களுக்கும் தேவையில்லாத குழப்பம் ஏற்படும் என்று தீர்மானித்த தலாய் லாமா மீண்டும் தன்னிலை விளக்கும் அறிக்கையை வெளியிட்டார். சீன அரசின் அறிக்கை முற்றிலும் தவறானது என்றும் தன்னை யாரும் கடத்திக்கொண்டு போகவில்லை என்றும் அவர் தெரிவித்தார். மேலும், தேஜ்பூர் ரயிலடியில் பேசிய பேச்சு முழுக்க முழுக்க சொந்தக் கருத்து என்றும் யாரும் எழுதிக் கொடுத்துப் பேசச் சொல்லி கட்டாயப்படுத்தவில்லை என்றும் சொன்னார். உண்மை தெரியவந்ததும் திபெத்தியர்கள் நிம்மதி அடைந்தனர். சீன அரசின் புளுகுகள் வெட்ட வெளிச்சமாயின.

ஏப்ரல் 24ம் தேதி பண்டித நேரு அவர்களே தலாய் லாமாவைச் சந்திக்க முசோரிக்கு வருகை தந்தார். இருவரும் சுமார் நான்கு மணி நேரம் உரையாடினர். இந்தியாவில் இருந்து திபெத் திரும்பிய நாள் முதல் நடந்த அனைத்து விவரங்களையும், குறிப்பாகச் சீனாவின் அடக்குமுறைகள், அத்துமீறல்கள், திபெத்தைவிட்டு வெளியேறவேண்டிய நிர்பந்தம் என்று அனைத்தையும் ஒன்றுவிடாமல் பகிர்ந்துகொண்டார். கடந்த முறை இந்தியா வந்தபோது இங்கேயே தங்கும் முடிவுடன் வந்ததாகவும், இந்தியா சீனா நல்லுறவு பாதிக்கப்படும் என்ற இந்தியாவின் நிர்பந்தம் காரணமாகவே மீண்டும் திபெத் திரும்பியதையும் நேருவுக்கு

நினைவூட்டினார். மேலும், நேருவின் ஆலோசனைப்படி சீனத் தலைவர்களைச் சந்தித்து திபெத்தின் விடுதலை மற்றும் பதினேழு அம்சத் திட்டம் குறித்துப் பேசியதாகவும் ஆனால், அவர்கள் அதிகாரத்தை விட்டுத்தரும் பேச்சுக்கே இடமில்லை என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர் என்பதையும் விளக்கினார்.

மேலும், திபெத்தில் உள்ள லுண்ட்சே ஜோங்கில் சீன அரசுக்குக் கட்டுப்படாத சுதந்தர அரசை அமைத்துக்கொள்ளவே தொடக்கத்தில் எண்ணியதாகவும் ஆனால், சீனாவின் அத்துமீறல்களும் கொடுமைகளும் குறிப்பாகத் தனது உயிருக்கே பாதுகாப்பு இல்லாத சூழல் உருவானதைத் தொடர்ந்தே இந்தியாவில் அடைக்கலம் புகுந்ததாகவும் கூறினார். அனைத்து விவரங்களையும் பொறுமையாகக் கேட்ட பண்டித நேரு சில சமயம் மேஜைமீது கைகளால் ஓங்கி அடித்து 'இது எப்படி நடக்கலாம்?' என்று ஆத்திரப்பட்டார். சில சமயம் ஒன்றும் பேசாமல் தீர்க்கமாக தலாய் லாமாவின் கண்களையே பார்த்துக்கொண்டு மௌனமாக இருந்தார்.

தலாய் லாமா மனம் திறந்து பேசினார். 'இரண்டே கோரிக்கைகள். ஒன்று திபெத்துக்கு முழு விடுதலைவேண்டும். இரண்டு, ரத்தக் களரி இன்றி என் மக்கள் நிம்மதியாக இருக்கவேண்டும்.'

நேரு குரலை உயர்த்திக் கோபத்துடன் சொன்னார். 'கையில் ரொட்டியும் இருக்கவேண்டும். அதைச் சாப்பிடவும் கூடாது என்றால் எப்படி? இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றுதான் சாத்தியம். சுதந்தரமும் வேண்டும், அதே சமயம் ரத்தக்களரியும் இருக்கக் கூடாது என்றால் அது நடக்கிற காரியமாகத் தெரியவில்லை!'

இந்திய பிரதமரை தர்ம சங்கடத்தில் ஆழ்த்திவிட்டோம் என்பதை தலாய் லாமா உணர்ந்துகொண்டார். நாடாளுமன்றத்தில் திபெத் விஷயம் குறித்து எதிர்கட்சியினர் காரசாரமாக விவாதம் நடத்திக்கொண்டிருந்தனர். இந்தியா - சீனா - திபெத் விவகாரத்தில் நேரு கையாண்ட கொள்கைகள் பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளாகி இருந்தன. இந்த நிலையில் 1957ம் ஆண்டு அவர் தலாய் லாமாவை மீண்டும் திபெத் திரும்ப உத்தரவிட்டதும் கண்டனத்துக்கு உள்ளானது.

திபெத்தின் எதிர்காலம் மற்றும் தலாய் லாமாவின் பாதுகாப்பு ஆகியவை குறித்து பிரதமர் நேருவுக்கு அக்கறை இருந்தாலும் சீனாவைப்

பகைத்துக்கொள்ள எண்ணவில்லை. 1955ம் ஆண்டு இந்தியாவும் சீனாவும் செய்துகொண்ட 'பஞ்ச சீலக் கொள்கையின்' அடிப்படையில் சீனாவுடனான நட்புறவை வலுப்படுத்திக்கொள்ளவே அவர் விரும்பினார். எந்த அவசர முடிவுக்கும் தான் இப்போது தயாராக இல்லை என்பதை அவர் மறைமுகமாக உணர்த்தினார். நேருவின் நிலைமை புரிந்தாலும், அவரைச் சந்தித்துப் பேசியும் எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லையே என்பதில் தலாய் லாமாவுக்கு ஏமாற்றம்தான். இருப்பினும் நடக்க இருக்கும் பல்வேறு சந்திப்புகளில் நிச்சயம் நல்லது நடக்கும் என்று தனக்குத்தானே ஆறுதல் கூறிக்கொண்டார்.

ஒருபுறம் சீனா, தலாய் லாமா குறித்த பொய் மூட்டைகளை அவிழ்த்துக்கொண்டிருந்தது. மறுபுறம், திபெத்தியர்கள்மீதான வன்முறையைத் தொடர்ந்துகொண்டிருந்தது. தலாய் லாமா லாசாவில் இல்லை என்று தெரிய வந்தவுடன் பல திபெத்தியர்கள் சீன ராணுவத்தினரின் கொடுமைகளுக்கு அஞ்சி, கூட்டம் கூட்டமாக இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்துகொண்டிருந்தனர். அங்கிருந்து வந்த ஒவ்வொருவரும் சொன்ன செய்திகள் தலாய் லாமாவை அதிர்ச்சி அடைய வைத்தன. நோர்புலிங்காவில் வசிக்கும் மக்கள்மீது விமானத்தில் இருந்து வெடிகுண்டுகள் வீசிக் கொன்ற பின்னரும் அவர்கள் வெறி அடங்கவில்லை. பொடாலா மற்றும் ஜோகாங் பகுதி மக்களின்மீதும் வெறியாட்டத்தைத் தொடர்ந்தனர். 1959-60 இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் மட்டும் சீன ராணுவத்தினரின் விமான குண்டு வீச்சு மூலம் கொன்று குவிக்கப்பட்ட திபெத்தியர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் ஒரு லட்சத்துக்கும் அதிகம் என்று சொன்னார்கள் திபெத்திலிருந்து வந்தவர்கள். இந்தப் பட்டியலில் வராமல் சீனர்களால் வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டோர், சித்திரவதைக்கு பயந்து தற்கொலை செய்துகொண்டோர் ஆயிரக்கணக்கில் இருப்பார்கள். சுதந்தரமும் வேண்டும், ரத்தக் களரியும் ஏற்படக்கூடாது என்பது சாத்தியமில்லை என்னும் நேருவின் வார்த்தைகள்தான் எவ்வளவு சத்தியமானவை! திபெத்திய அகதிகளின் எண்ணிக்கை இருபதாயிரத்தைத் தாண்டியது. மிசாமாரி, பக்ஸா துவார் போன்ற பகுதிகளில் நிறுவப்பட்ட தாற்காலிக முகாம்களில் போதிய அடிப்படை வசதிகள் இல்லாததால் அகதிகள் சிரமப்பட்டனர். மேலும், அவை வெப்ப மண்டலங்கள் என்பதால் குளிர் பிரதேசத்தில் தங்கிப் பழக்கப்பட்ட மக்கள் வெயில் தாங்காமல் இறக்க ஆரம்பித்தனர். அகதிகள் தொடர்ந்து அதிக எண்ணிக்கையில் வந்து

கொண்டிருந்ததால் கூடுதல் முகாம்களை குளிர் பிரதேசங்களில் அமைப்பதுடன், போதிய அடிப்படை வசதிகளையும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதை பிரதமர் நேருவிடம் சொல்வதற்காக தலாய் லாமா முசோரியில் இருந்து டெல்லி நோக்கிக் கிளம்பினார்.

1959, ஜூன் மாதம். டெல்லியில் இருவரும் மீண்டும் சந்தித்துப் பல மணி நேரம் பேசினார்கள். அகதிகள் தங்குவதற்கு முகாம்கள் என்பதில் ஆரம்பித்து அவர்களின் மறுவாழ்வு, குழந்தைகளின் கல்வி, எதிர்காலம் என பேச்சுவார்த்தை நீண்டது. ஒரு கட்டத்தில் நேருவை மிகுந்த சிரமப்படுத்துகிறோமோ என்றுகூட தலாய் லாமா தயங்கினார். இந்தியா சுதந்தரம் பெற்று பத்தாண்டுகள்கூட ஆகவில்லை. உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகளே இன்னும் தீர்க்கப்படாத நிலையில் திபெத்திய அகதிகள் பிரச்சனை தீராத தலைவலியாக இருந்துவிடுமோ என்று நேரு யோசித்தார். அளவுக்கு அதிகமாகக் கேட்கிறோமோ என்று தலாய் லாமாவுக்கும் கொஞ்சம் நெருடல். இருப்பினும் தலாய் லாமாவின் அகதிகள் குறித்த கோரிக்கைகளைப் பரிசீலிப்பதாகக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொண்டார் நேரு. திபெத்திய கல்வி, மொழி, கலாசாரம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கத் தனி வாரியத்தை அமைக்கவும் முடிவு செய்தார். திபெத்திய முகாம்களை மலைப் பிரதேசங்களுக்கு மாற்றவும் உறுதி அளித்தார். மேலும், அவர்களின் வேலை வாய்ப்புகளுக்காக டல்ஹவுசி மற்றும் டார்ஜீலிங் பகுதிகளில் கம்பளி நெசவு ஆலைகளையும் தேயிலைத் தோட்டங்களையும் அமைக்க உத்தரவிட்டார்.

தலாய் லாமா இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில், இன்றும் இந்திய அரசாங்கம் பண்டித நேரு வழங்கிய உறுதிமொழியின்படி திபெத்திய அகதிகளுக்குத் தேவையான உணவு, கல்வி, இருப்பிடம், வேலை வாய்ப்பு ஆகியவற்றை இலவசமாக வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியர்கள் பலர் இன்னும் வறுமையில் வாடிக்கொண்டிருக்க திபெத்தியர்கள் நலனுக்காக இந்தியா உதவி செய்து வருவது மிகப் பெரிய விஷயம் என்று தலாய் லாமா நெகிழ்ச்சியுடன் நன்றி பாராட்டுகிறார்.

சீனாவைவிட இந்தியாவுக்குத்தான் திபெத்தின்மீது அதிக உரிமை உள்ளது. திபெத்திய பௌத்த கலாசாரம் இந்தியாவில் இருந்தே தோன்றியது. எனவே, இயற்கையாகவே திபெத் ஏதாவது ஒரு நாட்டுடன்

இணையவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இருந்தால் அது இந்தியாவுடன் இணைவதையே விரும்பும் என்று தலாய் லாமா பலமுறை தனது கருத்தாகவும் திபெத்தியர்களின் கருத்தாகவும் பின்னாளில் உலக அரங்கில் பதிவு செய்துள்ளார். புத்தபிரான் பிறந்த இந்திய மண்ணின்மீது அவருக்கு உள்ள பற்றையும் மதிப்பையுமே இது புலப்படுத்துகிறது.

இதற்கிடையில், டெல்லி பேச்சுவார்த்தைகள் சுமுகமாக முடிந்ததன் காரணமாக தலாய் லாமா பெருமூச்சுவிட்டார். இனியும் அமைதி காப்பதில் அர்த்தமில்லை, தனது இறுதி முடிவை உலகுக்குச் சொல்லவேண்டும் என்று முடிவெடுத்தார். ஜூன், 20ம் தேதி முசோரியில் பத்திரிக்கையாளர் சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்தார். உள்நாட்டில் இருந்தும் உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் இருந்தும் சுமார் 130 பத்திரிகையாளர்கள் அவர் தங்கியிருந்த பிரீலா மாளிகையில் கூடினர். சீன அரசு உருவாக்கிய பதினேழு அம்சத் திட்ட ஒப்பந்தத்தை சீனாவே முறித்துக்கொண்டதால், திபெத்தும் முறித்துக்கொள்வதாக அறிவித்தார். தொடர்ந்து சீனர்களின் அத்துமீறல்கள், ஆக்கிரமிப்புகள், கொடுமைகள், கொன்று குவித்தவர்கள் எண்ணிக்கை என ஒவ்வொன்றாகப் பட்டியலிட்டார். இந்தியாவில் நடைபெற்ற பத்திரிக்கையாளர் சந்திப்பு என்பதால் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுகளும், நிர்பந்தங்களும், இருட்டடிப்பும் இன்றி சொன்னது சொன்னபடி, உள்ளது உள்ளபடி உலகெங்கும் உள்ள அனைத்துப் பத்திரிகைகளிலும் அவரது பேட்டி வெளியானது.

உலகெங்கும் வெளியான பத்திரிக்கைகளில் அவரது பேட்டி வெளியானதில் மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும் அடுத்த நாள் காலை பத்திரிகைகளில் இந்தியப் பிரதமர் வெளியிட்ட செய்தி தலாய் லாமாவைக் கொஞ்சம் சங்கடப்படுத்தியது. இந்தியப் பிரதமர் செய்தியாளர்களுக்கு அளித்த பிரத்தியேகப் பேட்டியில் 'திபெத் விடுதலையையோ தலாய் லாமாவின் எல்லை தாண்டிய அரசையோ இந்தியா அங்கீகரிக்காது' என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்திருந்தார். இது தலாய் லாமாவை அதிர்ச்சி அடைய வைத்தாலும் வேறு கோணங்களில் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். இந்தியாவில் ஜனநாயகம் தழைப்பதற்கு, தானே ஓர் அத்தாட்சி என்பதை உணர்ந்து ஆறுதல் அடைந்தார்.

இந்திய அரசு, திபெத் விடுதலையையோ, எல்லை தாண்டிய அரசையோ

அங்கீகரிக்காது என்று சொன்னபோதும் தனது பேச்சரிமைக்கு எந்தத் தடையையும் விதிக்கவில்லை என்பதுதான் அவருக்கு நிம்மதியைத் தந்தது. இதுவே சீனாவாக இருந்திருந்தால் அறிக்கையை வெளியிட்ட கையோடு சம்பந்தப்பட்டவருக்கும் வாய்ப்பூட்டுப் போட்டிருக்கும், அல்லது தனிமைச் சிறையில் தள்ளி இருக்கும், அல்லது கொன்றே போட்டிருக்கும். ஆனால், இந்தியாவில் அரசுக்கு உடன்பாடான விஷயமாக இல்லாவிட்டாலும், இந்தியக் குடிமகனுக்கு முழு கருத்துச் சுதந்தரம் உண்டு. அரசுக்கு எதிரான கருத்துகளைச் சொல்லவும் உரிமை உண்டு. எனவேதான் நேருவின் அறிக்கை வருத்தம் அளித்தாலும், இந்திய ஜனநாயக மாண்புகள் அவரை வியக்க வைத்தன.

பிர்லா மாளிகையில் தலாய் லாமா தனது ஆன்மிக மற்றும் அரசியல் பணிகளைத் தீவிர ஈடுபாட்டுடன் செய்து கொண்டிருந்தார். எல்லை கடந்த திபெத் அரசில் தகவல், கல்வி, மறுவாழ்வு, பாதுகாப்பு, ஆன்மிகம், பொருளாதாரம் எனப் பல துறைகளை நிறுவி அதற்குப் பொறுப்பாளர்களை நிறுவினார். பெண்களுக்கு அரசுப் பதவிகளில் கணிசமான பகுதியை ஒதுக்கினார். டெல்லி அரசு அவருடைய நடவடிக்கைகளில் குறுக்கிடவில்லை. எந்தத் தொல்லையையும் அளிக்கவில்லை. அதிக அளவில் திபெத்தியர்கள் முசோரிக்கு வரவே வார இறுதியில் அவர்களுடன் நேரடியாகக் கலந்துரையாட முடிவு செய்தார்.

லாசாவில் இருந்தபோது அவரைச் சுற்றிலும் பாதுகாப்பு வட்டம் இருந்ததால், மக்களிடம் இருந்து மிகவும் அந்நியப்பட்டு தனியாகவே இருந்தார். ஆனால், இங்கே எந்தக் கெடுபிடிகளும் இல்லாததால் திபெத்தியர்கள் அவருடன் நெருக்கமாகப் பழகினர். ஒரு வகையில் தலாய் லாமாவுக்கும் இது பிடித்துப் போனதால் கட்டுப்பாடுகளைத் தானே தளர்த்திக்கொண்டார். தன்னைச் சந்திக்க வரும்போது வழக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கும் சம்பிரதாயங்களையும் சடங்குகளையும், குறிப்பாக, தனக்குச் சமமாக யாரும் உட்காரக் கூடாது, தன்னை அண்ணாந்துதான் பார்க்கவேண்டும், கீழே விழுந்து வணங்கவேண்டும் போன்ற வழக்கங்களை ஒழித்தார். தன்னைச் சுற்றி ஓர் அதிகார மையம் இருப்பதை அவர் விரும்பவில்லை. அம்மா, சகோதர, சகோதரிகள், உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்கள் அனைவரும் நினைத்த நேரத்தில் அவரைப் பார்த்துப் பேச முடிந்தது. குடும்பத்தினருடன் ஒன்றாகத் தங்கி, பேசி, உண்டு மகிழ்ந்தார். தோட்டத்தில் காலாற நடந்து அனைவரும்

ஒன்றாகத் திரைப்படங்கள் பார்த்து ரசித்தனர். இந்த சந்தோஷத்தை, லாசா மாளிகையில் கனவில்கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாது.

ஒரு சில மாதங்களிலேயே திபெத்தியர்களின் எண்ணிக்கை முப்பதாயிரத்தைத் தொட்டது. திபெத்தியர்கள் மறுவாழ்வு குறித்துப் பேசும் அதே நேரம், திபெத்தின் பிரச்னை மற்றும் விடுதலை குறித்தும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் விவாதிக்க முடியுமா என்று இந்தியப் பிரதமரிடம் ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்தார் தலாய் லாமா. எனவே, அதே ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் நேருவைச் சந்திக்க நேரம் கேட்டிருந்தார். டெல்லியில் இருந்து அழைப்பு வரவே, மீண்டும் அவரைச் சந்திக்கப் புறப்பட்டார்.

‘ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பில் சீனா, திபெத் இரண்டுமே உறுப்பினராக இல்லாததால் அங்கே பேச அனுமதி கிடைக்காது. உறுப்பினர் அல்லாத நாடுகள் பற்றி யாரேனும் பேசினால்கூட மிகப் பெரிய அனுகூலம் எதுவும் கிடைக்காது. எனவே, முயற்சி செய்வதில் எந்தப் பயனும் இல்லை’ என்று நேரு திட்டவாட்டமாகத் தெளிவுபடுத்தினார். ஆனால், தலாய் லாமா அவரது வேண்டுகோளைப் புறக்கணித்துவிட்டு திபெத் சார்பாகப் பேச ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பில் உறுப்பினர்களாக உள்ள நாடுகளின் தலைவர்களுக்குத் தனித்தனியே கடிதம் எழுதினார். டெல்லியில் உள்ள வெளிநாட்டு தூதர அதிகாரிகளுடன் திபெத் நிலைமை குறித்து ஆலோசனை நடத்தினார். திபெத்தியர்களின் ஆன்மிக மற்றும் அரசியல் தலைவர் என்னும் மிகப் பெரிய பொறுப்புகளில் இருந்தாலும் தலாய் லாமாவின் வயது 24 மட்டுமே என்பதால் பன்னாட்டு தூதரக அதிகாரிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும்போது அனுபவக் குறைவின்மை காரணமாக மிகவும் சிரமப்பட்டார். சீன மற்றும் இந்தியத் தலைவர்களுடன் பேசிய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு ஓரளவு சமாளித்தார்.

அனைத்து நாடுகளுடனான அவரது முயற்சி முழுமையாகக் கைகொடுக்காவிட்டாலும் ஓரளவு உதவியது. மலேசிய மற்றும் அயர்லாந்து அரசுகள் திபெத் குறித்த வரைவுத் தீர்மானத்தை அக்டோபரில் நடைபெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் கூட்டத்தில் முன்மொழிந்தன. இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாமா வேண்டாமா என வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. ஆதரவாக நாற்பத்தி ஐந்தும், எதிராக ஒன்பது வாக்குகளும் பதிவாயின.

வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொள்ளாத இருபத்தி ஆறு நாடுகளுள் இந்தியாவும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வெளிநாடுகளின் ஆதரவைத் தேடிய அதே வேளையில், இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய எதிர்க்கட்சிகளின் ஆதரவையும் தலாய் லாமா நாடினார். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் முழு ஆதரவு அளித்ததுடன் 'திபெத் ஆதரவுக் குழு' என்ற அமைப்பையும் நிறுவி தலாய் லாமாவுக்கு ஊக்கம் அளித்தார். உலகளவில் செயல்படும் 'பன்னாட்டு நீதிபதிகள் ஆணையம்' திபெத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த அத்துமீறல்களையும் அநீதிகளையும் விசாரித்து அறிக்கை தர ஒப்புக்கொண்டது. இவை தலாய் லாமாவின் தளராத முயற்சிகளுக்குக் கிடைத்த வெற்றிகள்.

துர்க்மெனிஸ்தான் மற்றும் மங்கோலிய நாடுகளில் இருந்து வந்தவர்கள் தலாய் லாமாவைச் சந்தித்து சீனர்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் மக்கள்பட்ட துயரங்களையும் துன்பங்களையும் விவரித்தனர். 'எனவே, சீனாவுக்கு எதிராக எடுக்கும் எந்த நடவடிக்கைக்கும் நாங்கள் மனதார ஆதரவு தருகிறோம்' என்று உறுதி அளித்தனர்.

அதே ஆண்டு, டெல்லியில் ஆசிய - ஆப்பிரிக்கக் குழு ஒன்று தலாய் லாமாவைச் சந்தித்து உரையாடியது. இந்தக் குழுவில் இருந்த பெரும்பாலான உறுப்பு நாடுகள், ஐரோப்பிய நாடுகளின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு சமீபத்தில்தான் விடுதலை பெற்றிருந்தன. எனவே, திபெத்தியர்களின் சுதந்தர உணர்வை அந்தக் குழுவினர் எளிதில் புரிந்துகொண்டு கொள்கை அளவில் ஆதரவைத் தெரிவித்தார்கள்.

தென் இந்தியாவில், மைசூருக்கு அருகே 3000 ஏக்கர் பரப்பளவில் நிலம் ஒதுக்கித் தர நேரு முடிவு செய்து, தலாய் லாமாவின் விருப்பத்தைக் கேட்டார். 'மைசூர் அழகான, அமைதியான ஊர் என்றாலும்கூட திபெத்தியர்கள் மலைவாழ் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவர்கள் என்பதால் சமவெளியில் வசிப்பது அவர்களுக்கு இயலாத ஒன்று. மலைப் பகுதிகளில் வசிக்கும்போது வராத நோய்கள் சமவெளியில் வரும். மேலும், குளிர் பிரதேசத்தில் பழக்கப்பட்ட உடம்பு சமவெளி வெயிலைத் தாங்காது. இவை எல்லாவற்றையும்விட திபெத்துக்கு அருகே உள்ள ஏதாவது ஒரு மாநிலத்தில் இருந்துகொண்டு எல்லை தாண்டிய அரசை நிறுவினால் பல வகைகளில் பயனளிக்கும்!' என்று நேருவிடம் பக்குவமாகத் தனது நிலையை விளக்கினார். நேரு கோபப்படாமல் கேட்டுக்கொண்டார். மைசூருக்குப் போயே தீர்வேண்டும் என்று அவர்

வற்புறுத்தவில்லை. நேருவின் உயர்ந்த பண்பைக் கண்டு தலாய் லாமா நெகிழ்ந்துபோனார்.

1959ம் ஆண்டு இறுதியில் திபெத்திய அகதிகளுக்காக இந்திய அரசு மத்திய மறுவாழ்வுக் குழு ஒன்றை ஆச்சார்ய கிருபளானி தலைமையில் அமைத்தது. அமெரிக்காவும் அவசர மறுவாழ்வுக் குழு ஒன்றை நிறுவினது. இவற்றைத் தொடர்ந்து மேலும் பல நாடுகள் குழுக்களை அமைத்து, திபெத்திய அகதிகளுக்கான மறுவாழ்வுப் பணிகளில் தங்களால் இயன்ற அளவுக்கு உதவிகளை வழங்கின. உலக நாடுகளில் இருந்து ஓரளவு நிதி குவிய ஆரம்பித்தது.

ஒருமுறை இலங்கையைச் சேர்ந்த புத்த பிட்சு ஒருவர் தலாய் லாமாவைப் பார்க்க வந்திருந்தார். திபெத்தைப் போன்று இலங்கையும் பௌத்த நாடு என்பதால் இருவரும் பௌத்த ஆன்மிகம் பற்றி உரையாடினர். இறுதியில் விடை பெறும்போது இலங்கைக்கு வருமாறு தலாய் லாமாவுக்கு அழைப்பு விடுத்தார் அவர். பௌத்தம் தழைக்கும் முக்கிய நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்று என்பதாலும், அதை விட முக்கியமாக பகவான் புத்தரின் புனிதமான 'பல்' இலங்கையில் இன்றைக்கும் மக்கள் பார்வைக்கு இருப்பதாலும் தலாய் லாமா உடனடியாக வருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். பயணத்துக்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் முடிக்கிவிட்டார். ஆனால், திடீரென ஒரு நாள் இலங்கை வெளி விவகார அமைச்சகத்திடம் இருந்து தந்தி வந்தது. சில எதிர்பாராத நிகழ்வுகள் காரணமாக தலாய் லாமாவை வரவேற்க இயலாத சூழல் நிலவுவதாகத் தெரிவித்திருந்தார்கள். அந்த எதிர்பாராத நிகழ்வுகள் எப்படி ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை தலாய் லாமா உணர்ந்துகொண்டார்.

1959 டிசம்பரில் டெல்லி சென்று மரியாதை நிமித்தம் பிரதமர் நேருவைச் சந்தித்தார். திபெத்தியர்களின் மறுவாழ்வு குறித்து நேரு அக்கறையுடன் பேசினார். பிறகு, குடியரசுத் தலைவர் ராஜேந்திரப் பிரசாத் ராஷ்டிரபதி பவனில் சந்தித்துச் சிறிது நேரம் உரையாடினார் தலாய் லாமா. துணை குடியரசுத் தலைவர் ராதாகிருஷ்ணனையும் சந்தித்தார்.

டெல்லி சந்திப்புகளை முடித்துக்கொண்டு சாரநாத்துக்குச் சென்றார். பகவான் புத்தர் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்த இடம் அது. அந்த இடத்தில் அமர்ந்து கண்களை மூடிக்கொண்டு தியானத்தில் ஆழ்ந்தார். 'ஆசைதான் துன்பங்களுக்கு அடிப்படை', 'துன்பம் என்பது விடுதலையின் முதல்படி', 'சந்தோஷத்தை அளக்கும்

கருவிதான் துன்பம்' போன்ற புத்தரின் பொன்மொழிகள் அவர் மனத்தில்
விரிந்தன.

14. நிரந்தர இடம்

1959ம் ஆண்டு, உலகளவில் பல அரசியல் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. கியூபாவின் அதிபராக ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ பதவி ஏற்றுக்கொண்டார். அமெரிக்க அரசில் ஐம்பதாவது மாகாணமாக ஹவாய் இணைந்துகொண்டது. சோவியத் யூனியன், செயற்கைக் கோளில் முதன் முதலாக ஒரு குரங்கை அனுப்பி பரிசோதனையில் ஈடுபட்டது. திபெத் அப்படியே இருந்தது. அங்கே முன்னேற்றத்தின் வாசம்கூட காணப்படவில்லை. தலாய் லாமாவும் இல்லாமல், வெறிச்சோடிக்கிடந்த திபெத். உலகத்தையே திபெத் மறந்துவிட்டது போல், திபெத்தையும் உலகம் மறந்துவிட்டிருந்தது. சீனாவைக் கண்டித்து ஒரு வார்த்தை யாரும் பேசவில்லை.

தலாய் லாமா ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பதினாலாவது மன்றம் கூடியது. திபெத், சீனா இரண்டுமே உறுப்பு நாடுகளாக இல்லாத நிலையில், வேறு சில நாடுகள் தயாரித்த வரைவின் அடிப்படையில் திபெத் குறித்த விவாதங்கள் தொடங்கின. ரஷ்யா உள்ளிட்ட கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் 'திபெத் சுதந்தர நாடு அல்ல, சீனாவின் ஒரு பகுதியே' என்றன. எனவே, சீனாவின் உள்நாட்டு விவகாரங்களை விசாரிக்கும் அதிகாரம் ஐக்கிய நாடுகளுக்குக் கிடையாது. திபெத் பிரச்சனையை விவாதிப்பது தவறு என்பது ஒருபுறம் இருக்க, முதலில் விவாதத்துக்கு அனுமதி அளித்ததே மாபெரும் தவறு என்று கம்யூனிஸ்டுகள் கூக்குரலிட்டனர். வேறு வழியின்றி அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் திபெத் பிரச்சனையை சீனாவின் உள்நாட்டு விவகாரம் என்று ஒப்புக்கொண்டு விலகிக்கொண்டன. அன்று தொடங்கி இன்று வரை திபெத் பிரச்சனை, ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் கிணற்றில் போட்ட கல்லாகவே கிடக்கிறது. 'திபெத் பிரச்சனையை ஐ.நா சபைக்கு எடுத்துச் சென்றாலும் எந்தப் பயனும் இருக்காது' என்று நேரு சொன்னது எவ்வளவு உண்மை என்று தலாய் லாமா மீண்டும் ஒரு முறை நினைத்துக்கொண்டார்.

இதற்கிடையே, தலாய் லாமா தனது சகோதரர் துப்டீன் ஜிக்மே நொர்பூவை சுவிட்சர்லாந்து, ஜெர்மனி, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இத்தாலி ஆகிய நாடுகளுக்கு அனுப்பி, அங்கே திபெத்திய குழந்தைகளின் மறுவாழ்வு இல்லங்களை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தினார். இங்கே

டார்ஜிலிங்கில் கியாலோ தொண்டுப் மனைவி திபெத்திய சுய உதவி மையங்களை நிறுவினார். இதைத் தொடர்ந்து வட இந்தியாவில் பல திபெத்திய முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டன. திபெத்திய அரசில் நிலச்சுவான்தார்களாகவும் அதிகாரிகளாகவும் இருந்தவர்கள், இந்தியாவில் இங்கே உண்ண உணவும் இருக்க இடமும் இன்றி அகதிகளாக தவித்துக்கொண்டிருந்தனர். மலை உச்சியில் முகாம்களை அமைத்துக்கொண்டதால் சாலை வசதிகள் அத்தியாவசியமானது. வயதான ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் கூட விடிய விடிய சாலை மேம்பாட்டுப் பணிகளில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டனர். மருத்துவமனை உள்ளிட்ட சுகாதார வசதி எதுவும் இல்லாததால் மலேரியா, காலரா, மஞ்சள் காமாலை, காச நோய் உள்ளிட்ட உயிர்கொல்லி நோய்கள் பரவி நூற்றுக்கணக்கானோர் மடிந்தனர். மின் வசதியும் இல்லாததால் எண்ணெய் விளக்குகளே பயன்படுத்தப்பட்டன.

புத்தகயா மற்றும் சாரநாத் மடாலயங்களில் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் கூடி இவரது பேச்சைக் கேட்டனர். 'மனதைத் தளரவிடாதீர்கள். என்றேனும் ஒருநாள் நமக்குச் சுதந்தரம் கட்டாயம் கிடைத்தே தீரும். அதுவரை நமது பண்பாட்டையும் மதத்தையும் காப்பாற்றவேண்டிய பெரும் பணி நமக்கு உள்ளது. 'துன்பம் என்பது இன்பத்தை அளக்கும் கருவி' என்று புத்த பகவான் சொன்னதை மட்டும் நினைவில் வைத்துக்கொண்டு கடமையைச் செய்யுங்கள்' என்று உபதேசித்தார். தனது பயணங்களை முடித்துக்கொண்டு தலாய் லாமா முசோரி திரும்பினார்.

இமாசலப் பிரதேசம் அருகே உள்ள தரம்சாலா என்னும் இடத்தில் அவருக்கு நிரந்தரமாக இடம் ஒதுக்க மத்திய அரசு முடிவு செய்துள்ளதாகத் தகவல் வந்தது. தற்போது தங்கி இருக்கும் முசோரியை அடைய டெல்லியில் இருந்து சில மணி நேரப் பயணம் போதும். ஆனால், தரம்சாலாவில் இருந்து டெல்லி வர, குறைந்தது ஒரு நாளாவது ஆகும். ஒருவேளை தான் அடிக்கடி டெல்லி வருவதைத் தவிர்க்கவே அதிக தூரம் உள்ள ஒரு இடத்தில் இடம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்களோ என்றும் அவருக்குச் சந்தேகம் வந்தது. தனது திபெத் அரசு அதிகாரி குண்டெலிங் தரம்சாலாவுக்குச் சென்று, இடத்தைப் பார்த்து வர அனுமதிக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார் தலாய் லாமா. ஒப்புதல் கிடைத்தது. அந்த அதிகாரி தரம்சாலாவுக்குச் சென்றுவந்தபிறகு

ஒரே ஒரு வரியில் தன் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார். 'முசோரியில் கிடைக்கும் பாலைவிட தரம்சாலாவில் கிடைக்கும் தண்ணீர் மேலானது!' இந்தியாவைச் சந்தேகித்தது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்பதை உணர்ந்தவாறே முசோரியில் இருந்து தரம்சாலாவுக்குக் கிளம்ப ஆயத்தமானார் தலாய் லாமா.

முசோரி, பிர்லா மாளிகையில் இருந்து எண்பதுக்கும் அதிகமான அதிகாரிகள், ஆன்மிகத் தலைவர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோர் அடங்கிய குழுவுடன் தரம்சாலாவில் உள்ள தனது புதிய இல்லத்துக்குப் புறப்படத் தயாரானார் தலாய் லாமா. கிளம்புவதற்கு முன்பு திபெத் மக்களுக்கு 1960, மார்ச் 10ம் தேதி அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டார். 'திபெத் பிரச்சனையை நீண்டகாலக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகவேண்டும். கடுமையான தியாகங்கள் செய்யவேண்டும். ஆனால், அதற்கு முன்பு நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டிய முக்கிய விஷயம் திபெத் அகதிகளின் மறுவாழ்வு. அவர்களுடைய கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, குடியிருப்பு ஆகியவற்றுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதுடன் திபெத்திய கலாசாரம், பண்பாடு, நாகரிகம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கவும் உறுதி மேற்கொள்வது அவசியம். உண்மை, நீதி, நேர்மை இவை மட்டுமே நம்மிடம் உள்ள ஆயுதங்கள். இவற்றின் உதவியுடன் என்றேனும் ஒருநாள் நிச்சயம் திபெத்தின் விடுதலையை அடைவோம்!'

பயணத்துக்குத் தேவையான அனைத்துப் பணிகளையும் முடிக்க ஒரு மாதம் ஆனது. இறுதியாக 1960, ஏப்ரல் 29ம் தேதி முசோரியில் இருந்து தலாய் லாமா தனது புதிய இருப்பிடமான தரம்சாலாவுக்கு ரயிலில் கிளம்பினார். வழி எங்கும் வழக்கம் போல் மக்கள் கூட்டம். கொஞ்ச நாள்களே தங்கி இருந்தாலும் முசோரி மக்கள் அவர்மீது அன்பைப் பொழிந்தனர். அவர்களிடம் இருந்து பிரியா விடை பெற்றுக்கொண்டு அடுத்த நாள் காலை பதான்கோட் ரயில் நிலையம் வந்து சேர்ந்தனர். அங்கிருந்து காரில் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். செங்குத்தான மலைப் பிரதேசம். மேலும், மேக மூட்டமும் பனிப் பொழிவும் இருந்ததால் வாகனங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஊர்ந்து சென்றன. மூன்று மணி நேர கார் பயணத்துக்குப் பின்னரே தரம்சாலா பகுதியை அடைந்தனர்.

மூங்கில் தட்டி ஒன்று அவசரம் அவசரமாக நிறுவப்பட்டு, அதில் 'தலாய் லாமா! வருக! வருக!' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதைப் பார்த்துப்

பரவசப்பட்டுக்கொண்டே, அடுத்த ஒரு மைல் தூரத்தில் உள்ள அவரது 'ஸ்வர்க் ஆஷ்ரம்' என்னும் புதிய இல்லத்தைச் சென்றடைந்தார். பிரிட்டிஷ் காலத்தில் அந்தப் பகுதியின் கோட்ட ஆணையர் தங்கியிருந்த பங்களா அது. அருகே இருந்த மேலும் சில பங்களாக்கள் அவரது குடும்ப உறவினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் அலுவலர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தன. இடம் சிறியதாக இருந்தாலும் விரிவுபடுத்திக்கொள்ள சுற்று வட்டாரத்தில் ஏராளமான காலி இடங்கள் இருந்தன. இனி எதிர்கால அரசியல் இங்கிருந்துதான் என்பது உறுதியாகிவிட்ட நிலையில், தான் தங்குவதற்கு நிரந்தரமான ஓரிடத்தை ஒதுக்கித் தந்த இந்திய அரசுக்கும் பிரதமர் பண்டித நேருவுக்கும் தனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார் தலாய் லாமா. இரவு வெகு நேரம் ஆகிவிட்டது. களைப்பும் அசதியும் சேர்ந்துகொள்ள, அடுத்தநாள் காலை அந்த இடத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கலாம் என்ற முடிவுடன் படுத்துக் கொண்டார். கண்கள் தூக்கத்தைத் தழுவினாலும் மனம் என்னவோ திபெத்தின் விடுதலை, சுதந்தரமான வாழ்க்கை என்றே அலைபாய்ந்துகொண்டிருந்தது.

மலைகள் சூழ்ந்த ரம்மியமான இடம் தரம்சாலா. இந்தியாவிலேயே அதிக மழை பொழியும் இடம் சிரபுஞ்சி என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், இரண்டாவது அதிக மழை பொழியும் இடம் எது தெரியுமா? அது தரம்சாலாதான் என்று தான் வசிக்கும் இடத்தைப் பற்றி அவ்வப்போது பெருமையாகச் சொல்வார் தலாய் லாமா. பிரச்சனை என்று பார்த்தால் எப்போதாவது ஏற்படும் நிலநடுக்கம்தான். ஆனால், அதுவும் பெரிய அளவில் இருக்காது. 1905ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட நிலநடுக்கத்தின்போது அங்கிருந்த மாதா கோயில் கோபுரம் உடைந்து விழுந்ததாம். மற்றபடி மிகப் பெரிய அளவில் வேறு எந்த பாதிப்பும் நிகழவில்லை.

தலாய் லாமா தரம்சாலாவுக்கு வந்தபோது அவருக்கு உறுதுணையாக அவருடன் வந்தவர் இந்திய அரசின் செய்தித் தொடர்பாளர் திரு நாயர். இருவருக்கும் இடையே நல்ல புரிதல் இருந்தது. வெளிநாட்டுத் தலைவர்களுடன் பேசவும், அவர்கள் சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ளவும் நாயர் கற்றுக் கொடுத்த ஆங்கிலம் தனக்குப் பெருமளவு உதவியதாக நினைவு கூர்ந்திருக்கிறார் தலாய் லாமா.

தரம்சாலாவுக்கு வந்த சில வாரங்களில் முதலில் தொடங்கியது அனாதைக் குழந்தைகளுக்கான காப்பகம்தான். சீனர்களின்

அடக்குமுறை காரணமாகக் கொல்லப்பட்ட அப்பாவி திபெத்தியர்களின் வாரிசுகள் அனாதைகளாகிவிட்டன. அன்பும் ஆதரவும் கல்வியும் இல்லாததால், சமூகக் குற்றங்கள் பெருகுவதற்கு இவர்களே காரணியாகிறார்கள். எனவே, அனாதைகளுக்கான காப்பகங்களை அமைத்து கல்வியையும் ஆதரவையும் வழங்குவது மிக மிக அவசியமான, அவசரமான பணி என்பதில் தலாய் லாமா உறுதியாக இருந்தார். அந்தக் காப்பகம் சிறந்த வகையில் நிர்வகிக்கப்படுவதுடன் தனது நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தனது சகோதரி சேரிங் டோல்மாவையே அதன் தாளாளராக நியமித்தார். ஐம்பது குழந்தைகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காப்பகம், அடுத்த ஒரு மாதத்தில் பத்து மடங்காகப் பெருகியது. அனாதை இல்லங்கள் பெருகுவதும் நூற்றுக்கணக்கான ஆதரவற்றவர்கள் அவற்றில் இருப்பதும் சந்தோஷப்படக்கூடிய விஷயம் இல்லை. ஆனாலும் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் தன்னால் ஆதரவு வழங்க முடிகிறதே என்ற வகையில் தலாய் லாமா ஆறுதலடைந்தார்.

தலாய் லாமா, தரம்சாலா வந்த அடுத்த சில வாரங்களில் பன்னாட்டு நீதிபதிகள் ஆணையத்தின் தலைவர் அவரைச் சந்திக்க நேரம் கேட்டிருந்தார். திபெத் மக்களின் மீதான சீனாவின் மனித உரிமை மீறல், ஆக்கிரமிப்பு ஆகியவை குறித்து அவர்தான் ஆவணங்களைத் திரட்டி விசாரித்துக்கொண்டிருந்தார். எனவே தலாய் லாமா உடனடியாக அவரைச் சந்தித்துப் பேசியதுடன், பன்னாட்டு நீதிபதிகள் ஆணையத்தின் முன்பு சாட்சி சொல்ல வர வேண்டும் என்ற அழைப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார். 1960 ஆகஸ்டில் ஆணையத்தின் விசாரணை முடிவுகள் ஜெனிவாவில் வெளியிடப்பட்டன. சீனாவின் மனித உரிமை மீறல்களையும் ஆக்கிரமிப்புகளையும் கடுமையாகக் கண்டித்ததுடன் திபெத்தில் படுகொலைகள் நிகழ்த்திய குற்றவாளி என்றும் அந்த அறிக்கை சீனாவைக் கடுமையாகச் சாடியிருந்தது. மொத்தத்தில் அதன் முடிவுகள் திபெத்துக்கு ஆதரவாகவே காணப்பட்டன. ஐம்பது நாடுகளைச் சேர்ந்த 3 லட்சம் வழக்கறிஞர்களும் நீதிபதிகளும் கொண்ட ஓர் அமைப்பு அது.

அந்த ஆண்டு முழுவதுமே தலாய் லாமா திபெத்தியர்களின் மறுவாழ்வு, மறுசீரமைப்பு மற்றும் நிர்வாகப் பணிகளில் தீவிர கவனம் செலுத்தினார். செப்டெம்பர் 2ம் தேதி திபெத்திய மக்களுக்கான ஆணையம் ஒன்றை நிறுவினார். திபெத்தின் யூ சாங், ஆம்தோ மற்றும் கம் ஆகிய மூன்று

பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த அமைப்பின் உயர்நிலைக் குழு உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள். இந்த அமைப்புக்கு 'போ மிமாங் செடூய் லென்காங்' என்று பெயர். இதன் உறுப்பினர்கள் பல்வேறு துறைகளின் செயல்களுடன் மாதம் ஒரு முறை கலந்துரையாடி முடிவெடுப்பார்கள். அதற்கான முழு அதிகாரமும் இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. மிக முக்கிய விஷயங்களில் முடிவெடுக்க தேசிய செயற்குழுவான 'கஷாக்' உறுப்பினர்களுடன் ஆலோசிப்பார்கள். கிட்டத்தட்ட நாடாளுமன்றச் செயல்பாடுகளைப் போன்றது இந்த அமைப்பின் செயல்பாடுகள். ஆரம்பத்திலேயே பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுவிட்டதால், கம்யூனிச பாணியில் நிர்வாகம் நடப்பதாகக் குற்றச்சாட்டுகள் எழுந்தன. காலப்போக்கில் ஜனநாயக முறையில் உறுப்பினர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டனர்.

அகதிகளாக வந்த திபெத்தியர்களுக்குக் கருணை அடிப்படையில் இந்தியா ஓரளவு அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுத்தது. தலாய் லாமா, மதத் தலைவர் என்ற முறையில் அவருக்கு மட்டும் சில பிரத்தியேக வசதிகள் தரப்பட்டிருந்தன. உணவு, உடை உள்ளிட்ட அவரது தனிப்பட்ட செலவுகளுக்காக தினமும்

ரூ.20/- இந்திய அரசு வழங்கியது. டாலரை விட அதிகம், பவுண்டை விடக் குறைவு என்ற வகையில் அன்றைய காலக் கட்டத்தில் அது மிகப் பெரிய தொகை. ஆனால், திபெத்தில் வசதியாக வாழ்ந்த பல மூத்த குருமார்கள் வெயிலிலும் மழையிலும் குளிரிலும் மாட்டுக் கொட்டகையிலும் குடிசைகளிலும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

எத்தனை கஷ்டங்கள் வந்தாலும் பௌத்த மத தர்மத்தை மட்டும் விட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார் தலாய் லாமா. பணத்துக்காக வேறு மதங்களுக்கு மாறக்கூடாது என்பதை அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார். மக்களுக்கு பௌத்தத்தின் மீதுள்ள பற்றைத் தொடர்ந்து தக்க வைக்க, பௌத்த மடாலயங்கள் அமைக்க இடம் ஒதுக்குமாறு இந்திய அரசிடம் கேட்டுக்கொண்டார். பூடான் எல்லையில் உள்ள பக்ஸா துவார் என்னும் இடத்தில் கணிசமான இடத்தை வழங்கி, கொஞ்சம் நிதியையும் ஒதுக்கியது இந்தியா. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 6,000 பௌத்த துறவிகள் அங்கே தஞ்சம் அடைந்தனர். மலைப்பாங்கான இடத்தில் வசித்துப் பழக்கப்பட்ட திபெத்தியர்களுக்கு ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல்

சமவெளிப்பகுதிகள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. கடுமையான வெயிலைத் தாங்கமுடியாமல் பலர் நோய்வாய்ப்பட்டனர். வெகு தொலைவில் இருந்து வந்த உணவுப் பொருள்கள் வரும்போதே கெட்டுப்போயிருந்தன. அதை உட்கொண்ட பலருக்கு வயிற்றுப் போக்கும் வாந்தியும் ஏற்பட்டன. திபெத் விடுதலை ஒன்றே லட்சியம். சுகம் துக்கம் எது வந்தாலும் சமமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அறிவுரையைத் தவிர தலாய் லாமாவால் வேறு எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை.

நிதி ஆதாரங்கள் போதிய அளவில் இல்லாதது பெருங்குறையாக இருந்தது. கல்வி, வேலை, வாய்ப்பு, மறுவாழ்வு ஆகியவற்றுக்கு இந்திய அரசு கணிசமாகவே நிதி ஒதுக்கியிருந்தது. எனவே, ஒரு கட்டத்துக்கு மேல் அவர்களிடம் தொடர்ந்து கேட்க முடியவில்லை. ஆனால், அன்றாட நிர்வாகச் செலவுக்குத்தான் பணம் போதவில்லை. எனவே, சம்பாதிக்கும் ஒவ்வொருவரும் மாத வருமானத்தில் 2 சதவீதம், மற்றவர்கள் ரூ 2/- மட்டும் வருமான வரியாகச் செலுத்தவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், இந்தத் தொகை யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொரி என்ற அளவில்தான் இருந்தது.

திடீரென்று ஒரு நாள் கென்ராப் டென்சின், சிக்கிம் மாநிலத்தில் 1950ம் ஆண்டு முதலீடு செய்திருந்த சொத்து குறித்துப் பேசினார். லட்சக்கணக்கில் அதன் மதிப்பு இருக்கும் என்றும் அதை விற்றுக் கிடைக்கும் பணத்தை நிர்வாகச் செலவுகளுக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் யோசனை தெரிவித்தார். நேரு செய்த உதவிகளுக்குப் பிரதிபலனாக இந்திய அரசிடம் அந்தச் சொத்தை அளித்துவிடலாம் என்று தலாய் லாமா நினைத்தார். ஆனால், மற்ற குருமார்களோ வெளிச் சந்தையில் விற்றால் அதிகப் பணம் கிடைக்கும், இந்தியாவிடம் விற்றால் போதிய பணம் கிடைக்காது என்று தடுத்துவிட்டார்கள். எனவே, வேறு வழியின்றி கொல்கத்தாவில் உள்ள தனியாருக்கு 8 மில்லியன் டாலருக்கு அந்தச் சொத்தை விற்றார்கள்.

கிடைத்த பணத்தைப் பல்வேறு தொழில்களில் முதலீடு செய்தார்கள். இரும்புக் குழாய்கள், காகிதம் எனப் பல்வேறு தயாரிப்புகளில் தடம் பதித்தனர். ஆனால், போதிய அனுபவமும் வழிகாட்டுதலும் இல்லாத காரணத்தால் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, கடுமையான நஷ்டத்தையே சந்தித்தனர். சொத்தை விற்ற பணத்தில் பெரும்பகுதி நஷ்டமானது. எந்த

நோக்கத்துடன் சொத்தை விற்று தொழில் ஆரம்பித்தார்களோ அது எந்தப் பயனுமின்றிக் கடலில் கரைத்த பெருங்காயமாக விரயமானது.

முதலீடு செய்த பணத்தில் எட்டில் ஒரு பகுதியை எப்படியோ மீட்டார்கள். மீண்டும் விஷப் பரிட்சையில் இறங்காமல், அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு 1964ம் ஆண்டு 'தலாய் லாமா அறக்கட்டளை' என்ற பெயரில் தர்ம ஸ்தாபனம் ஒன்றைத் தொடங்கினார்கள். ஆனால், பிறகே தலாய் லாமாவுக்கு ஓர் உண்மை நினைவுக்கு வந்தது. சிக்கிம் மாநிலத்தில் முதலீடு செய்திருந்த சொத்து திபெத்தியர்கள் அனைவருக்கும் சொந்தமானது. அங்கிருந்து அகதிகளாக இந்தியாவுக்கு வந்தவர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானதல்ல! துடிதுடித்துப் போனார் தலாய் லாமா. திபெத்தியர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான சொத்தை அவசரப்பட்டு விற்றதுடன், கிடைத்த பணத்தில் பெரும்பகுதியை இழந்தும்விட்டோமே என்று வருந்தினார்.

தர்மசாலாவில் கோடை காலத்தில் பேட்மிண்டன் விளையாடினார். குளிர் காலத்தில் பனிச் சறுக்கு. ஒருநாள் டேவிட் ஹோவர்த் என்னும் ஆங்கிலேய எழுத்தாளரின் அறிமுகம் கிடைத்தது. தலாய் லாமாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவர் வந்திருந்தார். 'எனது நாடு எனது மக்கள்' (My Land My People) என்ற தலைப்பில் அந்தப் புத்தகத்தின் முதல் தொகுப்பு வெளியானது.

மூத்த அரசியல் ஆலோசகர்கள், ஆன்மிக குருமார்கள் ஆகியோர் வழிகாட்டுதலுடன், 1961ம் ஆண்டு எல்லை தாண்டிய திபெத் அரசின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் வரைவு வெளியானது. இதன்மீது கருத்துத் தெரிவிக்கவும், திருத்தங்கள், மாற்றங்கள் குறித்துப் பரிந்துரைக்கவும் அனைத்து திபெத்தியர்களுக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. தலாய் லாமாவின்மீது நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால், மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஆதரவுடன் அவரை நீக்கும் அதிகாரம் தேசிய பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த வரையை தலாய் லாமாவே முன்மொழிந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆனால், திபெத்தியர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். 'வேறு எந்தத் திருத்தத்துக்கும் ஒப்புக்கொள்வோம். ஆனால், தலாய் லாமாவை நீக்கும் அதிகாரத்தை மட்டும் யாருக்கும் தர ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம். வரைவில் இருந்து அந்தப் பகுதியையே அகற்றிவிடுங்கள். கடைசிவரை நீங்கள்தான் எங்களுக்கு தலாய் லாமா. அரசியல் தலைவர், மதகுரு

எல்லாமே நீங்கள் தான்' என்று கூடியிருந்த அனைவரும் ஒரே குரலில் ஒலித்தனர். தலாய் லாமா பதவியும் ஜனநாயக நெறிகளுக்கு உட்பட்டதுதான் என்று அவர் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தும் யாரும் மசியவில்லை. கடைசியில் வேறு வழியின்றி வரைவில் அந்தப் பகுதி மட்டும் நீக்கப்பட்டது.

1954ம் ஆண்டு நேருவுக்கும் சீனப் பிரதமர் சூ என் லாயுக்கும் இடையே சீனத் தலைநகர் பீகிங்கில் 1954ம் ஆண்டு 'பஞ்ச சீலக் கொள்கை' ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. பரஸ்பரம் இரு நாடுகளின் இறையாண்மையை மதிக்கவேண்டும், போர் தொடுக்கக்கூடாது, அடுத்தவர் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடக் கூடாது, சமத்துவம், அமைதி ஆகியவற்றை நிலை நாட்டவேண்டும் என ஐந்து கொள்கைகளைக் கொண்டதுதான் பஞ்ச சீலக் கொள்கை.

ஆனால், இவை அனைத்தையும் மீறும் வகையில் 1962, அக்டோபர் 20ம் தேதி சீன ராணுவம் இந்திய எல்லைக்குள் அத்துமீறி நுழைந்தது. வேறு வழியின்றி அமெரிக்காவின் உதவியை இந்தியா நாடியது. அப்போதைய அமெரிக்க அதிபராக இருந்த ஜான் எஃப் கென்னடியும் உதவிக்காக உடனடியாக விமானங்களையும் ஆயுதங்களையும் அனுப்ப உத்தரவிடுவதாக உறுதி அளித்தார். சீனா என்ன நினைத்ததோ! திடீரெனப் போரை நிறுத்துவதாக அறிவித்தது. போர் நின்றது. ஆனால், ஆக்கிரமித்த சுமார் 33,000 சதுர கி.மீ பகுதியை விட்டு நகரவில்லை. (அந்தப் பகுதியை இந்தியாவுக்குத் திருப்பித் தராமல், இன்றைக்கும் சீனா தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது).

இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நடந்த போரில் இந்தியா படுதோல்வியைச் சந்தித்தது. திபெத் மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள இந்தியப் பகுதிகளை சீனா வளைத்துக்கொண்டது. இதன் மூலம் திபெத்தைச் சுற்றி இந்தியப் பகுதிகளையே வேலியாக்கிவிட்டது. மாவோவின் இந்த அடாவடித்தனத்தால் பிரதமர் நேரு அதிர்ந்துபோனார். சீனா, நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யும் என்று அவர் கனவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை. 'இந்தோ - சீனா பாய் பாய்' (இந்தியர்களும் சீனர்களும் சகோதரர்கள்) என்ற கோஷத்துடன் தான் போட்ட ஒப்பந்தம் தனது வாழ்நாளிலேயே மீறப்பட்டதை அவரால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

பஞ்ச சீலக் கொள்கை மீறல், மா சே துங்கின் நம்பிக்கைத் துரோகம்,

சீனாவுடன் நடந்த போரில் இந்தியாவின் படுதோல்வி எனப் பல்வேறு விஷயங்கள் நேருவின் உடலையும் மனத்தையும் கடுமையாகப் பாதித்தன. பக்கவாதம் வந்து சக்கர நாற்காலியில் அமரும் நிலைக்கு உள்ளானார். இந்நிலையில் நேருவைப் பார்க்க தலாய் லாமா சென்றிருந்தார். உடலும் மனதும் தளர்ந்த நிலையிலும் அவரை வரவேற்று உபசரித்தார் நேரு. இந்திய - சீனப் போருக்கு ஒரு வகையில் தானும் காரணம் என்று நினைத்து அவரைப் பார்த்து கண்ணீர் வடித்தார் தலாய் லாமா. தன்னால்தான் இந்தியா மிகப் பெரிய இழப்பைச் சந்திக்க நேரிட்டது என்று வருந்தினார். கனத்த இதயத்துடன் தலாய் லாமா அறையைவிட்டு வெளியேறினார். டேராடூனுக்குச் செல்லத் தயாராகிக்கொண்டிருந்த பிரதமரை விமான நிலையத்தில் மீண்டும் சந்தித்தார். ஒருவேளை பிரதமர் நேருவுடனான கடைசி சந்திப்பு இதுவாக இருக்குமோ என்று தான் அஞ்சுவதாக அப்போது அவரை வழியனுப்ப வந்த இந்திரா காந்தியிடம் கூறியதைத் தனது சுயசரிதையில் பதிவு செய்தார் தலாய் லாமா. அவர் சொன்னபடியே அடுத்த சில வாரங்களில் அதாவது 1964, மே 27ம் நாள் தனது எழுபத்தி நாலாவது வயதில் நேரு மரணமடைந்தார்.

சில தவிர்க்க முடியாத காரணிகளால் நேருவின் இறுதிச் சடங்கில் தலாய் லாமாவால் பங்கேற்க முடியவில்லை. ஆனால், அலகாபாத் திரிவேணி சங்கமத்தில் அவரது அஸ்தி கரைக்கப்பட்டபோது நெருங்கிய குடும்ப நண்பர் என்ற முறையில் அவருக்கும் அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதைத் தன் வாழ்நாளில் கிடைத்த மிகப் பெரிய பாக்கியமாக இன்றும் தலாய் லாமா நினைவு கூர்கிறார். அப்போது அருகில் இருந்த பண்டித நேருவின் மகள் இந்திரா காந்தி 'நீங்கள் சொன்னது சரியாகி விட்டது' என்று கூறியதையும் கண்ணீர் மல்க வாழ்க்கை சரித்திரத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்.

15. துறவியா, ஓநாயா?

‘திபெத்திய குழந்தைகளுக்கான கிராமம்’ என்ற பெயரில், தரம்சாலாவில் ஓர் அனாதை ஆஸ்ரமத்தை தலாய் லாமாவின் சகோதரி செரின் டோல்மா நடத்தி வந்தார். 1964, நவம்பரில் தனது நாற்பத்தி ஐந்தாவது வயதில் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டு அவர் மரணமடைந்தார். தலாய் லாமாவின் மற்றொரு சகோதரி ஜெட்சன் பெமா, நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

‘இந்தியா முழுவதிலும் இருந்து சற்றேறக்குறைய ஆறாயிரத்துக்கும் அதிகமான குழந்தைகள் இங்கே தங்கி உள்ளனர். தரம்சாலாவில் மட்டும் 1,500 குழந்தைகள். குழந்தைகள்தான் இந்த நாட்டின் எதிர்காலம். எனவே ‘அவர்களை கல்விமாண்களாகவும் ஒழுக்கசீலர்களாகவும் வளர்க்கவேண்டியது கடமை’ என்ற பண்டித நேருவின் வாக்கை இந்த ஆஸ்ரமம் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டுள்ளது. இன்றைய தேதியில் ஆஸ்ரமத்தைச் சேர்ந்த சுமார் 3,000 குழந்தைகள் உயர் கல்வி கற்று, வெளிநாடுகளில் பணியாற்றுகின்றனர்’ என்று பூரிப்புடன் கூறுகிறார் தலாய் லாமா. ‘பெண்கள் கல்வி கற்காமல் பாதியிலேயே நிறுத்திவிடுகின்றனர். பெண் கல்வி வீட்டுக்கு மட்டுமின்றி நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கும் நல்லது. எனவே ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெண்களும் நன்கு படித்து கல்வியில் சிறந்து விளங்கவேண்டும். திபெத்திய பெண்கள் கல்வி கற்கவில்லையே என்ற ஆதங்கம் எனக்கு இப்போதும் உண்டு’ என்கிறார் தலாய் லாமா.

நேருவைத் தொடர்ந்து லால் பகதூர் சாஸ்திரி 1964, ஜூன் 9ம் தேதி இந்தியப் பிரதமராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். மூர்த்தி சிறிதானாலும் கீர்த்தி பெரிது என்னும் பழமொழிக்கேற்ப உருவம் சிறிதாக இருந்தாலும் செயலில் நிறைவாக இருந்தார். நேருவைப் போன்றே சாஸ்திரிக்கும் திபெத் அகதிகள்மீது கருணை இருந்தது. அவர்கள் முன்னேற்றத்துக்காக நேரு ஆரம்பித்த திட்டங்களைத் தொடர்ந்ததுடன் கூடுதல் நிதியையும் ஒதுக்கினார்.

1965ம் ஆண்டு, தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ், மால்டா, அயர்லாந்து, மலேஷியா, நிகராகுவா, எல் சல்வடார் ஆகிய நாடுகள் திபெத் குறித்துத் தயாரித்த வரைவு அறிக்கையின்மீது ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பில் விவாதிக்கப்பட்டது. பிரதமர் சாஸ்திரி எடுத்த முடிவிற்படி திபெத்துக்கு

ஆதரவாக இந்தியா வாக்களித்தது முக்கியமான விஷயமாகும். சாஸ்திரி தலைமையிலான இந்திய அரசு, ஒரு கட்டத்தில் எல்லை தாண்டிய திபெத் அரசைக்கூட அங்கீகரிக்கலாம் என்று பேச்சு அடிப்படும் அளவுக்கு திபெத்தியர்கள்மீதும் தலாய் லாமாவின்மீதும் மிகப் பெரிய மரியாதை வைத்திருந்தது. ஆனால், இடையே பல விரும்பத்தகாத நிகழ்வுகள் நடந்து முடிந்து, மணலில் கட்டிய வீடாகக் கனவுகள் கரைந்து போயின.

1965, செப்டெம்பர் மாதம் இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே போர் மூண்டது. தரம்சாலாவில் இருந்து நூறு மைல் தூரத்தில் இந்திய - பாகிஸ்தான் எல்லை இருந்ததால், போரின் உக்கிரத்தை தலாய் லாமா நேரடியாகவே உணர்ந்தார். தலாய் லாமா வேறு இடத்தில் இருந்ததால், பாதுகாப்புக் கருதி அவர் அன்றிரவே தரம்சாலா திரும்பவேண்டும் என்று தந்தி வந்தது. ஊரடங்கு உத்தரவு அமலில் இருந்ததாலும், இரவில் விளக்குகள் அணைக்கப்பட்டிருந்ததாலும் (போர்க்கால இரவுகளில் விளக்குகள் அணைக்கப்படுவதற்கு 'பிளாக் அவுட்' என்று பெயர்) அக்கம் பக்கம் நிற்கிறவர்கள்கூட கண்ணுக்குத் தெரியாத அளவுக்கு கும்மிருட்டு நிலவியது. அந்த இருட்டில், வாகனத்தில் முகப்பு விளக்குகளும் இன்றி, பதான்கோட் ரயில் நிலையத்தை வந்து அடையும்வரை தலாய் லாமாவின் உயிர் அவர் கையில் இல்லை. வழியெங்கும் துப்பாக்கிச் சந்தங்கள், காதைக் கிழிக்கும் போர் விமானங்களின் இரைச்சல்கள். ரயிலைப் பிடித்து, தப்பித்தோம் பிழைத்தோம் என்று ஒருவழியாக தரம்சாலா வந்து சேர்ந்தார்.

போர் நடந்துகொண்டிருப்பதால், தரம்சாலாவில் தங்குவது பாதுகாப்பாக இருக்காது என்று கருதி தென் இந்தியாவில் போர் முடியும்வரை தங்கி இருக்குமாறு இந்திய அரசு அவருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தது. மைசூர், ஊட்டி, மெட்ராஸ் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள முகாம்களில் தங்கியிருந்த திபெத்திய அகதிகளைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறிவிட்டு, கேரளாவின் தலைநகரான திருவனந்தபுரத்தை அடைந்தார் தலாய் லாமா. ஆளுநரின் விருந்தாளியாக அங்கே தங்கவேண்டும் என்றும் போர் மேகங்கள் விலகிய பிறகு, தரம்சாலாவுக்குத் திரும்பலாம் என்றும் இந்திய அரசு அவருக்கு ஆலோசனை வழங்கியிருந்தது.

இயற்கை எழில் கொஞ்சம் கேரளம் அவருக்குப் பிடித்துப் போனதில் வியப்பேதும் இல்லை. ராஜ்பவனில் சமையல் அறைக்கு நேராக அவருக்கு ஓர் அறை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஒருநாள் காலை மதிய

உணவுக்காக கோழி ஒன்றின் கழுத்தை அறுப்பதை நேரடியாகக் கண்டார். தலாய் லாமா அசைவம் உண்பவர் என்றாலும் கண் முன்னே ஒருயிர் துடிதுடித்து இறப்பதைக் கண்டு வருந்தினார். பௌத்த மதம் உயிர் கொல்லாமையை உபதேசிக்கிறது. 'மஹாயானா' என்னும் பௌத்த மதக் கோட்பாட்டின்படி புத்த பிட்சுகள் புலால் உண்ணக்கூடாது. ஆனால், அந்த மதத்தைப் பின்பற்றும் திபெத்தியர்கள் அசைவர்களாக இருக்கிறார்கள். திபெத் மலைவாழ்ப் பகுதி என்பதால், காய்கனிகளைவிட ஆடு மாடு கோழிகள்தான் அதிகம். எனவே, அசைவம் தவிர்க்கமுடியாதது என்று தனக்குத்தானே சமாதானம் கூறிக்கொண்டாலும் அவர் மனம் அமைதி அடையவில்லை. கண் முன்னே ஒரு கோழியின் கழுத்து அறுபட்டு துடிதுடித்து இறப்பதைப் பார்த்த பிறகு இனி அசைவமே உண்ணப் போவதில்லை என்று முடிவெடுத்தார்.

1966, ஜனவரி 10ம் தேதி இந்திய - பாகிஸ்தான் போர் முடிவுக்கு வந்தது. தலாய் லாமா மீண்டும் தரம்சாலாவுக்குத் திரும்பப் போகிறோம் என்று மகிழ்ந்தார். ஆனால், அடுத்த நாளே இடி போன்ற மற்றொரு செய்தி அவரைத் தாக்கியது. பாகிஸ்தான் அதிபர் அயூப்கானுடன் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட அடுத்த சில மணி நேரங்களில், பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அகால மரணமடைந்தார். திபெத்தியர்கள்மீது கருணையும் அன்பும் கொண்ட நேருவும் சாஸ்திரியும் அடுத்தடுத்து இறந்தது, தலாய் லாமாவை மிகவும் பாதித்தது. இவர்கள் உயிருடன் இருந்திருந்தால், திபெத்தின் தலையெழுத்து மாறி இருக்கும் என்று நெகிழ்ந்தார் தலாய் லாமா. தனிப்பட்ட முறையிலும் இருவரின் மரணங்களைத் தனக்கு ஏற்பட்ட மிகப்பெரும் இழப்புகளாக அவர் கருதினார்.

லால் பகதூர் மரணத்தையடுத்து, இந்திரா காந்தி 1966, ஜனவரி 24ம் தேதி பிரதமராகப் பதவி ஏற்றார். எதிர்காலத்தில் மிகச் சிறந்த நிர்வாகியாக வருவாய் என்று வெகு காலத்துக்கு முன்னரே இந்திராவை தலாய் லாமா வாழ்த்தியிருந்தார். அது இப்போது முன்னறிவிப்பாகிப்போனது. நேரு மற்றும் சாஸ்திரியைப் போலவே இவரும் திபெத்தியர்கள்மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார். முசோரியில் இருந்த 'திபெத் ஹோம் ஃபவுண்டேஷன்' என்னும் அமைப்பின் உறுப்பினராக இருந்துகொண்டு

கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, குடியிருப்பு என அனைத்து வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார்.

1969ம் ஆண்டில் திபெத்தில் மீண்டும் கலவரம் வெடித்தது. 1959ல் தலாய் லாமா இந்தியாவில் தஞ்சம் அடைந்தபோது நிகழ்ந்த படுகொலைகளைவிட இப்போது அதிகமான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்தியாவில் தஞ்சம் அடைந்த பிறகு, தலாய் லாமாவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையே இருந்த இடைவெளி அதிகரித்திருந்தது. மேலும், சீனத் தலைவர்கள் தலாய் லாமாவைக் குறிப்பிடும்போதெல்லாம் 'துறவி ஆடைக்குள் ஒரு ஓநாய்' என்று மோசமாகப் பேசினார்கள். அவரைத் திருடன் என்றும் கொலைகாரன் என்றும் பெண்களைக் கற்பழித்த கொடுங்கோலன் என்றும் திட்டினார்கள்.

இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்த திபெத்தியர்கள் கனடா, அமெரிக்கா, சுவிட்சர்லாந்து, இங்கிலாந்து உள்ளிட்ட ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். அங்கெல்லாம் திபெத்தியர்களின் வழிபாட்டுக்காக திபெத்திய பௌத்த மடங்கள் திறக்கப்பட்டன. திபெத் குறித்த பிரச்சனைகளை உடனுக்குடன் உலக நாடுகளுக்குத் தெரிவிக்க வசதியாக நேபாளத்தின் தலைநகர் காட்மண்டு, அமெரிக்க தலைநகர் வாஷிங்டன், நியூயார்க், இங்கிலாந்து தலைநகர் லண்டன், ஜப்பான் தலைநகர் டோக்கியோ, சுவிட்சர்லாந்தின் ஜூரிச் ஆகிய நகரங்களில் திபெத் எல்லை தாண்டிய அரசின் அலுவலகங்கள் திறக்கப்பட்டன.

திடீரென ஒருநாள் தலாய் லாமாவுக்கு கடுமையான காய்ச்சல் ஏற்பட்டது. பசியும் எடுக்கவில்லை. பரிசோதித்துப் பார்த்த மருத்துவர்கள் அவரை மஞ்சள் காமாலை நோய் தாக்கி இருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். அனைத்து வசதிகளுடன் தங்கக் கூண்டில் வசிக்கிறார் என்றும் தங்க மனத்துக்குச் சொந்தக்காரர் என்றும் அவரை அழைப்பார்கள். அது உண்மையாகும் வகையில் கடுமையான மஞ்சள் காமாலை நோய் காரணமாக அவரது உடல் முழுவதும் தங்கமான மஞ்சள் நிறத்தில் ஜொலித்தது. ஈரல் கெட்டுவிட்டது என்றும் விரைவில் குணமடைய மீண்டும் புலால் உணவு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் மருத்துவர்கள் ஆலோசனை சொன்னார்கள். வேறு வழியின்றி இறைச்சி உணவு உட்கொள்ள ஒப்புக்கொண்டார் தலாய் லாமா.

இந்த இடத்தில், தலாய் லாமாவின் அன்றாட வாழ்க்கையையும் பணிகளையும் பற்றிப் பார்ப்போம். பௌத்த துறவிகளைப் பொருத்தவரை அவர்களுக்கு இருபத்தி நாலு மணி நேரமும் தியானமும் பக்தியும்தான் முக்கியம். தலாய் லாமா தினமும் ஐந்தரை மணி நேரம் பூஜை, தியானம், தோத்திரம் சொல்லுதல் ஆகியவற்றில் செலவிடுகிறார். பயணத்தில் இருக்கும்போதோ ஓய்வு கிடைக்கும்போதோ மீண்டும் தியானத்தில் ஆழ்ந்துவிடுவார். ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலை 4 மணிக்கு எழுந்து காலைக் கடன்களை முடிக்கிறார். வெறும் வயிற்றில் ஒரு குவளை வெந்நீர் அருந்திவிட்டு மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டே பகவான் புத்தரின் முன்னால் விழுந்து வணங்குவார். உடலின் எட்டு அங்கங்கள் மண்ணில் படும் வகையில் வணங்குவதால், இரண்டு பலன்கள் கிடைக்கின்றன. முதலாவது இறைவனுக்கு நாம் செலுத்தும் மரியாதை. இது மனம் தொடர்பானது. மேலும், தினசரி இவ்வாறு செய்வது ஒருவகை பயிற்சி. இது உடல் தொடர்பானது.

இது ஆனதும், காலை ஐந்தரை மணிக்குக் காலை உணவு. இந்த நேரத்தைப் படிப்பதற்கும் செலவிடுகிறார். 5.45 தொடங்கி 8 மணி வரை தியானம். பின்னர் சிறிது நேரம் நடைபயிற்சி. மதியம் 12.30 வரை பௌத்த தத்துவ நூல்களையும் அன்றைய செய்தித்தாள்களையும் படிப்பார். இதனைத் தொடர்ந்து மதிய உணவையும் முடித்துக்கொள்கிறார்.

1 மணி சுமாருக்கு அலுவலகம் சென்று, அரசு தொடர்பான பணிகளில் ஈடுபடுவார். அரசு அதிகாரிகளைச் சந்தித்தல், அவர்களுடன் கலந்துரையாடல், ஆவணங்களில் கையொப்பமிடல், பொது மக்களுடன் கலந்துரையாடல் என 5 மணி வரை அலுவலகத்தில் இருப்பார். 5 மணி முதல் 6 மணி வரை கொஞ்சம் தேநீர், கொஞ்சம் தியானம், கொஞ்சம் ஓய்வு. முக்கிய விருந்தினர்கள் யாரேனும் இருந்தால், சந்தித்துவிட்டு மீண்டும் 8.30 வரை தியானத்தில் ஆழ்ந்துவிடுவார். 9 மணிக்கு இரவு உணவு. பிறகு, உறக்கம்.

திபெத் எல்லை தாண்டிய அரசின் அலுவலகப் பணிகள் அதிகரித்ததால், தலாய் லாமா தங்கியிருந்த 'ஸ்வர்க் ஆஷ்ரம்' போதவில்லை. எனவே, அருகில் இருந்த 'பிரின் காட்டேஜ்' என்னும் புதிய பங்களாவில் குடியேறினார். மிகப் பெரிய சுற்றுச்சுவர், இந்திய திபெத்திய பாதுகாப்பு வீரர்கள், வரவேற்பு அறை, விருந்தினர்கள் தங்க ஓய்வறை, பிரத்தியேக

அலுவலக அறை என அனைத்து வசதிகளும் இங்கே இருந்தன. அதுவரை அவருடன் தங்கி இருந்த அம்மாவும் அருகே இருந்த காஷ்மீர் காட்டேஜுக்குக் குடிபுகுந்தார். இந்தத் தனிமை, ஆன்மிக மற்றும் அரசியல் பணிகளில் தீவிர கவனம் செலுத்த அவருக்குத் தேவைப்பட்டது.

சிறு வயதில் இருந்தே தலாய் லாமாவுக்கு வேட்டையாடுவதில் ஈடுபாடு உண்டு. கையில் துப்பாக்கியுடன் கிளம்பிவிடுவார். குறிபார்த்துச் சூடுவதில் வல்லவரும் கூட. ஆனால், இப்போது அதிகம் வேட்டையாடுவதில்லை. தோட்டத்தில் அத்துமீறி நுழையும் விலங்குகளை அச்சுறுத்த மட்டுமே துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்தினார். புகைப்படம் எடுப்பதில் தீவிர ஆசை அவருக்கு இருந்தது. இவர் எடுத்த புகைப்படங்களை இந்தியாவில் அச்செடுத்து எடுத்து வருவார்கள். பின்னாளில் இவர் தனது பங்களாவிலேயே கருப்பு அறையை உருவாக்கி அங்கேயே படத்தை அச்செடுத்தார். விதவிதமான கைக்கடிகாரங்கள் கட்டிக்கொள்ள விரும்புவார். ரோலெக்ஸ், ஒமேகா என்று வெளிநாட்டு கைக்கடிகாரங்கள் எப்போதும் இவர் கைகளை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கும்.

திபெத்திய பாரம்பரியம், பண்பாடு, நாகரிகம், இலக்கியம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பிலும் தலாய் லாமா தீவிர கவனம் செலுத்தினார். அடுத்து வரும் தலைமுறையினருக்கு திபெத்தின் கலாசாரப் பெருமை கட்டாயம் தெரிந்திருக்கவேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். எனவே, 'திபெத்திய ஆவணக் காப்பகம் மற்றும் நூலகம்' ஒன்றை நிறுவினார். அதில் திபெத் தொடர்பாக சுமார் 40,000 ஆவணங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பாதுகாப்பதுடன் திபெத்தின் புராதனப் பெருமை உலகுக்குத் தெரியவேண்டும் என்பதற்காகவும் அனைத்து ஆவணங்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க உத்தரவிட்டார் தலாய் லாமா.

பௌத்த மதத்தைத் தாண்டி, ஏனைய மதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தத்துவங்களைத் தெரிந்துகொள்வதிலும் தலாய் லாமா ஆர்வம் செலுத்தினார். பிரபல தத்துவ மேதையான

16. உண்மை அறியும் குழு

இந்தியாவைத் தவிர்த்துவிட்டுப் பார்த்தால், தலாய் லாமாவின் முதல் வெளிநாட்டுப் பயணம் 1967ல் அமைந்தது. ஜப்பான், தாய்லாந்து உள்ளிட்ட சில கீழை நாடுகளில் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டார். சீனாவில் இருந்தபோது, அவருக்கு வேறு இடங்களில் இருந்து அழைப்புகள் வந்தன. ஆனால், அவற்றை சீன அரசு அரசியல் பயணமாகப் பார்த்தது. வெளிநாடுகளில் இருந்து யாரேனும் இவரைச் சந்திக்க வந்தால், சீன ஒற்றர்களும் அதிகாரிகளும் கூடவே இருப்பார்கள். தனிமையில் சந்திக்க அனுமதிக்கமாட்டார்கள். இதன் காரணமாகவே வெளிநாட்டு பெளத்த பிட்சுகளும் தூதர்களும் இவரைச் சந்திப்பதைத் தவிர்த்தார்கள்.

ஜப்பான் தலைநகர் டோக்கியோவுக்குப் பயணம் செய்த காலகட்டத்தில்தான் வியட்நாம் போர் உச்சகட்டத்தில் இருந்தது. 30,000 அடி உயரத்தில் பறந்துகொண்டிருந்த இவரது விமானத்துக்கு அருகே மற்றொரு விமானம் பறந்து கொண்டிருந்தது. அருகில் இருந்த விமான ஓட்டுனர் அதை வெடி குண்டுகள் தாங்கிய பி 52 போர் விமானம் என்றார். கொத்து கொத்தாக மனித இனத்தை அழிக்க இந்தப் போர் விமானம் சென்றுகொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். டோக்கியோ சென்றடைவதற்குள் இந்த விமானத்தில் இருக்கும் குண்டுகள் குறைந்தது நூறு பேர்களையாவது கொன்று குவித்திருக்கும் என்று எண்ணி வேதனைப்பட்டார்.

டோக்கியோவில் தரை இறங்கியவுடன், அவருக்குப் பல வித்தியாசமான அனுபவங்கள் காத்துக்கொண்டிருந்தன. இந்தியா, சீனாவைப் போலன்றி ஜப்பானில் மனித வாழ்க்கை சற்று மேம்பட்டிருந்தது. சாலைகள், சலவை செய்தவை போல் பளிச்சென இருந்தன. எல்லாவற்றிலும் ஓர் ஒழுங்குமுறை இருந்தது. சாப்பிடும் தட்டில் இருந்து அதில் வைக்கப்படும் உணவுப் பொருள்கள் வரை அனைத்திலும் ஒரு நேர்த்தி காணப்பட்டது. எண்ணற்ற வாகனங்கள் வீதிகளின் இருபுறமும் சீறிப் பாய்ந்துகொண்டிருந்தன. எல்லாவற்றையும்விட அவரை ஆச்சரியப்பட வைத்த ஒரு விஷயம் நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்காக ஜப்பானியர்கள் தங்கள் கலாசாரத்தையும் நாகரிகத்தையும் கைவிடவில்லை என்பதுதான்.

தாய்லாந்து கலாசாரம், ஜப்பானிய கலாசாரத்தைவிட மாறுபட்டிருந்தது. வாழ்க்கையை அவர்கள் எளிதாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். தாய்லாந்து வழக்கப்படி யாராக இருந்தாலும் பௌத்த துறவிகளை மதித்து வணக்கம் தெரிவிக்க வேண்டும். ஆனால், துறவிகள் பதிலுக்கு வணக்கம் தெரிவிக்கக் கூடாது. திபெத்திய பௌத்தம் காரணமாக தலாய் லாமா பதில் மரியாதையும், பதில் வணக்கமும் செய்து பழக்கப்பட்டவர். ஆனால், தாய்லாந்து துறவிகள் பதில் வணக்கம் செய்வது பௌத்தத்துக்கு எதிரானது என்பதால் ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் தடுமாறி, பின்னர் பழக்கப்படுத்திக்கொண்டனர். ஜப்பான், தாய்லாந்து இரண்டுமே பௌத்த மதத்தைத் தழுவின நாடுகள் என்பதால் தலாய் லாமாவின் விஜயம் ஆன்மிகத் தேடலை நோக்கமாகக்கொண்டிருந்தது. அங்கே அவர் அரசியல் பற்றி எதுவும் பேசவில்லை.

1971ம் ஆண்டு, அமெரிக்க அதிபரின் செயலர் ஹென்றி கிஸிஞ்சர் சீனாவுக்கு ரகசியமாக வந்து சென்ற விஷயம் பின்னர் தெரியவந்தது. அமெரிக்க அதிபரின் சீன விஜயம் தொடர்பாகவே அவர் சீனா வந்திருந்தார் என்ற விவரம் தெரிந்தவுடன், அதிகம் கவலைப்பட்டவர் தலாய் லாமாவாகத்தான் இருக்கும். சொல்லிவைத்தபடி, அமெரிக்க அதிபர் ரிச்சர்ட் நிக்சன், சீனாவுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். அமெரிக்கா, தனக்கு என்றாவது உதவும் என்றிருந்த கொஞ்ச நம்பிக்கையும் தலாய் லாமாவுக்கு போய்விட்டது. இருப்பினும் எதற்கும் கவலைப்படாமல் தனது வெளிநாட்டுப் பயணங்களில் கவனம் செலுத்தினார்.

அடுத்தகட்ட வெளிநாட்டுப் பயணமாக 1973ல் ஐரோப்பிய மற்றும் ஸ்காண்டிநேவிய நாடுகளுக்குச் சென்றார். ஆறு வாரங்கள், பதினோரு நாடுகள் என அவர் பயணம் சிறப்பாக அமைந்தது. அவர் முதலில் இறங்கிய நகரம் இத்தாலியின் தலைநகரான ரோம். விமானம் தரை இறங்கியவுடன் நேராக புனித போப் ஆண்டவர் வசிக்கும் வாடிகன் நகருக்கு வண்டி கிளம்பியது. அங்கிருந்த புனித பீட்டர் பஸிலிகா அவருக்கு திபெத்தின் பொடாலாவை நினைவூட்டியது. புனித போப் ஆண்டவர் ஐந்தாம் பாலைச் சந்தித்து உரையாடினார். அவருடனான பேச்சு சிறிது நேரமே என்றாலும் அர்த்தமுள்ளதாக அமைந்தது. சாதி, மதம், நாடு ஆகியவை வேறுபட்டு இருந்தாலும் அனைவரும் மனிதர்களே. போர் இல்லாத மனித நேயம் எங்கும் தழைக்கவேண்டும் என்று தலாய் லாமா கூறியதை புனித போப் முழுமையாக ஆதரித்தார்.

இவ்வாறாக போப்பைச் சந்திக்கவேண்டும் என்ற அவரது நீண்ட கால ஆசை மகிழ்வுடன் நிறைவேறியது.

சுவிட்சர்லாந்து மக்களால் தத்தெடுக்கப்பட்ட திபெத்திய குழந்தைகளைச் சந்தித்தார். இறுக்கமான சூழலில் சிக்கிக் கொண்டு கஷ்டப்படாமல் அவர்கள் சந்தோஷமாக இருந்ததைப் பார்த்து நிம்மதி அடைந்தாலும், அவர்களுக்கு திபெத்திய மொழி முற்றிலுமாக மறந்துபோயிருந்ததுதான் அவருக்குக் கொஞ்சம் நெருடியது. ஹாலந்து, பெல்ஜியம், நார்வே, ஸ்வீடன், டென்மார்க் என தலாய் லாமாவின் பயணம் தொடர்ந்தது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அதிகபட்சம் ஓரிரு நாள்சுளே தங்கியதால், அவரால் பெரிய அளவில் யாருடனும் எதையும் விவாதிக்க முடியவில்லை. அந்தந்த நாடுகளில் இருந்த திபெத்தியர்களை மட்டுமே சந்தித்தார். சொந்த மண்ணில் வாழ முடியவில்லை என்ற ஏக்கத்தைத் தவிர, வேறு எந்தச் சோகமும் இன்றி நிம்மதியாக இருப்பதாக அவர்கள் தெரிவித்தனர். மனநிறைவுடன் இங்கிலாந்துக்கு விமானம் ஏறினார் தலாய் லாமா.

‘சூரியன் அஸ்தமிக்காத நாடு’ என்று புகழப்பட்ட இங்கிலாந்தில்தான் நீண்ட நாள்சுளே தங்கி இருந்தார். சுமார் பத்து நாள்சுளே பல்வேறு இடங்களுக்குச் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டார். பல திபெத்தியர்கள் அங்கு தங்கி இருந்தனர். அவர்கள், தாய் மொழியை மறக்காமல் பேசியதில், தலாய் லாமா உள்ளூர மகிழ்ச்சி அடைந்தார். சர் ஹராண்ட் மேக்மில்ன், வெஸ்ட் மினிஸ்டர் டீன், எட்வர்ட் கார்பெண்டர் ஆகியோரைச் சந்தித்து திபெத் பிரச்சனை குறித்து விவாதித்தார். திபெத்தியர்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிப்பதாகக் கூறியதுடன், போதிய நிதி உதவிகளையும் அளிப்பதாக அவர்கள் உறுதி அளித்தனர். பிரிட்டன் பிரதமர் எட்வர்ட் ஹீத் மிக நெருக்கமாக தலாய் லாமாவுடன் நட்புப் பாராட்டினார்.

தலாய் லாமா, உலகின் பணக்கார நாடு, அதிக சுதந்தரமுள்ள நாடு என்று கற்பனை செய்திருந்த அமெரிக்காவுக்குச் செல்லவேண்டும் என்று அறுபதுகளிலேயே திட்டமிட்டார். பின்னர் 1972ல் முயற்சி செய்தபோது, விசா கிடைக்கவில்லை. இறுதியாக, 1979ம் ஆண்டுதான் அமெரிக்காவுக்குச் செல்லும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அமெரிக்காவின் முக்கிய நகரமான நியூ யார்க்கை அடைந்த தலாய் லாமாவுக்கு மகத்தான வரவேற்புக் கிடைத்தது. ஆனால், அவர் நினைத்ததற்கு நேர்மாறாக

அமெரிக்கா காட்சியளித்ததைக் கண்டு அதிர்ந்து போனார். நகரின் சில பகுதிகள் அழுக்காகவும் அசுத்தமாகவும் இருந்தன. பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் என்று அவர் நினைத்திருந்தது தவறாகிப்போனது. 'ஏழைகளைச் சுரண்டி பணக்காரர்களுக்கு உதவுவதுதான் முதலாளித்துவம்' என்று கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் கூறியது அவர் நினைவுக்கு வந்தது. படித்தவர்கள் நிரம்பிய நாடு என்ற எண்ணத்துக்கு மாறாக, அங்கே சிலருக்கு திபெத் என்றொரு நாடு இருப்பதுகூடத் தெரியவில்லை. குடும்ப உறவுகளுக்கு அங்கே முக்கியத்துவம் இல்லை. பணம், பணம் என்று அனைவரும் சம்பாதிப்பதில்தான் குறியாக இருந்தார்கள். வெள்ளைக்காரர்களுக்கு இருந்த சம உரிமையும் சமத்துவமும் கருப்பின மக்களுக்கு இல்லை. அமெரிக்காவுக்குச் சென்ற பிறகுதான் அந்நாட்டுக்கு இன்னொரு முகம் இருப்பது அவருக்குத் தெரிய வந்தது.

தலாய் லாமா, ஐரோப்பிய, அமெரிக்கச் சுற்றுப்பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு இந்தியா திரும்பினார்.

1976ம் ஆண்டு, ஜனவரி மாதம் சீனப் பிரதமர் சூ என் லாய் காலமானார். அந்த அதிர்ச்சியில் இருந்து மீள்வதற்குள், சீனாவை மற்றொரு அதிர்ச்சி தாக்கியது. சீன அதிபர் மா சே துங் அதே ஆண்டு செப்டெம்பர் 9ம் தேதி இறந்துபோனார். தலாய் லாமா ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலத்தில் உள்ள லடாக் பகுதியில் காலசக்ரா தியானத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தபோது தகவல் அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. 1893ல் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த மாவோ தனது கடுமையான உழைப்பின் காரணமாகப் படிப்படியாக முன்னேறி, 1949ல் சீன அதிபரானவர். சற்றேறக் குறைய நாற்பது ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்த மாவோ பார்கின்சன் நோயால் பாதிக்கப்பட்டு மரணமடைந்தார். மாவோ நோய்வாய்ப்பட்டுப் படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்த நிலையில், நிழலாக ஆட்சி செய்தது அவரது மனைவி சியாங் சிங்தான். சீனாவின் சீர்கேடுகளுக்கு, குறிப்பாக கலாசாரப் புரட்சிக்கு சியாங் சிங்தான் காரணம் என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அவருக்கு மரண தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டது. பின்னர், அது ஆயுள் தண்டனையாகக் குறைக்கப்பட்டது. 1983ம் ஆண்டு லீ ஜியாநியன் (Li Xiannian) சீன அதிபரானார்.

இதற்கிடையே, இந்திய அரசியலிலும் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

1975ல் அவசர நிலை பிரகடனப்படுத்திய இந்திரா காந்தி, 1977ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் படுதோல்வி அடைந்தார். முப்பது ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து, ஜனதா கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தது. மொரார்ஜி தேசாய் பிரதமராகப் பதவி ஏற்றுக்கொண்டார். அப்பழுக்கற்ற காந்தியவாதியான மொரார்ஜி தேசாயுடன் ஏற்கெனவே தலாய் லாமாவுக்குப் பழக்கம் இருந்தது. இந்தியா மற்றும் திபெத் குறித்துக் கூறுகையில் 'போதி மரத்தின் இரு கிளைகள்' என்று மொரார்ஜி குறிப்பிட்டது தலாய் லாமாவுக்குப் பிடித்துப்போனது.

சீனாவில் சிறை வைக்கப்பட்ட பஞ்சன் லாமா 1978, பிப்ரவரி 15ம் தேதி விடுதலை செய்யப்பட்டது தலாய் லாமாவுக்கு மகிழ்ச்சியளித்தது. இன்னொரு ஆறுதலாக, புதிய அதிபரான லீ, திபெத் பற்றி ஓரளவு நல்ல அணுகுமுறை கொண்டிருந்தார். மாவோ அறிமுகப்படுத்திய கலாசாரப் புரட்சியால் சீனாவுக்கு எந்த நன்மையும் இல்லை என்னும் நிலையில், இந்தியாவில் தஞ்சம் அடைந்த தலாய் லாமா மீண்டும் திபெத் திரும்பினால், அவரை வரவேற்போம் என்று பகிரங்கமாக லீ அறிவித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து தலாய் லாமா திபெத்தில் வெளிநாட்டவர்களை அனுமதிக்கவேண்டும் என்றும் எல்லை தாண்டி வாழும் திபெத்தியர்கள் தங்கள் உறவினர்களைப் பார்க்க அனுமதிக்கவேண்டும் என்றும் கோரினார். சீன அரசு எந்த நிபந்தனைகளையும் விதிக்காமல் தலாய் லாமாவின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டது அவருக்கே ஆச்சரியத்தைத் தந்தது.

1978 இறுதியில் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அசைக்க முடியாத தலைவர்களுள் ஒருவராக டெங் ஜியோ பிங் (Deng Xiao Ping) திகழ்ந்தார். லீ பெயரளவுக்குப் பொறுப்பில் இருந்தாலும், திரை மறைவில் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருந்தவர் டெங் ஜியோ பிங்தான். 1989ல் டியானன்மென் சதுக்கத்தில் நடைபெற்ற மாணவர்கள் போராட்டத்தை நசுக்க, அவர்கள் மீது ராணுவ பீரங்கிகளை ஏவி, நூற்றுக்கும் அதிகமானோரைக் கொன்று குவித்து கலகத்தை அடக்கினார். 1997ல் அவர் மறையும் வரை, சீனாவின் சர்வ வல்லமை பொருந்தியவராக இருந்தார். இருப்பினும் திபெத் மீதான அவரது அணுகுமுறை வரவேற்பதாகவே இருந்தது. 1978, நவம்பர் மாதம் சீனச் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டிருந்த பல திபெத்திய விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

ரஷ்யா ஆதரவு நாடாக இருந்த காரணத்தாலும், வட கொரியப் போரில் அமெரிக்காவுக்கு எதிராகவே சீனா களத்தில் இறங்கியதாலும், 1950 தொடங்கி இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நல்லுறவு இருக்கவில்லை. சற்றேறக்குறைய இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கழித்து 1979, பிப்ரவரி 1ம் தேதி சீன மக்கள் குடியரசை அமெரிக்கா அங்கீகரித்த பிறகு, இரு நாடுகளும் கைகோர்த்துக் கொண்டன.

இதற்கு இடையே, சிறையில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பஞ்சன் லாமா அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டார். தலாய் லாமாவுக்கு உண்மையிலேயே திபெத்மீது அக்கறை இருக்குமானால் இந்தியாவில் இருந்து உடனே தாய்நாட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். மேலும், அவர் இருந்த காலத்தைவிட திபெத் இப்போது நன்றாக இருக்கிறது என்றும் வெளியேறிய அனைவரும் உடனே திபெத் திரும்பவேண்டும் என்றும் அந்த அறிக்கையில் தெரிவித்திருந்தார். ரேடியோ லாசாவில் இவரது அறிக்கை திரும்பத் திரும்ப ஒலிபரப்பாகிக்கொண்டே இருந்தது. சீனாவின் நிர்வாகம் காரணமாகவே பஞ்சன் லாமா இவ்வாறு அறிக்கை விடுகிறார் என்பது தலாய் லாமாவுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. எனவே, பதிலேதும் சொல்லாமல் அமைதியாக இருந்தார்.

இதற்கிடையே தலாய் லாமாவின் சகோதரர் க்யாலோ தொண்டுப் மிக முக்கியமான செய்தியுடன் அவரைச் சந்திக்க கான்பூர் வந்திருந்தார். ஹாங்காங்கில் தங்கியிருக்கும் சீனாவின் அதிகாரப்பூர்வச் செய்தி ஏஜென்சியின் மூத்த அதிகாரியிடம் இருந்து அவருக்குச் சில விஷயங்கள் தெரியவந்தன. டெங் ஜியோ பிங்கின் நம்பிக்கையான அதிகாரியையும் அவர் சந்தித்திருந்தார். அப்போது சீன அரசு, தலாய் லாமாவை சந்திக்க அவரிடம் விருப்பம் தெரிவித்தது. இதை உறுதி செய்யும் வகையில் க்யாலோ தொண்டுப்பை சீனா, பீகிங்குக்கு அழைத்தது. இந்த விஷயங்களை தலாய் லாமாவிடம் அவர் கொண்டு சென்றார். மீண்டும் ஒரு முறை சீன அரசை நம்பலாமா என்னும் கேள்விக்கே அவர் இடம்தரவில்லை. மறுத்துவிட்டார்.

தலாய் லாமாவுக்கு விருப்பமில்லை என்றாலும், சீன அரசு அழைக்கும்போது அதை ஏற்கவேண்டும் என்று சிலர் ஆலோசனை கூறினார்கள். திபெத்தியர்களின் பிரச்சனையை நேரில் எடுத்துச் சொல்ல இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பது அவர்கள் வாதம். இறுதியில்,

தலாய் லாமாவுக்குப் பதிலாக, க்யாலோ தொண்டுப் பீகிங் செல்லவேண்டும் என்று முடிவானது. அதே சமயம், உண்மை நிலையைக் கண்டறியும் குழு ஒன்று திபெத் சென்று வரவும் சீனா அனுமதிக்கவேண்டும் என்று முடிவெடுத்தார்கள். இந்த இரண்டு முடிவுகளும் இந்தியாவில் உள்ள சீன தூதரகம் மூலம் பீகிங்கில் உள்ள சீன அரசுக்கு முறைப்படி அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. சீனா ஒப்புக்கொண்டது. ஆகஸ்ட் மாதம் குழு வரலாம் என்றும் அறிவித்தது.

இதற்கிடையே தலாய் லாமா சற்றும் எதிர்பார்க்காத இடங்களில் இருந்து அவருக்கு அழைப்புகள் வந்தன. சீனாவின் நட்பு நாடான ஐக்கிய சோவியத் குடியரசு நாட்டில் இருந்தும், மங்கோலிய நாட்டில் இருந்தும் அழைப்புகள் வந்தன. அங்குள்ள பௌத்த மடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்க வரவேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்திருந்தனர். 'தலாய் லாமா' என்ற கௌரவமான பெயரைச் சூட்டியவர்களே மங்கோலியர்கள்தான் என்பதால், அந்நாட்டின் மீதும் மங்கோலியர்கள் மீதும் தலாய் லாமாவுக்கு மிகப் பெரிய மரியாதை இருந்தது. லெனின், ஸ்டாலின் போன்ற புரட்சி வீரர்கள் பிறந்த நாடு ரஷ்யா. கம்யூனிச சித்தாந்தத்தின் தாயகம் ரஷ்யா. இரண்டு நாடுகளின்மீதும் அவருக்கு நாட்டம் இருந்ததால், இரண்டையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஜூன் மாதம் அதிகாலை மாஸ்கோவுக்கு விமானம் ஏறினார் தலாய் லாமா. மாஸ்கோவில் அவருக்குச் சிறப்பான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. 'கிறிஸ்துவமாக இருந்தாலும் பௌத்தமாக இருந்தாலும் இரண்டுமே அன்பைத்தான் போதிக்கின்றன' என்று அவர் பேசியபோது கரவொலி அடங்க நீண்ட நேரம் ஆனது. பின்னர் அவர்களிடம் இருந்து விடைபெற்று, ரஷ்ய குடியரசின் நகரமான உலன் உடேவில் உள்ள பௌத்த மடத்தை அடைந்தார். அங்கிருந்த பௌத்த மடம் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாத மார்க்சியக் கொள்கைவாதியான ஸ்டாலின் ஆட்சியில் 1945ல் கட்டப்பட்டது அவருக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது.

அங்கிருந்து மங்கோலியத் தலைநகர் உலன் பதோரை அடைந்தார். விமான நிலையத்துக்கு வந்திருந்த பௌத்த பிட்சுகள் அன்புடன் வரவேற்றனர். அவரைத் தொட்டுப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசையில் ஒருவருடன் ஒருவர் முட்டி, மோதி நின்று கொண்டிருந்தனர். ஆனால் சுற்றி நின்றுகொண்டிருந்த அதிகாரிகளோ சற்று இறுக்கமாகவே

காணப்பட்டனர். அன்றிரவு ஓய்வு எடுத்துக்கொண்ட பின் மறுநாள் காலை பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

முதல் நாள் சந்தித்த மக்களின் நடவடிக்கைகளுக்கும் அடுத்த நாளுக்கும் மிகப் பெரிய வேறுபாட்டை உணர்ந்தார். இடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு தொட்டுப் பார்க்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட மக்கள், இப்போது அமைதியாக சிலை போல் நின்றுகொண்டிருந்தனர். ஆனால், அவர்கள் கண்கள் கலங்கி இருந்தன. அதிகாரிகளின் நிர்பந்தத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு பயத்துடன் இருக்கிறார்கள் என்பது மட்டும் தலாய் லாமாவுக்குப் புரிந்தது. சற்று தொலைவில் ஓர் ஓவியம் இருந்தது. மிகப் பெரிய வாயைத் திறந்துகொண்டு ஒரு பிட்சு உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது போலவும் அவர் வாய்க்குள் ஆடு மாடுகளுடன் மக்கள் போய்க் கொண்டிருப்பதுபோலவும் அந்த ஓவியம் தீட்டப்பட்டிருந்தது. தலாய் லாமா அதைப் பார்த்தால் வருத்தப்படுவார் என்று உடன் வந்தவர்கள் அவர் கவனத்தை திசை திருப்ப முனைந்தனர். கம்யூனிசத் தீவிரவாதிகளின் வேலையாக இருக்கும் என்று தெரிந்துகொண்ட தலாய் லாமா அந்த ஓவியத்தை எந்தச் சலனமும் இன்றிப் பார்த்து ரசித்தார். 'இந்த ஓவியத்தில் இருப்பது உண்மைதான். எல்லா மதத்திலும் இது போன்ற போலிகள் இருப்பது இயற்கையே. மக்கள்தான் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். மதத்தைக் குற்றம் சொல்லக் கூடாது' என்று தனது சீடர்களைச் சமாதானப்படுத்தினார்.

பெளத்த ஆலயத்தில் கூடியிருந்த மக்களிடையே உரையாற்றினார். திபெத் மற்றும் மங்கோலிய நாடுகளுக்கு இடையே மத மற்றும் கலாசாரரீதியாக இருக்கும் ஒற்றுமைகளையும் பண்டைக் காலங்களில் மங்கோலிய அறிஞர்கள் திபெத் வந்ததுபோல் திபெத்தில் இருந்தும் பல அறிஞர்கள் மங்கோலியாவுக்குச் சென்றுள்ளதையும் அவர் விவரித்தார். பின்னர், அங்கிருந்த மாணவர்களுடனும் சிறிது நேரம் கலந்துரையாடினார். 'எங்களுக்கு தலாய் லாமா என்னும் புகழ்பெற்ற பட்டத்தைக் கொடுத்ததே மங்கோலியர்கள்தான்' என்று சொன்னதும் குழுமி இருந்த கூட்டம் ஆர்ப்பரித்தது.

சீன அரசின் அழைப்புக்கு இணங்க 1979, ஆகஸ்ட் 2ம் தேதி, உண்மை கண்டறியும் குழு திபெத் மற்றும் பீகிங் செல்லத் தயாரானது. குழு உறுப்பினர்களைத் தேர்வு செய்வதில் தலாய் லாமா கவனத்துடன் இருந்தார். சீன ஆக்கிரமிப்புக்கு முன் இருந்த திபெத் குறித்து நன்கு

அறிந்தவர்களை அவர் தேர்ந்தெடுத்தார். இன்றைய நாகரிக உலக வழக்குடன் ஒத்துப் போகிறவர்களாக அவர்கள் இருக்கும்படிப் பார்த்துக்கொண்டார். தீவிரவாதிகளாகவோ பிற்போக்குவாதிகளாகவோ இல்லாமல் மிதவாதிகளாக இருப்பவர்களை அவர் உறுப்பினர்களாகத் தேர்வு செய்தார்.

திபெத்தின் மூன்று மாகாணங்களில் இருந்தும் தலா ஒரு உறுப்பினர் தேர்வுசெய்யப்பட்டார். அவரது மற்றொரு சகோதரரான லோப்சங் சம்டனும் குழுவில் கலந்துகொண்டார். சீன அரசு, குழுவினர் திபெத் செல்ல எப்படி ஒப்புக்கொண்டது என்பது தலாய் லாமாவுக்குப் புரியாத புதிராகவே இருந்தது. திபெத்தியர்களை பயமுறுத்தி, அவர்கள் மனத்தை மாற்றி, குழுவினருக்கு எதிராகச் செயல்பட வைத்தால், தலாய் லாமாவுக்கு திபெத்தில் மரியாதை இல்லை என்று உலக நாடுகளை நம்ப வைக்கலாம் என்று சீனா திட்டமிட்டிருந்தது. இந்தச் சதித் திட்டம் தலாய் லாமாவின் காதுகளை எட்டியது.

குழு உறுப்பினர்கள் பீகிங்கில் இரண்டு வாரம் தங்கி, சீன அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர். பின்னர் அந்தக் குழு திபெத்துக்குப் பயணப்பட்டது. சீன அரசின் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக, குழுவினருக்கு திபெத்தியர்கள் பிரம்மாண்ட வரவேற்பு அளித்தனர். சென்ற இடமெல்லாம் திபெத்தியர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் கூடி மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினர். 'தலாய் லாமா எப்படி இருக்கிறார்? எப்போது திபெத்துக்கு வந்து தரிசனம் தருவார்?' என்று கரிசனத்துடன் விசாரித்தனர். குழுவினருக்கு இத்தகைய மகத்தான வரவேற்புக் கிடைக்கும் என்று சீன அரசு எதிர்பார்க்கவே இல்லை. குழுவினருக்கே இத்தகைய வரவேற்பு எனில், தலாய் லாமாவே திபெத்துக்கு வந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று மலைத்துப் போனார்கள். திபெத்தைவிட்டு இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்த பின்னரும் தலாய் லாமாவுக்கு இன்னும் மவுசு குறையவில்லை என்ற அதிர்ச்சித் தகவலை உளவுத்துறை பீகிங்குக்கு உடனடியாகத் தெரிவித்தது.

'1959 முதல் 1979 வரை இருபது வருடங்களாக நாம் செய்த கடுமையான முயற்சிகள் எல்லாம் ஒரே நாளில் வீணாகிப் போய்விட்டதே' என்று அங்கிருந்த சீன உயர் அதிகாரி ஒருவர் மற்றவரிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்த செய்தியும் தலாய் லாமாவுக்கு வந்து சேர்ந்தது.

திபெத்தியர்களின் சுதந்தர உணர்வு நீறு பூத்த நெருப்பு போல் இருந்ததை

சீன அரசு கவனிக்கத் தவறிவிட்டது என்பதையே அதன் உளவுத் துறையின் தோல்வி எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதிகாரத்துக்கும் தண்டனைக்கும் பயந்த சாதாரண அடித்தட்டு மக்களிடம் கருத்துக் கேட்டால், 'சீன அரசின் ஆக்கிரமிப்பு சரி' என்றுதான் கூறுவார்கள். ஆனால், அவர்கள் மனத்திலோ சுதந்தர வேட்கை கொழுந்துவிட்டு எரிந்துகொண்டிருக்கும். சீன உளவுத்துறை, இப்படித்தான் திபெத்திய மக்களை உருட்டி, மிரட்டி, திரட்டிய செய்திகளை பீகிங்குக்கு அனுப்பியது. அவர்களும் உண்மைநிலை தெரியாமல் உளவுத்துறை சொன்னதை அப்படியே நம்பினார்கள். இப்போது ஏமாந்து நிற்கிறார்கள்.

தலாய் லாமாவின் சுற்றுலாப் பயணமும், உண்மை அறியும் குழுவின் பயணமும் முடிவடைந்த நிலையில், 1979, டிசம்பர் 21 அன்று தரம்சாலாவில் அவர்கள் ஒன்றுகூடி விவாதித்தார்கள். குழுவினர் நூற்றுக்கணக்கான புகைப்பட ரோல்களையும், பதிவு செய்யப்பட்ட உரையாடல்களையும், எல்லை தாண்டி தஞ்சம் புகுந்த உறவினர்களுக்கு திபெத்தில் இருந்தவர்கள் எழுதிய சுமார் 7,000 கடிதங்களையும் மூட்டை மூட்டையாகக் கொண்டு வந்திருந்தனர். இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போதுதான் திபெத்தில் இருந்து தபால்கள் வெளி உலகை எட்டிப் பார்த்திருந்தன.

குழுவினர் கொண்டு வந்த புகைப்படங்களைப் பார்த்த தலாய் லாமா அதிர்ச்சியில் உறைந்துபோனார். சீன ராணுவத்தினர் திபெத்திய கலாசாரத்தையே அடியோடு அழித்திருந்தார்கள். புகழுடன் விளங்கிய பல பௌத்த மடங்களும் ஆலயங்களும் பாழடைந்த மண்டபங்களாகக் காட்சி அளித்தன. வெளவால்களும் சிலந்திகளும் அவற்றில் குடியேறி இருந்தன. பள்ளிக்கூடங்கள் குட்டிச் சுவர்களாக இடிந்திருந்தன. மாட்டுத் தொழுவங்களாகவும், குதிரை லாயங்களாகவும், தானியக் கிடங்குகளாகவும் மாறி இருந்தன. சீன அரசை எதிர்த்த ஆயிரக்கணக்கான திபெத்தியர்கள் கொண்டு குவிக்கப்பட, இன்னும் பல ஆயிரம் பேர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள், எப்படி இருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் தெரியாமல் காணாமல் போயிருந்தனர். பௌத்த பிட்சுகள் சித்திரவதைக்கு உள்ளானார்கள். பெண்களோ பாலியல்ரீதியாகத் துன்புறுத்தப்பட்டு சீரழிக்கப்பட்டனர்.

சீனர்களின் கட்டுப்பாட்டில் திபெத்தியப் பொருளாதாரம்

சீரழிந்துகொண்டிருந்ததை குழுவினர் கண்டு கொதித்துப் போனார்கள். அங்குள்ள தொழிற்சாலைகளில் முதலாளிகளாக சீனர்களும், குறைந்த ஊதியத்தில் அடிமைகளாக திபெத்தியர்களும் இருந்ததை அவர்கள் நேரடியாகக் கண்டிருந்தனர். திபெத்தியர்கள் தயாரித்த பொருள்கள் அனைத்தும் சீனாவுக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தன. வயல்களில் வேலை செய்ய மட்டுமே திபெத்தியர்கள் தேவைப்பட்டனர். அவர்கள் உற்பத்தி செய்த தானியங்கள் அனைத்தும் சீனாவில் சந்தைப்படுத்தப்பட்டன. தாம் உற்பத்தி செய்த உணவைக்கூட உண்ணமுடியாமல் பசியால் வாடி திபெத்தியர்கள் இறந்த செய்திகளை குழுவினர் பட்டியலிட்டனர். சீன ராணுவ முகாம்களுக்கு 24 மணி நேரமும் மின்வசதி கொடுக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால், திபெத்தியர்கள் வாழும் தெருக்களில் மட்டும் ஒன்றிரண்டு விளக்குகள் எரிந்துகொண்டிருக்க, வீடுகள் கும்மிருட்டில் மிதந்துகொண்டிருந்தன.

பள்ளிகளில் சீனர்களுக்கே முதலிடம். திபெத்திய மொழிக்குப் பதிலாக சீன மொழியிலேயே பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. சீன ராணுவ வாகனங்களின் போக்குவரத்துக்காக சாலைகள் செப்பனிடப்பட்டிருந்தன. சீனர்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் தாராளமாகச் சென்று வர அனுமதிக்கப்பட்ட நிலையில், திபெத்தியர்கள் கடுமையான சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். சுதந்தரமாக நடக்கக்கூட முடியாது. திபெத்தியர்கள்மீது கடுமையான வரிகள் விதிக்கப்பட்டன. வரி செலுத்த முடியாத திபெத்தியர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர். அவர்களுடைய சொத்துகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

மருத்துவமனை சிகிச்சைகளிலும் சீனர்களுக்கே முன்னுரிமை தரப்பட்டன. சீனர்களுக்கு ரத்தம் தேவைப்பட்டால் அது திபெத்தியர்களின் உடலில் இருந்து கட்டாயமாக எடுக்கப்பட்டது. இதைவிடப் பெரிய கொடுமைகளும் அரங்கேறிக்கொண்டிருந்தன. திபெத்தில் ஒவ்வொரு தம்பதியும் அதிகபட்சம் இரு குழந்தைகளை மட்டுமே பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர். மூன்றாவது முறையாக எந்தத் திபெத்திய பெண்ணாவது கருவுற்றால், கருவை வலுக்கட்டாயமாகக் கலைக்கும் கொடுரத்தையும் சீனர்கள் செய்துகொண்டிருந்தனர். இதைவிடக் கேவலமாக, திபெத்திய பெண்களுக்கு அவர்களது விருப்பத்தையும் மீறிக் கட்டாயமாக காப்பர் டி கர்ப்பத்தடைச் சாதனத்தையும் சீன அரசு பொருத்தியது. இதன் மூலம்

திபெத்திய மக்கள் தொகையை இருபது ஆண்டுகளில் கணிசமாகக் குறைத்துவிட்டனர். திபெத்தில் உள்ள திபெத்தியர்கள் எண்ணிக்கையைவிட சீனர்களின் எண்ணிக்கைதான் அதிகம் என்னும் புள்ளிவிவரம் குழுவினரின் கண்டுபிடிப்பை உறுதிப்படுத்தியது.

சிறைச்சாலைக் கொடுமைகளோ இன்னும் பயங்கரம். உள்ளே சென்ற எவருமே உயிருடன் திரும்பியதாக வரலாறு இல்லை. சோறும் தண்ணீரும் இன்றி பட்டினியில் செத்தவர்கள், அடித்தே கொல்லப்பட்டவர்கள், சித்திரவதைக்கு பயந்து தற்கொலை செய்துகொண்டவர்கள் என வெவ்வேறு வகையான மரணங்கள் அங்கே நிகழ்ந்தன. சாப்பாட்டுக்கு வழியின்றி ஒரு கைதி, தனது மலத்தில் நெளிந்துகொண்டிருந்த வயிற்றுப் பூச்சியைக் கழுவி உண்டதாக ஒரு குழு உறுப்பினர் சொன்னபோது தலாய் லாமா அதிர்ச்சியிலும் துக்கத்திலும் வாயடைத்துப் போனார்.

சிறை வைக்கப்பட்டு, சமீபத்தில் விடுதலை பெற்ற பஞ்சன் லாமாவையும் குழுவினர் சந்தித்துப் பேசினார்கள். சிறையில் அவர் அனுபவித்த கொடுமைகளைக் கேட்டபோதும், சித்திரவதை காரணமாக அவர் உடலில் ஐந்து இடங்களில் ஏற்பட்ட தழும்புகளைப் புகைப்படமாகப் பார்த்தபோதும் தலாய் லாமா நொந்துபோனார். 1962ல் தலாய் லாமா வகித்த ஆயத்தக் குழுவின தலைவர் பதவியை அவருக்குத் தர சீன அரசு முன் வந்ததாம். ஆனால், பஞ்சன் லாமா அதை ஏற்க மறுத்ததுடன் 70,000 வார்த்தைகள் கொண்ட நீண்ட கண்டனக் கடிதத்தையும் அனுப்பி வைத்தாராம். மேலும், லாசாவில் நடைபெற்ற புத்தாண்டு விழாவில் கலந்துகொண்டு 'தலாய் லாமாதான் உண்மையான அப்பழுக்கற்ற தலைவர். அவர் புகழ் நீடுழி வாழ்க' என்று முழங்கியிருக்கிறார். சீன அரசு அவரைக் கைது செய்து, சிறையில் அடைத்து, சித்திரவதை செய்தது. இந்தச் சோகக் கதைகளைக் குழுவினர் மூலம் தலாய் லாமா கேட்டுக் கண்கலங்கினார்.

திபெத்துக்குச் சென்ற உண்மை அறியும் குழு அனைத்துச் செய்திகளையும் பட்டியலிட்டுப் பதிவு செய்தது. இதுவரை வெளி உலகுக்குத் தெரியாத பல செய்திகள் இதில் அடங்கி இருந்தன. ஆனால், சீனாவோ உண்மை அறியும் குழுவின அறிக்கையைப் பொய் என்று நிராகரித்தது. திபெத்தில் பாலும் தேனும் ஓடுவது போன்ற ஒரு மாயத் தோற்றத்தையே தொடர்ந்து ஏற்படுத்திவந்தது. ஆட்சியும் அதிகாரமும்

கையில் இருந்தால் வல்லான் வகுத்தே வழியாகிறது. தலாய் லாமா செய்வதறியாமல் அமைதியானார்.

17. ஐந்து நிபந்தனைகள்

ஓராண்டு இடைவெளியில் 1980, மே மாதம், இரண்டாவது உண்மை அறியும் குழு திபெத் சென்றது. இந்தக் குழுவில் இளைஞர்களை மட்டுமே தேர்வு செய்து அனுப்பினார் தலாய் லாமா. இவர்கள் திபெத்தை அதற்குமுன் பார்த்திராதவர்கள் என்பதால், அவர்களால் உண்மை நிலையை அறியமுடியும் என்று தலாய் லாமா நம்பினார்.

இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதையும் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். வழக்கம் போல் சிறப்பான முறையில் குழுவினர் வரவேற்கப்பட்டனர். மக்கள், தலாய் லாமாவை வாழ்த்தியும், சீனர்களைப் பழித்தும் கோஷங்களை எழுப்பினர். இதைக் கண்டு பொறுக்காத சீன அதிகாரிகள், கலகம் மூட்டி உள்ளூர் மக்களைக் குழப்பவே இளைஞர்கள் வந்துள்ளார்கள் என்று குற்றம் சுமத்தி, அவர்களை வெளியேற்றினார்கள். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பென்றால் இவர்கள் அத்தனை பேரையும் கைது செய்து, சிறையில் தள்ளி இருப்பார்கள். இப்போது அது சாத்தியப்படவில்லை. உலகிடம் நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டுமானால், சில விஷயங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் அல்லவா? அந்தவகையில் தலாய் லாமா ஆறுதலடைந்தார்.

1980, அக்டோபர் மாதம் திபெத் சென்ற மூன்றாவது உண்மை அறியும் குழுவுக்கு அவரது சகோதரி ஜெட்சன் பெமா தலைமை தாங்கினார். தாங்கள் கண்ட உண்மைகளை அவர்கள் முன்வைத்தனர். சென்ற ஓராண்டில் மிகப் பெரிய மாற்றம் எதுவும் நிகழ்ந்துவிடவில்லை. திபெத்தியர்கள் நிலைமை அப்படியேதான் இருக்கிறது. கல்வித் துறையில் மட்டும் சற்று முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திபெத்தியர்கள் கல்வி கற்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால், சீன மொழியில் மாவோவின் கொள்கைகளும் சீனத் தத்துவங்களும் மட்டுமே அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டன.

பல்வேறு சோகங்களுக்கு நடுவே தனிப்பட்ட சோகமும் தலாய் லாமாவுக்கு ஏற்பட்டது. 1981ம் ஆண்டு அவருடைய அன்புத் தாயார் காலமானார். சிறிது காலமாகவே அவர் பக்கவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். கிட்டத்தட்ட என்பது ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்த

அவர், நோயில் விழுந்த ஒரு சில மாதங்களைத் தவிர, ஆயுள் முழுவதும் ஆரோக்கியமாகவே இருந்தார். விடியலுக்கு முன் எழுந்துவிடுவார். பணிக்கு ஆட்கள் இருந்தும், யாரையும் துணைக்கு அழைக்காமல் எல்லா வேலைகளையும் தானே இழுத்துப் போட்டுக்கொண்டு செய்வார். எல்லோரையும் அன்போடும் பாசமோடும் அரவணைத்துச் சென்றவர். அவர் மறைவு தலாய் லாமாவை மட்டுமின்றி திபெத்தியர்கள் அனைவரையும் பாதித்தது. அவருடைய மறைவின்போது அருகே இருந்து கவனித்துக்கொண்டவர் இன்னொரு சகோதரர் லோப்சங் சம்டன். ஒரு முறை, 'உங்கள் பிள்ளைகளுள் யாரை உங்களுக்கு மிகவும் பிடிக்கும்?' என்று கேட்டபோது அவர் 'லோப்சங் சம்டன்' என்று சொன்னாராம். இயல்பான ஒரு தேர்வாகவே அதை அப்போது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதன் உள் அர்த்தம் பின்னரே தெரிய வந்தது. தாயார் மறையும்போது உடன் இருக்கும் பாக்கியம் தனக்கு கிடைக்கவில்லையே என்று தலாய் லாமா நெகிழ்ந்தார்.

அதே ஆண்டு, தலாய் லாமாவை வளர்த்தவரும், சமையல்காரருமான போன்போவும் மறையவே தலாய் லாமாவின் சோகம் இரட்டிப்பானது. 'அவர் எனக்கு அம்மா, அப்பா, அண்ணன், தம்பி, அக்கா, தங்கை என எல்லாமாக இருந்தார். என் தாய் இறந்தபோது கவலைப்பட்டேன். ஆனால், அழவில்லை. போன்போ இறந்தபோது அவர் உடலின் மீது விழுந்து கதறி அழுதேன்!' என போன்போமீது தான் வைத்த அளவற்ற பாசத்தை விளக்குகிறார் தலாய் லாமா.

1982, ஏப்ரல் மாதம், மூன்று நபர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்று, சீன அரசுடன் திபெத் எதிர்காலம் குறித்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்த தரம்சாலாவில் இருந்து பீகிங் கிளம்பியது. திபெத் என்றைக்குமே சீனாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததில்லை, பல ஆயிரம் ஆண்டுகால பாரம்பரியம் உள்ள தனி நாடாகவே அது விளங்கி வந்துள்ளது என்ற வரலாற்று உண்மையை இந்தக் குழு சீனாவுக்கு எடுத்துரைத்தது. மேலும், ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ளபடி 'பதினேழு அம்சத் திட்டத்தை' சீன அரசு முழு மனதுடன் நிறைவேற்றவில்லை என்றும் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால், சீன அரசு எதையுமே ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. உண்மை நிலை கண்டறியும் குழுவின் தவறான அறிக்கையை நம்பிக் கொண்டு பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்துள்ளதாக மூவர் குழு மீது பதிலுக்குக் குற்றம் சுமத்தியது சீனா. ஐந்து அம்சத் திட்டம் ஒன்றை சீனா அறிவித்தது. இவற்றை ஒப்புக்கொண்டால் பேச்சு

வார்த்தையைத் தொடங்கலாம் என்ற நிபந்தனையையும் விதித்தது.

(1) சீன அரசு, நீண்ட கால அரசியல் நிலைத்தன்மை, சீரான பொருளாதார வளர்ச்சி, அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் பரஸ்பரம் உதவுதல் உள்ளிட்ட அடிப்படைக் குணங்களுடன், புதிய கட்டத்துக்கு நுழைந்துள்ளது என்பதை தலாய் லாமா ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

(2) தலாய் லாமாவும் அவருடைய பிரதிநிதிகளும் சீன அரசுக்கு உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் இருக்கவேண்டும். 1959ம் ஆண்டு நிகழ்ந்தவற்றை மறந்துவிடவேண்டும்.

(3) தலாய் லாமா மற்றும் அவருடன் இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்த அனைவரையும் மீண்டும் நாடு திரும்ப சீன அரசு இருகரம் நீட்டி வரவேற்கிறது. சீனாவின் ஒற்றுமையைக் காப்பதுடன் சீன மற்றும் திபெத்திய மக்களுக்கு இடையேயான நல்லுறவை வளர்க்கவும் நவீனமயமாக்கல் திட்டத்தை மேம்படுத்தவும் முழுமையான ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும்.

(4) 1959ம் ஆண்டு இங்கிருந்து வெளியேறுவதற்கு முன்பு தலாய் லாமா எந்தப் பதவியில் பொறுப்பில் இருந்தாரோ அதே கௌரவமும் மதிப்பும் மீண்டும் அளிக்கப்படும். அவர் திபெத்தில்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. சீனாவிலேயே தங்கி இருந்து தனது பணிகளைத் தொடரலாம். திபெத்தியர்களின் வேலை வாய்ப்புகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

(5) தலாய் லாமா திபெத் திரும்ப முடிவு செய்தவுடன் பத்திரிகையாளர்களைச் சந்தித்து அறிக்கை வெளியிடலாம். அந்த அறிக்கையில் சொல்லவேண்டிய விஷயங்களையும் அவரே முடிவு செய்யலாம்.

சீன அரசின் நிபந்தனைகள் தலாய் லாமாவை ஆச்சரியப்படுத்தியது. தனக்குச் சலுகைகள் வேண்டும் என்று எப்போதும் அவர் நினைத்ததில்லை. திபெத் விடுதலை, திபெத்தியர்களுக்குச் சம உரிமை, பெண்கள் மேம்பாடு ஆகியவை குறித்தே அவர் பேசியும் போராடியும் வந்துள்ளார். சீனர்களின் இந்த ஐந்து அம்சத் திட்டம் திபெத்தியர்கள் மத்தியில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களிடம் இருந்து தன்னைத் தனிமைப்படுத்துவதற்கான தந்திரம் என்பதை அவர் புரிந்து கொண்டார்.

தனக்கு எந்தச் சலுகைகளும் வேண்டாம், திபெத் விடுதலைதான் வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். சலுகை என்ற பெயரில் சீன அரசு விதித்த ஐந்து அம்ச நிபந்தனைகளை நிராகரித்தார்.

அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. சீனா, தனது அடக்குமுறைகளைத் தொடர்ந்து அரங்கேற்றிக்கொண்டிருந்தது. திபெத்தில் உள்ள சீன ராணுவத்தினர் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கிறோம் என்ற உறுதிமொழியும் காற்றில் பறந்தது. சீனர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் திபெத்தில் குடியேற அவர்களுக்குக் கடன், வீடு, வேலை வாய்ப்பு என வசதிகள் செய்து தரப்பட்டன. அந்த வகையில் சுமார் 60,000 சீனர்கள் திபெத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். 'ஒரு சீனரைப் பரிதாபப்பட்டு வீட்டுக்குள் அனுமதித்தால் அவர் பின்னால் பத்து சீனர்கள் வருவார்கள்' என்று திபெத்திய மொழியில் ஒரு பழமொழி உண்டு. திபெத்திலும் அதுதான் நடந்துகொண்டிருந்தது.

1984, அக்டோபர் 31ம் தேதி இந்தியா மீண்டும் ஒரு மிகப் பெரிய தலைவரை இழந்து சோகத்தில் ஆழ்ந்தது. தன் வீட்டில் இருந்த பாதுகாப்பு வீரர்களால் பிரதமர் இந்திரா காந்தி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அன்றைய தினம் தலாய் லாமாவுடனும் தத்துவ ஞானி ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோருடனும் மதிய உணவு அருந்த நேரம் ஒதுக்கி இருந்தார் இந்திரா காந்தி. திபெத்தியர் நலனில் அக்கறைகொண்ட மற்றும்மொரு தலைவரையும் தலாய் லாமா தனிப்பட்ட முறையில் இழந்தார்.

இந்திரா காந்தியின் படுகொலையைத் தொடர்ந்து அவரது மகன் ராஜீவ் காந்தி பிரதமராகப் பதவியேற்றார். 1956ம் ஆண்டு நேருவைச் சந்திக்க தலாய் லாமா இந்தியா வந்தபோது, அவரது இல்லத்தில் சிறுவர்களாக ராஜீவ் காந்தியும் சஞ்சய் காந்தியும் விளையாடிக்கொண்டிருந்த காட்சிகள் மனதில் நிழலாடின. தாத்தா மற்றும் அம்மாவைப் போலவே ராஜீவ் காந்தியும் திபெத்தியர்களிடம் மாறாத அன்புகொண்டிருந்தார்.

அடுத்த ஒரு சில மாதங்களில் திபெத்தியர் நலனில் அக்கறை கொண்டவரும் தலாய் லாமாவின் உடன் பிறந்த சகோதரருமான லோப்சங் சம்டன் (Lobsang Samten) காலமானார். அவர் இறக்கும்போது,

வயது ஐம்பத்தி நான்குதான். ஃப்ரூ, நிமோனியா, மஞ்சள் காமாலை என மாறி மாறி நோய்கள் அவரைத் தாக்கின. உடல் நலத்தில் போதிய கவனம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் திபெத்தின் எதிர்காலம் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த அவரது அகால மரணம், திபெத் அரசியலில் மிகப் பெரிய வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்தியது. சகோதரர் என்ற உறவைவிட நெருங்கிய அரசியல் ஆலோசகராகவும் அவர் திகழ்ந்தார். அவரது மறைவினால் தலாய் லாமா கொஞ்சம் ஆடித்தான் போனார்.

1979, 1981 மற்றும் 1984 எனத் தொடர்ந்து மூன்று முறை தலாய் லாமா அமெரிக்காவுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு, திபெத்தியர்களின் பிரச்சனைகளை அமெரிக்க ஆளும் கட்சி மற்றும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களிடம் பகிர்ந்துகொண்டார். இதன் விளைவாக 1985ம் ஆண்டு அமெரிக்க காங்கிரஸின் 91 உறுப்பினர்கள் கூட்டாக சீனத் தலைவர் லீக்கு கடிதம் எழுதினார்கள். அதில், சீன அரசு விரைவில் தலாய் லாமாவுடன் நேரடிப் பேச்சுக்களைத் தொடங்கி, திபெத்திய பிரச்சனைக்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி இருந்தனர்.

1959ம் ஆண்டு தலாய் லாமா இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்த நாள் தொடங்கி, சற்றேறக்குறைய 25 ஆண்டுகள் தொடர் போராட்டத்துக்குப் பிறகு இப்போதுதான் திபெத்திய பிரச்சனைகளுக்கு சர்வதேச அளவில் அரசியல் ரீதியான ஆதரவு கிடைத்திருந்தது. திக்குத் தெரியாத காட்டில், இலக்கை நோக்கி இருட்டில் நடந்துகொண்டிருப்பவருக்கு கையில் கிடைத்த சிறு விளக்கைப் போன்றதுதான் இந்த ஆதரவு. என்றாலும், அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு அமெரிக்க ஆதரவு அவசியம் என்ற வகையில் அவர் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

1987ம் ஆண்டு, அமெரிக்க காங்கிரஸின் மனித உரிமை அமைப்பு, சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு பேச மீண்டும் தலாய் லாமாவுக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தது. இந்த வாய்ப்பை மிகச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று எண்ணிய தலாய் லாமா, தான் பேச வேண்டிய முக்கிய விஷயங்களைக் குறித்துக்கொண்டார். திபெத் மீதான சீனாவின் அடக்குமுறை, மனித உரிமை மீறல் ஆகியவற்றை நிரூபிக்கும் ஆதாரங்களையும் ஆவணங்களையும் திரட்டிக்கொண்டு முழுமையான உரையாகத் தயாரித்துக்கொண்டார். இதற்கிடையே, சீனத் தலைவர் லீக்கு

அனுப்பிய கடிதத்துக்கு பதில் அளிக்காத சீனாவை அமெரிக்க காங்கிரஸ் அமைப்பு கண்டித்து அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தது. அந்த அறிக்கையையும் தனது வாதத்துக்கு வலு சேர்க்கும் வகையில் உரையில் சேர்த்துக்கொண்டு அமெரிக்கா புறப்பட்டார்.

1987, செப்டெம்பர் 21 அன்று அமெரிக்க தலைநகர் வாஷிங்டனில் உள்ள கேபிடல் ஹில்லில் நடைபெற்ற மனித உரிமை மீறல் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு சிறப்புரை ஆற்றினார். அவரது உரையில் கீழ்க்காணும் ஐந்து முக்கிய அம்சங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன:

(1) திபெத் முழுவதையும் அமைதி மண்டலமாக அறிவிக்கவேண்டும்.

(2) திபெத் பகுதியில் சீன மக்கள் குடியேற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டும். சொந்த இடத்திலேயே திபெத்தியர்களைச் சிறுபான்மையினர் ஆக்கும் வகையில் மேற்கொள்ளப்படும் சீனாவின் நடவடிக்கைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும்.

(3) திபெத்திய மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகள் மற்றும் ஜனநாயக உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கவேண்டும்.

(4) திபெத்தின் இயற்கைச் சூழலை மறுசீரமைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டும். அணு ஆயுத தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, அணு ஆயுதக் கழிவுகளைக் கொட்டும் கழிப்பிடமாக திபெத்தை மாற்றும் செயலை சீனா நிறுத்தவேண்டும்.

(5) திபெத்தின் எதிர்காலம் மற்றும் சீன, திபெத் உறவுகள் மேம்பாடு குறித்து விவாதிக்க உடனடி பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு சீனா முன்வரவேண்டும்.

தனது ஐந்து அம்சத் திட்டத்தை அறிவித்த பின்னர், தலாய் லாமா அது குறித்து விளக்கம் அளித்தார். முதலாவதாக, திபெத் பீட பூமி முழுவதும் அகிம்சை அதாவது அமைதி மண்டலமாக அறிவிக்கப்படும் பட்சத்தில் இந்திய மற்றும் சீன எல்லைகளில் குவிக்கப்பட்டு இருக்கும் ராணுவத்தினரை இரு நாடுகளும் விலக்கிக்கொள்ளவேண்டும். திபெத்தில் இருக்கும் ராணுவத்தை சீனா திரும்பப் பெறவேண்டும். இதன் காரணமாக ராணுவச் செலவுகள் குறைந்து, பொருளாதாரம் ஏற்றம் பெறும். பரஸ்பரம் நம்பிக்கை வளரும்.

இரண்டாவதாக, சொந்த நாட்டிலேயே திபெத்தியர்களைச் சிறுபான்மையினராக மாற்றும் வகையில் சீனர்கள் அங்கே குடியமர்த்தப்படுகிறார்கள். தான் பிறந்த அம்தோ பகுதியில் சீனர்களின் மக்கள் தொகை 25 லட்சம். ஆனால், உள்ளூர் திபெத்தியர்களின் மக்கள் தொகை வெறும் 7,50,000தான். இது ஓர் உதாரணம்தான். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சீனக் குடியேற்றம் இதே போல் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தால் சொந்த ஊரிலேயே திபெத்தியர்கள் அகதிகளாகவும், அனாதைகளாகவும், சிறுபான்மையினர்களாகவும் மாறும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை. எனக்குக் கிடைத்த நம்பத் தகுந்த தகவலின்படி திபெத்தில் உள்ள சீனர்களின் எண்ணிக்கை 75 லட்சம். ஆனால், உள்ளூர் திபெத்தியர்கள் எண்ணிக்கை 60 லட்சம்தான். இந்தப் புள்ளிவிவரம் எனது அச்சத்தை உறுதி செய்கிறது.

மூன்றாவதாக, திபெத்திய மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகள் மற்றும் ஜனநாயக உணர்வுகளுக்கு சீனா மதிப்பளிக்க வேண்டும். திபெத் என்றைக்குமே சீனாவின் ஆதிக்கத்தில் இருந்ததில்லை. அதன் கலாசாரமும் நாகரிகமும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழைமையானவை. திபெத்தியர்கள், பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள். அவர்களின் மத உணர்வுகளைப் புண்படுத்துவதுடன் அதனை அழிக்கும் நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்தவேண்டும். சீனாவில் நடைபெறும் மனித உரிமை மீறல்கள் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டுள்ளனர். திபெத்தியர்களின் பண்பாடும் நாகரிகமும் மீண்டும் உயிர்த்து எழவேண்டும். ஜனநாயகம் திபெத்தில் மலரவேண்டும்.

நான்காவதாக, திபெத்தின் இயற்கை எழிலையும் சுற்றுச்சூழலையும் நாசப்படுத்தும் வகையில் சீனா, தனது அணு ஆயுதக் கிடங்குகளையும் தொழிற்சாலைகளையும் திபெத்தில் அமைத்து வருகிறது. அணு ஆயுதக் கழிவுகளை திபெத்தில் கொட்டி அதைக் கழிப்பிடமாக மாற்றி வருகிறது. இதனால் தற்போது அங்கு வாழ்பவர்கள் மட்டுமின்றி எதிர்காலத் தலைமுறையினரும் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே, சீனா உடனடியாக திபெத்தில் உள்ள அணு ஆயுதத் தொழிற்சாலைகளை மூடவேண்டும். மரங்கள் வெட்டப்பட்டு, காடுகள் அழிக்கப்படுவதும் நிறுத்தப்படவேண்டும். மரம், செடி, கொடி உள்ளிட்ட இயற்கை வளங்களுடன்கூடிய திபெத் ஓர் உயிரியல் பூங்காவாகப் பூத்துக் குலுங்கவேண்டும்.

இறுதியாக, திபெத்தின் எதிர்காலம் குறித்து முடிவெடுக்க சீனா உடனடியாகப் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். நீண்ட காலமாக இருக்கும் பிரச்சனைக்குச் சுமுகமான தீர்வு கிடைக்கவேண்டும்.

தலாய் லாமா தன் தரப்பு வாதங்களை முன்வைத்தபோது, முதல் முறையாக உலகம் அவரது போராட்டத்தில் உள்ள நியாயத்தைப் புரிந்துகொண்டது.

எதிர்பார்த்தபடியே, தலாய் லாமாவின் ஐந்து அம்சத் திட்டத்தை சீனா ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. திபெத் அமைதி மண்டலமாக இருக்கவேண்டும், திபெத்தின் கலாசாரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், திபெத்தில் சீனர்களின் குடியேற்றம் தடுக்கப்பட வேண்டும், திபெத்தில் உள்ள அணு ஆலைகள் மூடப்பட வேண்டும் போன்ற தலாய் லாமாவின் கோரிக்கைகளும் அவருடைய உரையும் நிராகரிக்கப்பட்டன.

18. மீண்டும் திபெத்தில் பதற்றம்

அமெரிக்க காங்கிரஸின் மனித உரிமை மீறல் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு தலாய் லாமா பேசிய பிறகு, திபெத்தில் 1987 செப்டெம்பர் மற்றும் அக்டோபர் மாதங்களில் கலவரங்கள் வெடித்தன. தலைநகர் லாசாவின் பல இடங்களில், ஆயிரக்கணக்கில் புத்த பிட்சுகளும் மக்களும் திரண்டு சீன அரசுக்கு எதிரான கோஷங்களை எழுப்பினர். திபெத்துக்கு சுதந்தரம் வேண்டும் என்னும் பொருளில் 'போ ரங்ஜென்' என்று திபெத்திய மொழியில் முழங்கினர். பலர் கைது செய்யப்பட்டு, சிறையில் தள்ளப்பட்டனர். சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்களை விடுவிக்கக் கோரி மீண்டும் போராட்டம் வெடித்தது.

இந்த முறை சீனக் காவல்துறையினர், போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மக்களைப் புகைப்படம் எடுக்கத் தொடங்கினர். புகைப்படங்கள் தங்களை அடையாளம் காட்டிவிடும் என்ற அச்சத்தில் மக்களுடைய கோபம் இன்னும் அதிகரித்தது. காவல் துறையினரைத் தாக்கியதுடன், அவர்களுடைய புகைப்படக் கருவிகளையும் வாகனங்களையும் அடித்து நொறுக்கினர். அருகே இருந்த ஒரு காவல் நிலையம் தீக்கிரையானது. போராட்டத்தை ஒடுக்க, இறுதியில் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தப்பட்டது. கண்முடித்தனமாக நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூட்டில் ஆண்கள் மட்டுமின்றி, பெண்களும் பச்சிளம் குழந்தைகளும் கூட குண்டடிப்பட்டு இறந்தனர். இந்தத் தகவல்களையும் புகைப்படங்களையும் வெளியிட்ட வெளிநாட்டுப் பத்திரிக்கையாளர்கள் அவசரம் அவசரமாக திபெத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். திபெத்தில் நடைபெறும் அவலங்கள் வெளியே தெரியாத வகையில் கடுமையான தணிக்கைகள் அமல்படுத்தப்பட்டன. பத்திரிக்கை சுதந்தரம் பறிக்கப்பட்டது.

1988, புத்தாண்டு பிறந்தது. திபெத்தியர்களுக்கு மொன்லாம் (Monlam) எனப்படும் புது வருடம் முக்கியமானது. ஆட்டம் பாட்டம் மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடி வரவேற்பார்கள். ஆனால், தலாய் லாமா இந்தியாவில் தஞ்சம் அடைந்தபிறகு திபெத்தியர்கள் மொன்லாம் கொண்டாட்டங்களை நிறுத்தி விட்டனர். ஆனால், சீன அரசோ இந்த வருட மொன்லாம் விழாவை எப்படையும் நடத்திக் காட்டுவது என்று உறுதியுடன் இருந்தது. இதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை.

திபெத்தில் மட்டும் இந்த வருடம் மொன்லாம் விழாவை வெற்றிகரமாக நடத்திவிட்டால், திபெத் பற்றிய அத்தனை சந்தேகங்களையும் துடைத்து அழித்துவிடலாம் என்று சீனா திட்டமிட்டது. எனவே, மொன்லாம் கொண்டாட்டத்தில் ஒவ்வொரு திபெத்தியரும் கட்டாயம் கலந்துகொள்ளவேண்டும் என்று சீன அரசு கட்டாயப்படுத்தியது. கலந்துகொள்பவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று ஆசை காட்டியதுடன் மறுப்பவர்களுக்கு தண்டனை என்றும் மிரட்டலும் விடுத்தது.

சீன அரசின் மிரட்டலுக்குப் பயந்து திபெத்தியர்கள் மொன்லாம் கொண்டாட்டங்களுக்கு ஒப்புக்கொண்டனர். ஆயிரக்கணக்கான ராணுவ வீரர்களின் கண்காணிப்பில், துப்பாக்கிகளும் பீரங்கிகளும் பின்னணியில் அணிவகுத்து நிற்க, திபெத்தியர்களின் கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொரு தினமும் அரங்கேறின. மார்ச் 5ம் தேதி மொன்லாம் கொண்டாட்டங்களின் இறுதி நிகழ்ச்சிகள் பௌத்த ஆலயத்தில் இருந்து ஊர்வலத்துடன் தொடங்கின. ஆரம்பத்தில் ஊர்வலம் அமைதியாகத்தான் போய்க்கொண்டிருந்தது. ஊர்வலத்தின் கடைசிப் பகுதியில் இருந்த சிலர் திபெத்தில் சீன அத்துமீறலைக் கண்டித்து கோஷம் எழுப்பியவாறே கல் எறியத் தொடங்கினார்கள். இது சீனர்களை ஆத்திரப்படுத்தியது. பதிலுக்கு, கூட்டத்தினர்மீது தடியடி நடத்தினார்கள். கூட்டத்தினர் பயந்து ஓடவே அதுவரை அமைதியாகச் சென்று கொண்டிருந்த ஊர்வலம் சிதறியது.

ராணுவத்தினரை ஒரு கும்பல் தாக்கத் தொடங்கியது. கலவரம் மெல்லப் பரவத் தொடங்க, கூட்டத்தைக் கலைக்க, பொது மக்கள் மீது துப்பாக்கியால் சுட ஆரம்பித்தனர். கொத்துக் கொத்தாக நூற்றுக்கணக்கானோர் செத்து விழுந்தனர். அருகில் இருந்த திபெத்தியர் கடைகளையும் ராணுவத்தினரே தீ வைத்துக் கொளுத்தினர். ஆண்களையும் பெண்களையும் விசாரணை என்ற பெயரில் சிறைச்சாலையில் அடைத்தனர். ஜோகாங் பௌத்த ஆலயத்தையும் ராணுவத்தினர் விட்டு வைக்கவில்லை. உள்ளே நுழைந்து, அங்கே அமைதியாகத் தியானத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த பன்னிரண்டு பிட்சுக்களை வெட்டிக் கொன்றனர். ஒருவரின் கண்ணை நோண்டி, வெளியே வீசி எறிந்தனர். பக்தி மணம் கமழ்ந்துகொண்டிருந்த ஜோகாங் புத்தர் ஆலயம், ஒரு சில நிமிடங்களில் சுடுகாடானது.

கடுமையான பத்திரிகைத் தணிக்கைகளையும் மீறி, இந்தச் செய்திகளை வெளியில் கொண்டு வந்தவர் லார்ட் எனல். இவர் பிரிட்டிஷ் அரசியல் தலைவர். திபெத்தில் மனித உரிமை மீறல் குறித்து ஆய்வு செய்ய வந்தவர். லாசாவில் நடந்த சீனர்களின் கோரத் தாண்டவம் இவரால் வெளிச்சத்துக்கு வந்தது. திபெத்தில் இவர் ஆய்வு செய்துகொண்டிருந்த போது, தலாய் லாமா இங்கிலாந்தில் உள்ள திபெத்திய, பௌத்த ஆலயங்களின் அழைப்பின் பேரில் லண்டனில் இருந்தார். 1988, ஜூன் மாதம் பிரான்ஸில் உள்ள ஸ்ட்ராஸ்போர்க் நகரில் நடைபெற்ற ஐரோப்பிய பாராளுமன்றக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு திபெத் பிரச்சனை குறித்து விரிவாக உரையாற்றும் வாய்ப்பும் அவருக்குக் கிடைத்தது. சீன அரசு வழக்கம்போல் அவரது உரையைப் புறக்கணித்தது மட்டுமின்றி, தலாய் லாமா பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த ஐரோப்பிய பாராளுமன்ற அமைப்பையும் கடுமையாகக் கண்டித்தது.

திடீரென ஒரு நாள் சீன அரசிடம் இருந்து தலாய் லாமாவுக்கு அழைப்பு வந்தது. அதில் தலாய் லாமாவின் நிலை பற்றிப் பேசுவதுடன் திபெத் குறித்தும் பேச விரும்புவதாகவும், இடத்தை தலாய் லாமாவே தேர்வு செய்துகொள்ளலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருந்தது. தலாய் லாமா பேச்சுவார்த்தைகளை ஜெனீவாவில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். ஆனால், சீன அரசோ புதிதாகச் சில நிபந்தனைகளை விதித்து, அவற்றுக்கு ஒப்புக்கொண்டால் மட்டுமே பேச்சுவார்த்தை தொடங்கும் என்றது.

ஜெனீவாவில் அல்ல பீகிங்கில்தான் பேச்சுவார்த்தை நடக்கும் என்பது முதல் நிபந்தனை. குழுவில் வெளிநாட்டவர் இருக்கக்கூடாது. சீன அரசு அங்கீகரிக்காத, எல்லை தாண்டிய திபெத்திய அரசில் அங்கம் வகிப்பவரும் இருக்கக்கூடாது. மூன்றாவது, திபெத் சுதந்தரம் குறித்துப் பேசக்கூடாது. தலாய் லாமாவுடன் மட்டுமே பேச்சுவார்த்தை நடத்தமுடியும்.

பீகிங் வேண்டாம், ஜெனீவாவில்தான் சந்திப்பு நடைபெறும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார் தலாய் லாமா. பிற நிபந்தனைகளுக்கு அவர் கட்டுப்பட்டார். 1989, ஜனவரியில் சீனாவும் ஜெனீவாவை ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால், வேறு முன்னேற்றங்கள் ஏற்படவில்லை.

பஞ்சன் லாமா இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தி 1989 ஜனவரி 28ம் தேதி வந்தது. பீகிங்கில் இருந்து திபெத் செல்லும் வழியில், அவர் மாரடைப்பில் மரணமடைந்துவிட்டதாகச் சீன அரசு அறிவித்தது. 53 வயதான பஞ்சன் லாமாவின் திடீர் மறைவு தலாய் லாமாவைச் சங்கடப்படுத்தியது. தன்னைச் சுற்றி அரணாக இருந்தவர்கள், ஒவ்வொருவராக இறந்து போய்க் கொண்டிருந்தது அவரை சஞ்சலப்படுத்தியது. பஞ்சன் லாமா, ஆரம்பத்தில் சீனாவுக்கு ஆதரவாக இருந்தாலும், பின்னர் திபெத்தின் உண்மை நிலையைப் புரிந்துகொண்டு சீன அரசுக்கு எதிராகவே இறுதிவரை செயல்பட்டார். அவர் திருமணம் செய்துகொண்டார் என்றும் ஆன்மிக விஷயங்களைவிட வியாபாரத்தில் கவனம் செலுத்தினார் என்றும் செய்திகள் வந்தன. இருப்பினும், திபெத்தின் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட உண்மையான தியாகி அவர் என தலாய் லாமா புகழஞ்சலி செலுத்தினார்.

பஞ்சன் லாமாவின் இறுதிச் சடங்குகளில் கலந்துகொள்ள சீன அரசு அவரை பீகிங்குக்கு அழைத்தது. ஆனால், ஜெனிவாவில் பேச்சுவார்த்தை நடத்த ஒப்புக்கொண்டு, பின்னர் அது குறித்த எந்தத் தகவலும் தெரிவிக்காமல் மௌனம் சாதித்த சீனத் தலைவர்களைச் சந்திக்க அவர் மனம் ஒப்பவில்லை. மேலும் இப்போது பீகிங் சென்றால் பிரச்சனையை திசை திருப்பி விடுவார்கள் என்றும் தலாய் லாமா அஞ்சினார். எனவே, சீன அரசின் அழைப்பை ஏற்கும் சூழலில் இல்லை எனப் பக்குவமாகப் பதில் அனுப்பினார்.

இரண்டு மாதங்கள் கழித்து லாசாவில் மீண்டும் கலவரம் வெடித்தது. சீன ராணுவம் அடக்குமுறை, துப்பாக்கி சூடு ஆகியவற்றில் வழக்கம் போல் இறங்கியது. இம்முறை திபெத்தியர்கள் அப்பாவி சீனர்களையும் தாக்கிய செய்தி தலாய் லாமாவை எட்டியவுடன் மிகவும் வருந்தினார். சீன அரசுடன் தான் பிரச்சனையே தவிர, அப்பாவி சீனர்கள் மீது அல்ல என்று தாக்குதலில் ஈடுபட்ட திபெத்தியர்களைக் கண்டித்தார். 100 கோடி மக்கள் தொகை கொண்ட சீனர்கள் 60 லட்சம் திபெத்தியர்களைத் தாக்கத் தொடங்கினால், உலக வரைபடத்தில் திபெத் என்ற நாடே இருக்காது. திபெத்தியர்கள் என்ற இனமும் புல், பூண்டு இல்லாமல் அழிந்துபோய்விடும். எனவே, சீனர்களைத் தாக்கியது மாபெரும் தவறு என கண்டன அறிக்கை வெளியிட்டார். தன் இன மக்களே தவறு செய்தாலும் அவர்களை அவர் கண்டித்தது, தலாய் லாமாவின் பெருந்தன்மையையே காட்டியது.

லாசாவில் திபெத்தியர்களின் போராட்டம் ஒருபுறம் நடந்து கொண்டிருக்க, சீனாவில், 1989, ஜூன் 4 அன்று பீகிங் நகரில் உள்ள டியானன்மென் சதுக்கத்தில் மாபெரும் மாணவர் போராட்டம் ஆரம்பமானது. ஒரு கட்டத்தில், உள்நாட்டுப் போராக வெடிக்கும் அளவுக்கு மாணவர் போராட்டம் தீவிரம் அடைந்தது. கிட்டத்தட்ட ஏழு வார காலம் பீகிங் நகர வீதிகளில் குவிந்த மாணவர்களும் மக்களும் பிரச்னைக்குத் தீர்வு கிடைக்கும்வரை நகரமாட்டோம் என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர். பல முறை எச்சரித்தும், அவர்கள் கலந்து செல்வதாக இல்லை. திடீரென்று, டியானன்மென் சதுக்கத்தின் நான்கு பக்கங்களில் இருந்தும், ராணுவ பீரங்கிகள் முழங்க, குழுமி இருந்த மாணவர்களும் மக்களும் சிதறியோட ஆரம்பித்தனர். ஆனால், அவர்களால் தப்பமுடியவில்லை. நூற்றுக் கணக்கானோர் குண்டடிப்பட்டு இறந்தனர். தனது சொந்த மக்களை அந்த நாட்டு ராணுவமே சுட்டுக் கொன்றது. மாணவர்களையும் பொது மக்களையும் கொன்று குவிக்க ராணுவத்துக்கு உத்தரவிட்டவர் சீனத் தலைவர் டெங் ஜியோ பிங் என்பது பின்னாளில் தெரியவந்தது. கம்யூனிச நாடான சீனா ஒரு போதும் ஜனநாயகப் பாதைக்குத் திரும்பாது என்பதை இந்த நிகழ்ச்சி மீண்டும் ஒருமுறை உலகுக்கு உணர்த்தியது. ஒரு வகையில், இந்தச் சம்பவத்துக்குப் பின்னரே திபெத்தின் உண்மை நிலையையும் தலாய் லாமாவின் கோரிக்கையில் இருந்த நியாயத்தையும் உலகம் புரிந்துகொண்டது என்று சொல்லலாம். ஆனால் இது காலம் கடந்த ஞானம்.

1989ல் மீண்டும் அமெரிக்காவுக்குப் பயணம் செய்தார் தலாய் லாமா. அந்த வருடம் அவருக்கு அங்கே ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தி காத்துக்கொண்டிருந்தது. 1989ம் ஆண்டு அமைதிக்கான நோபல் பரிசு அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது. ஸ்டாக்ஹோமில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் நோபல் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டு பேசுகையில், 'திபெத்தில் உள்ள சாதாரண புத்த மதத் துறவி நான். எனக்கு நோபல் பரிசை வழங்கிய அமைப்புக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நோபல் பரிசு எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் மகிழ்ச்சியான விஷயம் என்றாலும், திபெத் விடுதலை பெறும் நாள்தான் எனக்கு உண்மையான சந்தோஷத்தைத் தரும் நாள். மனித உரிமைகளுக்காகப் போராடும் மக்கள் சார்பாகவும், சுதந்தரத்துக்காக உழைக்கும் மக்கள் சார்பாகவும், திபெத்தில் உள்ள மக்கள் சார்பாகவும், உலகம் முழுவதும் அகதிகளாக உள்ள திபெத்தியர்கள் சார்பாகவும் இந்த

நோபல் பரிசைப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். அஹிம்சை மூலமாகவும் சுதந்தரம் வாங்க முடியும் என்று உலகுக்கு நிரூபித்த மகாத்மா காந்தியடிகள்தான் எனக்கு முன்மாதிரியாகவும் தூண்டுகோலாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருப்பவர். இந்த விருதை அவருக்குக் காணிக்கை ஆக்குகிறேன்!' என்றார்.

தலாய் லாமா தொடர்ந்தார். 'உண்மை, வீரம் மற்றும் மன உறுதி ஆகியவற்றை ஆயுதங்களாகக் கொண்டு திபெத்தின் விடுதலையை ஒரு நாள் நிச்சயம் பெறுவோம். உலகில் எந்த நாட்டில் பிறந்தாலும் நாம் அனைவரும் மனிதர்கள்தான். துக்கத்தைத் தவிர்த்து சந்தோஷமாகவும் சுதந்தரமாகவும் வாழ வேண்டும் என்று ஒவ்வொருவரும் நினைப்பதும் இயற்கையே. எல்லா மதங்களும் அன்பைத்தான் போதிக்கின்றன. வழி வேறு வேறாக இருந்தாலும் இலக்கு ஒன்றுதான். ஆனால், நாம்தான் அன்புவழி நடக்காமல் அடுத்தவர்களைத் துன்புறுத்தி மகிழ்கிறோம். மனித நேயத்தை வளர்த்துக்கொள்வதன் மூலம் வலியையும் துயரத்தையும் குறைக்கலாம்!'

நோபல் பரிசு பெற்ற பிறகு தலாய் லாமா உலகளவில் பிரசித்தி பெற்றவராக மாறினார். உலக அமைதிக்கான சமாதான தூதுவராகவே அவர் சென்ற இடமெல்லாம் வரவேற்கப்பட்டார். சீனாவின் நிலை இப்போது தர்மசங்கடமாகிவிட்டது. முன்புபோல் தலாய் லாமாவை வஞ்சகர், துரோகம் செய்தவர், காமவெறி பிடித்தவர் என்றெல்லாம் சொல்ல முடியவில்லை.

1989, நவம்பர் 9. உலக வரலாற்றில் முக்கியமான நாள். அன்றுதான் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு ஜெர்மனி நாடுகளுக்கு இடையே கட்டப்பட்ட நெடுஞ்சுவர் இடித்துத் தள்ளப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர், கிழக்கு, மேற்கு என ஜெர்மனி இரு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. கிழக்கு ஜெர்மனி ரஷ்யாவின் கட்டுப்பாட்டிலும் மேற்கு ஜெர்மனி அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாட்டிலும் இருந்து வந்தன. சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகள் கிழக்கைவிட மேற்கு ஜெர்மனியில் சிறப்பாக இருந்தன. கம்யூனிச கட்டுப்பாடுகளுக்கு பயந்து தினந்தோறும் ஆயிரக்கணக்கானோர் கிழக்கு ஜெர்மனியில் இருந்து தப்பித்து மேற்கு ஜெர்மனியில் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

இதன் காரணமாக கிழக்கு ஜெர்மனி பல நிபுணர்களையும் திறமையானவர்களையும் படித்தவர்களையும் தொடர்ந்து இழக்கும்

சூழல் உருவானது. இந்தக் குடிபெயர்தலைத் தடுத்து நிறுத்த, கிழக்கு ஜெர்மனி 1961, ஆகஸ்ட் 13 அன்று இரு நாடுகளுக்கும் இடையே மிகப் பெரிய சுவரைக் கட்டி முடித்தது. சுமார் 28 ஆண்டுகள் கழித்து கிழக்கு மற்றும் மேற்கு ஜெர்மனி நாடுகள் ஒன்றாக இணையவும், தடையாக இருந்த சுவரை இடிக்கவும் முடிவு செய்தன. 1989, நவம்பர் 9 அன்று இந்தச் சுவர் இடிக்கப்பட்ட நாளன்று, நோபல் பரிசு பெற்ற தலாய் லாமா சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார்.

தனது வாழ்நாளில் சந்தித்த மற்றொரு மறக்க முடியாத நபர் பாபா ஆம்தே என்கிறார் தலாய் லாமா. மராட்டிய மாநிலத்தில் மிகப் பெரிய கோடஸ்வரர் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் பாபா ஆம்தே. 450 ஏக்கருக்கும் அதிகமான வேளாண் நிலங்கள் அவருக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. மருத்துவர், சட்ட நிபுணர், விடுதலைப் போராட்ட வீரர், சமூக சேவகர் என்று பல முகங்கள் கொண்ட அப்பழுக்கற்ற தியாகி இவர். மகாத்மா காந்தியின் அஹிம்சை கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, பொது வாழ்க்கைக்குத் தன்னை முழுவதும் ஒப்படைத்தவர். வாழ்நாள் முழுவதையும் ஏழை எளியோர்களுக்கும் நோயாளிகளுக்கும் சேவை செய்வதிலேயே கழித்தார். தனது சொத்துகளை அவர்களுக்காகவே செலவழித்தார். இவருடனான சந்திப்புக்குப் பிறகே திபெத் மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக உழைக்கவேண்டும் என்ற உந்துதல் தனக்கு ஏற்பட்டதாகக் கூறுகிறார் தலாய் லாமா.

1990, பிப்ரவரி 11ம் தேதி உலக அரங்கில் நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த சிறப்பான விஷயம் நிகழ்ந்தது. கருப்பின மக்கள் விடுதலைக்காகப் போராடிய அந்த வீரரை பிரிட்டிஷ் அரசு 1962ம் ஆண்டு கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. சற்றேறக்குறைய 28 ஆண்டுகள் சிறை வைக்கப்பட்டு இருந்த தென் ஆப்பிரிக்கச் சுதந்தரப் போராட்ட வீரர் நெல்சன் மண்டேலா அன்றுதான் விடுதலை செய்யப்பட்டார். பின்னர், ஜனநாயக முறையில் நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற்று, 1994, மே 10ம் தேதி தென் ஆப்பிரிக்காவின் ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் சுற்றுப்பயணத்தின்போது தலாய் லாமா நெல்சன் மண்டேலாவையும் சந்தித்துப் பேசினார். நாட்டு விடுதலைக்காகப் போராடிய வீரர் என்பதால் இருவரிடையே ஒருமித்த புரிதல் இருந்தது. திபெத்தில் விரைவில் அமைதி திரும்பி, சுதந்தரக் காற்று வீசவேண்டும் என்று தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

1990, மே 11 அன்று எல்லை தாண்டிய திபெத் அரசாங்கத்தில் பல மாறுதல்களை தலாய் லாமா அறிமுகப்படுத்தினார். பாரம்பரிய வழக்கங்கள் சிலவற்றுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டு, ஜனநாயக முறைப்படி எல்லை தாண்டிய திபெத் அரசு செயல்படும் என்னும் புரட்சிகரமான அறிவிப்பை வெளியிட்டார். தான் அமைத்த பத்தாவது திபெத் பாராளுமன்றத்தைக் கலைப்பதாகவும், இனி உலகம் முழுவதும் வாழும் திபெத்தியர்கள் ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுப்பவர்கள்தான் ஆட்சியில் முக்கியப் பொறுப்புகளை வகிப்பார்கள் என்றும் அறிவித்தார். தலாய் லாமா என்பவருக்கு இனி வேலை இருக்காது என்றும், திபெத்தியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பாராளுமன்றமே இனி முழு அதிகாரத்துடன் செயல்படும் என்றும் பிரகடனம் செய்தார். பெண்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம், பாராளுமன்றத்துக்கு இரு அவைகள், நீதிமன்றம் என ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் உள்ள அனைத்தும் இனி எல்லை தாண்டிய திபெத் அரசிலும் இடம்பெறும் என்று தெரிவித்தார்.

தலாய் லாமாவின் அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து புதிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. 33 நாடுகளில் வாழும் திபெத்தியர்கள் பதினோராவது எல்லை தாண்டிய திபெத் பாராளுமன்றத்துக்கு 46 உறுப்பினர்களைத் தேர்வு செய்ய, அந்த உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

1990, மே 22 அன்று மற்றொரு அதிர்ச்சி இந்தியாவைக் குலுக்கியது. நாற்பது வயதில் இந்தியாவின் இளம் பிரதமராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட ராஜீவ் காந்தி, தமிழகத்தில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டபோது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டார். நேரு குடும்பத்தினருடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்த தலாய் லாமா, அந்தக் குடும்பத்தின் மற்றொரு தூண் சாய்ந்து போனதில் உருகினார். திபெத்தியர்கள் வாழ்வில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டவர்கள் நேரு குடும்பத்தினர் என்பதால், அவர்களுடைய அடுத்தடுத்த அகால மரணங்களால் தலாய் லாமா கலக்கமடைந்தார். 1991, ஏப்ரல் மாதம் தலாய் லாமாவுக்கு அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் புஷ்விடம் இருந்து அழைப்பு வந்தது. அமெரிக்காவுக்குப் பல முறை சென்றிருந்தாலும், இதுவரை அந்நாட்டு அதிபரை அவர் சந்தித்ததில்லை. முதன் முறையாக, வெள்ளை மாளிகையில் அதிபர் ஜார்ஜ் புஷ்விடம் சந்தித்து திபெத் குறித்துப் பல்வேறு பிரச்சனைகளை

விவாதித்தார். திபெத்தியர்கள் விஷயத்தில் ஜனநாயக நெறிகளுடன் சீனா நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று அவர் அறிவுறுத்தியது தலாய் லாமாவை உற்சாகப்படுத்தியது.

1993, மே 28ம் தேதி அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளிண்டன் ஓர் அறிவிப்பை (செயல் ஆணை 12850) வெளியிட்டார். அதன் சாரம் இதுதான். திபெத் விவகாரம் உள்பட காங்கிரஸின் எதிர்பார்ப்புகளை சீனா நிறைவேற்றி வருகிறதா என்பதை அமெரிக்க செயல் அலுவலர் ஆய்வு செய்வார். குறிப்பாக, திபெத்தின் மதம் மற்றும் கலாசாரங்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்று அந்தச் செயல் ஆணையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. முதன் முறையாக சீனப் பொருளாதார நலன்கள் திபெத் பிரச்சனைகளுடன் இணைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

1994ம் ஆண்டு, வெள்ளை மாளிகையில் தலாய் லாமா அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளிண்டனைச் சந்தித்தார். துணை அதிபர் அல் கோரையும் சந்தித்தார். இருவருடனான சந்திப்புகளின் போதும் திபெத் குறித்த பல்வேறு விஷயங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார். திபெத்தியர்களின் கோரிக்கைகளில் உள்ள நியாயத்தை பில் கிளிண்டன் உணர்ந்துகொண்டாலும், சீன அரசைச் சங்கடப்படுத்த அவர் விரும்பவில்லை. ஆசியாவின் மிகப் பெரிய பொருளாதார நாடாகத் திகழும் சீனாவுடன் வர்த்தகத்தை மேம்படுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்பைக் கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதிலும் கவனமாக இருந்தார். திபெத்துடனான உணர்வுகளுக்கும் சீனாவுடனான வர்த்தகங்களுக்கும் நடுவே கம்பி மீது நடப்பது போல், இருவரையும் சமாதானப்படுத்தும் வகையில் அமெரிக்கா நடந்துகொண்டது. அதிகபட்சமாக சீன அரசுக்குக் கட்டுப்பட்ட சுயாட்சி அதிகாரம்கொண்ட மண்டலமாக திபெத்தையும், அதன் ஆன்மிக மற்றும் அரசியல் தலைவராக தலாய் லாமாவையும் அங்கீகரித்தது. ஆனால், சீனா இதற்கும் தனது ஆட்சேபத்தைத் தெரிவித்தது. பாலுக்கும் பூனைக்கும் ஒரே சமயத்தில் காவல் காக்கும் சாமர்த்தியம் அமெரிக்காவைத் தவிர யாருக்கு இருக்கும்?

சீனாவின் அதிகாரப்பூர்வப் பத்திரிகையான பீபிள்ஸ் டெய்லி, சீனாவின் வரைபடத்தில் இருந்து திபெத்தைத் துண்டாட தலாய் லாமா முயற்சிக்கிறார் என்றும் அவரது கனவு பலிக்காது என்றும் தலையங்கத்தில் காட்டமாகத் தாக்கியது. மேலும், உலகம் முழுவதும்

சுற்றுப்பயணம் செய்து தலைவர்களைச் சந்தித்து என்னதான் பேசினாலும், சீனாவில் இருந்து திபெத்தை ஒரு நாளும் பிரிக்கமுடியாது என்றும் எழுதியது. ஆனால், அமெரிக்கா பற்றித் தவறியும் ஒரு வார்த்தை எழுதவில்லை. இதற்கிடையே தலாய் லாமா அமெரிக்காவில் இருக்கும்போது 1994, ஏப்ரல் 23ம் தேதி தரம்சாலாவில் பயங்கரமான ஒரு கலவரம் வெடித்தது. உள்ளூர் இந்திய மலைவாழ் பிரிவான கட்டி இனத்தவருக்கும் திபெத்தியர்களுக்கும் ஏற்பட்ட மோதலில் கட்டி இனத்தைச் சேர்ந்தவரை திபெத்தியர் கொன்றுவிட்டனர். 'தலாய் லாமா ஒழிக! இந்திய அரசே தலாய் லாமாவை வெளியேற்று' என்ற கோஷங்களுடன் தரம்சாலா முழுவதும் இந்தியர்கள் ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். நொந்துபோனார் தலாய் லாமா. சீனாவைச் சமாளிப்பதைவிட தரம்சாலாவில் தங்கி இருக்கும் திபெத்தியர்களைச் சமாளிப்பதுதான் இப்போது அவருக்குப் பெரிய கவலையாகிவிட்டது.

தங்களுக்கு அன்பும் ஆதரவும் தெரிவித்த இந்திய உள்ளூர் மக்களுடன் ஒற்றுமையாக வாழாமல், சண்டை போட்டுக் கொண்டிருந்தால் திபெத்தியர்கள் எதிர்காலமே பாழாகிவிடும் என்று அஞ்சினார். சம்பந்தப்பட்ட திபெத்தியர்களை வன்மையாகக் கண்டித்தார். இருப்பினும் இதற்குத் தீர்வு காணும் விதமாக பெங்களூரில் இடம் ஒதுக்கித் தருமாறு இந்திய அரசிடம் கேட்டுக்கொண்டார். திபெத்திய எல்லையில் இருந்து வெகுதூரம் வந்துவிட்டால், மேலும் மேலும் திபெத்தியர்கள் அகதிகளாக வருவது குறைந்துவிடும் என்று அவர் நம்பினார். ஆனால், இந்தியா ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

பிரச்னை இத்துடன் முடிந்தாலும், இன்னொரு விஷயத்தையும் நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். தரம்சாலாவில் உள்ளூர் இந்திய மக்களின் எண்ணிக்கையைவிட அகதிகளாக வந்த திபெத்தியர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. ஒருநாள் திபெத்தியர்களும் சீனர்களும் பகையை மறந்து கைகோர்த்துக்கொண்டால் இந்தியாவின் கதி அவ்வளவுதான். தரம்சாலா எங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று சீனா உரிமை கொண்டாட ஆரம்பித்துவிடும்!

19. காத்திருக்கிறார் தலாய் லாமா

1989ல் பத்தாவது பஞ்சன் லாமா மரணமடைந்ததைத் தொடர்ந்து, புதிய பஞ்சன் லாமாவைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் தலாய் லாமாவுக்கும் சீனாவுக்கும் பிரச்சனை எழுந்தது. தலாய் லாமா இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்துகொண்டு திபெத் விடுதலைக்குப் போராடிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், சீனாவுக்கு முழு ஆதரவு இல்லாவிட்டாலும், அதிக எதிர்ப்பு இல்லாமல் பத்தாவது பஞ்சன் லாமாவைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டிருந்தது. அவரது மறைவு மதரீதியாக தலாய் லாமாவுக்கு வருத்தத்தைத் தந்தாலும், அரசியல்ரீதியான இழப்பு சீனாவுக்குத்தான். பஞ்சன் லாமாவைப் பகடையாகப் பயன்படுத்தி, அவர் மூலம் அறிக்கைகளை வெளியிட்டு, சர்வதேச அரங்கில் தலாய் லாமாவைச் சமாளித்துக் கொண்டிருந்தது சீனா.

பதினோராவது பஞ்சன் லாமாவும் தனக்குக் கட்டுப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் என்றால் அவர் சீனா தேர்வு செய்த பஞ்சன் லாமாவாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஆனால், தலாய் லாமா இதற்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. திபெத்திய பௌத்தத்தின் அடையாளமாக இருக்கும் பஞ்சன் லாமாவைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு தலாய் லாமாவுக்குத்தானே தவிர, சீனாவுக்கும் இதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்று அறிவித்தார்.

சொன்னபடியே 1995ம் ஆண்டு தலாய் லாமா, ஆறு வயது சிறுவன் ஒருவனை அடையாளம் காட்டி அவர்தான் பதினோராவது பஞ்சன் லாமா என்று அறிவித்தார். பத்தாவது பஞ்சன் லாமா இறந்த நான்காவது மாதம் திபெத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் பிறந்த இவரை தலாய் லாமா அடையாளம் கண்டுகொண்டார். அவருக்கு Jetsun Tenzin Gedhun Yeshe Trinley Phuntsok Pal Sangpo என்று பெயர் சூட்டினார். பஞ்சன் லாமாவின் தேர்வு மதம் தொடர்பான விஷயம் என்றும், அதில் அரசியல் எதுவும் இல்லாததால் சீனா தலையிடவேண்டாம் என்றும் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

ஆனால், சீனா இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 1792ம் ஆண்டு முதலே தலாய் லாமா, பஞ்சன் லாமா தேர்வுகளை அங்கீகரிப்பதுடன்

அறிவிப்பையும் சீன அரசுதான் வெளியிடும். பாரம்பரியம், நாகரிகம், வரலாறு, பழக்கம் எல்லாவற்றையும் அவமதிக்கும் வகையில், சீன - திபெத்திய எல்லைகளுக்கு அப்பால் இருந்து வெளியாகும் எந்த அறிக்கையும் செல்லாது என்று சீனா பதிலடி கொடுத்தது. சொன்னதுபோல் சீன அரசு ஆறு வயதுள்ள திபெத்திய சிறுவன் ஒருவனைத் தேர்வு செய்து அவர்தான் பதினோராவது பஞ்சன் லாமா என்று அறிவித்தது.

இடியாப்பச் சிக்கலாக, ஜூன் 16ம் தேதி தலாய் லாமா அதிரடியாக ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டார். அதில், தான் தேர்ந்தெடுத்த பஞ்சன் லாமாவை, சீன அரசு கடத்திக் கொண்டுபோய் எங்கோ ஒளித்து வைத்திருப்பதாகச் சொல்லி அனைவரையும் அதிர்ச்சி அடைய வைத்தார். ஆனால், சீனாவோ தங்கள் மீது அபாண்டமாகப் பழிபோட தலாய் லாமா செய்யும் தந்திரங்களில் இதுவும் ஒன்று என்று மறுத்தது. மேலும், தாங்களே ஒரு புதிய பஞ்சன் லாமாவைத் தேர்ந்தெடுக்க உள்ள நிலையில், தலாய் லாமா தேர்வு செய்த பஞ்சன் லாமாவைக் கடத்திக்கொண்டு போவதில் எந்தப் பயனும் இல்லை என்றும் தெளிவுபடுத்தியது.

இதற்கிடையே, பஞ்சன் லாமாவைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை தலாய் லாமாவுக்கு உண்டு என அவரது செயலுக்கு அமெரிக்க அரசு ஆதரவு தெரிவித்தது. இது சீனாவை மேலும் கோபப்படுத்தியது. அமெரிக்க அரசு உடனே தனது ஆட்சேபத்தைத் தெரிவித்ததோடு, திபெத்திய மத விஷயங்களில் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் தலாய் லாமாவுக்கே உண்டு என்றது. சீனா தலையிடவேண்டாம் என்றும் அறிவுறுத்தியது. ஆனால், சீனா எதற்கும் மசியவில்லை. எனில், யார் உண்மையான பஞ்சன் லாமா? தலாய் லாமா தேர்ந்தெடுத்த பஞ்சன் லாமா எங்கே போனார்? உயிருடன் இருக்கிறாரா? காலம்தான் பதில் சொல்லவேண்டும்.

1996, ஏப்ரல் 5ம் தேதி சீனர்களால் நடத்தப்படும் திபெத்திய நாளிதழ் ஒன்றில் கீழ்காணும் செய்தி வெளியானது:

‘திபெத்திய இறையாண்மைக்கு பங்கம் விளைவிக்கும் வகையில் எல்லை தாண்டிய அரசை நிறுவிக்கொண்டு தலாய் லாமா சூழ்ச்சி செய்து வருகிறார். அங்கீகாரம் இல்லாத ஒருவரை பஞ்சன் லாமா என்று அறிவிக்கிறார். திபெத்திய பெளத்த மதக் கொள்கைகளுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் நாகரிகத்துக்கும் எதிராகச் செயல்படுகிறார். எனவே,

அவரது புகைப்படத்தை திபெத்தில் உள்ள அலுவலகங்கள், பொது இடங்கள், கோயில்கள், உணவு விடுதிகள் ஆகியவற்றில் இருந்து உடனடியாக அகற்ற வேண்டும். தலாய் லாமாவின் படம் திபெத்தில் எங்கேயும் இருக்கக்கூடாது. அரசு அதிகாரிகள் மாறுவேடத்தில் சோதனை செய்ய வருவார்கள். அரசு உத்தரவை மீறி அவர் புகைப்படத்தை மாட்டி வைத்திருப்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.'

சீப்பை ஒளித்துவைத்துவிட்டால் திருமணம் நின்றுவிடுமா என்ன? புகைப்படத்தை நீக்கிவிட்டால் தலாய் லாமாவின் புகழை அழிக்க முடியுமா என்ன? புகைப்படத்தை வேண்டுமானால் அகற்றிவிடலாம். ஆனால், ஒவ்வொரு திபெத்தியரின் உள்ளத்திலும் கடவுளாகக் குடிகொண்டிருக்கும் தலாய் லாமாவை என்ன செய்ய முடியும்? சீன அரசின் சிறுபிள்ளைத்தனமான இந்த நடவடிக்கைகள் தலாய் லாமாவின் புகழையும் பெருமையையும் இன்னும் அதிகரிக்கவே உதவின.

ஆன்மிகம், அரசியல் ஆகிய எல்லைகளைத் தாண்டி, ஹாலிவுட் திரைப்பட உலகம் வரை தலாய் லாமாவின் புகழ் பரவியது. பிரபல ஹாலிவுட் நடிகர்கள் ரிச்சர்ட் கெரே, டிம் ராபின்ஸ், ஸ்டீவன் சீகல், சூசன் சரண்டன், மேக் ரியான், ஆலிவர் ஸ்டோன் ஆகியோர் இவரைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள ஆர்வம் காட்டினர். தலாய் லாமாவின் வாழ்க்கை வரலாறைத் திரைப்படமாகவே எடுத்தது ஹாலிவுட். 1997ல் Kundun என்னும் படமும், Seven Years in Tibet என்னும் படமும் வெளிவந்தன. ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றன. இவற்றைத் தவிர 1993ல் The Life of Dalai Lama, 2004ல் What Remains of Us, 2006ல் Ten Questions for Dalai Lama, 2008ல் Dalai Lama Renaissance மற்றும் The Inside Story of Dalai Lama's Struggle for Tibet ஆகிய ஐந்து ஆவணப் படங்கள் வெளிவந்தன. புகைப்படத்தைக்கூடத் தடை செய்திருந்த சீனா, இப்போது திரைப்படங்களை என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் விழித்தது.

நீண்ட காலமாகவே, தைவானில் உள்ள பௌத்த அமைப்புகளில் இருந்து தலாய் லாமாவுக்கு அழைப்புகள் வந்து கொண்டிருந்தன. அழைப்பை ஏற்று, 1997, மார்ச் மாதம் தைவானை அடைந்தார். ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிபர் லீ டெங் ஹூய் தலைமையில் கல்வி, பொருளாதாரம், தொழில்நுட்பம் எனப் பல்வேறு துறைகளில் தைவான் சிறந்து விளங்கியது. அதிபர் லீ மற்றும் துணை

அதிபர் / பிரதமர் லீன் சான் ஆகியோரையும் சந்தித்து திபெத் பிரச்சனைகளை விவாதித்தார். தைவானுக்கும் திபெத்துக்கும் நிலவிய கசப்பான நிகழ்வுகளை மறந்து எதிர்காலத்தில் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் வாழ்த்தினர்.

அதே ஆண்டு, ஏப்ரல் - மே மாதங்களில் மீண்டும் ஸ்பெயின், பிரான்ஸ், அமெரிக்கா மற்றும் ஸ்வீடன் நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்தார். செப்டெம்பர் மாதம் செக்கோஸ்லோவாகியா, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றார். சந்தித்த அரசியல் தலைவர்கள் அனைவருமே உணர்வுரீதியான ஆதரவை அளித்தார்களே தவிர, திபெத்தைத் தனி நாடாக யாருமே அங்கீகரிக்கவில்லை.

1998ல் நடைபெற்ற சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநாட்டில் ஜியாங் ஜெமின் மீண்டும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு சீன அதிபராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். லீ பத்தாண்டு காலம் பிரதமராக இருந்த காரணத்தால், அவருக்குப் பதவி நீட்டிப்பு அளிக்கப்படவில்லை. பதிலாக, ஜுவா ரோங்ஜி புதிய பிரதமராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். புதிய சீனப் பிரதமராவது திபெத் பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு காண்பார் என்று தலாய் லாமா எதிர்பார்த்தார். ஆனால், ஆட்சி மாறினாலும் காட்சி மாறாது என்பது போல் அவரும் திபெத் சுயாட்சிக்கு எதிராகவே இருந்தார். ஏப்ரல் முதல் அக்டோபர் முடியப் பல நாடுகளுக்கு தலாய் லாமா பயணம் செய்தார். ஜப்பான், அமெரிக்கா, சுவிட்சர்லாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, பின்லாந்து எனப் பல நாடுகளில் உள்ள பௌத்த ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டார். அந்தந்த நாடுகளில் அகதிகளாகத் தங்கியிருக்கும் திபெத்தியர்களைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறினார். 1999ல் ஜெர்மனி, அர்ஜெண்டினா, சிலி, பிரேசில், இத்தாலி, இஸ்ரேல், சுவிட்சர்லாந்து, ஜப்பான், ஹாலந்து, தென் ஆப்பிரிக்கா நாடுகளுக்குச் சென்றார்.

புத்தாயிரம் ஆண்டு தொடங்கியபோது, நார்வே, ஸ்வீடன், டென்மார்க், போலந்து, சுவிட்சர்லாந்து, செக்கோஸ்லோவாகியா, ஹங்கேரி நாடுகளுக்குத் தலாய் லாமா விஜயம் செய்தார். 2001ல் மீண்டும் அமெரிக்கா, தைவான், சுவிட்சர்லாந்து, ஹாலந்து, எஸ்டோனியா, லாட்வியா, லித்துவேனியா, இத்தாலி, போர்சுகல், நார்வே ஆகிய நாடுகளுக்குப் பயணங்கள் மேற்கொண்டார். இதே ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 11ம் தேதி அமெரிக்காவின் உலக வர்த்தக மைய இரட்டை

கோபுரங்கள்மீது விமானங்கள் மோதித் தீக்கிரையாக்கிய செய்தி உலகையே உலுக்கியது. தலாய் லாமா, அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் புஷ்ஷுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் கடிதம் எழுதி திபெத்தியர்களின் ஆழ்ந்த வருத்தங்களைப் பதிவு செய்துகொண்டார். வன்முறைக்கு வன்முறை தீர்வாகாது என்றும் அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளே நிரந்தர முடிவைத் தரும் என்றும் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

2005, ஜூலை 6ம் தேதி தலாய் லாமா தன்னுடைய எழுபதாவது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடினார். ஆயிரக்கணக்கான திபெத்தியர்கள் அவரது தரம்சாலா இல்லத்தில் கூடி, அவரை வாழ்த்தினார்கள். தைவான் தலைநகர் தாய்பேயில் நடைபெற்ற பிறந்தநாள் கூட்டத்தில், அந்நாட்டு பிரதமர் சென் ஷாய் பியான் கலந்துகொண்டு வாழ்த்திப் பேசினார். ஏற்கெனவே இரு முறை தைவானுக்கு விஜயம் செய்த தலாய் லாமா, மூன்றாவது முறையாக மீண்டும் ஒரு முறை வரவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். பிறந்த நாள் விழாக்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் தனது வெளிநாட்டுப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். லக்ஷம்பர்க், ஸ்வீடன், ஜெர்மனி, நார்வே, இத்தாலி, சுவிட்சர்லாந்து, ஜப்பான், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து என அந்த வருட டிசம்பர் வரை பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று திரும்பினார்.

2008ம் ஆண்டு ஒலிம்பிக்ஸ் போட்டிகள் சீனாவில் தொடங்கின. திபெத்மீதான ஆக்கிரமிப்பும் அத்துமீறலும் இன்னும் விலக்கப்படாத நிலையில் திபெத்தியர்கள் ஒலிம்பிக் போட்டிகள் நடைபெறும் இடத்தில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். மார்ச் 18ம் தேதி விடுத்த அறிக்கையில் திபெத் குறித்த சீனாவின் அணுகுமுறையில் தனக்கு உடன்பாடு இல்லை என்றும், திபெத்தியர்கள் மீதான கலாசாரப் படுகொலைகளை உலகம் விசாரிக்கவேண்டும் என்றும் வேண்டுகோள் விடுத்தார் தலாய் லாமா. அதே சமயம், ஒலிம்பிக்ஸ் போட்டிகள் சீனாவில் அமைதியாக நடைபெறவேண்டும் என்றும் அவர் விரும்பினார். அரசியல் வேறு, விளையாட்டுகள் வேறு என்பதால் ஒலிம்பிக்ஸ் போட்டிகள் நடைபெறும் இடத்தில் நடக்கும் திபெத்தியர்கள் போராட்டத்துக்குத் தனது ஆதரவு கிடையாது என்பதையும் தெளிவுபடுத்தினார்.

ஒலிம்பிக்ஸ் பிரச்னை முடிவுக்கு வந்ததும், தனது வெளிநாட்டுப் பயணத்தை மீண்டும் ஆரம்பித்தார். ஜப்பான், ஜெர்மனி, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா, ஜோர்டன், பிரான்ஸ், நைஜீரியா, செக்,

போலந்து, பெல்ஜியம் ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற பௌத்த மதக் கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொண்டார். தலாய் லாமாவை பிரான்ஸ் அதிபர் நிகோலஸ் சர்கோசி சந்தித்து உரையாடியதற்குப் பழி வாங்கும் நோக்கத்துடன், பிரான்ஸ் தலைமையில் நடைபெற்ற ஐரோப்பிய யூனியன் கூட்டத்தில் பங்கேற்காமல் சீனா ரத்து செய்தது.

ஓய்வில்லாத கடுமையான உழைப்புக் காரணமாக தலாய் லாமாவுக்குக் கடுமையான வயிற்று வலி ஏற்பட்டது. அக்டோபர் 10ம் தேதி தலாய் லாமா அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டார். அதற்குப் பிறகு மிகுந்த களைப்புடனும் சோர்வுடனும் காணப்பட்டார். முன்புபோல் தன்னால் முழு வேகத்துடன் உழைக்க முடியுமா என்று அவரே யோசித்ததன் விளைவாக, அக்டோபர் 25ம் தேதி அறிக்கை ஒன்றை விடுத்தார். 'சீனாவில் இருந்து பிரிந்து போகவேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. திபெத்துக்கு சுயாட்சி அதிகாரம் வேண்டும்.' இந்த அறிவிப்புக்குப் பிறகாவது திபெத்திய படுகொலைகளை சீனர்கள் நிறுத்தவேண்டும் என்று அவர் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

அதே ஆண்டு டிசம்பர் 17 மற்றொரு அறிக்கை அவரிடம் இருந்து வெளிவந்தது. 'எனது பணிகளைக் குறைத்துக்கொண்டு பகுதி ஓய்வு பெறப்போகிறேன். 73 வயதைக் கடந்ததால், என்னால் முன்புபோல் உழைக்க முடியவில்லை. விரைவில் முழு ஓய்வு பெறவும் திட்டமிட்டுள்ளேன். திபெத்திய எதிர்காலம் குறித்து இனி அடுத்த தலைமுறையினர்தான் முடிவு செய்யவேண்டும். அதற்கு வசதியாக நான் தீவிர அரசியலில் இருந்தும் விலகிக் கொள்ளத் தயார். இனி ஒரு தலாய் லாமா திபெத்துக்குத் தேவைப்படாது. எல்லை தாண்டிய திபெத் அரசின் பிரதமர் சம்தாங் ரின்போசே (Samdhong Rinpoche) எதிர்கால திபெத்தை வழிநடத்திச் செல்வார். திபெத்தில் விரைவில் அமைதி தவழ, உலகமெங்கும் வாழும் திபெத்தியர்கள் அனைவரும் அவருக்கு முழு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும்!'

ஆனால், பெரும்பாலான திபெத்தியர்கள் இதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. எல்லை தாண்டிய திபெத் அரசு அதிகாரி ஒருவர் கூறுகையில் 'தலாய் லாமா கடைசி வரை தலாய் லாமாதான். அவர் உயிருடன் இருக்கும்வரை அவர்தான் ஆன்மிக, அரசியல் தலைவர். திபெத்திய பௌத்த மதத்தில் தலாய் லாமா என்பவருக்கு ஓய்வு என்பதே கிடையாது!' என்றார்.

2009, மார்ச் மாதம் தலாய் லாமா தென் ஆப்பிரிக்காவில் நடைபெற இருந்த பன்னாட்டு அமைதி கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ள விரும்பினார். ஆனால், தென் ஆப்பிரிக்க அரசு அவருக்கு விசா வழங்க மறுத்துவிட்டது. ஏதேதோ உப்புச் சப்பில்லாத காரணங்களை தென் ஆப்பிரிக்க அரசு கூறிச் சமாளித்தாலும், சீன அரசு தலாய் லாமாவை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று சொன்னதன் அடிப்படையில் விசா மறுக்கப்பட்டது என்ற உண்மையான காரணத்தை அந்நாட்டு அதிகாரி ஒருவர் பின்னர் தெரிவித்தார். அமைதிக்கான நோபல் பரிசு பெற்ற ஒருவரை வரவேற்கத் தவறியதற்காக தென் ஆப்பிரிக்க அரசின் முடிவை முன்னாள் அதிபர் டீ க்ளார்க் உள்பட எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும் கண்டித்தனர். எனினும், சீனாவுடனான நல்லுறவை வளர்த்துக்கொள்ளவே இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டதாக தென் ஆப்பிரிக்க அரசு அறிவித்தது. அமைதிக்கான நோபல் பரிசு பெற்ற தலாய் லாமா இல்லாத ஒரு பன்னாட்டு அமைதி கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்ள மற்றவர்களும் மறுக்கவே, தென் ஆப்பிரிக்க அரசு வேறு வழியின்றி கருத்தரங்கையே ரத்து செய்துவிட்டது.

தென் ஆப்பிரிக்க விசா அனுமதி ரத்தானதில் தலாய் லாமா கொஞ்சம் வருந்தினார். இருப்பினும் தனது சுற்றுப்பயணத் திட்டத்தில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். 2010ல் அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, சுவீட்சர்லாந்து, மற்றும் ஜப்பான் நாடுகளுக்குச் சென்றார். தனது அமெரிக்க பயணத்தின்போது அதிபர் பராக் ஒபாமா மற்றும் ஹிலாரி கிளிண்டன் ஆகியோரைச் சந்தித்துப் பேச அவர் விரும்பினார். ஆனால், இந்தச் சந்திப்பு நடைபெறக் கூடாது என்று சீன அரசு அமெரிக்காவைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தது. சீன ஹாக்கர்களால் அமெரிக்க கூகிள் மீது சைபர் தாக்குதல் நடந்ததால், சீனா மீது அமெரிக்கா கோபத்தில் இருந்தது. தைவானுக்கு ஆயுதம் வழங்கியதால் அமெரிக்கா மீது சீனா கடுப்புடன் இருந்தது. சீன அதிபர் ஹூ ஜிண்டாவ், நேரடியாகவே அமெரிக்க அதிபர் ஒபாமாவிடம் தனது ஆட்சேபத்தைப் பதிவு செய்துகொண்டார். ஆனாலும் தலாய் லாமாவைச் சந்திப்பதில் பராக் ஒபாமா உறுதியாக இருந்தார். சீனாவின் எதிர்ப்பையும் மீறி, பிப்ரவரி 5ம் தேதி வெள்ளை மாளிகையில் இருவருக்கும் இடையேயான சந்திப்பு நிகழ்ந்தது.

2010, ஜூலை 6ம் தேதி தலாய் லாமா தனது 75வது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடினார். கொட்டும் மழையையும் மீறி உலகம் முழுவதிலும்

இருந்து திரளான திபெத்தியர்கள் தரம்சாலாவில் கூடினர். குழந்தைகள் தொடங்கி வயதான ஆண்களும், பெண்களும், பௌத்த மதத் துறவிகளும் காலை முதற்கொண்டே அவரது இல்லத்தின் முன் குழுமி இருந்தனர். சம்பிரதாயப்படி, கொத்துக் கொத்தாக ஊதுபத்திகளைக் கொளுத்தும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. தலாய் லாமா நீடுழி வாழவேண்டும் என்பதற்கான பல்வகைப் பிரார்த்தனைகளில் இதுவும் ஒன்று. சுக்லாக் கங் என்னும் முக்கிய திபெத்திய கோயிலில் தலாய் லாமாவின் முன்னிலையில் அவரது பிறந்த நாள் தொடர்பான அதிகாரப்பூர்வ கலாசார நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாயின. இந்திய, திபெத்திய மற்றும் நேபாளப் பாரம்பரிய நடனங்களும் பாடல்களும் நிகழ்ச்சிக்கு வண்ணம் சேர்த்தன.

17வது கியால்வாங் கர்மாபா (Gyalwang Karmapa), எல்லை தாண்டிய திபெத் அரசின் பிரதமர், கலோன் திரிபா (Kalon Tripa), பேராசிரியர் சம்தாங் ரின்போசே, திபெத் பாராளுமன்ற சபாநாயகர் பென்பா செரின் (Penpa Tsering), திபெத் அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் உள்ளூர் இந்திய அதிகாரிகள் என ஒரு பெரும் கூட்டம் தலாய் லாமாவின் பிறந்த நாள் விழாவில் கலந்து கொண்டது. ஆச்சரியப்படும் வகையில் ஆஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் சில சீனர்களும் விழாவில் கலந்துகொண்டு அவரை வாழ்த்தினர். தலாய் லாமா அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார். 'திபெத் பிரச்சனைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும் நிலையில், எனது பிறந்தநாள் மகிழ்ச்சி அளிக்கவில்லை. திபெத்துக்கு சுய ஆட்சி கிடைக்கும் நாளே எனக்கு உண்மையான மகிழ்ச்சி அளிக்கும் நாள். இருப்பினும் நீண்ட தொலைவில் இருந்து என்னைக் காணவும் பாராட்டவும் வந்த உங்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.'

இன்றுவரை, தலாய் லாமாவை உலகம் ஓய்வெடுக்கவிடவில்லை. அவருடைய நாட்குறிப்பு நிரம்பி வழிகிறது. தலாய் லாமா இந்தியாவில் தஞ்சம் அடைந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைவடைந்துள்ளன. 25 வயது இளம் வாலிபராக இந்தியா வந்த தலாய் லாமா இப்போது எழுபத்தி ஐந்து முதியவர். ஆனால், உடல் தளர்ந்தாலும் மனத்தளவில் இன்னும் இளமையுடனும் உற்சாகத்துடனும் வலம் வந்துகொண்டிருக்கிறார். தனது கோரிக்கைகளுக்கு என்றேனும் ஒரு நாள் சீனா செவி சாய்த்துவிடும், இன்றில்லாவிட்டாலும் என்றாவது ஒரு நாள், திபெத்துக்கு சுய ஆட்சி வழங்கும் என்று நம்பிக்கையுடன்

காத்திருக்கிறார் தலாய் லாமா. அவர் நம்பிக்கையைச் சீனா
நிறைவேற்றுமா? காலம்தான் பதில் சொல்லவேண்டும்.

பின்னிணைப்பு 1

தலாய் லாமா வரிசை

1. கெண்டுன் துருப் (Gendun Drup) - 1391 - 1474
2. கெண்டுன் கியாட்சோ (Gendun Gyatso) - 1475 - 1542
3. சோனம் கியாட்சோ (Sonam Gyatso) - 1543 - 1588
4. யோண்டென் கியாட்சோ (Yonten Gyatso) - 1589 - 1617
5. லோப்சங் கியாட்சோ (Ngawang Lobsang Gyatso) - 1617 - 1682
6. சாங்யாங் கியாட்சோ (Tsangyang Gyatso) - 1682 - 1706
7. கெல்சாங் கியாட்சோ (Kelzang Gyatso) - 1708 - 1757
8. ஜாம்பெல் கியாட்சோ (Jamphel Gyatso) - 1758 - 1804
9. லுங்டோக் கியாட்சோ (Lungtok Gyatso) - 1805 - 1815
10. சுல்ட்ரிம் கியாட்சோ (Tsultrim Gyatso) - 1816 - 1837
11. கெண்ட்ருப் கியாட்சோ (Khendrup Gyatso) - 1838 - 1856
12. டிரின்லி கியாட்சோ (Trinley Gyatso) - 1856 - 1875
13. துப்தென் கியாட்சோ (Thubten Gyatso) - 1876 - 1933
14. டென்சின் கியாட்சோ (Tenzin Gyatso - 1935 -

விருதுகள் / பட்டங்கள் / பரிசுகள்

1989ம் ஆண்டு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. பல உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு பல்கலைக்கழகங்கள் 1959 முதல் 2010 வரை தலாய் லாமாவுக்கு 84 டாக்டர் பட்டங்களை வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தி உள்ளன.

சந்தித்த பிரபலங்கள்

உலகம் முழுவதும் விரிவாகச் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டுள்ள தலாய் லாமா, மன்னர்கள், அதிபர்கள், பிரதமர்கள், விஞ்ஞானிகள், மதத் தலைவர்கள், துறை சார்ந்த பிரபலங்கள் என ஏராளமானவர்களைச் சந்தித்துள்ளார்.

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுப் பயணங்கள்

இந்திய துணைக் கண்டம் உள்பட உலகின் 6 கண்டங்களில் உள்ள சுமார் 62 நாடுகளுக்குத் தலாய் லாமா பயணம் செய்துள்ளார்.

எழுதிய புத்தகங்கள்

1962 தொடங்கி 106 புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார்.

பின்னிணைப்பு 2

ஆதாரங்கள்

1. The Path to Freedom, Dalai Lama, Abacus
2. Freedom in Exile-Autobiography of Dalai Lama, Rupa & Co
3. My Land My People, Dalai Lama, Potala Publications
4. The Dragon in the Land of Snows-A History of Modern Tibet Since 1947, Penguin
5. தலாய் லாமா, பா. முருகானந்தம், விகடன் பிரசுரம்
6. www.dalailama.com
7. www.newkadampatruth
8. www.tibetoralhistory.org
9. www.buddhanet.net/l_tibet.htm
10. www.dalailamafoundation.org/
11. www.karmapa.org